

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ Ε.Υ.Π.
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:
«ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ
ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ»

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ: ΒΑΡΒΑΡΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΛΩΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΦΙΛΙΩ

ΠΑΤΡΑ 2007

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ

Περίληψη.....5
Εισαγωγή.....10

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: << ΠΟΡΝΕΙΑ >>

1.1 ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ.....15

1.2 ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

1.2.1 Παιδική πορνεία.....35

1.2.2 Πορνεία γυναικών.....45

1.2.3 Πορνεία ανδρών.....60

1.3 ΓΕΝΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ.....66

1.3.1 Λειτουργική θεωρία66

1.3.2 Φεμινιστική θεωρία.....69

1.3.3 Κοινωνικοψυχολογική θεωρία.....71

1.4 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ... 75

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: << ΑΝΗΛΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ>>

2.1 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΟΥ.....80

2.2 ΠΑΙΔΚΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ.....97

2.2.1. Σεξουαλικότητα παιδιών και εφήβων.....101

2.2.2 Οι παράγοντες που επιδρούν στη διαμόρφωση της σεξουαλικής συμπεριφοράς των εφήβων.....107

2.3 ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ..... 110

2.3.1 Ερωτική αγωγή του παιδιού.....112

2.3.2 ερωτική αγωγή του εφήβου.....122

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: << ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ>>

3.1 ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

3.1.1 Αποπλάνηση ανηλίκων.....127

3.1.2 Παιδική πορνογραφία – τεχνολογία... 128

3.1.3 Σεξουαλικός τουρισμός..... 144

3.1.4 Μετανάστες..... 153

3.1.5 Γονείς εκπορνεύουν τα παιδιά τους..156

3.1.5.1 Κοινωνικοί και ατομικοί παράγοντες που καθιστούν την οικογένεια πυρήνα υψηλού κινδύνου..... 158

3.2 ΑΙΤΙΑ - ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ..160

3.3 ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ – ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ.....165

3.3.1 προγράμματα υποστήριξης.....172

3.4 ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ.....175

3.4.1 Κανονισμοί και προστασία unicef.....179

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: << ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΨΥΧΟΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ>>

4.1 Κοινωνικές και ψυχολογικές επιπτώσεις παιδικής
πορνείας.....184

Ρόλος του κοινωνικού λειτουργού.....188

Συμπεράσματα.....189

Βιβλιογραφία.....191

Παραρτήματα.....193

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εμπορία ανθρώπων και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, καθώς και η παιδική πορνογραφία, είναι φαινόμενα που γίνονται όλο και πιο ανησυχητικά. Η εμπορία ανθρώπων δεν αποτελεί μόνο ένα επεισοδιακό φαινόμενο που θίγει μερικά μεμονωμένα άτομα. Πρόκειται για διαρθρωτικής φύσεως φαινόμενο με εκτεταμένες επιπτώσεις στον κοινωνικό, τον οικονομικό και πολιτικό ιστό των κοινωνιών μας. Η διερεύνηση του φαινομένου διευκολύνεται από την παγκοσμιοποίηση και τις σύγχρονες τεχνολογίες. Στον κόσμο ολόκληρο δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι κάθε χρόνο, ιδίως γυναίκες και παιδιά, πέφτουν θύματα εμπορίας με σκοπό την εκμετάλλευσή τους. Πολλές είναι οι περιπτώσεις σεξουαλικής εκμετάλλευσης και παιδικής πορνογραφίας που έρχονται στο φως κάθε χρόνο. Η κοινωνική αυτή μάστιγα θίγει εξαιρετικά τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Απαιτείται σειρά ποικίλων μέτρων, μεταξύ των οποίων και η κατοχύρωση ενισχυμένης και αρκούντως ρητής νομικής προστασίας όλων των ατόμων, προληπτικά μέτρα καθώς και μέτρα που θα εξασφαλίζουν επαρκή προστασία και βοήθεια στα θύματα. Τα μέτρα θα πρέπει να καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα της εμπορίας, τόσο τους δράστες της στρατολόγησης όσο και τους πελάτες.

Οι βασικές αιτίες εμπορίας των ανθρώπων, όπως η φτώχεια και ειδικότερα η ανεργία, οι διακρίσεις κατά των γυναικών και η έλλειψη παιδείας και πρόσβασης στις επαγγελματικές ευκαιρίες, πρέπει να αντιμετωπιστούν έτσι ώστε να χαραχθεί και να δρομολογηθεί μακροπρόθεσμα μια πολιτική η οποία να φροντίσει για την εξάλειψη στην ιδανικότερη των

περιπτώσεων ή την μείωση των παραπάνω φαινομένων και ειδικότερα, γυναίκες και παιδιά που αποτελούν ευάλωτα θύματα εμπορίας θα πρέπει συνεπώς να περιλαμβάνει μια σαφή διάσταση σχετική με το φύλο. (www.europarl.europa.eu)

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται σημαντική αύξηση της βίας που βιώνουν είτε έμμεσα είτε άμεσα τα παιδιά. Οι κοινωνικές και οικονομικές μεταβολές όπως είναι οι αλλαγές στην εργασία, η κινητικότητα των πληθυσμών, η διεύρυνση του χάσματος μεταξύ κοινωνικών ομάδων, επηρεάζουν τη δομή και τη λειτουργία της οικογένειας αλλά και του γονεϊκού ρόλου και μοιάζουν να συνδέονται με αυτό το ανησυχητικό φαινόμενο. Τα παιδιά φαίνεται να είναι αποδέκτες αυτής της βίας, όπως στις περιπτώσεις της σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Το πρόβλημα της παιδική πορνείας προκαλεί σημαντικό κοινωνικό ενδιαφέρον και ανησυχία. Η δυσχερής κατάσταση στην οποία βρίσκονται όλα αυτά τα παιδιά απαιτεί πολύ περισσότερα από τη σιωπή που έχει λάβει ως απάντηση μέχρι τώρα από τη Διεθνή κοινότητα.

Προαγωγοί πολλές φορές αυτής της βάνουσης εκμετάλλευσης είναι οι ίδιοι οι γονείς ή στενά συγγενικά πρόσωπα. Ορισμένα από αυτά τα παιδιά είναι λίγο μεγαλύτερα από βρέφη.

Ο κύριος λόγος που οδηγούνται τα παιδιά στην πορνεία είναι η φτώχεια και η ανεργία, που είτε εξαναγκάζονται είτε καταλήγουν να το κάνουν με τη θέλησή τους. Τα φαινόμενα της ανεργίας, της ακρίβειας, της μείωσης των εισοδημάτων των εργαζομένων, της έλλειψης κρατικής μέριμνας και ενδιαφέροντος, των ιδιωτικοποιήσεων ακόμα και στους πιο ευαίσθητους κοινωνικούς τομείς υγείας, παιδείας, πρόνοιας, τις εμπορευματοποιήσεις του αθλητισμού και του πολιτισμού και

της στοιχειώδους έως και ανύπαρκτης κοινωνικής ασφάλισης που γεννά ο καπιταλισμός, συνθέτουν και αναπαράγουν το απαράδεκτο της παιδικής πορνείας καθώς και άλλες μορφές παιδικής εκμετάλλευσης.

Όλοι έχουμε διαβάσει ένα άρθρο για την ανήλικη (παιδική) πορνεία. Όμως κανείς δε μπορεί να δει τι γίνεται στην ευάλωτη παιδική ψυχή, πως στιγματίζονται για πάντα τα παιδικά του χρόνια και τα βιώματα αυτά θα το ακολουθούν για το υπόλοιπο της ζωής του σ' ένα δρόμο που καταλήγει σε αδιέξοδο.

Παρατηρούμε λοιπόν πως η παιδική πορνεία αρχίζει να εξελίσσεται σε ένα κοινωνικό πρόβλημα. Αγόρια και κορίτσια κυρίως προερχόμενα από οικογένειες χαμηλού κοινωνικοοικονομικού επιπέδου, εγκαταλελειμμένα, μετανάστες ή αθίγγανοι **καταλήγουν στην πορνεία.**()

Ο παράδεισος της παιδικής πορνείας τα τελευταία χρόνια είναι το διαδίκτυο, όπου λόγω έλλειψης σχετικής νομοθεσίας, δεν υπάρχει έλεγχος καλύπτονται από την ανωνυμία, με αποτέλεσμα να επιτρέπεται η ύπαρξη διευθύνσεων στις οποίες μπορείς να βρεις τα πάντα. Το Internet, ως γνωστό, είναι ένα εξαιρετικά χρήσιμο μέσο, αλλά και ιδιαίτερα επικίνδυνο για όποιον κάνει κακή χρήση. Τα παραδείγματα είναι αναρίθμητα (ηλεκτρονική πορνεία, αποπλάνηση ανηλίκων, ακατάλληλα παιχνίδια). Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι οι θαμώνες των καταστημάτων internet πρέπει να είναι ενήλικες ώστε να έχουν πλήρη επίγνωση των επιλογών τους και των αντίστοιχων επιπτώσεων.

Παράλληλα έχει παρατηρηθεί η αύξηση του τουρισμού σε κάποιες χώρες π.χ. λόγω της σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων.(ταχυδρόμος 1991)

Η ζήτηση σεξουαλικών υπηρεσιών ενθαρρύνεται και τονώνεται από μια προσφορά συνεχώς ελκυστικότερη. Η αγορά διευρύνεται και διαφοροποιείται: η διεθνοποίηση της προσφοράς, με κορίτσια όλο και πιο νέα, προερχόμενα από τις τέσσερις γωνιές του πλανήτη, προσελκύει καινούριους πελάτες. Με τη συρροή μεταναστών του σεξ, η οποία τροφοδοτείται από τη δίψα της κατανάλωσης, η εναλλαγή των κοριτσιών είναι βέβαιη. Αντικείμενα κάθε είδους παράνομου εμπορίου, τα σώματα, είναι διαθέσιμα και μάλιστα σε τιμές που δεν παύουν να χαμηλώνουν, όπως προστάζει ο ανταγωνισμός.

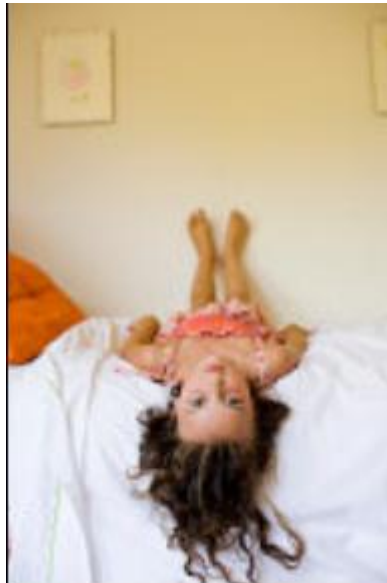
www.anthropos.gr/show_news.asp?Id=7491

Η ανάπτυξη μιας υγιούς πολύπλευρης σεξουαλικότητας, που ως στόχο έχει σε ισότιμη βάση τόσο την ερωτική ηδονή όσο και την κατάσταση ουσιαστικών ανθρώπινων σχέσεων, μπορεί να αναπτυχθεί μόνο σε μια κοινωνία στην οποία θα έχει εξαλειφθεί εντελώς κάθε μορφή εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, δε θα ισχύει ο νόμος της αξίας και η βασική ρυθμιστική κοινωνική αρχή θα είναι ο ίδιος ο άνθρωπος και η ικανοποίηση των αναγκών του. Σε μια κοινωνία στην οποία θα προωθείται η ελεύθερη ανάπτυξη της κοινωνικής προσωπικότητας με συνολική ανάπτυξη του πνευματικού και του πολιτιστικού επιπέδου κάθε πολίτη και στην οποία η επιλογή συντρόφου δε θα έχει καμιά απολύτως σχέση με ταξικές, κοινωνικές, οικονομικές ή νομικές συμβάσεις. Μόνο σε μια τέτοια κοινωνία, που μονάχα οραματικά μπορούμε να συλλάβουμε σήμερα, ο κάθε ξεχωριστός άνθρωπος θα αποτελεί ανταξία και η έκφραση της σεξουαλικότητας θα ανιχνεύσει

διαφορετικούς τρόπους έκφρασης. (fotinirizava@yahoo.gr
(δικηγόρος))

Η σεξουαλική αγωγή είναι κατά πρώτον θέμα οικογενειακής αξίας, των γονέων, και κατά δεύτερον του σχολείου, των δασκάλων και των παιδαγωγών. Σε αυτούς ανατίθεται το βαρύ καθήκον να καθοδηγήσουν και να διαφωτίσουν μικρά παιδιά και τους νέους. **Και εδώ εμφανίζεται το πρόβλημα μέσα από το πρόβλημα: πόσο καλά μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους; Είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι; Είναι κατάλληλα εφοδιασμένοι με γνώση κα, το κυριότερο, είναι οι ίδιοι διαφωτισμένοι και αποκαθαρμένοι;**

Η σεξουαλική αγωγή είναι παιδί της ψυχανάλυσης, είναι μια εφεύρεση του 20^{ου} αιώνα. Για να υπάρξει σεξουαλική αγωγή, προϋποτίθεται γνώση της σεξουαλικότητας και ειδικά του παιδιού, ξεκινά με τον Freud. Ο Freud παρέθεσε μια μεγαλειώδη διερεύνηση της σεξουαλικότητας του παιδιού, που έκτοτε αποτελεί αφετηρία και τέρμα κάθε ενασχολήσεως με το θέμα αυτό.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πριν περισσότερα από 140 χρόνια, οι Η.Π.Α. έκαναν έναν ολέθριο πόλεμο για να εξαλείψουν τη δουλεία και να αποτρέψουν εκείνους που την υποστήριζαν από το να διχάσουν το έθνος. Αν και η μεγάλη πλειοψηφία των εθνών κατόρθωσαν να εξαλείψουν τη δουλεία ως κρατική πρακτική, μία νέα μορφή ανθρώπινης δουλείας ήρθε στο προσκήνιο ως διογκούμενη παγκόσμια απειλή για τη ζωή και την ελευθερία εκατομμυρίων ανδρών, γυναικών και παιδιών. Σήμερα η δουλεία είναι δραστηριότητα που σπανίως διεξάγεται από το ίδιο το κράτος. Η παράνομη διακίνηση ανθρώπων διεξάγεται από ομάδες οργανωμένου εγκλήματος που αποκομίζουν τεράστια κέρδη εις βάρος των θυμάτων παράνομης διακίνησης.

Κάθε χρόνο μαθαίνουμε περισσότερα για το φαινόμενο της παράνομης διακίνησης ανθρώπων.

Η ανησυχητική υποδούλωση ανθρώπων με σκοπό την καταναγκαστική εργασία, συχνά εντός των συνόρων της χώρας από την οποία προέρχονται, αποτελεί μια μορφή εμπορίας ανθρώπων που δε μπορεί εύκολα να διαπιστωθεί από μακριά. Συχνά, δε διεξάγεται από εγκληματικές οργανώσεις που αποκομίζουν κέρδη από τη διασυνοριακή διακίνηση ανθρώπων για σεξουαλική εκμετάλλευση. Πολύ συχνά διεξάγεται από μεμονωμένα άτομα που π.χ. χρησιμοποιούν έναν οικιακό βοηθό σε συνθήκες δουλείας, ή εκατοντάδες εργατών σε καθεστώς καταναγκαστικής εργασίας σε εργοστάσια χωρίς αμοιβή.

Τα μέσα τα οποία άνθρωποι υποβάλλονται σε υποτέλεια- η στρατολόγησή τους και ο καταναγκασμός που ενδέχεται να προκαλέσουν τη μετακίνησή τους- είναι σημαντικοί παράγοντες,

αλλά δευτερεύοντες σε σχέση με αυτήν καθ' αυτήν που αποτελεί καίριο στοιχείο του ορισμού της παράνομης διακίνησης.

Υπό αυτήν την έννοια «διακίνηση» είναι η πράξη με την οποία ένας άνθρωπος τίθεται υπό καθεστώς δουλείας καθώς και επίσης όλες οι πράξεις που αφορούν και συμβάλλουν στη διακίνησης.

Στην καθομιλούμενη και λόγω της εκατονταετούς ιστορίας του όρου στο διεθνές δίκαιο, ο όρος έχει ερμηνευθεί ευρέως ως μετακίνηση. Ένα άτομο ενδέχεται να ταξιδέψει με η θέλησή του σε άλλη τοποθεσία, και να περιπέσει σε καθεστώς δουλείας αργότερα. Η μετακίνηση του ατόμου σε ένα νέο μέρος δεν είναι εκείνο το στοιχείο που συνιστά διακίνηση. Το καθοριστικό στοιχείο που καταδεικνύει την παράνομη διακίνηση με τη σύγχρονη έννοια του όρου, είναι η βία, η εξαπάτηση και ο εξαναγκασμός που ασκείται στο άτομο προκειμένου να προσφέρει υπηρεσίες ή να παραμείνει υπό τον έλεγχο του δουλεμπόρου. Το άτομο παγιδεύεται σε καταναγκαστική παροχή υπηρεσιών κατόπιν αρχικά οικειοθελούς μετακίνησης ή οικειοθελούς ανάληψης εργασίας, θεωρείται θύμα παράνομης διακίνησης.

Το παιδί που πωλείται που τους γονείς του στον ιδιοκτήτη κεραμοποιείο στα περίχωρα του χωριού του στην Ινδία είναι θύμα παράνομης διακίνησης. Το ίδιο και ο Μεξικάνος που νόμιμα ή παράνομα μεταναστεύει στις Η.Π.Α. μόνο και μόνο για να υποστεί απειλές και ξυλοδαρμό από τον αρχηγό του αγροτικού συνεργείου προκειμένου να παραμείνει στη δουλειά του.

Ορισμός της Παράνομης Διακίνησης Ανθρώπων

Τα τελευταία χρόνια αποκαλύπτεται στο φρικτότερο ίσως πρόσωπο των κινδύνων που απειλούνται τα παιδιά. Μπορεί η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών να είναι το πιο «καλοφυλαγμένο μυστικό», ωστόσο έχουν γίνει γνωστές οι διαστάσεις ενός φαινομένου που τα τελευταία χρόνια τείνει να πάρει τις διαστάσεις ενός διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, με θύματα τα πλέον πιο ευάλωτα και ανυπεράσπιστα μέλη αυτής της κοινωνίας. (www.iospress.gr)

Η παιδική πορνεία που μοιάζει να αποκτά όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις, καθώς και οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξή της είναι κάτι παραπάνω από ευνοϊκές: εκτεταμένη φτώχεια, ανύπαρκτη ή μη εφαρμοσμένη νομοθεσία, γειτνίαση με πλούσιες χώρες, ανοιχτά σύνορα και ένα πλήθος “μεσαζόντων” πρόθυμων να ασχοληθούν με παράνομες δραστηριότητες ικανές να αποφέρουν υψηλά κέρδη.

Η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών δεν αφορά μόνο την προαγωγή τους στην πορνεία, αλλά μπορεί να πάρει και τη μορφή της πορνογραφίας ακόμη και της εμπορίας παιδιών. Η διακίνηση πορνογραφικού υλικού με πρωταγωνιστές παιδιά, έχει προσλάβει διαστάσεις παγκόσμιας μάστιγας και εμφανίζει χαρακτηριστικά οργανωμένου εγκλήματος. Έχουμε χρέος να προστατεύουμε τα παιδιά, τα παιδιά μας, από την ειδεχθή απειλή. (www.europa.eu/bulletin/el/200012/p104014.htm)

Τη μεγαλύτερη ευθύνη για την εκπόρνευση των παιδιών έχουν οι γονείς οι οποίοι στην περίπτωση αυτή τις περισσότερες φορές δεν παρέχουν στα παιδιά τους την προστασία που θα έπρεπε. Παρουσιάζονται δηλαδή ανεύθυνοι, παραμελώντας τα

παιδιά τους με αποτέλεσμα να τα καταστρέφουν ψυχολογικά και σωματικά.

Επίσης σημαντικό ρόλο παίζει η έλλειψη μέτρων πρόληψης απέναντι στη μάστιγα της παιδικής πορνείας η οποία εξαπλώνεται με ταχείς ρυθμούς.

Ένας αιτιογενής παράγοντας στον οποίο φαίνεται να οφείλεται η παιδική πορνεία με πρωτοβουλία ανηλίκων, είναι ότι τα παιδιά αυτά πολύ πιθανό μικρότερα να έχουν υποστεί σεξουαλική παραβίαση από κάποιον ενήλικα. Τα παιδιά αυτά μπορεί να είναι και ναρκομανής ηλικίας 8-16 ετών, εκτεθειμένα έτσι σε σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα.

Γενικότερα οι αιτίες που συντελούν στην παράνομη διακίνηση είναι σύνθετες και πολλές φορές ενισχύουν η μία την άλλη.

Αν εξετάσουμε τη διακίνηση ανθρώπων σαν μια διεθνή αγορά παρατηρούμε ότι τα θύματα αποτελούν την προσφορά και οι εργοδότες που τα κακομεταχειρίζονται ή αυτοί που τα εκμεταλλεύονται σεξουαλικά αποτελούν τη ζήτηση.

Η διακίνηση εξαρτάται και από την παγκόσμια ζήτηση για φθηνή, ευάλωτη και παράνομη εργασία.

Για να είναι αποτελεσματικές οι στρατηγικές καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης σε όλο το φάσμα του αποκρουστικού αυτού φαινομένου, πρέπει να στοχεύουν τόσο ενάντια στην προσφορά δηλαδή στους διακινητές όσο και στη ζήτηση δηλαδή τους πελάτες.

www.europa.eu/bulletin/el/200012/p104014.htm

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 «ΠΟΡΝΕΙΑ»

1.1 Γενική αναφορά στην πορνεία

Η πορνεία είναι μια ιστορική κοινωνικοοικονομική σχέση. Είναι σχέση ανταλλαγής με εμπορευματικό χαρακτήρα. Είναι ιστορικό φαινόμενο και εμφανίζεται σε ένα ορισμένο κοινωνικό πλαίσιο. Βασίζεται στην κυριαρχία του άντρα πάνω στη γυναίκα η οποία κυριαρχία επίσης είναι σχέση ιστορική και διαμορφώνεται μέσα σε συγκεκριμένες πολιτικοοικονομικές δομές. (www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm)

Παραδοσιακά η πορνεία και οι οίκοι ανοχής αποτελούσαν τους υπονόμους μέσα από τους οποίους διοχετεύονταν όλο το περίσσειμα της ανδρικής λίμπιντο. Λειτουργούσαν συνήθως στο περιθώριο της κοινωνίας, εκτονωτικά, προς αποφυγή συγκρούσεων και εντάσεων μέσα στους κόλπους της ίδιας της κοινωνίας.

Τα τελευταία 30 χρόνια και για την Ελλάδα από τη δεκαετία του '80 περίπου, υπάρχουν σημαντικές αλλαγές στον τρόπο που εμφανίζεται η πορνεία. Από περιθωριακό φαινόμενο η πορνεία γίνεται μια ολόκληρη βιομηχανία και αρχίζει να αποτιμάται ως οικονομική δραστηριότητα με καθαρά οικονομικούς όρους, κόστους, αποδοτικότητα, κεφαλαιακής επένδυσης, απόσβεσης κλπ. Η πορνεία των δικτύων της διεθνικής σωματεμπορίας αποτέλεσε την πιο ελεύθερη οικονομικά πορνεία που έχει γνωρίσει η Ελλάδα. Στο τέλος της δεκαετίας του '80 έχουμε και στην Ελλάδα την εμφάνιση της νέα οικονομικά προσανατολιζόμενης πορνείας που διεξάγεται με όρους προσφοράς και ζήτησης. Με όρους ελεύθερης αγοράς.

www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm)

Η πορνεία συχνά χαρακτηρίζεται ως το αρχαιότερο επάγγελμα. Στην Αθήνα του Σόλωνα την πορνεία ασκούσαν κυρίως γυναίκες σκλάβες, αιχμάλωτες πολέμου ή γυναίκες που προέρχονται από άλλες πόλεις και δεν είχαν οικογένεια ή κάποιον να τις στηρίζει. Η εικόνα δεν έχει αλλάξει πολύ από τότε, παρά την αναγνώριση των δικαιωμάτων των γυναικών και τη σεξουαλική επανάσταση. Σήμερα, η βιομηχανία του σεξ ανθεί. Σε αυτήν εντάσσονται όχι μόνο η πορνεία – η αγορά ή ενοικίαση ανθρώπινου σώματος – αλλά και πλήθος άλλων δραστηριοτήτων που εξαγνίζουν στα μάτια της κοινωνίας την πορνεία και διαμορφώνουν την αντίληψη πως αποτελεί φυσιολογικό τμήμα της κοινωνικής ζωής. Έτσι, εκτός από τους οίκους ανοχής, στη βιομηχανία του σεξ περιλαμβάνονται υπηρεσίες συνοδών και call girls, μασάζ, strip clubs, τηλεφωνικό σεξ, σεξουαλικός τουρισμός, πορνογραφία κάθε μορφής και άλλα.

Από τη βιομηχανία αυτή επωφελείται μεγάλος αριθμός «επιχειρηματιών», όπως φυσικά, όσοι μεσολαβούν καθ' οποιονδήποτε τρόπο για να έρθουν σε επαφή οι πελάτες με το «προϊόν», αλλά και όσοι διαφημίζουν ή διαθέτουν διαφημιστικό χώρο για την προώθηση των σχετικών υπηρεσιών, όσοι παράγουν, διανέμουν, πωλούν ή διαφημίζουν εφημερίδες, περιοδικά, βιβλία, ταινίες μέσω των οποίων προβάλλονται τα προϊόντα της βιομηχανίας του σεξ. Τα κέρδη που αποκομίζουν υπολογίζεται πως ανταγωνίζεται τα κέρδη της παράνομης διακίνησης όπλων ή ναρκωτικών.

Η πορνεία δεν είναι κάθε παροχή σεξουαλικών απολαβών, από μια γυναίκα σε έναν άνδρα, με αντάλλαγμα οικονομικής φύσεως. Ειδάλλως, ακόμα και οι πιο πιστές σύζυγοι θα

μπορούσαν να θεωρηθούν πόρνες.

Για τον καθορισμό της έννοιας πορνεία, θα πρέπει λογικά να ικανοποιούνται και κάποιες ιδιαίτερες συνθήκες, πέρα από την πράξη παροχής σεξουαλικών απολαβών από μια γυναίκα σε έναν άνδρα, με αντάλλαγμα οικονομικής φύσεως. Αυτές οι ιδιαίτερες συνθήκες περιλαμβάνουν το ότι η πλευρά η οποία παρέχει τις σεξουαλικές υπηρεσίες το κάνει αυτό αδιακρίτως, χωρίς να απορρίπτει ουσιαστικά κανέναν πελάτη.

Επιπλέον, η συναλλαγή περιορίζεται στην καθαρή σεξουαλική πράξη. Οι συμμετέχοντες δεν αφιερώνουν χρόνο ο ένας στον άλλο ούτε πριν ούτε μετά από τη σεξουαλική πράξη. Έπειτα οι πόρνες έχουν τέτοιες συνουσίες με πολύ μεγάλη συχνότητα, συνήθως πολλές φορές κατά τη διάρκεια της μέρας.

Χωρίς αυτές τις επιπλέον χαρακτηριστικές συνθήκες, μία συναλλαγή σεξουαλικών υπηρεσιών έναντι οικονομικών παροχών δεν αποτελεί πορνεία αλλά τυπική ανθρώπινη σεξουαλική αλληλεπίδραση όπως πιστεύουν κάποιοι. (www.asiatour.com/greek/implementing-sexual.htm)

Καταναγκαστική πορνεία

Η καταναγκαστική πορνεία άρχισε να κάνει την εμφάνισή της στον ελλαδικό χώρο στις αρχές του 1990, παραμερίζοντας σιγά- σιγά την παραδοσιακή πορνεία. Αυστηρά προσδιορισμένη και επικεντρωμένη στην όσο το δυνατόν πιο εντατική εκμετάλλευση μεταναστριών γυναικών από τις λεηλατημένες από τα καπιταλιστικά κέντρα της Δύσης χώρες της Ανατολικής Ευρώπης (μετά την πρόσφατη τότε κατάρρευση του «υπαρκτού σοσιαλισμού») και των Βαλκανίων (στις αρχές του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία), η σωματεμπορία παγιώθηκε οριστικά το 1993 και οι ρυθμοί της πλέον είναι ανοδικοί. Γυναίκες προερχομενες

από διάφορες χώρες, υποβιβάστηκαν στο ρόλο ενός άψυχου αντικειμένου, κλεισμένες στις ‘φυλακές’ των προαγωγών τους. Γυναίκες οι οποίες, απελπισμένες από την οικονομική τους κατάσταση στις χώρες τους, ζητούσαν μια θέση στον «ευρωπαϊκό παράδεισο», κατέληξαν στα χέρια μεσαζόντων, μετατράπηκαν σε ανταλλάξιμο είδος, προς πάσα χρήση. Υπάρχουν κυρίως τρεις τρόποι μέσω των οποίων οδηγούνται γυναίκες στην καταναγκαστική πορνεία:

1. μέσω γραφείων ευρέσεως εργασίας στις χώρες καταγωγής τους όπου τους υπόσχονται υψηλούς μισθούς, δουλεύοντας ως καθαρίστριες, σερβιτόρες, χορεύτριες κτλ,
2. μετά από απαγωγή ή πώληση από την οικογένειά τους.
3. γνωρίζοντας ότι θα εργαστούν ως πόρνες, αλλά αγνοώντας κάτω από ποιες συνθήκες – εγκλεισμός, πώληση σε σωματέμπορους.

Μεταφέρονται συνήθως διασχίζοντας τα σύνορα “λαθραία” χωρίς καθόλου χαρτιά ή με τα χαρτιά τους παρακρατημένα από τους διακινητές σε χώρες της Ευρώπης-φρούριο όπου οι μετανάστες/στρίες έρχονται αντιμέτωποι με το σκληρότερο πρόσωπο του κράτους. Βρίσκονται άμεσα εξαρτημένες, εφόσον υποχρεούνται να ξεπληρώσουν το σωματέμπορο για τη μεταφορά τους, ζώντας πάντα με την απειλή της απέλασης από το ελληνικό κράτος ή από οποιοδήποτε άλλο κράτος. Από εκεί και πέρα υπόκεινται τον έσχατο εξευτελισμό του σώματός τους. Κρατούνται σε αόρατες φυλακές. Ξυλοδαρμοί, βιασμοί, βασανιστήρια, εθισμοί στα ναρκωτικά και στο αλκοόλ με σκοπό την πλήρη καθυπόταξή τους συμβαίνουν πίσω από τα πολυτελή φώτα νυχτερινών κέντρων και

στριπτιζάδικων, πίσω από την “αθωότητα” των αγγελιών στις εφημερίδες, πίσω από την ανωνυμία του διαδικτύου (που γνωρίζει τεράστια ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια). Ένα άριστα οργανωμένο και δίκτυο με επιχειρηματική και οικονομικά προσανατολισμένη νοοτροπία, πουλά και αγοράζει γυναίκες στα σύγχρονα σκλαβοπάζαρα του καπιταλισμού. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Η καταναγκαστική πορνεία δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση παθογένεια του πατριαρχικού, καπιταλιστικού συστήματος, αλλά πτυχή και εκδήλωσή του. Η πορνεία γενικότερα άλλωστε αποτελεί μια σχέση εξουσίας, ενώ στα πλαίσια του καπιταλισμού εμπορευματοποιούνται οι σεξουαλικές σχέσεις και επιδεινώνονται οι σχέσεις εκμετάλλευσης σε βάρος των εκδιδόμενων γυναικών.

Σ’ ένα κόσμο λοιπόν, όπου η γυναίκα έχει διπλό ρόλο να καταναλώνει και να καταναλώνεται, η γυναίκα αντιμετωπίζεται ως σεξουαλικό εμπόρευμα, πάνω στο οποίο ο άντρας στην περίπτωση της καταναγκαστικής πορνείας, φτάνει να έχει δικαίωμα ζωής και θανάτου.

Για το κράτος και τον καπιταλισμό, η καταναγκαστική πορνεία αποτελεί κάτι πού περισσότερο από μια απλή πηγή κέρδους. Το σύγχρονο δουλεμπόριο γυναικών έχει ως αποτέλεσμα την κατασκευή, την εσωτερίκευση και διάχυση στο ευρύτερο κοινωνικό σώμα, εξουσιαστικών λογικών και πρακτικών, με τελικό σκοπό την αναπαραγωγή της κυριαρχίας, τη διατήρηση και διαιώνισή της. Η λογική και πρακτική για παράδειγμα, της εκμετάλλευσης και καθ’ υπόταξης του ανθρώπου, αναπαράγεται και μέσα από την καταναγκαστική πορνεία. Η διάχυση και η οικειοποίηση αυτών των πρακτικών από ένα ευρύτερο σύνολο ανθρώπων, καθιστά φανερό τον τρόπο

με τον οποίο το κράτος μέσω των θεσμών και των μηχανισμών του αποκτηνώνει τους υπηκόους του. Έτσι μπορεί η καταναγκαστική πορνεία, λόγω του απροκάλυπτα βίαιου χαρακτήρα της, να μη νομιμοποιείται κοινωνικά, ταυτόχρονα όμως συντελείται μία ασυνείδητη κοινωνική νομιμοποίηση λογικών και πρακτικών της, στο επίπεδο της καθημερινής ζωής. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Ο καπιταλισμός εμφανίζεται σε μία από τις βαρβαρότερες μορφές του, η μορφή η οποία ωστόσο είναι απόλυτα σύμφωνη με την εφαρμογή του, μέσω εκβιασμού της εργασίας πάνω στα σώματα των γυναικών, ευάλωτων λόγω της ταξικής τους θέσης, υποκείμενων στα ρατσιστικά πρότυπα της «ρωσίδας πόρνης», της «βουλγάρας χορεύτριας», της «αλβανίδας καθαρίστριας». Ο στόχος είναι η εκμετάλλευση μέχρι την πλήρη εμπορευματοποίηση και υποταγή. Η καταναγκαστική πορνεία κατέχει την τρίτη θέση σε πηγή κερδών, με έσοδα 4,2 δις ευρώ ετησίως, μετά το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών παγκοσμίως. Οι γυναίκες αυτές, παράλληλα, βιώνουν την ολοκληρωτική απαξίωση από μεγάλη μερίδα του κοινωνικού συνόλου, σε αντίθεση με τις πόρνες των οίκων ανοχής στα παλαιότερα χρόνια, οι οποίες έστω και ως περιθωριακά κομμάτια, κατείχαν μια θέση μέσα σε αυτό. Θεωρούνται εθνικά και πολιτισμικά ‘κατώτερες’ και βιώνουν τον αγριότερο εξαναγκασμό μέχρι την πλήρη καθ’ υπόταξη και εξάρτηση από τα αφεντικά τους. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Επιπλέον η καταναγκαστική πορνεία αποτελεί μέρος της συνολικότερης έμφυλης βίας που υφίστανται οι γυναίκες μέσα σε μια πατριαρχική κοινωνία, βία η οποία διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών τους σχέσεων και αγγίζει ακόμα και τις πιο απλές καθημερινές τους στιγμές. Η καταναγκαστική πορνεία μπορεί να

είναι ένα απτό και ακραίο παράδειγμα έκφυλης βίας, όμως αυτό δε σημαίνει ότι οι πιο άδηλες μορφές της, που κινούνται ακόμα και στο επίπεδο ενός βλέμματος ή μιας χειρονομίας, δεν είναι καταπιεστικές και βίαιες. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Στο καθεστώς αυτού του σύγχρονου δουλεμπορίου, οι γυναίκες υπόκεινται στους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης. Αυτού του «αόρατου ήρωα» της καταναγκαστικής πορνείας. Αυτού που δε διστάζει γιατί έτσι επιτάσσει «η ανδρική του φύση», να κυριαρχήσει με τους πιο βάρβαρους τρόπους σε ανθρώπους ενός «κατώτερου» φύλου, προερχόμενους από μια «κατώτερη» χώρα, ζώντας υπό «κατώτερες» συνθήκες. Η σχέση εκδιδόμενης – πελάτη είναι μια σχέση ιδιοκτησίας. Είναι μια από τις μορφές που παίρνει η σχέση των φύλων στη σύγχρονη κοινωνία. Η πορνεία στην καταναγκαστική της μορφή είναι μια πορνεία των μεσαίων και αγροτικών στρωμάτων, με στροφή προς την επαρχία. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Η εξαναγκαστική πορνεία έσπασε το βασικό και κύριο εμπόδιο μεταξύ αγρότη και πορνείας: την απόσταση. Οι περισσότεροι οίκοι ανοχής βρίσκονταν στην πόλη (με εξαίρεση τις περιοχές που είχαν στρατόπεδα). Με τα διεθνικά δίκτυα σωματεμπορίας, αυτή η «ανισότητα» μεταξύ πόλης και περιφέρειας άλλαξε.

Επίσης οι άνδρες από τα μεσαία και άνω κοινωνικά στρώματα δε μπορούσαν να χρησιμοποιούν την παλιά πορνεία. Ο οίκος ανοχής ήταν στιγματισμένος και η μηχανιστική αλλαγή των πελατών δεν ικανοποιούσε πολιτιστικά το μικροαστό ενός ορισμένου πολιτιστικού και μορφωτικού επιπέδου.

Αντίθετα ο νέος τύπος πορνείας έγινε ελκυστικός για τους

άνδρες των μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων γιατί τους πρόσφερε εθνικοπολιτιστικό τύπο γυναικών με μεγάλη ζήτηση, καλές τιμές λόγω του εξαναγκασμού και της μείωσης του κόστους στα όρια επιβίωσης, ποικιλία γυναικών, ποικιλία υπηρεσιών, ποικιλία χώρων μη στιγματισμένων (μπαρ, ξενοδοχεία, ινστιτούτα μασάζ). Η επιστροφή από το μπαρ στο σπίτι και στην οικογένεια είναι συντομότερη (όχι μόνο ως απόσταση). Εχεμύθεια (ανώνυμες υπηρεσίες τηλεφωνα κτλ), ποσότητα, ανανέωση. Μόνο χάρη στην καταναγκαστική πορνεία μπόρεσαν να ικανοποιηθούν τα παραπάνω. Το συνολικό πακέτο προσφοράς για τους άνδρες των μεσαίων στρωμάτων ήταν πολύ δελεαστικό.

Έτσι η προσφορά, όπως αυξήθηκε από τα δίκτυα, ανταποκρίθηκε στη ζήτηση αφού κατάφερε να προσφέρει, σε αριθμό και ποιότητα, τις νέες υπηρεσίες.

Όλα αυτά με απίστευτο οικονομικό κέρδος για τους προαγωγούς και τους σωματέμπορους και προς τέρψιν και ικανοποίηση των πελατών. Κάτω από τα μάτια της αστυνομίας που επίσης επωφελείται ή μπορεί να ισχυρίζεται ότι δε γνωρίζει και δίπλα από τις πόρτες των γειτόνων που δεν τους αφορά γιατί τα θύματα είναι αλλοδαπές και γιατί ότι συμβαίνει είναι έξω από τον ιδιωτικό χώρο της μικροαστικής κατοικίας. Έτσι όλοι είναι ευχαριστημένοι εκτός από τα εκδιδόμενα άτομα και μάλιστα αντλούν αυτήν την ικανοποίηση ακριβώς εξ' αιτίας της δυστυχίας και της εξαθλίωσης των εκδιδόμενων ατόμων. (www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm)

Το εμπόριο των ανθρώπων (trafficking in human beings) σύμφωνα με το Πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών «για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών» ορίζεται ως η στρατολόγηση,

μεταφορά, υπόθαλψη ή αποδοχή προσώπων που γίνεται με απειλή ή άσκηση βίας ή άλλες μορφές εξαναγκασμού, απαγωγής, απάτης ή κατάχρησης εξουσίας ή εκμετάλλευση μιας ιδιαίτερα πρώτης θέσης, με σκοπό την επίτευξη συναίνεσης αυτών των ανθρώπων στην εκμετάλλευσή τους από ένα άλλο πρόσωπο». Στον όρο εκμετάλλευση περιλαμβάνεται τουλάχιστον η εκμετάλλευση της πορνείας άλλων, ή άλλες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης, η αναγκαστική εργασία, η δουλεία και παρεμφερείς πρακτικές, και η αφαίρεση οργάνων. Στη χώρα μας, όπως και στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, η παράνομη διακίνηση και εμπορία ανθρώπων είναι στενά συνδεδεμένη με τη σεξουαλική εκμετάλλευση.

Είναι γνωστό ότι η εμπορία ανθρώπων με σκοπό την οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής τους έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Εκτιμάται μάλιστα ότι αποτελεί την Τρίτη μεγαλύτερη «εγκληματική επιχείρηση» με την εμπορία ναρκωτικών και όπλων. (www.poreiagynaikon.gr/idrytiko/idr_33.htm) Αποτελεί πλέον μια κερδοφόρα επιχείρηση για το οργανωμένο έγκλημα που εκμεταλλεύεται τη φτώχεια και την αδυναμία γυναικών και μικρών παιδιών. Είναι μια μορφή σύγχρονης δουλείας και είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Είναι ένα έγκλημα απεχθές το οποίο περιορίζει την ελευθερία του ανθρώπου, καταρρακώνει την αξιοπρέπειά του, καταστρέφει την ψυχική και σωματική του υγεία, απειλεί τη ζωή του αλλά και τείνει να αποσθάρσει το συνεκτικό ιστό της κοινωνίας. (www.parliament.gr/papakosta/prakrika/sxekmet.htm)

Η σκοτεινή πραγματικότητα της καταναγκαστικής πορνείας και των αριθμών που τη συνοδεύουν, όπως και οι υπόλοιπες μορφές φυσικής βίας εναντίον γυναικών αναδεικνύουν

με εκρηκτικό τρόπο τον απατηλό χαρακτήρα της περιβόητης «γυναικείας ισότητας».

(www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Οι μορφές βίας και εξαναγκασμού που χρησιμοποιούν οι δουλέμποροι, ο βιασμός, οι ξυλοδαρμοί, η παρακράτηση χρημάτων που τους ανήκουν, ο εγκλεισμός και η απομόνωσή τους, η καταστροφή προσωπικών αντικειμένων, στοχεύουν κατά κύριο λόγο στο να αποκλείσουν κάθε απόπειρα απόδρασης της γυναίκας- θύματος, στην εξασφάλιση υψηλότερων δυνατών κερδών με την αποδοχή περισσότερων πελατών και βεβαίως στον προσωπικό εξευτελισμό αλλά και την απομόνωση από καθετί που σηματοδοτεί το προσωπικό.

Από τα παραπάνω και μόνο προκύπτει αβίαστα και με σαφήνεια ότι όλες οι πράξεις που συνδέονται με την εμπορία ανθρώπων και την εκμετάλλευσή της συνιστούν παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας.

Επίσης οι βαριές και αμετάκλητες σωματικές βλάβες των γυναικών αυτών, που είναι συνέπεια των απάνθρωπων συνθηκών της καταναγκαστικής εκπόρνευσής τους, συνιστούν επιπλέον σαφή παραβίαση των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων τους, δικαιώματα που κατοχυρώνονται με διεθνείς συμβάσεις, τις οποίες έχει συνυπογράψει και η Ελλάδα και ορισμένες από αυτές έχουν γίνει και εσωτερικοί νόμοι της χώρας. (www.poreiagynaikon.gr/idrytiko/idr_33.htm)

Δε θα μπορούσε να υπάρχει καταναγκαστική πορνεία, αυτός ο βιασμός επί πληρωμή, αν δεν προϋπήρχαν οι βαθιά ριζωμένες σεξιστικές αντιλήψεις πραγματοποίησης της γυναίκας όσον αφορά στη σεξουαλική εκμετάλλευσή της και αν αυτές οι αντιλήψεις δεν συνυπήρχαν με ευρύτερα στερεότυπα για τους

ρόλους της γυναίκας.

Διάκριση μεταξύ καταναγκαστικής και μη καταναγκαστικής πορνείας

Ο όρος «μη καταναγκαστική πορνεία» είναι αμφισβητούμενος και χρησιμοποιείται καταχρηστικά. Η πορνεία ποτέ δε μπορεί να γίνει με όρους ελευθερίας. Εμπεριέχει τη βία και τον καταναγκασμό. Πραγματώνεται με τους καλύτερους δυνατούς όρους για το εκδιδόμενο άτομο.

Καμιά γυναίκα δεν επιλέγει να γίνει πόρνη, μεταξύ άλλων επιλογών. Αν δεν είναι ο σωματέμπορος που την εξαναγκάζει, είναι οι υλικοί όροι ζωής, η φτώχεια, η ανέχεια, ο αποκλεισμός. Έτσι δε μπορούμε να μιλάμε για ελεύθερη επιλογή ακόμη και αν αυτή η επιλογή είναι προσωπική για κάποιες γυναίκες.

Περί ολυμπιακή πορνείας

Η λεγόμενη ολυμπιακή πορνεία που αναδεικνύεται, επιτείνει, συγκαλύπτει και νομιμοποιεί το πρόβλημα της πορνείας και της εμπορίας γυναικών, το οποίο αποτελεί μια χαρακτηριστική περίπτωση καταρράκωσης της ανθρώπινης προσωπικότητας και παραβίασης ενός θεμελιώδους ανθρώπινου δικαιώματος.

Συνοπτικά η ολυμπιακή πορνεία αναφέρεται στη νομιμοποίηση άσκησης της πορνείας- πέρα από τους μέχρι σήμερα γνωστούς ως οίκους ανοχής χώρους, (ερμηνεύεται και ως ανοχής στην παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων)- σε ξενοδοχεία και “ανάλογους χώρους”, κατά την έκφραση των σχετικών νομοθετικών και διοικητικών κειμένων (η ερμηνεία του

όρου “ανάλογους χώρους” επαφίεται στην επιχειρηματική πρωτοβουλία των αντίστοιχων κυκλωμάτων εμπορίας γυναικών και των προστατών τους) κατά την περίοδο διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, ώστε να καλυφθεί η αναμενόμενη ζήτηση από αθλητές, συνοδούς και επισκέπτες των ολυμπιακών πόλεων.

Η νομιμοποίηση αυτή εντάσσεται στο θεσμικό πλαίσιο που έχει καθορίσει σχετικός με την άσκηση της πορνείας νόμος του 1999 (Ν.2734) και βασίζεται σε σχετικές αποφάσεις του Δήμου Αθηναίων (981/17 Μαΐου 2003), αλλά και άλλων δήμων με την κάλυψη της ΚΕΔΚΕ.

Η ολυμπιακή πορνεία αποτελεί φαινόμενο και επιχειρηματική δραστηριότητα που αναπτύσσεται σε κάθε ολυμπιάδα και δεν αποτελεί ελληνική ιδιοτυπία, για’ αυτό άλλωστε είναι εκ των προτέρων γνωστή και η ζήτηση. Στην προηγούμενη της Αθήνας, Ολυμπιάδα του Σίδνεϋ, η πορνεία έλαβε τέτοιες διαστάσεις, ώστε δημιουργήθηκαν υποδομές και αλυσίδες επιχειρήσεων, οι οποίες βέβαια- όπως κάθε ολυμπιακό έργο- έμειναν στη χώρα.

(www.epohi.gr/giannakopoulou_trafficking_issues_1172004.htm)

Η φιλολογία περί “ελεύθερης επιλογής”

Πελάτες και μαστροποί συνεργάζονται στην απαλλοτρίωση του γυναικείου σώματος για συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα, με ιδεολογική βάση τη “σεξουαλική ανάγκη των ανδρών”, παρά το γεγονός ότι σήμερα τουλάχιστον, η συντριπτική πλειοψηφία των πελατών είναι άνδρες παντρεμένοι ή με μόνιμους δεσμούς. Αυτή η “σεξουαλική ανάγκη”, μόνο των ανδρών πάντα, αποτυπώνεται ακόμα και στο νόμο που προαναφέρθηκε, όταν ορίζει σε σχετικό άρθρο του, ότι οι άδειες

λειτουργίας οίκων ανοχής δίνονται ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες και ανάγκες, την ύπαρξη στρατοπέδων, λιμανιών και βιομηχανικών μονάδων, καθώς και με την ανάπτυξη εμπορικών ή άλλων δραστηριοτήτων που επιβάλλουν απασχόληση ή διέλευση ατόμων από άλλες περιοχές. Ο ισχυρισμός ότι οι γυναίκες που ασκούν εθελοντικά την πορνεία έχουν αποφασίσει ελεύθερα και ορθολογικά οικονομικά κριτήρια αναπτύσσεται στη βάση της λογικής των ατομικών επιλογών του οικονομικού φιλελευθερισμού παραβλέποντας μια κυρίαρχη ιδεολογία, η οποία κατασκευάζει ιδανικές θηλυκότητες και πρότυπα γυναικών, επιβάλλει ως πρώτιστο καθήκον των γυναικών την ικανοποίηση των ανδρών συζύγων ή πελατών, ενώ παράλληλα προσπερνά τις συνθήκες μια γενικευμένης ανεργίας (της οποίας πάλι τα πρώτα θύματα είναι γυναίκες) και τις καταστάσεις που δημιουργούνται από τις συνθήκες της μετανάστευσης (παραιομία, χρέωση για τα έξοδα της μετανάστευσης και παγίδευση σε εγκληματικά κυκλώματα για την αποπληρωμή του χρέους).

Όλη η φιλολογία περί “ελεύθερης επιλογής” της πορνείας είναι μια φενάκη του φιλελευθερισμού, χαρακτηριστικά διατυπωμένη σε γνωμάτευση επιφανούς συνταγματολόγου : «όπως και κάθε άλλο επάγγελμα, το επ’ αμοιβήν εκδίδεσθαι εμπίπτει κατ’ αρχήν στο προστατευτικό πεδίο του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας, όπως ορίζεται από το άρθρο 5, παρ. 1 του Συντάγματος». Το ίδιο ισχυρίζονται και οι σωματέμποροι, επιβεβαιώνουν οι αστυνομικοί και αποδέχονται οι δικαστές. (www.epohi.gr/giannakopoulou_trafficking_issues_1172004.htm)

Ακτιβισμός και Σεξουαλική Εργασία

Κατά τα τελευταία χρόνια σε διάφορες χώρες αναπτύχθηκαν πολιτικές πρωτοβουλίες και κινήματα που στόχο έχουν την αποποινικοποίηση και τον έλεγχο της βιομηχανίας του έρωτα, ιδιαίτερα όσον αφορά φαινόμενα αναγκαστικής πορνείας και παιδεραστίας. Η διαφωνία ανάμεσα σε εκείνους που υποστηρίζουν την αναγκαιότητα απαγόρευσης της πορνείας-σωματεμπορίας με βάση τις διεθνείς συμβάσεις περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε εκείνους που υποστηρίζουν το δικαίωμα των ανθρώπων να χρησιμοποιούν το σώμα τους με σκοπό το κέρδος αποτελεί το βασικό σχίσμα στο εσωτερικό των πολιτικών κινητοποιήσεων σε σχέση με τη σωματεμπορία.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η ευρύτερη συζήτηση – τόσο στο χώρο των ακτιβιστών όσο και στο εσωτερικό της επιστημονικής κοινότητας – γύρω από ζητήματα ορολογίας. Συγκεκριμένα, οι όροι “σεξουαλική εργασία” (sex work) και “βιομηχανία του έρωτα” (sex industry) αντιπροτείνονται στον «όρο πορνεία». Αντίστοιχα, ο όρος “εργάτης/-τριες του έρωτα” (sex worker) αντιπροτείνονται στους όρους «πόρνη/ ιερόδουλος». Αξίζει να σημειωθεί ότι οι νέοι όροι έχουν προταθεί διεθνώς από οργανώσεις των ίδιων των εργαζομένων σε μια προσπάθεια να επανοριστεί το εμπορικό σεξ ως ενεργή μορφή επαγγέλματος και ως τρόπος εξασφάλισης εισοδήματος και όχι ως κοινωνικό ή ψυχολογικό χαρακτηριστικό μιας συγκεκριμένης τάξης κυρίως γυναικών αλλά επίσης και ανδρών.

Η πρώτη οργάνωση εργαζομένων στη βιομηχανία του σεξ φαίνεται να ήταν το COYOTE (Call Off Your Old Tired Ethics) που ιδρύθηκε το 1973 στο Σαν Φρανσίσκο. Την ίδια περίπου περίοδο ιδρύθηκε μια αντίστοιχη οργάνωση στη Λυών της

Γαλλίας, από κοινού με τη Βρετανική οργάνωση English Collective of Prostitutes, δημιούργησαν την πρώτη διεθνή οργάνωση με το όνομα 'International Committee for Prostitutes' Rights. Από το τέλος της δεκαετίας του 1970 άρχισαν να οργανώνονται διάφορα διεθνή συνέδρια στα οποία συμμετείχαν οι ολοένα αυξανόμενες οργανώσεις και που ουσιαστικά διαμορφώθηκαν οι βασικοί όροι των αντίστοιχων συζητήσεων στο πανεπιστημιακό και ερευνητικό χώρο.

Η μετάβαση προς το χώρο της πορνείας ως εργασίας ενισχύθηκε σημαντικά μέσω της ανάπτυξης διαφόρων οργανώσεων εργαζομένων στη βιομηχανία του σεξ στις 'αναπτυσσόμενες' χώρες, αρχικά στο Εκουαδόρ και αργότερα σε διάφορες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Νότιο-ανατολικής Ασίας. Το 1995 ιδρύθηκε στην Καλακούτα της Ινδίας η οργάνωση Durbar Mahila Samanwaya Committee που σήμερα αριθμεί περίπου 40.000 μέλη. Η οργάνωση αυτή έχει αναπτύξει δραστηριότητα που ξεπερνά κάθε προηγούμενο στο χώρο των αναπτυγμένων χωρών.

Η δεκαετία του 1990 χαρακτηρίστηκε από τη δημιουργία διαφόρων οργανώσεων οι οποίες ανέπτυξαν ιδιαίτερη δραστηριότητα γύρω από ζητήματα σχετικά με την αντιμετώπιση της επιδημίας του HIV/AIDS.

Η βασική αρχή που ωρίμασε μέσω της ανάπτυξης διαφόρων μορφών ακτιβισμού στο χώρο της βιομηχανίας του σεξ και που μεταφέρθηκε σταδιακά στο χώρο της κοινωνικής έρευνας μπορεί να συνοψισθεί ως εξής: οι περισσότεροι άνθρωποι που ασχολούνται με το σεξ με σκοπό την εξασφάλιση εισοδήματος δε θεωρούν αυτή την επαγγελματική τους ενασχόληση ως τον κύριο πόλο συγκρότησης της κοινωνικής του ταυτότητας. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η ενασχόληση με το

εμπορικό σεξ δε συνιστά στις περισσότερες περιπτώσεις αποκλειστική ή σταθερή επαγγελματική απασχόληση. Αντίθετα, πολύ συχνά η πορνεία αποτελεί πηγή επικουρικού εισοδήματος που συμπληρώνει το κύριο εισόδημα των ανδρών και γυναικών που ασχολούνται με το επάγγελμα. Στις περισσότερες περιπτώσεις η πορνεία αποτελεί μέσο οικονομικής υποστήριξης όχι μόνο του συγκεκριμένου ατόμου που την ασκεί αλλά και της οικογενειακής μονάδας μέσα στην οποία ο/η εργαζόμενη εντάσσεται και υποστηρίζει. Στην περίπτωση των γυναικών της εργατικής τάξης η πορνεία αποτελεί μέσο υποστήριξης της ανατροφής και εκπαίδευσης των παιδιών όταν το βασικό οικογενειακό εισόδημα δεν επαρκεί. Σε πολλές περιπτώσεις η πορνεία συνεπάγεται τη μετανάστευση του/της εργαζομένης με σκοπό την αποπλήρωση χρεών ή τη σταδιακή αλυσιδωτή μετανάστευση και των υπολοίπων μελών της οικογένειας.

Σεξουαλικότητα

Μέσα λοιπόν σ' αυτά τα πλαίσια, η σεξουαλικότητα της γυναίκας χρησιμοποιείται ως μηχανισμός κοινωνικού ελέγχου εναντίον της, τοποθετώντας το σώμα μέσα σε ένα πολιτικό-οικονομικό πεδίο που το καθιστά χειραγωγήσιμο.

Η σεξουαλικότητα χρησιμοποιείται τελικά ως ένας τρόπος πρόσβασης των διαφόρων εξουσιαστικών μηχανισμών στο σώμα οι οποίοι δρουν σε ένα επίπεδο βιοεξουσίας, αφού καθορίζουν την ύπαρξη στο σύνολό της.

Η αλλοτριωμένη σεξουαλικότητα είναι ένας τρόπος με τον οποίο κατασκευάζεται κοινωνικά η σωματική υπόσταση. Έτσι, οργανώνεται μια σεξουαλικότητα οικονομικά χρήσιμη και πολιτικά ασφαλής, που συντελεί στην πραγματοποίηση της

γυναίκας, πραγματοποίηση η οποία στην καταναγκαστική πορνεία παίρνει την πιο ακραία έκφρασή της.

Όταν η σεξουαλικότητα του άντρα εμφανίζεται ως επιθετική και κατακτητική, σε αντίθεση με αυτή τη γυναίκα που εμφανίζεται ως παθητική και υποταγμένη πάντα από την οπτική γωνία του άνδρα, στην καταναγκαστική πορνεία, η γυναίκα βρίσκεται σε μία θέση πλήρους υποταγής και εκμετάλλευσης από τον άνδρα, του οποίου θεωρείται “φύσει” δικαίωμα η διαχείριση της σεξουαλικότητάς της, με βάση τις δικές του ορέξεις και επιθυμίες.

Έτσι, το γυναικείο σώμα αναπροσδιορίζεται και συγκροτείται εκ νέου ως ένα αντικείμενο, του οποίου το νόημα και το περιεχόμενο έχει συγκροτηθεί έξω από αυτό, με σκοπό την αναπαραγωγή των υφιστάμενων σχέσεων κυριαρχίας, ενώ η θυματοποίηση και ο πατερναλισμός απέναντι στη γυναίκα και το σώμα της, δεν αποτελούν τίποτα άλλο παρά μία ακόμη έκφραση της πατριαρχίας και των στερεότυπων που αναπαράγει, μέσω των οποίων αναπαρίσταται η γυναίκα ως ανίκανη να αυτοδιαθέσει την ύπαρξή της χωρίς την καθοδήγηση και την προστασία του άνδρα. (www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm)

Σεξουαλική υγεία

Κακοποίηση, ασθένειες και νοσήματα, με πιο διαδεδομένο τον ιό του AIDS, μόνιμες σωματικές βλάβες, αυτοκτονίες, μπουντρούμια – φυλακές, βιασμοί, ψυχολογική βία, δολοφονίες κοριτσιών, κατεστραμμένη σεξουαλική ζωή, βασανιστήρια, απαγωγές, απελάσεις και υποταγή στις ορέξεις των σωματεμπόρων και «πελατών», συνθέτουν το σκηνικό της

φρίκης που βιώνουν καθημερινά γυναίκες παγκοσμίως, αυτή τη στιγμή που συμπυκνώνεται στα πρόσωπά τους η έμφυλη, ταξική και φυλετική εκμετάλλευση και καταπίεση.

Ενώ η σεξουαλική επαφή και τα κίνητρα πίσω από αυτή δεν πρέπει να αστυνομούνται, η στενή αστυνόμευση της σεξουαλικής υγείας είναι επιτακτική. Τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα είναι η σημαντικότερη μεταφυσική αναίρεση της σεξουαλικής ευχαρίστησης. Πέρα από την αποτροπή της βίας μεταξύ μελών μιας κοινωνίας, η πολιτεία πρέπει να παίζει σημαντικό ρόλο και στην προστασία της δημόσιας υγείας. Το κράτος θα πρέπει να παρέχει, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, δωρεάν check-ups σεξουαλικής υγείας, για όλα τα μέλη της κοινωνίας που έχουν φτάσει σε ηλικία σεξουαλικής ωριμότητας.

Τα νοσήματα κατηγοριοποιούνται σε δυο κατηγορίες: τα κλασικά αφροδίσια νοσήματα –σύφιλη, βλεννόρροια, μαλακό έλκος, αφροδισιακό λεμφοκοκκίωμα- και τα μη κλασικά αφροδίσια νοσήματα – π.χ. τριχομονάδες, μυκητιάσεις, μη γονοκοκκική ουρηθρίτιδα, έρπητας των γεννητικών οργάνων, ηπατίτιδα Β κ.α. Σε αυτά μπορεί να προστεθούν ο καρκίνος του τραχήλου της μήτρας (που συναντάται συχνότερα σε γυναίκες με έντονη σεξουαλική ζωή) και το σύνδρομο του AIDS. Με βάση τα αποτελέσματα των εξετάσεων που έγιναν στις ιερόδουλες στο Αντιαφροδισιακό Ιατρείο (**Γ. Παπουτσάκης**, Αντιαφροδισιακό Ιατρείο Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, προσπάθεια προσέγγισης ιατρικών προβλημάτων ιερόδουλων στην Ελλάδα) προέκυψε ότι η συχνότητα κρουσμάτων σύφιλης και βλεννόρροιας μειώθηκε σημαντικά στον πληθυσμό των ιερόδουλων, ενώ δε συνέβη το ίδιο στις μη νόμιμα εκδιδόμενες γυναίκες. Από τις μελέτες που έγιναν σχετικά με τη μόλυνση από

τον ιό της ηπατίτιδας Β διαπιστώθηκε ότι οι ιερόδουλες γυναίκες αποτελούν ομάδα υψηλού κινδύνου, δηλαδή προσβάλλονται συχνότερα από την ηπατίτιδα Β σε σύγκριση με το γενικό πληθυσμό. Επίσης, από μελέτες του Αντιαφροδισιακού Ιατρείου προέκυψε ότι η συχνότητα των νόσων των κυτταρομεγαλοϊου και άλλων ερπητοϊών, των τριχομονάδων, των μυκητιάσεων και των χλαμυδίων (που είναι συχνότερο αίτιο της μη γονοκοκκικής ουρηθρίτιδας) είναι υψηλότερη στις ιερόδουλες απ' ότι σε γυναίκες- μάρτυρες.

Την εποχή που συντάχθηκε το κείμενο δεν είχαν σημειωθεί ακόμα κρούσματα συνδρόμων AIDS στις ιερόδουλες αλλά όπως σημειώνεται συνίσταται συνεχής επαγρύπνηση για να αποφευχθεί ο μελλοντικός κίνδυνος AIDS στις ιερόδουλες και από αυτές στο γενικό πληθυσμό. Η μελέτη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο παρεχόμενος συστηματικός υγειονομικός έλεγχος του κράτους και για την κοινωνική προστασία αφού το πρόβλημα της πορνείας είναι καθαρά κοινωνικό και λιγότερο ιατρικό. (Γ. Παπουτσάκης, Αντιαφροδισιακό Ιατρείο Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, προσπάθεια προσέγγισης ιατρικών προβλημάτων ιερόδουλων στην Ελλάδα)

Ο έλεγχος της HIV λοίμωξης στις δηλωμένες γυναίκες εφαρμόστηκε από τα πρώτα χρόνια της εμφάνισης της νόσου. Η παρέμβαση αυτή είχε σαν αποτέλεσμα τη χρήση προφυλακτικού από μεγάλο αριθμό εκδιδόμενων γυναικών και τη μη εμφάνιση κρουσμάτων AIDS σε αυτόν τον πληθυσμό.

Η τεράστια αύξηση εισαγωγής εκδιδόμενων γυναικών από τις πρώην Ανατολικές χώρες, οι οποίες δουλεύουν σε καθεστώς βίας και εκμετάλλευσης κρύβει μεγάλους κινδύνους για την υγεία των εκδιδόμενων γυναικών και της Δημόσιας Υγείας., εξαιτίας της χωρίς προφύλαξη εφαρμογής τεχνικών, οι οποίες

αποφέρουν μεγάλα κέρδη σε αυτούς που ελέγχουν το χώρο. Τα τελευταία χρόνια η εμφάνιση κρουσμάτων AIDS/ΣΜΝ στις αλλοδαπές εκδιδόμενες γυναίκες εξαναγκάζει σε παρεμβάσεις για την προστασία της υγείας τους και της Δημόσιας Υγείας γενικότερα. (Α. Ρουμελιώτου Ε. Κορνάρου, «η HIV λοίμωξη σε σχέση με τους μετακινούμενους πληθυσμούς. Το πρόβλημα των εκδιδόμενων γυναικών στην Ελλάδα», Ελληνικά Αρχεία AIDS, 1997, τομ. 5, σσ. 380-385)

Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, κάτω από τη δηλωμένη πορνεία έχει αναπτυχθεί και μια αδήλωτη πορνεία η οποία συντίθεται κυρίως από αλλοδαπές. Όταν αναφερόμαστε στη δηλωμένη πορνεία στην Ελλάδα εννοούμε οποιαδήποτε εκδιδόμενη γυναίκα η οποία πληρεί τα ακόλουθα:

1. να έχει δηλώσει στο κράτος ότι είναι επαγγελματίας εκδιδόμενη
2. να εξετάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα από νομιάτρους ή από ιατρούς δημόσιων νοσοκομείων
3. και να έχει βιβλιάριο υγείας

Ενώ αδήλωτη, είναι η εκδιδόμενη γυναίκα που δεν πληρεί τα παραπάνω και επομένως εργάζεται παράνομα σύμφωνα με τους κανόνες του κράτους.

Η αδήλωτη πορνεία χαρακτηρίζεται και από την ελάχιστων προδιαγραφών τήρηση κανόνων προστασίας ως προς τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Σε συνδυασμό με τις συνολικές συνθήκες ζωής που χαρακτηρίζουν τις αδήλωτες εκδιδόμενες, τις ασταθείς προφυλάξεις της πορνικής πελατείας αλλά και τη σχετικά υψηλή κινητικότητά τους σε εθνική και διεθνή κλίμακα, οι συγκεκριμένες αδήλωτες εκδιδόμενες αποτελούν αξιόλογο παθητικό φορέα για τη μετάδοση του ιού AIDS και των άλλων ΣΜΝ.

Τα τελευταία τρία χρόνια, από τις 20.000 μη δηλωμένες εκδιδόμενες γυναίκες που συμμετείχαν σε έρευνα βρέθηκαν 44 anti-HIV θετικές. Από αυτές, οι 29 παραδέχτηκαν ότι ήταν εκδιδόμενες μη δηλωμένες ενώ για τις υπόλοιπες εκδιδόμενες μη δηλωμένες που δεν το παραδέχθηκαν, η πληροφορία είναι επαληθευμένη. (Α. Ρουμελιώτου, Γρ. Λάζος, Ε. Κορνάρου, «μη δηλωμένες εκδιδόμενες γυναίκες: δεδομένα από την έρευνα πεδίου- Παράγοντες που συμβάλλουν στην εξάπλωση του AIDS στην πορνεία», Ελληνικά Αρχεία AIDS, τομ. 5, τχ. 4,1997, σσ. 386-393)

Η θεραπεία επίσης θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν και να παρακολουθείται συστηματικά η εμφάνιση σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων. Η μετάδοση σεξουαλικά μεταδιδόμενης ασθένειας θα πρέπει οπωσδήποτε να χαρακτηρίζεται ως έγκλημα εάν ο πάσχον/ούσα γνωρίζει για την ύπαρξη της ασθένειας και αποκρύπτει την αλήθεια, και να τιμωρείται. (www.asiatour.com/greek/implementing-sexual.htm)

1.2 ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

1.2.1 παιδική πορνεία

Η σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων γενικά, αφορά

περιπτώσεις όπου κάποιος ενήλικας εκμεταλλεύεται σεξουαλικά το παιδί για προσωπικό και οικονομικό όφελος. (Αλ. Ζαφείρης,1988)

Συγκεκριμένα, η σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων περιλαμβάνει και την παιδική πορνεία, την παιδική πορνογραφία και τον σεξοτουρισμό. (V.H.A. an overview of child sexual abuse,1997)

Ορισμοί:

"παιδική πορνεία": Αναφέρεται στην εκπόρνευση του παιδιού, στη συμμετοχή δηλαδή ανηλίκων σε σεξουαλικές πράξεις με διαφορετικούς συντρόφους και πολλές φορές με σκοπό το κέρδος. Αφορά, αγόρια και κορίτσια και παρόλο που ορισμένες φορές τα παιδιά ενεργούν ανεξάρτητα, και περισσότερες φορές ενήλικες (και γονείς) διευθύνουν αυτές τις δραστηριότητες και εκμεταλλεύονται τα κέρδη. (Αλ. Ζαφείρης, 1988.Ταχυδρόμος, 1991)

α)θύματα παιδικής πορνείας: Είναι αγόρια και κορίτσια κυρίως φτωχών οικογενειών ή εγκαταλελειμμένα. Τα αγόρια είναι συνήθως είναι συνήθως ντυμένα με απλά ρούχα και έχουν δυναμικό στιλ. Τα κορίτσια από την άλλη υποκινούνται από κυκλώματα ενηλίκων που εκδίδονται για το οικονομικό όφελος των δραστών.

Τα παιδιά ατά μπορεί να είναι και ναρκομανής ηλικίας 8-16 ετών. Εκτεθειμένα έτσι σε σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, το όριο της ζωής τους, είναι πολύ μικρό και η προσαρμογή τους στην κοινωνία εάν φθάσουν στην ενηλικίωση, είναι αμφίβολη. Η θεραπεία γι' αυτές τις περιπτώσεις είναι αρκετά πολύπλοκη και

απαιτεί μεγάλη δεξιότητα. (Ταχυδρόμος 1991, Ι. Μπεκιάρη, 1996)

β)θύτες παιδικής πορνείας: Εάν οι θύτες της παιδικής πορνείας είναι οι γονείς, αποδείχτηκε ότι είναι πολύ φτωχοί και συνήθως πάσχουν από κάποια ψύχωση, είναι χρήστες τοξικών ουσιών, είναι αλκοολικοί ή έχουν κάποια άλλη σοβαρή ψυχοκοινωνική διαταραχή.

Συνήθως όμως η εκπόρνευση των παιδιών υποκινείται από οργανωμένα κυκλώματα πορνείας και μάλιστα τώρα τελευταία μέσω internet. (Ι. Μπεκιάρη, 1997)

"παιδοφιλία": είναι η ερωτική έλξη και οι ερωτικές δραστηριότητες ενός ενήλικα για παιδιά που δεν έχουν φτάσει ακόμα στην ηλικία της εφηβείας. Όταν η έλξη αυτή οδηγεί σε ερωτική πράξη του ενήλικα τότε μιλάμε πλέον για παιδεραστία.

Ως "σεξουαλική κακοποίηση" ορίζεται η σεξουαλική επίθεση σε ένα παιδί.

Χαρακτηριστικά παιδοφιλίας

Με τον όρο παιδοφιλία περιγράφουμε τη διαταραχή που περιλαμβάνει έντονες και επαναλαμβανόμενες ερωτικές τάσεις και ερωτικές φαντασιώσεις ερωτικής δραστηριότητας για ένα παιδί που δεν έχει φτάσει ακόμα στη ηλικία της εφηβείας. Το αντικείμενο της ερωτικής έλξης για κάποιον με αυτή τη διαταραχή είναι πολύ συγκεκριμένο, π.χ. κορίτσια από 8-10 ετών. Η συμπεριφορά αυτή είναι χρόνια και συνεχίζεται για πολύ καιρό. Περίοδοι όμως υψηλού στρες αυξάνουν τη συμπεριφορά αυτή. Στο 90% των περιπτώσεων το παιδί γνωρίζει το άτομο αυτό. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα άτομα αυτά έχουν ερωτικές

συνευρέσεις με παιδιά εντός και εκτός του οικογενειακού τους περιβάλλοντος.

Σεξουαλική κακοποίηση παιδιού

Αν και η παιδοφιλία αποτελεί διάπραξη σεξουαλικής κακοποίησης ενός παιδιού, όλοι εκείνοι που κακοποιούν σεξουαλικά τα παιδιά, δεν καλύπτουν απαραίτητα τα κριτήρια για διάγνωση παιδοφιλίας. Τέλος, τα άτομα αυτά αναφέρουν ότι είχαν κακοποιηθεί σεξουαλικά όταν ήταν παιδιά. Η παιδοφιλική συμπεριφορά μπορεί να πάρει ποικίλες μορφές, συμπεριλαμβάνον επίδειξη των γεννητικών οργάνων στο παιδί, φιλία, αγκαλιές στο παιδί με ερωτικό τρόπο, άγγιγμα των γεννητικών οργάνων του παιδιού, υποχρέωση του παιδιού να αγγίζει τα γεννητικά όργανα του ατόμου ή προσπάθεια για ερωτική πράξη ή ερωτική πράξη με το παιδί. Μπορεί να αναζητά ερωτική ικανοποίηση από εκείνο, μόνο και μόνο επειδή σ' αυτό έχει εκείνη τη στιγμή πρόσβαση.

Η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών περιλαμβάνει, όχι μόνο τη σωματική επαφή όπως το άγγιγμα και συνουσία, αλλά και δραστηριότητες όπως η επίδειξη γεννητικών οργάνων του θύματος και την πρόσκληση σε ερωτική επαφή.

(V.H.A an overview of child sexual abuse 1997)

"Επειδή η πολιτεία μόνο ένα σκοπό έχει, έτσι πρέπει επίσης για όλα τα μέλη να δίνει μία μόνο αγωγή, και η φροντίδα γι' αυτήν πρέπει να είναι μία Πολιτειακή- και όχι ιδιωτική- υπόθεση."

Αριστοτέλης

Τα πρώτα τρία χρόνια είναι από τις πιο ευαίσθητες φάσεις στη ζωή του παιδιού. Σε αυτές τις 36μήνες αναπτύσσονται τα εγκεφαλικά κύτταρα και η πνευματική δομή, που καθορίζουν τη σκέψη και διαπραγματεύση ως το τέλος της ζωής.

Τα παιδιά όμως μαθαίνουν σε αυτήν την ηλικία, αλλά όχι μόνο να σκέπτονται και να μιλούν, αλλά να τοποθετούνται επίσης, οι βάσεις για την επιτυχή επιδίωξη των αξιών και την κοινωνική τους συμπεριφορά. Το μικρό παιδί μαθαίνει να διαχωρίζει, τί στην κοινωνία ισχύει ως καλό και κακό, δίκαιο και άδικο. Κατά τη διάρκεια αυτή χρειάζονται τα παιδιά περισσότερη φροντίδα.

Εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο εξωθούνται στην πορνεία, γίνονται αντικείμενα σεξουαλικού εμπορίου ή χρησιμοποιούνται για την προαγωγή πορνογραφικού υλικού. Την τελευταία δεκαετία, το φαινόμενο έχει προσλάβει διεθνείς διαστάσεις, ενώ οι εκδηλώσεις του ποικίλουν ανάλογα με τη γεωγραφική περιοχή. Σε ορισμένες κοινωνίες της Ασίας, η παιδική πορνεία έχει πάρει μακρά παράδοση, αλλά με τη μαζική συρροή τουριστών το φαινόμενο έχει λάβει μεγαλύτερες διαστάσεις από οποτεδήποτε άλλοτε στο παρελθόν. Το εμπόριο, το οποίο χαρακτηρίζεται από εξαιρετική οργάνωση και διασυνοριακές δομές, ελέγχεται από οργανώσεις που λειτουργούν κατά τα πρότυπα της Μαφίας.

Στην Αφρική, η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών πραγματοποιείται με διακριτικότερο τρόπο και απαντάται κυρίως στο πλαίσιο της οικογενειακής εστίας. Τα θύματα αυτής της μορφής σεξουαλικής εκμετάλλευσης είναι, επί παραδείγματι ανήλικες οικιακές βοηθοί οι οποίες, πέρα της εργασίας τους, είναι αναγκασμένες να ικανοποιούν τις σεξουαλικές ανάγκες του εργοδότη τους.

Στην Εγγύς Ανατολή, η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών

πραγματοποιείται ως επί το πλείστον πίσω από τους κλειστούς τοίχους των σπιτιών. Με την πρόωρη τέλεση γάμου η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών συγκαλύπτεται και περιβάλλεται με το μανδύα της νομιμότητας. Παιδική πορνεία υπάρχει και στη Δύση, ιδίως δε σε ορισμένες μεγαλουπόλεις. Σύμφωνα με εκτιμήσεις στη Ν. Υόρκη υπάρχουν περίπου 30.000 ανήλικα εκδιδόμενα άτομα, ενώ στο Παρίσι ο αριθμός τους υπολογίζεται σε 10.000- 15.000.

www.karamanou.gr

Σύμφωνα με στοιχεία διεθνών οργανισμών, το 5% των ανηλίκων που εκπορνεύονται πέφτουν θύματα απαγωγής και πωλούνται σε δυτικές χώρες. Για το κάθε παιδί, βάσει των τιμών της αγοράς, πληρώνουν πάνω από 5.000 δολάρια και ο τζίρος ανέρχεται πάνω από 5 τρις δολάρια. Οι παιδόφιλοι είναι τουλάχιστον 12 εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο.

www.e-online.gr

Σε μια τελευταία έρευνα που έκανε το Ι.Υ.Π. (Ινστιτούτο Υγείας Παιδιού), ανακάλυψε πως από τα 200 παιδιά που είναι κακοποιημένα με διάφορους τρόπους, τα 20 ακολούθησαν την πορνεία. Επίσης ανακάλυψε πως στην Ελλάδα 3.000 παιδιά είναι ήδη στο χώρο της πορνείας, ηλικίας 8-10 ετών και 1.000.000 συνολικά στην Ευρώπη.

(Δελτίο Ειδήσεων, Ant1, 19/11/98)

Βλέπουμε λοιπόν πως η παιδική πορνεία πήρε μεγάλες διαστάσεις στις μέρες μας. Αγόρια και κορίτσια κυρίως προερχόμενα από οικογένειες κοινωνικοοικονομικού χαμηλού επιπέδου, εγκαταλελειμμένα ή ακόμη και τσιγγανόπουλα, καταλήγουν στην πορνεία από μόνα τους ή υποκινώντας τα κάποιοι τρίτοι. Μάλιστα, το πρόβλημα μεγάλωσε μετά τη μεγάλη μεταναστευτική εισροή αλλοδαπών στην Ελλάδα. (Ταχυδρόμος,

1991)

Στη σύγχρονη Ελλάδα, το 18μηνο από το Σεπτέμβριο του 1995 μέχρι το Μάρτιο του 1997 προωθήθηκαν προς εκμετάλλευση στην πορνική αγορά σχεδόν 3.000 ανήλικα παιδιά από τα οποία περίπου τα τέσσερα στα πέντε είναι κορίτσια, που στις ηλικίες μεταξύ 15- 17 είναι ενταγμένα ως πόρνες στη σχετική αγορά. Αυτά αποκαλύπτει έρευνα του δρ. Γ. Λάζου η οποία ανακοινώθηκε στο πλαίσιο του συνεδρίου «Η σεξουαλική εκμετάλλευση του παιδιού ως διεθνές οργανωμένο έγκλημα», που ολοκληρώθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και διοργανώνει το ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα δικαιώματα του ανθρώπου και ο δικηγορικός σύλλογος.

Σύμφωνα με αυτή την έρευνα, σε αυτή την έσχατη μορφή πορνείας εκδίδονται παιδιά ελληνικής καταγωγής στην πλειονότητά τους, ενώ υπάρχει μια μεγάλη μειονότητα εκδιδόμενων ανηλίκων από την Αλβανία και ευρύτερα τη Βαλκανική, καθώς και από διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής. Η πορνεία ανηλίκων έχει υψηλή ζήτηση που ξεπερνά την προσφορά των παιδιών, έχει ιδιαίτερα υψηλές τιμές «μισθωμάτων» και σημαντικά ποσοστά κέρδους που οδηγούν σε πολύ σημαντικό ετήσιο τζίρο.

Η εύκολη μετακίνηση φέρνει τους παιδόφιλους στις χώρες όπου ανθεί η σωματεμπορία παιδιών, ενώ η τεχνολογική πρόοδος- όπως το internet- συμβάλλει στην ενημέρωση των παιδόφιλων σύμφωνα με όσα είπε η καθηγήτρια Αγ. Τσίτσουρα. (<http://europa.eu/bulletin/el/200012/p104014.htm>)

Η πορνεία ανθεί στην Ευρώπη

Παιδεραστές από όλη την Ευρώπη συρρέουν στα σύνορα Γερμανίας- Τσεχίας, τον "επίγειο παράδεισο" της παιδική πορνείας στη γηραιά ήπειρο. Προαγωγοί τις περισσότερες φορές είναι οι ίδιοι οι γονείς ή συγγενικά πρόσωπα. Σε πολλές περιπτώσεις οι μητέρες μπορεί να είναι και οι ίδιες πόρνες. Τα στοιχεία προέρχονται από έκθεση της Unicef που παρουσιάστηκε στο Βερολίνο, στην οποία καταγράφονται μαρτυρίες 500 παιδιών, αγοριών και κοριτσιών, που έχουν καταλήξει στην πορνεία και ζουν στην περιοχή. Ορισμένα από τα παιδιά είναι λίγο μεγαλύτερα από βρέφη.

www.typow.com.cy/nqcontent.cfm?a-id=35822

ΕΡΕΥΝΑ UNICEF:

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ: Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΓΙΝΕ
ΝΟΕΜΒΡΙΟ 2001

ΠΕΡΙΟΧΗ : ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ : ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, 18
ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩ

ΔΕΙΓΜΑ : 1004 ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ: Η συλλογή στοιχείων έγινε με τη μέθοδο των τηλεφωνικών συνεντεύξεων βάση ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου, με το ειδικό λογισμικό CTIS και για τη διεξαγωγή της έρευνας εργάστηκαν 36 ερευνητές επόπτες στο call center της εταιρίας στην Αθήνα.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ: Τυχαία δειγματοληψία με χρήση quota.

Ø Η ΚΑΠΑ Research είναι μέλος της ESOMAR και του ΣΕΔΕΑ και τηρεί τους κώδικες δεοντολογίας για τη διεξαγωγή και δημοσιοποίηση ερευνών κοινής γνώμης.

Ακολουθούν τα βασικά συμπεράσματα της έρευνας

- Η παιδική εκμετάλλευση είναι μια έννοια που συνδέεται, στη χώρα μας, με την παιδική εργασία αλλά και με την παιδική πορνεία.
- Οι επτά σε κάθε εκατό έλληνες, δήλωσαν ότι έχουν υπόψη τους κάποιο ή κάποια παιδιά που είχαν πέσει θύματα εκμετάλλευσης.
- Εξ όσων γνωρίζουν θύματα παιδικής εκμετάλλευσης οι

μισοί (49,2%) αναφέρθηκαν σε περιστατικά παιδικής εργασίας, το 33,8% αναφέρθηκε σε περιστατικά πορνείας και το 15,6% σε άλλες μορφές εκμετάλλευσης.

- Ως πιο ευάλωτα στην παιδική εκμετάλλευση θεωρούνται τα παιδιά των μεταναστών και των προσφύγων (45,4%), ακολουθούν τα παιδιά διαλυμένων οικογενειών 31,1% και τέλος αναφέρονται τα παιδιά των τσιγγάνων με ποσοστό 14,8%.
- Ο εξαναγκασμός από τους γονείς για ίδιο οικονομικό όφελος θεωρείται ως η σημαντικότερη αιτία για το φαινόμενο της παιδικής εργασίας (53,3%)
- Ως δεύτερη σε σημαντικότητα αιτία παιδικής εργασίας αναφέρεται η ύπαρξη οργάνωσης παράνομων κυκλωμάτων (26,6%)
- Η πλειοψηφία των Ελλήνων πιστεύει ότι τόσο οι περιπτώσεις παιδικής πορνείας είναι τόσες πολλές στη χώρα μας ώστε να αυξάνονται τα κοινωνικά προβλήματα.
- Ωστόσο, μόνο το 30,5% θεωρεί ότι η παιδική εκμετάλλευση στην Ελλάδα είναι μεγαλύτερη σε σχέση με τις υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες.
- Αξίζει να σημειωθεί ότι οι 7 περίπου στους 10 Έλληνες κρίνουν τη νομοθεσία, που εφαρμόζεται στη χώρα μας, γύρω από το θέμα της παιδικής εκμετάλλευσης, ως ανεπαρκή.

1.2.2 Πορνεία γυναικών

Όσο η αρετή των τίμιων γυναικών θα εξακολουθήσει να διατηρεί την εξαιρετική σημασία της, ο θεσμός του γάμου θα βρίσκει αναγκαστικά το συμπλήρωμά του σε έναν άλλο θεσμό, την πορνεία.

Η ανάγκη της πορνείας απορρέει από το γεγονός ότι πολλοί άντρες παντρεμένοι, αδέσμευτοι, δεσμευμένοι, που βρίσκονται μακριά από τη γυναίκα τους, και επομένως δε μπορούν να παραμείνουν εγκρατείς. Η κοινωνία λοιπόν ξεχωρίζει μια ιδιαίτερη κατηγορία γυναικών, και την προορίζει για την ικανοποίηση εκείνων των ανδρικών αναγκών που ντρέπεται να αναγνωρίσει και ταυτόχρονα φοβάται να αφήσει ανικανοποίητες.

Η γυναίκα των ελεύθερων ηθών έχει το πλεονέκτημα όχι μονάχα ότι είναι διαθέσιμη αμέσως, και ότι μη κάνοντας άλλη ζωή εκτός από το επάγγελμά της, εύκολα μπορεί να παραμείνει άγνωστη, και ο άντρας που πήγε μαζί της να ξαναγυρίσει στη σύζυγό του και την οικογένειά του με αμείωτο το κύρος και την αξιοπρέπειά του. Αυτή όμως η γυναίκα, παρ' όλη την αναμφισβήτητη υπηρεσία που προσφέρει, συγκεντρώνει τη γενική περιφρόνηση, θεωρείται το αποπαίδι της κοινωνίας, και δεν επιτρέπεται να έχει σχέσεις με τον υπόλοιπο κόσμο, εκτός από εκείνες που έχουν ως κοινό σημείο τη δουλειά και μόνο. Η ολοφάνερη αυτή αδικία, άρχισε με τη νίκη της θρησκείας και συνεχίστηκε μέχρι σήμερα. Το πραγματικό αμάρτημα αυτού του είδους των γυναικών είναι ότι δείχνουν ολοκάθαρα με τη ζωή τους όλη την κενότητα και την υποκρισία των κηρυγμάτων των ηθικολόγων.

Ωστόσο, η πορνεία δεν ήταν πάντα αυτό το κρυφό και

περιφρονημένο πράγμα που κατάντησε σήμερα. Είχε την υψηλότερη καταγωγή, που μπορεί κανείς να φανταστεί. Αρχικά η εταιρά ήταν ιέρεια αφιερωμένη σε ένα θεό ή μια θεά. Εξυπηρετώντας τον περαστικό ξένο, εκτελούσε μια πράξη λατρείας, μια θρησκευτική πράξη. Εκείνο τον καιρό, της φέρνονταν με σεβασμό και οι άνδρες, καταφεύγοντας σε αυτή την τιμούσαν. Οι πατέρες της εκκλησίας σε πολλές σελίδες εξαπέλυσαν τους κεραυνούς τους εναντίον αυτού του συστήματος, που όπως έλεγαν έδειχνε την ακολασία της ειδωλολατρικής θρησκείας και τη σατανική καταγωγή της. Οι ναοί κλείστηκαν και η πορνεία ξέπεσε παντού στο επίπεδο, που είχε ήδη φτάσει σε πολλά μέρη.

Έγινε ένας εμποροποιημένος θεσμός που λειτουργεί για το κέρδος- και όχι βέβαια των εταίρων αλλά των αφεντικών τους- γιατί ως τα τελευταία χρόνια, η ανεξάρτητη πόρνη, ήταν σπάνια εξαίρεση και η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών αυτών δούλευε σε οίκους ανοχής, λουτρά ή άλλα κακόφημα σπίτια. Στις Ινδίες, η μετάβαση από τη θρησκευτική στην εμπορική πορνεία δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί.

Είναι απαραίτητο σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε ότι πλέον στις μέρες μας είναι πιο εύκολο ένας άνδρας να αναζητήσει τη σεξουαλική ικανοποίηση χωρίς οικονομική ανταμοιβή, όσο και γιατί πολύ περισσότερες γυναίκες στην εποχή μας, είναι πρόθυμες να συνάψουν εξώγαμες σχέσεις με άντρες όχι για χρηματικούς λόγους, αλλά απλά επειδή τους αρέσει.

Ωστόσο φαίνεται αδύνατο η πορνεία να μπορεί να εξαφανιστεί ολότελα. Ας πάρουμε για παράδειγμα τους ναυτικούς που ύστερα από μακρινό ταξίδι πιάνουν σε λιμάνι. Δε μπορούμε βέβαια να περιμένουμε πως θα έχουν την υπομονή να

φλερτάρουν γυναίκες που θα πάνε στο τέλος μαζί τους από συμπάθεια μονάχα. Ή ας σκεφτούμε την αρκετά σημαντική κατηγορία ανδρών που ατύχησαν στο γάμο τους. Οι άντρες αυτοί όταν βρίσκονται μακριά από το σπιτικό τους εύκολα θα αναζητήσουν την ευχαρίστηση και την ξεκούρασή τους, και θα την επιδιώκουν με μορφή όσο το δυνατόν περισσότερο απαλλαγμένη από ψυχολογικές δεσμεύσεις. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν σοβαροί λόγοι που επιβάλλουν τον έλεγχο της πορνείας, έστω στο ελάχιστο. Δύο είναι οι κυριότερες κατηγορίες εναντίον της. Αρχικά ο κίνδυνος της δημόσιας υγείας, και φυσικά η ψυχική διαφθορά τόσο των γυναικών όσο και των αντρών.

Από τους τρεις κινδύνους ο σοβαρότερος είναι της δημόσιας υγείας. Τα αφροδίσια νοσήματα διαδίδονται κυρίως μέσω αυτής της κατηγορίας γυναικών. Οι προσπάθειες να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα με την καταγραφή τους και τον κρατικό έλεγχο πάνω τους, δε στάθηκαν και πολύ πετυχημένες από ιατρικά άποψη. Ταυτόχρονα τα μέτρα αυτά δημιουργούν και πολλές δυσάρεστες καταστάσεις και καταχρήσεις εξουσίας εξ' αιτίας των εξαιρετικών δικαιωμάτων που παραχωρούν στην αστυνομία πάνω στις γυναίκες ελευθέρων ηθών. Αυτό ιδιαίτερα το παρατηρούμε σε περιπτώσεις γυναικών που δεν είχαν καθόλου την πρόθεση να ασκήσουν τέτοιο επάγγελμα, και χωρίς να το θέλουν βρέθηκαν μπλεγμένες στις διατάξεις του χρόνου περί πορνείας.

Η πορνεία, όπως παρουσιάζεται σήμερα, είναι αναμφισβήτητα ένας ανεπιθύμητος τρόπος ζωής. Ο κίνδυνος της υγείας την κάνει δουλειά πολύ επικίνδυνη. (Δυριώτης Γιάννης, "Γάμος και ηθική")

Αν και μπορούμε να κατατάξουμε τις πόρνες σε διαφορετικές κατηγορίες, ως επαγγελματική ομάδα όμως

διακρίνονται από ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά. Έχουν βασικά παρόμοια κοινωνική και επαγγελματική ζωή.

Κοινωνικό και σεξουαλικό υπόβαθρο:

Οι περισσότερες μελέτες για την πορνεία δίνουν μία διαστρεβλωμένη εικόνα για τις πόρνες, παρουσιάζοντας τες ως θύματα κακοποίησης στην παιδική τους ηλικία, ως ναρκομανής, ως άτομα με χαμηλό αυτοσεβασμό, ως κοινωνικά ανώριμες, ως μη ισορροπημένες ψυχολογικά κτλ. Τα συμπεράσματα αυτών των μελετώ όμως δεν είναι αντικειμενικά, επειδή οι συγκεκριμένες μελέτες αφορούν κυρίως στις έφηβες πόρνες του πεζοδρομίου ή στις πόρνες που έχουν συλληφθεί από την αστυνομία ή έχουν δεχθεί βοήθεια από τους κοινωνικούς λειτουργούς. Αυτές οι πόρνες πράγματι έχουν περισσότερα προβλήματα στη ζωή τους απ' ότι οι υπόλοιπες. Αντιπροσωπεύουν όμως μόνο το 5 έως 30 % των γυναικών που εκδίδονται και διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό από τις άλλες πόρνες.

Οι πόρνες που περιλαμβάνει η Roberta Perkins στη μελέτη της, όμως, αποτελούν ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα των γυναικών που εκπορνεύονται.

Πρώτον, οι πόρνες μοιάζουν με τις υπόλοιπες γυναίκες στο γεγονός ότι επιθυμούν το γάμο και την παραδοσιακή οικογενειακή ζωή. Σε αντίθεση με την κοινή πεποίθηση ότι οι περισσότερες πόρνες απορρίπτουν την ιδέα του γάμου, σχεδόν οι μισές από αυτές είναι ή υπήρξαν παντρεμένες. Οι περισσότερες από αυτές έχουν ένα ή δυο παιδιά. Τα περισσότερα από αυτά τα παιδιά είναι σχετικά μικρής ηλικίας κάτω των 10 ετών, αλλά οι πόρνες των οποίων τα παιδιά θα φτάσουν σύντομα σε μία άλλη ηλικία, ώστε να μπορούν να καταλάβουν ποιο είναι το επάγγελμα της μητέρας τους, έχουν σχεδιάσει να εγκαταλείψουν το

επάγγελμά τους και να αφοσιωθούν σε μία συμβατική οικογενειακή ζωή.

Δεύτερον, οι πόρνες δε διαφέρουν όσον αφορά στα δημογραφικά χαρακτηριστικά τους. Έχουν περίπου το ίδιο μορφωτικό επίπεδο με το γενικό πληθυσμό των γυναικών. Επίσης, έχουν σχεδόν τις ίδιες πιθανότητες με τις γυναίκες που δεν εκδίδονται να έχουν μεγαλώσει σε γειτονίες όπου μένουν άτομα της μέσης ή της εργατικής κοινωνικής τάξης. Οι περισσότερες πόρνες έχουν ανατραφεί σε καθολικές ή προτεσταντικές οικογένειες, όπως και οι περισσότερες άλλες γυναίκες. Όλα αυτά τα στοιχεία διαψεύδουν την κοινή πεποίθηση ότι οι πόρνες προέρχονται κυρίως από οικογένειες της κατώτερης κοινωνικής τάξης.

Τρίτον, οι προηγούμενη οικογενειακή ζωή και οι κοινωνικές σχέσεις των περισσότερων γυναικών που εκπορνεύονται δεν διαφέρουν σημαντικά από εκείνες του μέσου τύπου γυναίκας. Οι περισσότερες πόρνες έχουν πολύ καλές ή αρκετά καλές σχέσεις με τους γονείς τους και οι γονείς των περισσότερων έχουν έναν ευτυχισμένο γάμο. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι οι πόρνες ως σύνολο προέρχονται από διαλυμένες ή προβληματικές οικογένειες σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό τι ο μέσος όρος των γυναικών. Είχαν πολλούς ή λίγους φίλους κατά την παιδική τους ηλικία, όπως και τα υπόλοιπα παιδιά παρά καθόλου φίλους.

Τέταρτο, οι πόρνες παρουσιάζουν διαφορετικά ποσοστά όσον αφορά στις σεξουαλικές τους εμπειρίες – και αρνητικές και θετικές – όταν τις συγκρίνουμε με τις γυναίκες που δεν εκπορνεύονται, αλλά η πλειοψηφία των εκδιδόμενων δεν διαφέρει από τις άλλες γυναίκες. Έτσι, μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των εκδιδόμενων που έχουν πέσει θύματα σεξουαλική

κακοποίησης στην παιδική ηλικία απ' ότι το ποσοστό των υπόλοιπων γυναικών, αλλά όμως το ποσοστό αυτό αποτελεί ένα μικρό μέρος του συνόλου των εκδιδόμενων. Επίσης, το ποσοστό των εκδιδόμενων που είχαν την πρώτη τους σεξουαλική εμπειρία σε νεαρή ηλικία (κάτω των 12 ή των 15 ετών) είναι υψηλότερο από το αντίστοιχο των άλλων γυναικών. Όμως, οι περισσότερες πόρνες άρχισαν τη σεξουαλική τους δραστηριότητα σε ηλικία μεγαλύτερη των 15 ετών, όπως και οι περισσότερες άλλες γυναίκες. Τέλος, το ποσοστό των εκδιδόμενων που είχαν την πρώτη τους επαφή με μεγαλύτερους σε ηλικία άνδρες (5 έως 10 χρόνια μεγαλύτερους από εκείνες) είναι μεγαλύτερο από εκείνο των γυναικών που δεν εκπορνεύονται, αλλά οι περισσότερες πόρνες είχαν την πρώτη τους σεξουαλική επαφή με σχεδόν συνομήλικους άνδρες. Οι περισσότερες από αυτές τις σεξουαλικές εμπειρίες ήταν προγαμιαίες αλλά όχι απρόσωπες ή τυχαίες – ήταν με τους εραστές ή τους φίλους τους.

Πέμπτο, σε αντίθεση με την κοινή πεποίθηση, οι περισσότερες πόρνες απολαμβάνουν τη φιλία και την αγάπη στην ιδιωτική τους ζωή. Όπως οι περισσότερες γυναίκες, έτσι και αυτές ζουν με τους άνδρες, τους εραστές ή τα παιδιά τους, ή μοιράζονται το διαμέρισμά τους με φίλους. Όμως, από τη στιγμή που το επάγγελμά τους είναι στιγματισμένο σε μεγάλο βαθμό, είναι σημαντικά πιο πιθανό να πέσουν θύματα βιασμού απ' ότι οι άλλες γυναίκες.

Λόγοι για τους οποίους μια γυναίκα γίνεται πόρνη

Σύμφωνα με την κοινή γνώμη, οι πιο συνηθισμένοι λόγοι για τους οποίους μια γυναίκα γίνεται πόρνη είναι ο εθισμός στα ναρκωτικά, η φτώχεια, ο χαμηλός αυτοσεβασμός και τα συναισθηματικά προβλήματα. Τα περισσότερα από αυτά τα προβλήματα οφείλονται σε προσωπικούς και

κοινωνικοψυχολογικούς παράγοντες. Τέτοια προβλήματα έχουν όντως οδηγήσει τις περισσότερες έφηβες στην πορνεία αλλά αυτές οι νεαρές κοπέλες διαφέρουν από την πλειοψηφία των γυναικών που εκπορνεύονται. Έτσι, όταν ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα εκδιδόμενων ερωτήθηκε γιατί οδηγήθηκε στην πορνεία προέκυψαν διάφοροι λόγοι. Οι πιο συνηθισμένοι λόγοι είναι οικονομικής φύσεως όπως η επιθυμία για περισσότερα χρήματα, η ανεργία, η ανάγκη για οικονομική στήριξη της οικογένειας, ή τα χρήματα για εκπαίδευση, ταξίδια, αυτοκίνητα και για κάποια άλλα συγκεκριμένα αγαθά. Έτσι, τα χρήματα είναι ο πιο συνηθισμένος λόγος για τον οποίο μια γυναίκα ασχολείται με την πορνεία, όπως και για τους περισσότερους ανθρώπους που ασχολούνται με συμβατικά επαγγέλματα. Επίσης, όπως συμβαίνει και με τους άλλους εργαζόμενους, οι πόρνες συχνά υποφέρουν από σχετική στέρηση και όχι από εξαθλίωση. Η πιο κοινή αιτία για την ενασχόληση με την πορνεία είναι η επιθυμία για αύξηση του εισοδήματός της. Μία άλλη ένδειξη είναι ότι οι περισσότερες πόρνες είχαν ήδη ένα εισόδημα τους από την προηγούμενη ενασχόλησή τους με άλλο είδος εργασίας. Αυτές οι προηγούμενες δουλειές είναι ανάλογες με αυτές με τις οποίες ασχολούνται και οι υπόλοιπες γυναίκες. Είναι κυρίως επαγγέλματα που δεν αμείβονται καλά όπως σερβιτόρα, πωλήτρια, γραμματέας, εργάτρια σε εργοστάσιο και οικιακή βοηθός. Οι πόρνες προσδοκούν να κερδίσουν περισσότερα χρήματα.

Η χρήση των προφυλακτικών είναι ιδιαίτερα σημαντική για τις πόρνες επειδή οι γυναίκες είναι 10 φορές πιο πιθανό να προσβληθούν από τον ιό του AIDS από τους περισσότερους άνδρες απ' ότι οι άνδρες από τις γυναίκες. Όμως, σε πολλές φτωχές χώρες όπου οι γυναίκες είναι περισσότερο

καταπιεσμένες, οι περισσότεροι άνδρες αρνούνται να χρησιμοποιήσουν προφυλακτικό όταν έρχονται σε σεξουαλική επαφή με τις πόρνες. Συνεπώς το ποσοστό των εκδιδόμενων που μολύνονται από τον ιό του AIDS είναι πολύ μεγαλύτερο σε πολλές φτωχές χώρες σε σχέση με το αντίστοιχο ποσοστό στις Η.Π.Α.

Στην πραγματικότητα, στις περιπτώσεις που το AIDS μεταδίδεται μέσω των ετεροφυλικών σεξουαλικών σχέσεων, η ασθένεια αυτή συχνά – στην αρχή – μεταδίδεται από τους πελάτες στις πόρνες όχι μόνο στις φτωχές αυτές χώρες αλλά και στις Η.Π.Α. από τη στιγμή που ένας πελάτης θα μεταδώσει τον ιό σε μία πόρνη, οι επόμενοι πελάτες της μπορούν να προστατεύσουν τον εαυτό τους φορώντας προφυλακτικό. Όμως, οι υγιείς πόρνες δε μπορούν να προστατευθούν από έναν πελάτη-φορέα του AIDS, εάν εκείνος αρνηθεί να χρησιμοποιήσει προφυλακτικό. Στην ουσία, οι άνδρες είναι οι δράστες και οι γυναίκες τα θύματα. Ωστόσο, η κοινή γνώμη κατηγορεί συνήθως τις πόρνες για την εξάπλωση του ιού και όχι τους πελάτες τους. Αυτή η αδικία που πραγματοποιείται κατηγορώντας το θύμα, είναι παρόμοια με την συνηθισμένη πρακτική της σύλληψης ή της φυλάκισης των εκδιδόμενων αλλά όχι και των πελατών τους για την παραβίαση του νόμου κατά της πορνείας. Είναι προφανές ότι όλα αυτά αντικατοπτρίζουν την ανδρική κυριαρχία εις βάρος των γυναικών στην κοινωνία. (Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

Η ψυχολογία της πόρνης

Πραγματικές πόρνες είναι όσες ασκούν συστηματικά το επάγγελμα αυτό και σχεδόν ισόβια, ακόμη και όταν έχουν

κερδίσει αρκετά χρήματα. Νιώθουν σαν επιχειρηματίες και σταματούν όταν δε μπορούν να συνεχίσουν, όταν λόγω ηλικίας δε μπορούν να προσελκύσουν πελατεία.

Κάποιοι θεωρούν πως υπάρχουν γυναίκες «γεννημένες» πόρνες. Η πόρνη όταν προσφέρει τον έρωτά της δε νιώθει καμία απολύτως ηδονή. Προσποιείται μόνο, για να διεγείρει τον πελάτη της. Αυτό που την ενδιαφέρει είναι μόνο η αμοιβή. Η πόρνη ασκεί ένα επάγγελμα και αποβλέπει στο οικονομικό όφελος. Η εκπόρνευση δεν έχει πάντα σχέση με την ηθική κάθε γυναίκας αλλά με το πρόβλημα βιοπορισμού που τίθεται διαφορετικά σε φτωχά κορίτσια απ' ότι σε κορίτσια που προέρχονται από ασφαλισμένο περιβάλλον.

Βέβαια δεν πρέπει να αγνοηθεί και μια άλλη οπτική του φαινομένου, κάποιες γυναίκες επιδιώκουν να εξασκούν το επάγγελμα της πόρνης κι αυτό επειδή είναι ένας γρήγορος τρόπος να κερδίσουν χρήματα. Προτιμούν να εξασφαλίσουν μια άνετη ζωή, είτε γιατί είχαν στερημένα παιδικά χρόνια και αφού ενηλικιωθούν τους παρέχεται η ευκαιρία να καλύψουν τις ανάγκες τους, είτε γιατί κάποιες γυναίκες δε μπορούν ή δε θέλουν να αντισταθούν στα κέρδη.

(www.evrytanika.gr/0081-0100/0085/koinonika.htm)

Συμπεριφορά και επιπτώσεις πελατών

Ο πελάτης δεν είναι εξωτερικό στοιχείο της πορνείας αλλά συστατικό στοιχείο της και αναγκαίος όρος. Είναι η πορνική πελατεία που μετατρέπει την απλή παρουσία στην πορνεία μιας γυναίκας ως ενεργή πορνική δράση. Είναι ο πελάτης, που μισθώνοντας μια γυναίκα ως εκδιδόμενη σε συνθήκες

εξαναγκασμού, ολοκληρώνει την μετάπτωσή της σε αναγκαστικά εκδιδόμενη. Είναι σε θέση να γνωρίζει ότι η γυναίκα που μισθώνει εκδίδεται αναγκαστικά.

(www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm)

Ο πελάτης δεν αποτελεί ιδιαιτερότητα και δεν σχετίζεται με προδιάθεση ή ό,τι ανάλογο. Η σχέση πελάτη - θύματος είναι καταρχήν οικονομική σχέση. Η σχέση εκδιδόμενης - πελάτη είναι και φυλετική σχέση. Η πορνεία είναι μορφή ανδρικής σεξουαλικής βίας και η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και η έξαρσή της συμπίπτει με την ολοένα μεγαλύτερη βία στις απεικονίσεις των σεξουαλικών πράξεων σε όλο το φάσμα της κοινωνίας. Το φεμινιστικό κίνημα ανέδειξε πρώτο την αναγωγή της γυναίκας σε σεξουαλικό αντικείμενο, τη φетиχοποίηση του έρωτα, την αδυσώπητη παρουσία του άνδρα, είτε αυτός είναι πελάτης, μαστροπός ή αστυνομικός, και τη διαπίστωση ότι η κακοποίηση και η βία είναι συστατικά στοιχεία της πορνείας.

Σύμφωνα με την έρευνα του κ. Λάζου, την πενταετία 1991-1995 που έγινε στη χώρα μας, σημειώθηκε αύξηση αλλοδαπών εκδιδόμενων, θυμάτων συνήθως της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων (trafficking) κατά 387%, με αντίστοιχη μείωση των Ελληνίδων κατά 22%. Η ανδρική πελατεία παρουσίασε αύξηση της τάξης του 45%. Η τακτική πελατεία υπολογίζεται σε 350.000 άνδρες ανά έτος, ενώ οι περιστασιακοί σε 1.200.000 άνδρες. Οι άνδρες αυτοί χρηματοδοτούν το κύκλωμα εμπορίας ενηλίκων γυναικών με πάνω από 20 δισ. ευρώ ετήσιος. Είναι όμως κοινό μυστικό ότι αυτοί που χρησιμοποιούν τα θύματα του σύγχρονου δουλεμπορίου για τη σεξουαλική τους απόλαυση είναι σε θέση να γνωρίζουν ότι το "εμπόρευμα" που τους προσφέρεται

υφίσταται καθημερινή βία και βασανιστήρια. Τα ποσοστά βίας προς τα θύματα εξαναγκαστικής πορνείας αυξάνονται κάθε χρόνο, καθώς όλο και περισσότεροι πελάτες μαθαίνουν ότι μπορούν να κάνουν τα πάντα, κάψιμο με τσιγάρα, ξύλο, μαστίγωμα και (το πιο συχνό) επαφή χωρίς προφυλακτικό. Αυτό όμως έχει επιπτώσεις σε ολόκληρη την κοινωνία, καθώς καλλιεργείται ένα μοντέλο ανδρισμού, του σκληρού άνδρα, και ενός μοντέλου θηλυκότητας, της γυναίκας-υποταγμένης-θύματος.

Επομένως οι πελάτες είναι υπεύθυνοι κατά ένα μεγάλο μέρος για την εξάπλωση του εγκλήματος στις σημερινές τραγικές του διαστάσεις και άρα θα πρέπει να τιμωρούνται. Είναι ηθικά απαράδεκτο να τιμωρούνται τα θύματα για παράνομη πορνεία αλλά και παράνομη είσοδο ή παραμονή στη χώρα και να μην τιμωρούνται οι κυρίως (σωστό) συνένοχοι της παρανομίας των θυμάτων. Σημειώνεται, και αυτό είναι ένα από τα θετικά του νόμου, Ν. 3064/2002 ότι τιμωρεί με 6 μήνες τους πελάτες αλλά μόνο όταν τα θύματα είναι ανήλικα. Παρότι πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη διάταξη θα είναι εφαρμοστέα στην πράξη, και παρά το γεγονός ότι η διεύρυνση της ποινικοποίησης μπορεί να εγείρει διάφορες ενστάσεις, θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο παιδευτικός χαρακτήρας του νόμου θα δώσει στη νέα, κατά κύριο λόγο, γενιά τη δυνατότητα να αντιληφθεί ότι η σεξουαλική συνεύρεση με θύματα διακίνησης και σεξουαλικής εκμετάλλευσης συνιστά παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προσωπικών ελευθεριών και τιμωρείται ποινικά.

www.poreiagynaikon.gr/idrytiko/idr_33.htm

Ενώ κάποιος μπορεί να θεωρούν την πορνεία επικίνδυνη, λανθασμένη ή ανήθικη, η πόρνη και ο πελάτης της τη βλέπουν ως ένα τρόπο εκπλήρωσης μιας ανάγκης τους και προβλέπουν σε

ένα πετυχημένο και συμπληρωματικό αποτέλεσμα. Οι άντρες πηγαίνουν στις πόρνες γιατί έτσι πληρώνουν για το σεξ χωρίς να έχουν άλλες ευθύνες δεδομένου ότι η συνουσία με άλλες γυναίκες μπορεί να τους εμπλέξει κοινωνικά και νομικά περισσότερο απ' όσο είναι διατεθειμένοι να εμπλακούν. (www.evrytanika.gr/0081-0100/0085/koinonika.htm)

Η πόρνη συγκεντρώνει τη γενική περιφρόνηση, ακόμα και τον ίδιον των πελατών της. Μια τέτοια ζωή είναι ζωή παρά φύση. Για τους λόγους αυτούς, η πορνεία, με τη μορφή που υπάρχει στις χριστιανικές χώρες, έχει καταντήσει επάγγελμα εξαιρετικά ανεπιθύμητο.

Στην Ιαπωνία τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Η πορνεία είναι αναγνωρισμένη και σεβαστή σαν επάγγελμα που το ακολουθούν οι κοπέλες ύστερα από αίτηση των γονιών τους. Είναι ακόμα και ένας συνηθισμένος τρόπος για να μαζέψει ένα κορίτσι την προίκα του. Σύμφωνα με ορισμένες ιατρικές αυθεντίες, οι Ιάπωνες έχουν μερική ανοσία στη σύφιλη. Έτσι, ο θεσμός της πορνείας, στην Ιαπωνία δεν έχει την αθλιότητα, που παρουσιάζει στις χώρες όπου η ηθική είναι περισσότερο αυστηρή.

Η σχέση με πόρνες όταν γίνει συνήθεια, ασκεί κακή ψυχολογική επίδραση πάνω στον άνδρα. Τον συνηθίζει στην αντίληψη πως δε χρειάζεται να αρέσει για να μπορέσει να έχει σεξουαλικές σχέσεις. Αν επίσης στην τρέχουσα ηθική, θα τείνει να νιώθει περιφρόνηση προς κάθε γυναίκα με την οποία έρχεται σε σεξουαλική επαφή. Η επίδραση μιας τέτοιας νοοτροπίας πάνω στο γάμο μπορεί να είναι εξαιρετικά δυσάρεστη, τόσο στην περίπτωση που ο γάμος ταυτίζεται με την πορνεία, όσο και στην περίπτωση που διαφοροποιείται όσο το δυνατόν περισσότερο από αυτήν. Μερικοί άντρες βρίσκονται σε αδυναμία να

επιθυμήσουν μια γυναίκα, για την οποία νιώθουν ισχυρό ερωτικό αίσθημα και σεβασμό. Σύμφωνα με τη φροϋδική θεωρία, αυτό οφείλεται στο οιδιπόδειο σύμπλεγμα.

Πολλοί άντρες, και ιδιαίτερα άνδρες με παλιά νοοτροπία, χωρίς να φτάνουν σε κανένα από τα δύο αυτά άκρα, μεταχειρίζονται τις γυναίκες τους με εξαιρετικό σεβασμό, πράγμα που τους αφήνει ψυχολογικά παρθένους και δεν τους αφήνει να νιώσουν αυτή την ηδονή. Το ακριβώς αντίθετο κακό συμβαίνει όταν ένας άνδρας ταυτίζει στη φαντασία του τη γυναίκα του με μια πόρνη. Αυτό τον κάνει να ξεχνάει πως η σεξουαλική επικοινωνία πρέπει να πραγματοποιείται όταν και οι δύο σύζυγοι την επιθυμούν, και ότι πρέπει να προχωρεί κανείς σ' αυτήν, μόνο αφού προηγηθεί ένα χρονικό διάστημα ερωτοτροπιών. Έτσι, ο άνδρας καταντάει να φέρεται με τρόπο βάνουσο στη γυναίκα του και να της προκαλεί ένα αίσθημα αηδίας, που είναι πολύ δύσκολο να ξεριζωθεί.

Η παρεμβολή των οικονομικών κινήτρων στα ζητήματα του σεξ είναι πάντα σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό καταστρεπτική. Οι σεξουαλικές σχέσεις πρέπει να αποτελούν μια αμοιβαία απόλαυση, στην οποία προχωρούν και τα δύο μέρη μονάχα κάτω από αυθόρμητη παρόρμηση. Όπου αυτό δε συμβαίνει, η σχέση αποστερείται από κάθε αξιόλογο στοιχείο. Για να μεταχειρισθεί κανείς ένα πρόσωπο με τόσο οικείο τρόπο, όπως απαιτεί αυτή η σχέση, δεν πρέπει να του λείπει ο σεβασμός προς το ανθρώπινο όν σαν τέτοιο γιατί αυτός πρέπει να αποτελεί για τις γυναίκες τον πιο συνηθισμένο τρόπο για να εξασφαλίσουν τα μέσα της ζωής του και η συνολική ποσότητα των ανεπιθύμητων σεξουαλικών σχέσεων που ανέχονται οι γυναίκες ίσως και να είναι μεγαλύτερη στο γάμο, παρά στην πορνεία. Η ηθική στις σεξουαλικές σχέσεις, όταν είναι απαλλαγμένη από τις

προλήψεις, συνίσταται κυρίως στο σεβασμό του άλλου προσώπου και στην άρνησή μας να το χρησιμοποιήσουμε αποκλειστικά και μόνο σαν μέσο προσωπικής ικανοποίησης χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη μας τις επιθυμίες του. Και ακριβώς επειδή καταπατάει αυτή την αρχή η πορνεία θα εξακολουθούσε να είναι ανεπιθύμητη και στην περίπτωση ακόμα που οι πόρνες γυναίκες, που κάνουν αυτή τη ζωή, θα ήταν σεβαστές, και οι κίνδυνοι θα είχαν εκλείψει. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

Οι γυναίκες που οι γνώμες και τα συναισθήματά τους για το σεξ δεν κυριαρχούνται από τα παλιά ταμπού, είναι ικανές να βρουν, και συγχρόνως να προσφέρουν, πολύ πληρέστερη ικανοποίηση στο γάμο απ’ ότι ήταν δυνατό στις ημέρες της Βικτοριανής εποχής. Όπου η παλιότερη ηθική πέρασε σε παρακμή, ακολούθησε τα χνάρια της η πορνεία. Οι νέοι, που προηγουμένως ήταν υποχρεωμένοι να πηγαίνουν κάθε τόσο στις πόρνες, μπορούν τώρα να έχουν σχέσεις με κοπέλες του κύκλου και του επιπέδου τους, σχέσεις καθαρά ελεύθερες και από τις δυο πλευρές, όπου το ψυχικό στοιχείο έχει το ίδιο βάρος, με το καθαρά φυσικό, και που συχνά κρύβουν μέσα τους ένα θερμό ερωτικό αίσθημα αμοιβαίο. Από την άποψη μιας γνήσιας ηθικής, κάτι τέτοιο αποτελεί τεράστια πρόοδο απέναντι στο παλιό σύστημα. η καινούρια ελευθερία ανάμεσα στους νέους, δημιουργεί μια γενεά ανδρών χωρίς βαναυσότητα και γυναικών χωρίς σεμνοτυφία. Εκείνοι που αντιστρατεύονται στην καινούρια ηθική, πρέπει να δουν καθαρά ότι στην ουσία επιζητούν της συνέχιση της πορνείας, σαν τη μόνη ασφαλιστική δικλείδα απέναντι στην πίεση που ασκεί ένας εξαιρετικά άκαμπτος και αυστηρός ηθικός κώδικας.

www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm

1.2.3 Πορνεία ανδρών

Αρχαία ανδρική πορνεία

Τουλάχιστον στην αρχή της αυτοκρατορίας τους οι Ρωμαίοι ήταν πολεμικός λαός, πράγμα που επηρέασε τη νοοτροπία τους και είχε αντίκτυπο σε πολλές εκφάνσεις της ζωής τους, διαφοροποιώντας τους σημαντικά από τους αρχαίους Έλληνες. Ανάμεσα σε αυτές η σεξουαλικότητα γενικότερα και η ομοφυλοφιλία ειδικότερα είχαν διαφορετική αντιμετώπιση στους δυο λαούς.

Οι νεαροί Ρωμαίοι πολίτες μάθαιναν να κυριαρχούν στον κόσμο με τα όπλα τους, τους νόμους τους και τη γλώσσα τους. Από την παιδική τους ηλικία επέβαλλαν τη θέλησή τους στους σκλάβους του σπιτιού. Αργότερα, μεγαλώνοντας, στις κατώτερες τάξεις ή σε μακρινούς λαούς. Αυτή η επιβολή της κυριαρχίας διά της βίας επεκτεινόταν λογικά και στο επίπεδο της σεξουαλικής επιθυμίας.

Το ιδεώδες της παιδεραστίας των Αθηναίων, όπου ένας ενήλικος άνδρας προσπαθούσε να γοητεύσει τρυφερά έναν έφηβο, να κολακεύσει με λόγια και δώρα και να τον πείσει για τις καλές τους προθέσεις, θεωρείτο υποτιμητικό για τον ενήλικο Ρωμαίο. Από την άλλη, πίστευαν ότι ένα ελεύθερο αγόρι που θα έκανε παθητικό έρωτα με έναν ενήλικο θα έχανε τον ανδρισμό του κι την αξιοπρέπειά του, πράγμα απαράδεκτο για έναν ρωμαίο πολίτη, πολεμιστή και κατακτητή. Το πρόβλημα ήταν ο παθητικός σεξουαλικός ρόλος και τέτοιου είδους σχέσεις απαγορεύονταν από το νόμο (στην πραγματικότητα από τρεις νόμους!) αλλά απαγορεύονταν μόνο αυτές.

Οι Ρωμαίοι μπορούσαν να έχουν χωρίς κανένα πρόβλημα

ομοφυλόφιλες σχέσεις με σκλάβους, ακόμη και με απελεύθερους (σκλάβοι των οποίων η ελευθερία είχε εξαγοραστεί), αλλά πάντοτε στο πλαίσιο ελεύθερος = ενεργητικός σκλάβος = παθητικός. Ένας ελεύθερος άνδρας δεν επιτρέπονταν να είναι παθητικός (αλλιώς θα χαρακτηριζόταν «κίμαιδος» και θα έχανε κάθε εκτίμηση από την κοινωνία).

Στη Λατινική λογοτεχνία υπάρχουν 90 διαφορετικές λέξεις που αναφέρονται στην ομοφυλοφιλία και όπως θα περίμενε κανείς ο ομοφυλόφιλος έρωτας (με έναν σκλάβο πάντοτε) δεν αφορούσε μόνον τους κοινούς θνητούς. Είναι γνωστό ότι και οι 14 πρώτοι αυτοκράτορες της Ρώμης είχαν ερωτικό δεσμό με έναν επίλεκτο σύντροφο.

Υπάρχουν στη λογοτεχνία αρκετές αναφορές ότι πολλοί Ρωμαίοι αγόραζαν σκλάβους ειδικά για σεξουαλικές υπηρεσίες, τόσο ιδιωτικά όσο και σε πορνεία. Ήταν μάλιστα περιζήτητοι, γιατί σε αντίθεση με τις πόρνες οι άνδρες / αγόρια θεωρείτο ότι προσέφεραν υπηρεσίες πολυτέλειας που χρεώνονταν πανάκριβα.

Η ανδρική πορνεία, που εννοείται ότι απευθυνόταν αποκλειστικά σε άνδρες, ήταν τόσο απενοχοποιημένη ώστε στο ρωμαϊκό ημερολόγιο υπήρχε ειδική δημόσια γιορτή για τους πόρνους (25 Απριλίου).

Με την πάροδο του χρόνου και την αναπόφευκτη επαφή των ρωμαίων με τόσους λαούς και νοοτροπίες, με τους Έλληνες, τους Κέλτες και Γερμανούς, τους Γαλάτες και τους Μεσανατολίτες, στους οποίους οι ομοφυλοφιλία ήταν εξαιρετικά διαδεδομένη, οι απαγορεύσεις χαλάρωσαν, τα ήθη άλλαξαν.

Υπάρχουν αναφορές ότι στην όψιμη φάση της αυτοκρατορίας πολλοί ρωμαίοι απολάμβαναν τον (παθητικό) ομοφυλόφιλο έρωτα χωρίς αναστολές. Προς το τέλος του 1^{ου} μ.Χ. αιώνα μάλιστα, ο σατιρικός ποιητής Ιουβενάλης θεωρούσε

τη Ρώμη τελείως ανήθικη και παρακμασμένη, αφού εκεί οι άνδρες πλήρωναν «όχι για να έχουν κάποιον από κάτω τους αλλά κάποιον από πάνω τους». έβαζαν αρώματα, έβαφαν τα μάτια και τα φρύδια τους, άφηναν τα μαλλιά τους μακριά, έκαναν peeling στο πρόσωπο (με μπάλες από ξερό ψωμί) για να φαίνονται πιο ωραίοι.

Περιέργως, στη λατινική λογοτεχνία γίνονται ελάχιστες αναφορές στη γυναικεία ομοφυλοφιλία και πάντα αρνητικά φορτισμένες, ενδεικτικές της αποστροφής που αισθάνονταν οι ρωμαίοι για τον ομοφυλοφιλικό έρωτα μεταξύ γυναικών. (www.greekhelsinki.gr/bhr/greek/articles_2003/pr_14_04_03.doc)

Η ανδρική πορνεία σήμερα

Εκατοντάδες νεαροί άνδρες κάθε προέλευσης επιδίδονται στη χώρα μας στην πορνεία, όπως και εκατοντάδες γυναίκες προέλευσης ασκού το αρχαίο αυτό επάγγελμα. Ο νόμος ρυθμίζει την πορνεία μεταξύ ανδρών και γυναικών, η οποία υπό προϋποθέσεις είναι νόμιμη. Ο νομοθέτης δεν ρυθμίζει την πορνεία μεταξύ ανδρών, ούτε την πορνεία μεταξύ των γυναικών.

Στην περίπτωση των ανδρών ονομάζει τη σεξουαλική πράξη ασέλγεια παρά φύση για να διαφοροποιείται από την ασέλγεια κατά φύση που είναι κάθε σεξουαλική πράξη μεταξύ άνδρα και γυναίκας, πέραν της διείσδυσης του ανδρικού πέους στον κόλπο της γυναίκας, με την οποία ο άνδρας έχει προηγουμένως νυμφευθεί. Κάθε σεξουαλική στάση ή πράξη μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας εκτός από αυτό λέγεται ασέλγεια (ακόμα και κατά φύση).

Η διαφορά της ευρύτατα διαδεδομένης ανδρικής πορνείας

από τη γυναικεία είναι ότι οι άνδρες συνήθως δεν έχουν εξάρτηση από προαγωγό και μεσολαβητή παρόλο ότι και αυτό συμβαίνει στα μεγάλα αστικά κέντρα. Οι άνδρες συνήθως ασκούν το επάγγελμα ή το σπορ με τη θέλησή τους τόσο με γυναίκες όσο και με άνδρες.

Η διαφορά εκείνων που ασκούν σπορ από εκείνους που ασκούν επάγγελμα, είναι ότι οι πρώτοι το ασκούν για σύντομες περιόδους – συνήθως στη διάρκεια της στρατιωτικής τους θητείας ή της φοίτησής τους σε πόλη άλλη από εκείνη της καταγωγής τους για χαρτζιλίκι – ενώ οι δεύτεροι το ασκούν για μακρύτερες έως μακρές περιόδους με σημαντικά έως εντυπωσιακά κέρδη και καλές συνθήκες εργασίας. Αντίθετα απ' όσα θρυλούνται, αδίστακτοι συνήθως νεαροί ενήλικες εκμεταλλεύονται ώριμους κυρίως άνδρες, εκβιάζοντας και λεηλατώντας τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Υπάρχουν βέβαια και άψογοι επαγγελματίες που εργάζονται με διεθνής προδιαγραφές και διασυνδέσεις με διεθνείς εταιρίες συνοδών με εξαιρετικές οικονομικές απολαβές και εξεζητημένο τρόπο ζωής. (www.iospress.gr)

Στις μεγάλες χώρες της Ευρώπης υφίστανται οίκοι ανοχής, όπου αντί εκδιδόμενων υπάρχουν άνδρες των οποίων η πελατεία είναι γυναικεία. Ο αριθμός των επισκέψεων είναι λίαν περιορισμένος, η δε αμοιβή τους πολλαπλάσια των εκδιδόμενων. Στους οίκους αυτούς συχνάζουν γυναίκες ανικανοποίητες σεξουαλικά, απογοητευμένες από το γάμο τους ή έκφυλες ηλικιωμένες κτλ. Αυτή η κατάσταση υφίστατο και στην αρχαιότητα, ιδίως στη Ρώμη. Αλλά διά του όρου ανδρική πορνεία εξυπακούεται κυρίως η μεταξύ ανδρών ομοφυλόφιλων. (Δρακουλίδης Ν.Ν., Ιατρο-δερματολόγος, Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαιδεία, τόμος Κ', σσ. 564-565).

Εδώ πρέπει να γίνει μια αναφορά στους άνδρες που ασκούν πορνεία εμφανιζόμενοι ως γυναίκες. Το φαινόμενο ανθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα με έμφαση στα μεγάλα αστικά κέντρα, Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Εδώ οι συνθήκες συγκρίνονται περισσότερο με την άσκηση πορνείας από γυναίκες μέχρι του σημείου να επικρατεί πλήρης σύγχυση για το ποιος είναι τι. Στις περιπτώσεις αυτές παρατηρούνται προαγωγοί ή «αγαπητικοί» που εκμεταλλεύονται την εργασία των τραβεστί. (www.iospress.gr)

Η Ανδρική πορνεία ως επάγγελμα

Μέχρι πρόσφατα η ανδρική εργασία στο σεξ – και οι ετεροφυλόφιλοι και οι ομοφυλόφιλοι – απαγορευόταν. Ο νέος νόμος για τα «εκδιδόμενα πρόσωπα» όμως δεν κάνει διάκριση φύλου. Τώρα μπορούν και άνδρες να δηλωθούν ως εργαζόμενοι στο σεξ (εκδιδόμενοι).

Στην Ελλάδα ισχύει μόνο ένα είδος εργασίας στο σεξ και αυτό περιλαμβάνει δηλωμένους επαγγελματίες που έχουν άδεια από το Δήμο στα όρια του οποίου εργάζονται. Από όσο είναι γνωστό δεν υπάρχουν ακόμη τέτοιοι άνδρες επαγγελματίες, η συνοδεία είναι νόμιμη ΜΟΝΟ εφόσον πρόκειται για καθαρούς συνοδούς και όχι για καλυμμένους επαγγελματίες του σεξ.

Παρότι η παράνομη ανδρική πορνεία είναι συνήθης, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι ασκείται δίωξη σύμφωνα με το άρθρο 347 («παρά φύσιν ασέλγεια μεταξύ αρένων») και τιμωρείται και όχι μόνο ο επαγγελματίας άρα και ο πελάτης (η ποινή είναι συνήθως μικρή και εξαγοράσιμη αλλά καταγράφεται στο
ποινικό
μητρώο).

(www.gay.gr/index.php?svc=support&lang=el&inc=law_frame)

1.3 ΓΕΝΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ

Οι θεωρίες για την πορνεία σε γενικές γραμμές μπορούν να διακριθούν σε τρεις κατηγορίες: τη λειτουργική θεωρία, τη φεμινιστική θεωρία και την κοινωνικοψυχολογική θεωρία. Δεν ασχολούνται ακριβώς με το ίδιο φαινόμενο. Οι λειτουργικές και φεμινιστικές θεωρίες επικεντρώνονται στην πορνεία προσπαθώντας να ερμηνεύσουν τους λόγους ύπαρξής της. Όμως, η κοινωνικοψυχολογική θεωρία επικεντρώνεται στην πόρνη ως άτομο, προσπαθώντας να ερμηνεύσουν τους λόγους για τους οποίους κάποιες γυναίκες είναι πιο πιθανό από άλλες να εκπορνευτούν.

1.3.1 Η Λειτουργική θεωρία

Σύμφωνα με τον κοινωνιολόγο Kingsley Davis: «το ενδιαφέρον ερώτημα δεν είναι γιατί τόσες πολλές γυναίκες γίνονται πόρνες, αλλά γιατί τόσο λίγες γυναίκες γίνονται πόρνες.» άλλωστε η πορνεία δεν απαιτεί ιδιαίτερες ικανότητες ή προσπάθειες και η χρηματική αμοιβή είναι υψηλότερη από αυτή της μέσης εργαζόμενης γυναίκας. Γιατί λοιπόν τόσο λίγες γυναίκες γίνονται πόρνες; Ο Davis λέει: «προφανώς η απάντηση είναι ότι το αντάλλαγμα που παίρνει μία πόρνη δεν είναι τόσο η αμοιβή για την εργασία, την ικανότητα, ή το κεφάλαιο, αλλά η αμοιβή για την απώλεια της κοινωνικής της θέσης. Η πόρνη χάνει το σεβασμό και την εκτίμηση του κοινωνικού περιγύρου, επειδή το σύστημα των ηθικών κανόνων – ιδιαίτερα όταν η πορνεία είναι καθαρά εμπορική – την καταδικάζει». Με άλλα λόγια, το σύστημα των ηθικών κανόνων, με το να είναι πιο ισχυρό από την οικονομική ανταμοιβή που προσφέρει η πορνεία, αποτρέπει τις περισσότερες γυναίκες από το να γίνουν πόρνες.

Όμως, περαιτέρω ο Davis υποστηρίζει ότι το ίδιο αυτό σύστημα των ηθικών κανόνων, κατά ειρωνικό τρόπο, προκαλεί την ύπαρξη της πορνείας ως κοινωνικού θεσμού. Αυτό συμβαίνει, γιατί το σύστημα των ηθικών κανόνων δημιουργεί πλεονέκτημα για την πορνεία με δυο τουλάχιστον τρόπους.

1. το σύστημα των ηθικών κανόνων και αξιών διαχωρίζει το σεξ σε δυο κατηγορίες: το σεξ με τη σύζυγο που είναι μέρος μιας σχέσης με ‘σημασία’ και το σεξ με μια πόρνη που είναι ‘χωρίς σημασία’.
2. με το να ορίζει συγκεκριμένες σεξουαλικές πράξεις, όπως το στοματικό ή τον πρωκτικό έρωτα, ως ανήθικες και επομένως ως απαγορευτικές, για να τις μοιραστεί κάποιος με τη σύζυγό του ή τη φίλη του, η ηθική επιταγή ενθαρρύνει τους άντρες να στραφούν στις πόρνες για την απόλαυση αυτών των σεξουαλικών πράξεων.

Η δημιουργία όμως των συνθηκών για τη ζήτηση της πορνείας δεν είναι αρκετή για να προκαλέσει την πορνεία, ιδιαίτερα τη συνεχιζόμενη ύπαρξή της παρά τις κοινωνικές προσπάθειες για την καταστολή της. Σύμφωνα με τον Davis, ο λόγος- κλειδί για την ύπαρξη της πορνείας, είναι ότι η πορνεία εξυπηρετεί μια σημαντική λειτουργία για την κοινωνία, ‘με το να προστατεύει την οικογένεια και να κρατά τους συζύγους και τις κόρες των σεβάσμιων πολιτών αγνές’. Αυτό συμβαίνει, γιατί, όπως εξηγεί ο Davis, η πορνεία ενθαρρύνει τους συζύγους και τους γιους των σεβάσμιων πολιτών να επισκέπτονται τις πόρνες, παρά να πείθουν ή να πιέζουν τις ευπόληπτες γυναίκες να δημιουργήσουν εξωγαμιαίες ή προγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις, ή άλλες μορφές «ανήθικου» σεξ.

Εν συντομία η θεωρία του Davis υποστηρίζει ότι η

πορνεία υπάρχει, επειδή το σύστημα των ηθικών κανόνων, κατά ένα παράδοξο τρόπο, την ενθαρρύνει και αυτή με τη σειρά της να υπηρετεί τη σημαντική λειτουργία της προστασίας της ‘θηλυκής αρετής’. Μια τέτοια θεωρία έρχεται σε αντίθεση με την κοινή πεποίθηση ότι “κάτι κακό όπως είναι η πορνεία, δε μπορεί να προκαλέσει κάτι καλό, όπως είναι η θηλυκή αρετή ή το αντίθετο”. Υπάρχουν όμως κάποια στοιχεία που στηρίζουν τη θεωρία αυτή. Στις ασιατικές κοινωνίες, όπου η πορνεία είναι διαδεδομένη, οι ευυπόληπτες γυναίκες είναι λιγότερο πιθανό να ασχοληθούν με το “ανήθικο” σεξ, ενώ στις δυτικές κοινωνίες που η πορνεία είναι λιγότερο διαδεδομένη, οι ευυπόληπτες γυναίκες είναι περισσότερο πιθανό να εμπλακούν σε ανήθικες σεξουαλικές δραστηριότητες. Επίσης σε πολλά αμερικανικά κολέγια, οι σπουδαστές είναι περισσότερο πιθανό να σκεφτούν να κάνουν έρωτα με σπουδάστριες, παρά με επαγγελματίες πόρνες, και έτσι είναι περισσότερο πιθανό από τους σπουδαστές στην Ταϊλάνδη να οδηγήσουν τις σπουδάστριες στη σύναψη προγαμιαίων σχέσεων. Υπάρχει όμως ένα μεγάλο πρόβλημα με τη λειτουργική θεωρία. Ορίζει το σύστημα των ηθικών κανόνων και τη γυναικεία αρετή με σεξιστικούς όρους, υποστηρίζοντας ότι μόνο οι γυναίκες και ιδιαίτερα οι πόρνες, είναι ανήθικες και πρόστυχες, όταν διαπράττουν ανούσιο ή ανήθικο σεξ. Για αυτό η λειτουργική θεωρία δε θεωρεί τους άντρες που επιδίδονται χωρίς φραγμούς και όρια σε σεξουαλικές δραστηριότητες, ιδιαίτερα εκείνους που κάνουν σεξ με πόρνες, ως απειλή για την ηθική τάξη. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

1.3.2 Η φεμινιστική θεωρία

Ακολουθώντας περαιτέρω τη φεμινιστική λογική μπορούμε να πούμε ότι η λειτουργική θεωρία απλώς αντανακλά την άποψη μιας σεξιστικής κοινωνίας, επειδή η κοινή γνώμη θεωρεί ότι οι άντρες που βρίσκονται σε σεξουαλική σύγχυση δεν αποτελούν απειλή για την ηθική τάξη, αλλά μόνο οι γυναίκες που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση, όπως οι πόρνες. Αυτό εξηγεί, για παράδειγμα, γιατί οι πόρνες είναι πολύ πιο πιθανό να συλληφθούν απ' ό,τι οι άντρες πελάτες τους, οι οποίοι συμμετέχουν στην ίδια πράξη. Όμως, γιατί οι άντρες που βρίσκονται σε σεξουαλική σύγχυση δε θεωρούνται απειλή για την ηθική τάξη; Ο λόγος σύμφωνα με τη φεμινιστική θεωρία, είναι ότι το σύστημα των ηθικών κανόνων αντανακλά το πατριαρχικό και σεξιστικό σύστημα, στο οποίο οι άντρες κυριαρχούν στις γυναίκες και τις εκμεταλλεύονται. Από τη στιγμή που το σύστημα της ανισότητας των δυο φύλων, είναι ουσιαστικά το πατριαρχικό σύστημα των ηθικών κανόνων, όπως ισχυρίζονται οι λειτουργιστές, αυτό που ενθαρρύνει την πορνεία.

Το πατριαρχικό σύστημα ενθαρρύνει την πορνεία, δημιουργώντας τη ζήτηση, τα αγόρια κοινωνικοποιούνται κάτω από την επίδραση της πατριαρχίας, ώστε να κυριαρχούν πάνω στα κορίτσια, και όταν γίνονται ενήλικες, αναμένεται να επιθυμούν τη σεξουαλική κυριαρχία στις γυναίκες, την οποία μπορούν να πραγματοποιήσουν εύκολα μέσω της σεξουαλικής τους επαφής με τις πόρνες. Εάν κάποιος νεαρός δε θέλει να επισκεφθεί μια πόρνη οι φίλοι του θα τον πείσουν να το κάνει. Όσον αφορά στη δημιουργία των προϋποθέσεων για την εκπόρνευση των γυναικών, τα κορίτσια κοινωνικοποιούνται με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι υποταγμένα στα αγόρια, και αργότερα ως ενηλικιωμένες γυναίκες στους άντρες στο χώρο της

δουλειάς, της διασκέδασης ή του σεξ. Ταυτόχρονα, οι γυναίκες εγκλωβίζονται σ' ένα «επαγγελματικό γκέτο» - σε επαγγέλματα με χαμηλή κοινωνική θέση, όπως είναι και η πορνεία. Όλα αυτά εξηγούν το γιατί η πορνεία είναι πιο διαδεδομένη στις παραδοσιακές κοινωνίες, στις οποίες παρατηρείται μεγάλη ανισότητα στα δυο φύλα παρά στις πιο σύγχρονες κοινωνίες, στις οποίες υπάρχει μικρότερη ανισότητα ανάμεσα στα δυο φύλα.

Ενώ το πατριαρχικό σύστημα με την ανισότητα των δυο φύλων ενθαρρύνει την πορνεία, η πορνεία με τη σειρά της ενισχύει την πατριαρχία. Κάποιοι φεμινιστές τονίζουν κατηγορηματικά ότι η πορνεία 'συντελεί στη διαίωνηση της κοινωνικής υποταγής των γυναικών ή διαιώνίζει κοινωνικά την ηγεμονική πεποίθηση η οποία καταπιέζει όλες τις γυναίκες σε πολλούς τομείς της ζωής τους'. Με άλλα λόγια, με το να πουλάνε το κορμί τους σαν εμπόρευμα, οι πόρνες λειτουργούν κυριολεκτικά ως ένα αντικειμενικό παράδειγμα ότι οι γυναίκες μπορούν να αγορασθούν και να χρησιμοποιηθούν όπως ένα οποιοδήποτε αντικείμενο.

Οι φεμινιστές υποστηρίζουν ότι πίσω από αυτή την αμοιβαία σχέση ανάμεσα στην πατριαρχία και στην πορνεία βρίσκεται το γεγονός ότι η γυναίκα δεν επιλέγει ελεύθερα να γίνει πόρνη.

Διαφωνώντας με τους φεμινιστές, οι ηγέτες της κίνησης για τα δικαιώματα των εκδιδόμενων, ισχυρίζονται ότι η πορνεία δεν διαφέρει από οποιαδήποτε δουλειά που κάνουν οι γυναίκες, όπως είναι το μαγείρεμα και η φροντίδα των παιδιών. Αν και οι γυναίκες σε αυτού του είδους τις δουλειές γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης εκ μέρους των ανδρών, όπως ακριβώς και οι πόρνες παρόλα αυτά μπορούμε να πούμε ότι έχουν επιλέξει ελεύθερα τις δουλειές τους. Όμως σύμφωνα με τους φεμινιστές, υπάρχει μια σημαντική διαφορά ανάμεσα στην παραδοσιακή

εργασία των γυναικών και την πορνεία. Το μαγείρεμα ή η φροντίδα των παιδιών δεν έχει να κάνει με ένα μη προνομιούχο άτομο που πουλάει μια υπηρεσία σε ένα περισσότερο προνομιούχο άτομο. Για παράδειγμα, ένα μη προνομιούχο άτομο μπορεί να φροντίζει ή να μαγειρεύει για ένα άλλο μη προνομιούχο άτομο. Αλλά η πορνεία, σχεδόν πάντα, έχει να κάνει με μια ανισότητα δύναμης, στα πλαίσια της οποίας ένα λιγότερο ισχυρό άτομο (μια γυναίκα) προσφέρει τις σεξουαλικές του υπηρεσίες σε ένα περισσότερο ισχυρό άτομο (έναν άνδρα). Στην ουσία η πορνεία είναι μία μορφή δουλείας. Έτσι, δε μπορούμε να πούμε ότι μια γυναίκα επέλεξε ελεύθερα την ενασχόλησή της με την πορνεία, όπως ακριβώς δε μπορούμε να πούμε ότι ένας σκλάβος επέλεξε τη σκλαβιά του. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

Η κοινωνικοψυχολογική θεωρία

Η θεωρία αυτή προσπαθεί να ερμηνεύσει το γιατί ορισμένες γυναίκες γίνονται πόρνες ενώ άλλες όχι. Μετά από τη μελέτη πολλών ερευνών για την πορνεία, ο Harry Benjamin και ο R.E.L. Masters κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η ενασχόληση με την πορνεία σχετίζεται με τις παρακάτω τρεις κατηγορίες παραγόντων:

- 1. παράγοντες που προδιαθέτουν μια γυναίκα να γίνει πόρνη: το περιβάλλον από το οποίο προέρχεται η γυναίκα και το οποίο μπορεί να έχει επηρεαστεί από τα γεγονότα όπως “το διαλυμένο σπίτι”, η ελευθεριότητα των γονέων (ιδιαίτερα της γυναίκας),*

η ανοχή ή η αποδοχή της πορνείας από το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον και τα τραύματα παραχθεί (συγκεκριμένου τύπου) από νευρώσεις.

2. *παράγοντες που ελκύουν μια γυναίκα στην πορνεία:* τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η καριέρα της πόρνης για ένα συγκεκριμένο άτομο: τα μεγάλα κέρδη, η εύκολη ζωή, μία περισσότερο ενδιαφέρουσα ή συναρπαστική ζωή ή προσδοκία της σεξουαλική ικανοποίησης κτλ.
3. *παράγοντες που εξωθούν μια γυναίκα στην πορνεία:* η οικονομική πίεση, η ανυπαρξία ευκαιριών για την πραγματοποίηση ενός επιθυμητού γάμου, η παραπλάνησης ή η πίεση από έναν προαγωγό ή άλλες πόρνες, ένας δυστυχησμένος ερωτικός δεσμός, μία καλή ευκαιρία, κτλ.

Οι περισσότεροι επιστήμονες της συμπεριφοράς δε θεωρούν και τις τρεις κατηγορίες παραγόντων εξίσου σημαντικές. Οι Benjamin και Masters θεωρούν τους παράγοντες που ελκύουν μία γυναίκα στην πορνεία πιο σημαντικούς για την ενασχόλησή της με αυτήν όπως, ο Harold Greenwald ψυχαναλυτής, θεωρεί τους παράγοντες που εξωθούν μία γυναίκα στην πορνεία ως το κλειδί για την ενασχόλησή της με αυτήν. Σύμφωνα με τον Greenwald, οι πόρνες πουλάνε τις σεξουαλικές τους υπηρεσίες, επειδή είχαν πέσει θύματα εγκατάλειψης ή απόρριψης από τις οικογένειές τους και κατά συνέπεια έχουν αναπτύξει αφύσικα συμπτώματα, όπως την αίσθηση ότι είναι μόνες τους στον κόσμο και ότι δεν αξίζουν ως άτομα, τη σεξουαλική ελευθεριότητα, την έλλειψη αυτοελέγχου και την ανικανότητα να αναπτύξουν σταθερές σχέσεις με τους άλλους

ανθρώπους.

Όπως και ο Greenwald, πολλοί ψυχίατροι και ψυχολόγοι υποστηρίζουν ότι αν μία νεαρή γυναίκα έχει υποστεί κακοποίηση από τους γονείς της, είναι πιθανό να γίνει νευρωτική, γεγονός που την οδηγεί στην πορνεία. Η κοινωνιολογική προσέγγιση, όμως, μας επισημαίνει ότι δε χρειάζεται να είναι μία γυναίκα νευρωτική για να γίνει πόρνη. Φαίνεται να είναι κυρίως η κοινωνικοποίηση που ενθαρρύνει ένα κακοποιημένο από τους γονείς του κορίτσι να γίνει πόρνη. Ουσιαστικά, η κακοποίηση από τους γονείς του οδηγεί το κορίτσι στο ν' αποκοπεί συναισθηματικά από αυτούς. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., "Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα", Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

Απόψεις θεωρητικών

Ο Χάβελock Έλλις στην εξαιρετικά ενδιαφέρουσα μελέτη του για την πορνεία, εξετάζει το όργιο, που ήταν γνωστό στους περισσότερους αρχαίους πολιτισμούς, και αποτελούσε διέξοδο για τις αναρχικές ορμές, οι οποίες σε άλλες εποχές χρειάστηκε να μπουν υπό έλεγχο. Σύμφωνα με την άποψή του, η πορνεία βγήκε από το όργιο και υπηρετεί τους σκοπούς που υπηρετούσε προηγουμένως αυτό. Πολλοί άντρες, λέει, δε μπορούν να βρουν πλήρη ικανοποίηση μέσα στους περιορισμούς, το διάκοσμο και τα ευπρεπή πλαίσια ενός συμβατικού γάμου. Και πιστεύει, πως οι άνδρες με μια επίσκεψή τους κάθε τόσο στις πόρνες βρίσκουν μια λιγότερο αντικοινωνική διέξοδο, από άλλες τις οποίες θα μπορούσαν να αναζητήσουν. Οι γυναίκες που ζουν τη σεξουαλική ζωή τους χωρίς δεσμεύσεις και περιορισμούς,

υπόκεινται στις ίδιες με τους άνδρες παρορμήσεις, που αναφέρει ο Χαβελοκ Έλλις. Και όταν η σεξουαλική ζωή των γυναικών ελευθερωθεί, οι άνδρες θα μπορούν να βρίσκουν ικανοποίηση για τις παρορμήσεις που συζητάμε., χωρίς να αναγκάζονται να καταφεύγουν στη συντροφιά των γυναικών ελεύθερων ηθών, που τα κίνητρά τους είναι καθαρά χρηματικά. Αυτό πραγματικά είναι ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήματα, που πρέπει να ελπίζουμε πως θα μας δώσει η σεξουαλική απελευθέρωση των γυναικών.

Σύμφωνα με την πραγματεία του Λέκυ, ο οποίος μιλώντας για τις πόρνες, τις θεωρεί σωτήρες και προστάτες της τιμότητας, του σπιτιού μας και της αγνότητας των συζύγων και των κοριτσιών μας. Το αίσθημα που εκφράζει ο συγγραφέας είναι Βικτοριανό, και ο τρόπος εκφράσεως παλιάς εποχής, το γεγονός όμως παραμένει αναμφισβήτητο. Οι ηθικολόγοι επέκριναν το Λέκυ, γιατί οι παρατηρήσεις του αυτές τους εξόργισαν, χωρίς και καλά να ξέρουν το λόγο, ωστόσο δεν κατάφεραν να αποδείξουν ότι όσα είπε δεν ήταν σωστά. Ο ηθικολόγος μας βεβαιώνει με όλη του την ειλικρίνεια, πως αν ο κόσμος συμμορφώνονταν με τις συμβουλές του, δε θα υπήρχε πορνεία. Ξέρει όμως πολύ καλά, πως κανείς δεν πρόκειται να τις ακολουθήσει και έτσι το αντίκρισμα των συνεπειών που προκύπτουν από τέτοια κατάσταση καταντάει ζήτημα τελείως άσχετο. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

1.4 Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ

Στους αρχαίους πολιτισμούς η πορνεία δεν καταδικαζόταν ως κάτι κακό. Μάλιστα κάποιες θρησκευτικές αιρέσεις τη θεωρούσαν ιερή και μόνο οι ιέρειες είχαν το προνόμιο να την ασκούν. Σήμερα θεωρείται κάτι ανήθικο σε όλες ουσιαστικά τις κοινωνίες. Όμως στις περισσότερες κοινωνίες η πορνεία θεωρείται ένα κακό το οποίο δεν μπορεί να ξεριζωθεί. Γι' αυτό επικρατεί μία από τις δύο περιπτώσεις: η πορνεία είναι νόμιμη, αλλά απαγορεύεται η δημόσια άσκησή της, ή η πορνεία είναι παράνομη, αλλά ο νόμος δεν εφαρμόζεται με αυστηρότητα.

Στο τέλος του προηγούμενου αιώνα, η πορνεία ήταν μεν παράνομη, όμως ασκείτο ανοιχτά στις Η.Π.Α., ιδιαίτερα στην Άγρια Δύση, όπου οι πόρνες αποτελούσαν μέρος της νέας μεθορίου, όπως και οι ανθρακωρύχοι, οι αγελαδάρηδες, οι ιερείς των πόλεων και οι πλανόδιοι έμποροι. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, διάφορες οργανώσεις, όπως η YMCA και η Purity Alliance, ξεκίνησαν μία όλο και πιο δυναμική εκστρατεία ενάντια στην πορνεία. Τελικά, αυτοί οι ηθικοί σταυροφόροι νίκησαν. Οι περισσότεροι οίκοι ανοχής, που μέχρι τότε λειτουργούσαν φανερά, έκλεισαν στα μέσα της δεκαετίας του '40. Σήμερα, οι λιγστοί οίκοι ανοχής που συνεχίζουν να λειτουργούν φανερά βρίσκονται σε αραιοκατοικημένες περιοχές της Νεβάδα, όπου η πορνεία είναι νόμιμη. Σ' άλλα μέρη της χώρας όπου η πορνεία είναι παράνομη, οι περισσότερες πόρνες βρίσκουν τους πελάτες τους έξω από τους οίκους ανοχής. Οι πόρνες του πεζοδρομίου, οι οποίες αποτελούν τον κύριο στόχο της εφαρμογής του νόμου ενάντια στην πορνεία, συλλαμβάνονται κατά περιόδους. Αλλά σύντομα, είτε πληρώσουν το πρόστιμο είτε φυλακιστούν,

ξαναγυρνούν στο δρόμο, για να ασκήσουν το επάγγελμά τους.

Εάν είναι τόσο δύσκολο να εξαλειφθεί η πορνεία, γιατί να ασχοληθούμε με την εφαρμογή των νόμων ενάντια σ' αυτήν; Οι συντηρητικοί έχουν αναπτύξει με τα χρόνια την ακόλουθη εξήγηση για τη συνεχιζόμενη προσπάθεια εξάλειψης της πορνείας:

1. Η πορνεία συχνά συνοδεύεται από άλλα εγκλήματα, όπως τη ληστεία ή την επίθεση.
2. Η πορνεία συχνά εκθέτει τους αθώους πολίτες στο ενοχλητικό δημόσιο πλησίασμα των πελατών.
3. Η πορνεία είναι επικίνδυνη για τα δημόσια ήθη και η εφαρμογή των νόμων συντελεί στην προστασία τους. Πολλοί φεμινιστές επίσης καταδικάζουν την πορνεία ως εξευτελιστική για τη γυναίκα, επειδή της κλέβει την αξιοπρέπεια και την αξία της ως ανθρώπινο όν. Μία φεμινίστρια θεωρεί την πορνεία ως “σεξουαλική σκλαβιά των γυναικών”, επειδή πιστεύει ότι οι περισσότερες πόρνες, επειδή βρίσκονται υπό τον έλεγχο των προαγωγών, δεν μπορούν να ξεφύγουν απ' αυτήν.

Από την άλλη μεριά, οι φιλελεύθεροι υποστηρίζουν τη νομιμοποίηση της πορνείας. Ισχυρίζονται ότι τα περισσότερα προβλήματα που σχετίζονται με την πορνεία προέρχονται κυρίως από τους ίδιους τους νόμους ενάντια σ' αυτήν. Επειδή αντιμετωπίζονται ως εγκληματίες, οι πόρνες αναγκάζονται να δουλεύουν κρυφά και να μένουν όσο το δυνατόν μακριά από το μάτι του νόμου. Ως αποτέλεσμα, αυτές και οι πελάτες τους είναι πιθανό να διαπράξουν έγκλημα ο ένας εναντίον του άλλου ή να

μεταδώσουν ο ένας στον άλλο αφροδίσια νοσήματα ή AIDS. Οι φιλελεύθεροι ισχυρίζονται ότι, εάν η πορνεία νομιμοποιηθεί, αυτά τα προβλήματα θα εξαφανιστούν, επειδή είναι δυνατό να θεσπιστούν συγκεκριμένοι νόμοι για τον έλεγχο των δραστηριοτήτων των εκδιδόμενων. Οι πόρνες θα αναγκαστούν να περνούν τακτικά από ιατρικές εξετάσεις, να περιορίσουν τις δραστηριότητές τους σε συγκεκριμένες περιοχές ή θα τους απαγορευθεί η επαφή με τους πελάτες στο δρόμο. Κάποιοι φιλελεύθεροι επίσης ισχυρίζονται ότι οι νόμοι κατά της πορνείας δεν εδραιώνουν τα εθνικά ηθικά πρότυπα, αλλά, αντίθετα, ενθαρρύνουν τη διαφθορά μέσα στους αστυνομικούς κύκλους, όπως επίσης και την υποκρισία και την ασέβεια απέναντι στο νόμο ανάμεσα στους ανθρώπους. Έχει υποστηριχθεί ακόμη ότι η ποινική δίωξη των εκδιδόμενων κοστίζει πάρα πολύ και ότι οι πολύτιμες προσπάθειες των εφαρμοστών του νόμου θα έπρεπε να στραφούν προς την αντιμετώπιση περισσότερο σοβαρών εγκλημάτων.

Όμως, άσχετα με το πόσο αυστηρά εφαρμόζονται οι νόμοι, η πορνεία δε μπορεί να εξαλειφθεί, λόγω της σημαντικής ζήτησης για αυτήν από ένα μεγάλο ποσοστό συνηθισμένων ανθρώπων. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993)

Ένα σύνθετο ζήτημα

Συνοψίζοντας, η πορνεία, νόμιμη ή παράνομη, εθελούσια ή καταναγκαστική, ολυμπιακή ή παντός καιρού, προϋποθέτει και

εμπεριέχει βία, αποτελεί χειραγώγηση και αγοραπωλησία του γυναικείου σώματος και προσβάλλει θεμελιώδη τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η αντιμετώπιση του φαινομένου και των θυμάτων του εντάσσεται, επομένως στους αγώνες ενάντια στις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης και του νέο-φιλελευθερισμού. Δε μπορούμε να διαδηλώνουμε με το σύνθημα «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη» και να μην καταγγέλλουμε το εμπόριο του γυναικείου σώματος. Δε μπορούμε να δηλώνουμε την υποστήριξή μας στους μετανάστες και στους πρόσφυγες και να μην αναδεικνύουμε τη χειρότερη μορφή εκμετάλλευσής τους. Και αυτή είναι η μία όψη των αντιδράσεών μας. Η άλλη όψη είναι η διεκδίκηση δημιουργίας και λειτουργίας δομών υποστήριξης, περίθαλψης και προστασίας των θυμάτων της πορνείας. Γιατί η πορνεία έχει θύματα, τα οποία δε μπορούν να αντιμετωπίζονται ως εγκληματίες ή παράνομοι μετανάστες και να συλλαμβάνονται ή να απελαύνονται.

Συμπερασματικά, το ζήτημα της πορνείας είναι ένα σύνθετο ζήτημα στο οποίο αντανακλώνται και υλοποιούνται κοινωνικές αντιλήψεις για το γυναικείο κορμί και τη γυναικεία σεξουαλικότητα. Αντιλήψεις οι οποίες είναι προφανή στοιχεία μιας πατριαρχικής ιδεολογίας που ταυτίζει τη γυναίκα με το φύλο της και η οποία ευνοεί ή αποδέχεται την πορνεία αλλά ταυτόχρονα αξιώνει την παρθενία των γυναικών.

Η πορνεία ως αποτέλεσμα είτε ατομικών καταναγκασμών είτε κοινωνικο-οικονομικών συνθηκών παραβιάζει τα στοιχειώδη δικαιώματα των γυναικών και αποτελεί σύγχρονη μορφή δουλείας, για την οποία οι σύγχρονες κοινωνίες θα πρέπει να ντρέπονται. Ιδιαίτερα η ελληνική κοινωνία, αφού σύμφωνα με εκθέσεις Διεθνών Οργανισμών, η Ελλάδα κατέχει υψηλά επίπεδα στη διακίνηση και το εμπόριο γυναικών. Η λεγόμενη ολυμπιακή

πορνεία μας δίνει την ευκαιρία να προβληματιστούμε για ένα φαινόμενο, που αντί να αντιμετωπίζεται με στόχο την εξάλειψή του, ενισχύεται και νομιμοποιείται με αφορμή την Ολυμπιάδα. Ο προβληματισμός αυτός ελπίζουμε να μείνει και μετά την Ολυμπιάδα, ώστε να κατανοήσουμε το φαινόμενο και τους όρους ανάπτυξής του και να ιχνηλατήσουμε πολιτικές για την αντιμετώπισή του, οι οποίες θα συμβάλλουν στη συγκρότηση θεσμών αλληλεγγύης σε κοινωνικό επίπεδο και στην ανάπτυξη αγώνων για την εξάλειψη της φτώχειας και της πατριαρχίας στο πολιτικό επίπεδο.

(www.epohi.gr/giannakopoulou_trafficking_issues_1172004.htm

)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

«ΑΝΗΛΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

2.1 Χαρακτηριστικά Παιδιού

1. ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΨΥΧΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ FREUD

Κατά τον Freud η προσωπικότητα του ατόμου αποτελείται από τρία επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο είναι το ασυνείδητο ή το «αυτό». Εδώ εδράζονται όλες οι ενορμήσεις και το ένστικτο του ατόμου, όπως και οι πληροφορίες που έχει αφομοιώσει και αποθηκεύσει στη διάρκεια της ζωής του συνειδητά ή ασυνείδητα από το περιβάλλον του. Ακόμη, εδώ εδράζονται οι ικανότητες και οι δυνατότητές του, γνωστές ή άγνωστες στο επίπεδο της συνείδησης του ατόμου.

Το ασυνείδητο ελέγχει εξαιρετικά πολύπλοκες λειτουργίες, υπεύθυνες για τη ζωή, που ελέγχονται χωρίς τη θέλησή μας, ακούσια. Σε ένα δεύτερο επίπεδο στον ανθρώπινο ψυχισμό υπάρχει το Υπερεγώ. Το «Υπερεγώ» είναι η έδρα των εξωτερικών απαγορεύσεων που έχει το άτομο εσωτερικεύσει από την παιδική του ηλικία που έχουν επιβληθεί σε αυτόν από τον πολιτισμό του και το περιβάλλον που ζει. Το «Υπερεγώ» ασκεί πίεση στο ασυνείδητο «αυτό» καθώς θέτει τα όρια μέσα στα οποία κοινωνικά μπορεί να εξωτερικευτούν, με θετικό τρόπο ή ασυνείδητες επιθυμίες. Το άτομο εσωτερικεύει τις εξωτερικές απαγορεύσεις και ενισχύει το Υπερεγώ, καθώς από ένα στάδιο της παιδικής ηλικίας και εξής, θεωρεί σαν φυσιολογικές εξωτερικές απαγορεύσεις και τις προασπίζει κιόλας, προκειμένου να γίνει αποδεκτός στο κοινωνικό περιβάλλον του, αλλά και στον ίδιο τον εαυτό του.

Ανάμεσα στα δύο αυτά επίπεδα, σύμφωνα με τον Freud, υπάρχει και ένα τρίτο επίπεδο, που είναι το «εγώ». Το «εγώ» προσπαθεί να ισορροπήσει τις πιέσεις που δέχεται από επιθυμίες και τις ορμές του ασυνείδητου αλλά και τις πιέσεις της εξωτερικής πραγματικότητας μέσω των πράξεων που εσωτερικεύονται στη διαδικασία της κοινωνικοποίησης. Αν το «εγώ» κατορθώνει αυτήν την ισορροπία ανάμεσα στο «θέλω» και στο «πρέπει» κυριαρχούν οι ορμές και οι επιθυμίες, ενάντια στα κοινωνικά πρέπει, γίνεται ασυμβίβαστο με τους άλλους, καθώς δε μπορεί να δεχτεί συμβιβασμούς στα πλαίσια της κοινωνίας που ζει. Αν τα κοινωνικά πρέπει εσωτερικεύονται υπέρμετρα ενισχύουν το εγώ και ασκείται τρομερή πίεση στο ασυνείδητο που ωθούν το άτομο να είναι καταπιεσμένο, με μειωμένη αυτοεκτίμηση. Τα θέλω και οι επιθυμίες στην περίπτωση αυτή καταπιέζονται από το πρέπει και το άτομο κινείται στα πλαίσια επιταγών και κανόνων, γίνεται θεματοφύλακάς τους, αλλά οι κανόνες αυτοί το καταπιέζουν. Ο Freud ανέφερε ότι η πρώιμη παιδική ηλικία είναι η πιο βασική περίοδος για την εδραίωση των ισορροπιών ανάμεσα στο «αυτό», το «εγώ» και το «υπερεγώ». Προεκτείνοντας την άποψη αυτή σε επίπεδο κοινωνίας ο Freud ανέφερε ότι είναι μοιραία η καταπίεση του ασυνείδητου και του «αυτό» από το «υπερεγώ» σε κάθε κοινωνικό σχηματισμό, γιατί κάθε κοινωνία θεσπίζει κανόνες συμπεριφοράς που επιδιώκει να μεταφέρει στα μέλη της. Το ρόλο του «υπερεγώ» στην κοινωνία αποτελούν τα δικαστήρια, οι νόμοι, η αστυνομία, το κράτος. Κατά τον Freud είναι δικαιολογημένη η ύπαρξη του κράτους γιατί οι ορμές του ανθρώπου είναι παθολογικές και αν αφεθούν να δράσουν ανεξέλεγκτα στην αποκτήνωση. Ο Freud έδειξε παθολογικές ορμές που προκύπτουν από το Οιδιπόδειο σύμπλεγμα, το ένστικτο του θανάτου, την παγίδευση σε στάδια της παιδικής

συναισθηματικής ανάπτυξης και άλλες, τις παθολογικές ορμές αυτές τις παρατήρησε κλινικά σε ασθενείς αλλά και σε «υγιείς». Κατά τον Freud η παθολογία των νευρώσεων προέρχεται από την παράταση και την παραμονή του ατόμου σε στάδια της παιδικής συναισθηματικής ανάπτυξης. Ουσιαστικά δηλαδή, η ισορροπία που προαναφέρθηκε ανάμεσα στα τρία επίπεδα (το εγώ, το αυτό, το υπereγώ) δομείται με ιδιαίτερο τρόπο σε κάθε στάδιο της κοινωνικοποίησης του ανθρώπου από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση.

http://athens.indymedia.org/frouit.php3?lang=elfarticle_id=16464

3

2. Τα ψυχικά επίπεδα κατά του Ράιχ

Ο Ράιχ διαφωνεί με τον Freud και προτείνει τρία διαφορετικά επίπεδα για τη διαίρεση του ψυχισμού.

Το πρώτο είναι το επιφανειακό και η εικόνα που δείχνουμε προς τους άλλους για να γίνουμε αποδεκτοί, δηλαδή το προσωπίο που φοράμε για να βγάλουμε το ψωμί στη δουλειά, να πάρουμε βαθμό στο σχολείο, να μας αποδεχτούν οι φίλοι στις κοινωνικές σχέσεις κτλ.

Το δεύτερο στρώμα είναι το άλογο στρώμα, εδώ εντάσσονται τα ένστικτα και οι δευτερογενείς ορμές της αυτοσυντήρησης.

Το τρίτο είναι ο ευγενής πυρήνας της ψυχής. Ο ευγενής πυρήνας περιλαμβάνει, σύμφωνα με τον Ράιχ τις βαθύτερες ικανότητες, ανάγκες και επιθυμίες που δεν είναι παθολογικές, όπως υποστηρίζει ο Freud αλλά ευγενείς. Εδώ εδράζεται η σεξουαλικότητα με το άλλο φύλο και η σχέση της με την ανάγκη για προσφορά και αποδοχή αγάπης, επίσης εδράζονται η ανάγκη για δημιουργική εργασία, η ανάγκη για γνώση, η ανάγκη για

κοινωνικότητα, η ανάγκη για ελευθερία και της δημιουργικής διαστολής του σώματος και του πνεύματος από τον εαυτό προς τον κόσμο. Ανάμεσα στο τρίτο στρώμα και το δεύτερο υπάρχει η θωράκιση. Επειδή υπάρχει σε κάθε ζωντανό οργανισμό η ανάγκη διαστολής από τον εαυτό προς τον κόσμο ο βαθύτερος ευγενής πυρήνας προτρέπει μια τάση διαστολής των πιο ευγενικών του ικανοτήτων και δυνατοτήτων. Αν δεν υπήρχε η θωράκιση η έκφραση αυτή θα ήταν αυθόρμητη, όπως αυθόρμητα το ελεύθερο παιδί εκφράζει τις επιθυμίες του χωρίς φόβο.

Στη συνέχεια θα αναφερθούμε αναλυτικά στις ευγενείς ορμές.

http://athens.indymedia.org/froot.php3?lang=elfarticle_id=164643

3. Οι παθολογικές ορμές προκύπτουν από την καταπίεση των ευγενών ορμών.

Η τάση διαστολής από τον εαυτό προς τον κόσμο των δυνάμεων και των ικανοτήτων που προέρχονται από τον ευγενικό πυρήνα αν καταφέρουν να εκφραστούν εξωτερικά αυθόρμητα, δημιουργούν τις πρωτογενής ορμές για αγάπη, δημιουργικότητα, σεξουαλικότητα και μαζί και ένα βαθύ αίσθημα αυτοπεποίθησης. Όμως η τάση διαστολής των δυνάμεων του ευγενικού πυρήνα που ξεσπά πάνω στη θωράκιση μεταλλάσσει τις πρωτογενής ορμές σε δευτερογενής και η ενέργεια ρέει από τον εαυτό προς το περιβάλλον όχι αρμονικά και αυθόρμητα αλλά βίαια και βιαστικά, με άγχος μέσα από τα αδύνατα σημεία της θωράκισης. Η μετάλλαξη αυτή γίνεται γιατί ο οργανισμός καταβάλλει προσπάθεια για να πραγματοποιήσει τον ευγενικό του πυρήνα και δε γίνεται η πραγμάτωση αυθόρμητα.

Έτσι, ένας άνθρωπος που δυσκολεύεται να αγαπήσει αυθόρμητα και να αγαπηθεί μπορεί να εκφράζει ζήλια, μίσος, οργή, ενοχές προς τον εαυτό του και τους άλλους. Δηλαδή ο κόσμος των ενστίκτων που φυσιολογικά δεν υπάρχει λόγος να τονιστεί, επειδή ανάγει σε πρωτόγονες μορφές ζωής τονίζεται και μάλιστα διαστροφικά, λόγω της θωράκισης, και είναι αυτός που οδηγείται στο πιο επιφανειακό στρώμα και όχι οι ευγενείς δυνάμεις του πυρήνα. Οι ευγενείς δυνάμεις αυτές και οι πρωτογενής ορμές για αγάπη, έρωτα, δημιουργική εργασία διαστρέφονται από τη σύγκρουση με τη θωράκιση. Καθώς ο ευγενής πυρήνας δυσκολεύεται να εκφραστεί, οι άνθρωποι δύσκολα αντλούν ευχαρίστηση από τη αγάπη, τον έρωτα, την εργασία, τη γνώση και η ευχαρίστηση αναζητείται από πλάγια μονοπάτια και διαστροφές όπως: σαδισμός, μαλοχισμός, ηδονοβλεψία, κατάχρηση αυνανισμού, οργή, υπερβολικό μίσος, ενοχές, αδυναμία συνεργασίας με τους άλλους, τάσεις κυριαρχίας ή τάσης υπακοής, εσωστρέφεια, άγχος, επιθετικότητα. Οι εξουσιαστικές σχέσεις αναπαράγονται από την διαστροφή και την παγίδευση του ευγενικού πυρήνα μέσα στο στρώμα των παθολογικών ορμών και των παθολογικών ενστίκτων.

Η ανάγκη του σώματος και του πνεύματος για διαστολή και ελευθέρια δεν σταματά στο στρώμα των παθολογικών ορμών. Μόλις οι ευγενείς ορμές γίνουν παθολογικές από την καταπίεση που δέχονται από τη θωράκιση επιδιώκουν να εκφραστούν κοινωνικά έστω και διαστροφικά. Το τρίτο όμως στρώμα παρεμβαίνει και δεν αφήνει την έκφραση αυτή. Η κοινωνία δε μπορεί να δεχτεί το μίσος και την οργή λόγω της κοινωνικής ανάγκης για συμμόρφωση, έτσι οι παθολογικές ορμές καταστέλλονται και παραμένουν στο δεύτερο επίπεδο και επαυξάνεται η θωράκιση ενώ εξωτερικά κοινωνικά δείχνεται το

πρόσωπο του καθώς πρέπει ανθρωπάκου που είναι πάντα καλός στη δουλεία του και στις κοινωνικές του σχέσεις, άσχετα με τις εσωτερικές του συγκρούσεις, άσχετα αν απατάει τη γυναίκα του ή χτυπά τα παιδιά του.
(http://athens.indymedia.org/frouf.php3?lang=elfarticle_id=164643)

Τα στάδια της ψυχοσεξουαλικής ανάπτυξης του παιδιού

Στο εγώ του Freud διακρίνονται δυο κατηγοριοποιήσεις των σταδίων της εξέλιξης:

1. Με άξονα το αντικείμενο της σεξουαλικής ενόρμησης διακρίνονται οι φάσεις του αυτοερωτισμού, του ναρκισσισμού, της ομοφυλόφιλης και της ετερόφυλης επιλογής αντικειμένου.
2. Με άξονα την πηγή της ενόρμησης, κάτω από την πρωτοκαθεδρία μιας ετερογενούς ζώνης.

Τα στάδια της ψυχοσεξουαλικής ανάπτυξης κατά τον Freud είναι πέντε:

- I. Στοματικό στάδιο (0-2 ετών)
- II. Πρωκτικό στάδιο (2-4 ετών)
- III. Φαλλικό στάδιο (4-6 ετών)
- IV. Λανθάνουσα περίοδος (6-11 ετών) (λανθάνουσα σεξουαλικότητα)
- V. Εφηβική και ενήλικη σεξουαλικότητα (ετερόφυλη σεξουαλικότητα)

- I. *Στοματικό στάδιο (0-2 ετών)*: Από τη γέννηση ως και τους 18 μήνες περίπου, η στοματική περίοδος (τα χείλη, η

γλώσσα, ο στοματικός βλεννογόνος) αποτελεί την ετερογενή ζώνη του παιδιού. Στο στάδιο αυτό, το μητρικό στήθος ή το υποκατάστατό του, αποτελούν το πρώτο αντικείμενο της σεξουαλικής επιθυμίας. Ο θηλασμός ισχυροποιεί το δέσιμο βρέφους και μητέρας. Το βρέφος εξαρτάται ψυχοσυναισθηματικά από τη μητέρα και η μητέρα αποτελεί το πρώτο αντικείμενο αγάπης, αλλά του θέτει και τις πρώτες απαγορεύσεις. Το βρέφος για να έχει μια ομαλή ψυχοσεξουαλική ανάπτυξη, χρειάζεται μια μητέρα που θα του προσφέρει αισθήματα αγάπης και στοργής, που θα έχει μια σταθερή συμπεριφορά απέναντί του και θα του προσφέρει την ισορροπία, την ασφάλεια και τη συναισθηματική κάλυψη που αυτό χρειάζεται.

II. *Πρωκτικό στάδιο (2-4 ετών)*: Από τους 18 μήνες περίπου ως και τα 3 με 4 έτη του παιδιού (πρωκτικό στάδιο), το παιδί αρχίζει και ελέγχει τους σφιγκτήρες ούρησης και αφόδευσης. Επίσης αναπτύσσεται και τελειοποιείται ο λόγος του και επικοινωνεί λεκτικά με το περιβάλλον του, ενώ και το μυϊκό σύστημα βελτιώνεται συνεχώς. Στο στάδιο αυτό αναπτύσσονται η επιθετικότητα, η αμφιθυμία, το πείσμα, η οργή. Οι γονείς θέτουν τις πρώτες απαγορεύσεις και τα πρώτα «πρέπει». Το παιδί για να αντισταθεί σε αυτή τη γονεϊκή εξουσία, συγκρατεί τους σφιγκτήρες του και δε αποδεύει. Όταν πάλι θέλει να εισπράξει ένα μπράβο και πάλι χρησιμοποιεί τους σφιγκτήρες του με την εξώθηση, όπου αποδεύει και αισθάνεται ανακούφιση αλλά και ικανοποιεί τους γονείς που βλέπουν ότι τα μέτρα διαπαιδαγώγησής τους είναι αποτελεσματικά. Συνοπτικά θα λέγαμε ότι κατά το πρωκτικό στάδιο σκιαγραφούνται οι πρώτες και πολύ

καθοριστικές ηθικο- κοινωνικές εγγραφές του αυριανού ενήλικα.

III. *Φαλλικό στάδιο*: Από τα 3 χρόνια του παιδιού ως τα 6 περίπου χρόνια, το παιδί αρχίζει και διαμορφώνει την ταυτότητα του φύλου του και διαπιστώνει τις διαφορές ανάμεσα στα δυο φύλα. Στο στάδιο αυτό, φαίνεται πια καθαρά ότι τα ενδιαφέροντα και τα αντικείμενα, τα παιχνίδια και οι σχέσεις του με τους γονείς και τους συνομήλικους, λαμβάνουν ένα διαφορετικό προσανατολισμό ανάλογα με το φύλο του παιδιού. Οι διαφορές των φύλων, η τεκνοποιία, ο τοκετός, ακόμα και οι σεξουαλικές σχέσεις των γονέων αποτελούν ζητήματα που βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Το αγόρι αισθάνεται δυνατό που έχει πέος και το κορίτσι μειονεκτικά γιατί δεν έχει. Ο τρόπος με τον οποίο βιώνει το παιδί το φύλο του έχει τεράστια σημασία στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Η ταυτότητά του φύλου γίνεται πια πιο συγκεκριμένη και κατασταλαγμένη, οι ανατομικές διαφορές δημιουργούν με τη σειρά τους ψυχικές διαφοροποιήσεις αλλά και ταυτίσεις. Την περίοδο αυτή ο πατέρας και η μητέρα καλούνται να βρίσκονται δίπλα στα παιδιά τους και να ισχυροποιούν τους ρόλους τους. Πιο συγκεκριμένα, το κορίτσι πρέπει να ταυτιστεί με τη μητέρα και το αγόρι με τον πατέρα. Οι ταυτίσεις με τον ομόφυλο γονιό, είναι ιδιαίτερα σημαντικές για τον ψυχοσεξουαλικό προσανατολισμό του ατόμου.

IV. *Λανθάνουσα σεξουαλικότητα*: Την περίοδο από τα 6 μέχρι τα 11 χρόνια του παιδιού, το παιδί πηγαίνει στο σχολείο και δραστηριοποιείται κοινωνικά. Η κοινωνία παίζει σημαντικό ρόλο την περίοδο αυτή αφού τα «όχι» και τα

«πρέπει» της, μπορεί να επιβραδύνουν τη σεξουαλική κοινωνική ωρίμανση του παιδιού και να του δημιουργήσουν ταμπού και προκαταλήψεις. Από την άλλη, αν η κοινωνία προβάλλει ανοιχτά ερεθίσματα, τότε, μειώνεται η λανθάνουσα σεξουαλική περίοδος του παιδιού και αυτό αφυπνίζεται. Στο στάδιο αυτό, τα παιδιά δημιουργούν ομόφυλες σχέσεις και εξιδανικεύουν το φύλο τους. Γίνονται συζητήσεις σεξουαλικού περιεχομένου και κατά το τέλος του σταδίου αυτού, ο αυνανισμός γίνεται για την αναζήτηση της συνειδητοποιημένης ηδονής.

- V. *Εφηβική και ενήλικη σεξουαλικότητα*: Είναι μια περίοδος ανάμεσα στην παιδική και ενήλικη ζωή. Η εφηβεία θεωρείται η κατεξοχήν ηλικία της σεξουαλικής αφύπνισης, διεκδίκησης και ωρίμανσης του σεξουαλικού ρόλου του ατόμου. Πρόκειται για μια φάση που χαρακτηρίζεται από μεγάλες ορμονικές, βιολογικές, σωματικές και συναισθηματικές αλλαγές. Το σώμα του εφήβου αφυπνίζεται βιολογικά και σεξουαλικά και οι αλλαγές αυτές επηρεάζουν την ψυχολογική και συναισθηματική του κατάσταση. Βασικό χαρακτηριστικό της εφηβείας είναι η αναζωπύρωση της σεξουαλικότητας. Ο έφηβος μέσα από συγκρούσεις κυρίως με το γονεϊκό περιβάλλον προσπαθεί να ισχυροποιήσει το δικό του εγώ. Ο έφηβος αμφισβητεί, αντιδρά και αναζητά καινούριους στόχους. Ο πιο σημαντικός στόχος της, όπως υποστηρίζουν οι περισσότεροι ειδικοί, είναι η διαμόρφωση της ταυτότητας του ατόμου, η ωρίμανση και η ανεξαρτοποίησή του, ώστε να μπορέσει στη συνέχεια να διαμορφώσει το άτομο ουσιαστικές και βαθιές διαπροσωπικές σχέσεις. (εξελικτική ψυχολογία Παρασκευόπουλου)

Εφηβεία:

Σε ποια ηλικία είναι φυσιολογικό να έρθει περίοδος στο κορίτσι;

- Ø Δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη ηλικία που να προσδιορίζει τον ερχομό της περιόδου. Ωστόσο θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα 12 με 13 χρόνια είναι μια ηλικία που η περίοδος έρχεται στα περισσότερα κορίτσια. Βέβαια, υπάρχουν και κορίτσια στα οποία η περίοδος έρχεται πριν ή μετά την ηλικία που προαναφέρθηκε. Κάτω των 10 ετών, οι γιατροί μιλούν για πρόωρη εφηβεία και αναζητούν πιθανές ορμονικές ανωμαλίες για να τις θεραπεύσουν. Αν μετά τα 12- 13 χρόνια δεν έχει έρθει η περίοδος τα κορίτσια και οι μητέρες ανησυχούν. Η καθυστέρηση της περιόδου είναι φυσιολογικό φαινόμενο και η επίσκεψη σε ένα γυναικολόγο μπορεί να τις καθησυχάσει και να τις καθοδηγήσει.

Ποια θεωρείται καλύτερη ηλικία έναρξης της σεξουαλικής ζωής στο κορίτσι;

- Ø Δεν υπάρχει σωστή ηλικία της «πρώτης φοράς» το κορίτσι αποφασίζει να έρθει σε σεξουαλική επαφή για πρώτη φορά με δική της απόφαση, ωριμότητα και αυτοσεβασμό, όταν αισθανθεί έτοιμη διαλέγοντας το σύντροφό της και αν παρ' όλα αυτά μετανιώσει ή βιώσει κάποια τρομακτική εμπειρία, καλό είναι να ξέρει να αναστοχαστεί ώστε να φροντίσει για την προσωπική της ευχαρίστηση που θα μπορέσει να πάρει στην επόμενη σεξουαλική επαφή.

Ποια θεωρείται η καλύτερη ηλικία έναρξης της σεξουαλικής ζωής στο αγόρι;

- Ø Τα 16- 18 χρόνια θεωρείται η κατά μέσο όρο ηλικία της «πρώτης φοράς» στο αγόρι. Ωστόσο πρέπει να τονίσουμε

ότι η πραγματική ηλικία της πρώτης φοράς είναι αυτή που νιώθει έτοιμο και ώριμο για να κάνει έρωτα. Ο κάθε άνδρας έχει τη δική του ηλικία. (www.askitis.gr)

Σωματικά και ψυχικά χαρακτηριστικά της εφηβείας.

Για να κατανοήσουμε τις διάφορες μεταβολές ας δούμε τα βασικά χαρακτηριστικά της εξέλιξης κατά ηλικία.

1. Τρίτη παιδική ηλικία (9-11 χρόνων)

Στο τέλος της τρίτης παιδικής ηλικίας (περί το 10^ο ή 11^ο χρόνο) το παιδί, παρουσιάζει μια τέτοια μορφή ωριμότητας και προσαρμογής που πολλοί ψυχολόγοι δε δίστασαν να ονομάσουν το φαινόμενο αυτό «ώριμη παιδική ηλικία». Συγκεκριμένα το παιδί παρουσιάζει:

- Φυσιολογικά: πολύ μεγάλη ανθεκτικότητα στις αρρώστιες
- Διανοητικά: έκλειψη του εγωκεντρισμού και οργάνωση των γνώσεων γύρω από μερικές έννοιες.
- Σωματοκινητικά: χαλάρωση (ιδίως στη σεξουαλικότητα)
- Κοινωνικά: περίοδος άνετης κοινωνικότητας

2. Προεφηβεία

Θα έλεγε κανείς πως ολόκληρο το ψυχοσωματικό Είναι του ανθρώπου κρατεί, στην ηλικία αυτή, για λίγο, την αναπνοή του πριν μπει στην πολύπλευρη περιπέτεια της εφηβείας.

Σιγά- σιγά όμως, και με παλινδρομικές κινήσεις, τα χαρακτηριστικά του παιδιού καθώς και η συμπεριφορά του τροποποιούνται. Ο οργανισμός μπαίνει στην περίοδο της ανάπτυξης (12-14 χρόνων), ιδίως τα κορίτσια, και είναι ορατή η έναρξη των σωματικών μεταβολών.

Συνήθως σήμερα για να δηλώσουν την εφηβεία χρησιμοποιούν τον όρο «ήβη» που αναφέρεται στην βιολογική όψη των αλλαγών και πιο συγκεκριμένα στη σεξουαλική ωρίμανση.

Ενώ οι σεξουαλικές οργανικές αλλαγές έχουν ήδη αρχίσει, στην προεφηβεία στην εφηβεία εκδηλώνεται η απαρχή της ήβης με την εμφάνιση του πρώτου ηβικού τριχώματος στην ηβική χώρα (εφηβαίο) και στα κορίτσια με την ανάπτυξη του στήθους.

Η παιδική υποχωρεί και εμφανίζονται και τα δευτερεύοντα (τα πρωτεύοντα έχουν εμφανιστεί ήδη από την ώρα της γέννησης) σεξουαλικά χαρακτηριστικά (τριχοφυΐα κτλ.). η εμφάνιση της ήβης είναι πλέον οριστική. Οι μεταβολές που φέρνει είναι πολλές και ποικίλες.

Η συμπεριφορά στην προεφηβεία δεν είναι πλέον σταθερή. Πότε φέρεται σαν παιδί, πότε σαν μεγάλος, πότε πεισμώνει και ηδονίζεται με την αντιλογία και πότε διαλεκτικός και ευγενής. Σιγά- σιγά απομακρύνεται από την οικογενειακή αξιοκρατία και υιοθετεί την εξωοικογενειακή παρέα (φίλοι, κοινωνικό περιβάλλον). Κάθε μέρα και περισσότερο πιστεύει πως οι μεγάλοι δεν το καταλαβαίνουν, αλλά και δε μπορούν να το καταλάβουν. Η Γαλλίδα ψυχαναλύτρια Francoise Dolto σημειώνει για τον προέφηβο: «Από εδώ και στο εξής τα πρότυπά του θα είναι εξωοικογενειακά. Υπολογίζει πάντα στην οικογένειά του ως αξία- καταφύγιο, αλλά δεν αισθάνεται πως εκεί παίζει ένα ρόλο... όλη του η ενέργεια κατευθύνεται στην ομάδα των συντρόφων του σχολείου, στις αθλητικές ή άλλες ομάδες και στη γεμάτη φαντασία που μπορούν να προσφέρουν η τηλεόραση, τα αγωνίσματα ή τα κατορθώματά του στα παιχνίδια.»

A+B εφηβική ηλικία

Το σώμα

Οι σωματικές αλλαγές στην εφηβεία είναι ραγδαίες. Μετά τα δύο χρόνια καμιά ηλικία δε χαρακτηρίζεται για το πλήθος, την έκταση, την ποικιλία και την ταχύτητα των αλλαγών, όσο η εφηβεία. Η απαλότητα, καμπυλότητα και η αρμονία των παιδικών γραμμών δίνουν ξαφνικά...σχεδόν τη θέση τους στην «τραχύτητα» στα ευθύγραμμα ή στα γωνιώδη σχήματα (για τα αγόρια) και στην παροδική δυσμορφία της προεφηβείας και της πρώτης εφηβείας.

Οι αλλαγές αυτές είναι αισθητές και στον πιο κοινό παρατηρητή προπάντων όμως είναι αισθητές στους ίδιους τους έφηβους, γεγονός που όπως θα δούμε, έχει μεγάλη σημασία για την ταυτοποίησή τους. Και η διάρκεια της εφηβείας χαρακτηρίζεται από αυτές τις αλλαγές. Όπως λέει ο Debesse: «όσο κρατούν αυτές οι αλλαγές, το παιδί είναι έφηβος. Από την ώρα που θα σταματήσουν, η ηλικία του ώριμου ανθρώπου είναι πολύ κοντά». Το σώμα του εφήβου είναι δεμένο, η φυσιογνωμία μορφοποιημένη, τα ατομικά και τα φυλετικά χαρακτηριστικά τονισμένα, η φωνή βραχνή. Στην αρχή μεγαλώνουν τα κάτω και άνω άκρα, κατόπιν ο κόσμος που πετάγεται στα ύψη, σε αγόρια και κορίτσια, αλλά με διαφορετικούς ρυθμούς στο κάθε φύλο.

Το συναίσθημα

Είναι η πλουσιότερη συγκινησιακά ηλικία του ατόμου. Δεν είναι υπερβολή να πούμε πως η εφηβεία μπορεί να χαρακτηριστεί ως η ηλικία των αισθήσεων και των συναισθήσεων. Αυτή η μοναδική «ηλικία της φλόγας και των χρωμάτων» όπως θα την ονομάζουμε, λυρικά κάπως, υπό τη ωστική δύναμη της συναισθηματικότητας, κινείται για να βγει από τον εγωκεντρισμό της και να συναντήσει, να ενωθεί μάλιστα

με τον Άλλο και με το Άλλο. Όπως έλεγε και ο αμερικανός ψυχολόγος, Stuck Sullinan- που ως γνωστόν η ψυχολογία του εμπνέεται από τις διαπροσωπικές σχέσεις- κινητήρια δύναμη στο παιδί είναι οι ανάγκες ασφάλειας, ενώ στον έφηβο είναι η αναζήτηση της στενής συναισθηματικής σχέσης (ψυχολογία και οδηγητική της παιδικής νεανικής ηλικίας).

Η εμφάνιση της σεξουαλικότητας χαρακτηρίζει και την εφηβική συναισθηματικότητα. Έτσι, η συναισθηματικότητα του εφήβου διακρίνεται κυρίως για ορμητικό πρωτογονισμό και γενετησιακό προσανατολισμό, χαρακτηρίζεται από μεταβολές στην ψυχική διάθεση, οι οποίες μαρτυρούν ποικίλες αναζητήσεις κ.α. Χάρη στη δύναμη της συναισθηματικότητας ο έφηβος βγαίνει από τον εαυτό του και πορεύεται προς το άλλο φύλο.

Ο «ερωτικός παφλασμός» που παρατηρείται εκδηλώνεται με αφύπνιση της φιληδονίας, ευαισθητοποίηση στην ωραιότητα, υπερευσυγκινησία, μελαγχολική διάθεση (που πολλές φορές διαδέχεται άκρατος ενθουσιασμός..) δειλία, αδεξιότητα, οργασμό φαντασίας (ονειροπόληση). Τα εφηβικά ημερολόγια και η εφηβική αλληλογραφία δίνουν σχετικές πληροφορίες.

Συμπερασματικά σε ότι αφορά τη συναισθηματικότητα, παρατηρούμε μια αναδιοργάνωση της συναισθηματικής δομής με την επίδραση κυρίως του γενετήσιου ενστίκτου, που έχει πλέον αναδυθεί.

Η νοητική δύναμη

Είναι γνωστό πως με τον όρο νοημοσύνη εννοούμε συνήθως τη δύναμη του νου να λύνει προβλήματα και να υπερπηδά δυσκολίες. Η εφηβική νοημοσύνη παρουσιάζει ιδιαίτερη ανάπτυξη του κριτικού πνεύματος και της φαντασίας

και είναι ικανή για συνθετικές και αφηρημένες διεργασίες νοημάτων.

Πριν όμως φθάσει στην ανάπτυξή της εμφανίζει μια «αρνητική» μορφή κατά την προεφηβεία, (ή και κατά την πρώτη εφηβεία), που προκαλούν οι μεταβολές που φέρνει η ανάπτυξη της σεξουαλικότητας. Έτσι εξηγείται ένα κάποιο «μούδιασμα της σκέψης» που παρατηρείται κατά την περίοδο αυτή και που βρίσκει «αναπληρώσεις» σε μια συμπεριφορά γελοτοποιού ή «πειραχτηριού» μορφές και αυτές της «κρίσης της πρωτοτυπίας» που χαρακτηρίζει κυρίως τους προ- εφήβους αλλά και τους εφήβους. Από τα κυρίως γνωρίσματα της εφηβικής σκέψης είναι οι ανεπτυγμένες ικανότητες για θεωρητικές συλλήψεις (αφηρημένη σκέψη) και για αντιστρεψιμότητα. Χάρη σε αυτήν την τελευταία συνειδητοποιεί τους λόγους των φαινομένων και την ίδια τη σκέψη του, γεγονός που, συνήθως, τον κάνει να καμαρώνει.

Η συντομότερη αυτή αναφορά των βασικών γνωρισμάτων της εφηβείας μας επιτρέπει να συμπεράνουμε:

- 1) Πως πρόκειται για περίοδο ραγδαίων και σημαντικών αλλαγών, οργανικών και σεξουαλικών, που στοχεύουν στην ολοκλήρωση της ωρίμανσης του ατόμου.
- 2) Ότι οι αλλαγές αυτές δηλώνουν την πρόοδο της φυσιολογικής ωρίμανσης και σε μεγάλο βαθμό οφείλονται στην επέλαση της σεξουαλικότητας, που κυριολεκτικά τις διαποτίζει. Η σεξουαλικότητα που αναδύεται, ζυμώνει τη συναισθηματικότητα, και οι δυο μαζί διαμορφώνουν την έντονη ψυχοσεξουαλική όψη της εφηβικής ταυτότητας.

3) Ότι οι αλλαγές αυτές δημιουργούν μια ειδική και κυρίαρχη ψυχολογία στο άτομο, που τη διακρίνουν δύο κυρίως στοιχεία: το άγχος, και η έξαρση ή επέκταση της ψυχής. Το πρώτο εκφράζει περισσότερο την πρώτη εφηβική ηλικία και το δεύτερο τη δεύτερη. Το εφηβικό άγχος συνδέεται με την ψυχολογία της μεταβατικότητας που τώρα εμφανίστηκε. Ο έφηβος διακατέχεται από αυτήν την ψυχολογία και τη βιώνει, συνήθως, με δύσκολα καλυπτόμενο άγχος, (πότε κάτω από μια ανεύθυνη και εικονοκλαστική συμπεριφορά και πότε κάτω από μια «ύποπτη» προσαρμογή) νιώθει «ξεκρέμαστος» (ανάμεσα στην παιδικότητα και την ωριμότητα) «ανέστιος» σε διαρκή ρευστότητα.

Οι βιοχημικές αναστατώσεις (ορμονική «επίθεση») και η πνευματική ανάπτυξη του εφήβου βρίσκονται πίσω από το συγκινησιακό πλούτο και τις υπαρξιακές και μεταφυσικές αναζητήσεις του.

Σε αυτή την ηλικία η εφηβική ψυχή βρίσκεται σε έξαρση, συγκινείται έντονα και ενθουσιάζεται εύκολα. Μεγαλώνει, επεκτείνεται στον κοινωνικό ορίζοντα, καταργώντας, σε μερικές περιπτώσεις, κάθε λογής σύνορα (ανησυχεί και κάνει δικά της τα προβλήματα όλου του κόσμου), συνδέεται και αγαπά.

Τέλος, επεκτείνεται – ο έφηβος – και κατακόρυφα «διαστέλλεται» ως ύπαρξη, αναζητώντας με πάθος αξίες, ιδανικά, το Θεό, συνάμα δε βαθαίνει τις ρίζες του, καταδυόμενος και ανακαλύπτοντας τη συνθετότητα της ταυτότητάς

του. «Θεωρεί» έκπληκτος και μυστικά απολαμβάνει, με πρωτόγνωρο και «ερωτικό»- γονεϊκό ρίγος, την έκρηξη του αναδυθέντος «προσώπου» του.

- 4) Η μυστικιστική απόλαυση και διαφυγή του τώρα πια εσωτερικά αντιληπτού προσώπου του, προσφέρει στον έφηβο το υλικό για να νιώθει «μοναδικός», (ψυχολογία που το απομακρύνει από τους πιο κοντινούς – «κανένας δε μπορεί να με καταλάβει»- και τον ωθεί στην ανάπτυξη του ναρκισσισμού του). Γι' αυτό νιώθει τραγικά αλλά και υπεροπτικά μοναχικός. Η συχνή οδυνηρή αίσθηση της «μοναχικότητας» μπορεί να αποδειχθεί ακένωτη πηγή προσωπικού μεγαλείου και πορισμού. Μπορεί όμως, όταν αρνητικά και έντονα χρωματίζεται από τη «συναισθηματική ερημιά και μοναξιά», να αποδειχθεί «κινούμενη άμμος» που στη θανατερότερη υγρή αγκαλιά των ναρκωτικών ουσιών της ασφυκτιούν, πεθαίνουν τα όνειρα.

(ψυχολογία και οδηγητική της παιδικής και νεανικής ηλικίας)

2.2 ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ

Η σεξουαλικότητα του ενήλικα αποτελείται από ένα σύνολο συμπεριφορών που συμβάλλουν στη συνουσία και την επίτευξη οργασμού. Οι συμπεριφορές όμως αυτές δεν είναι διαδεδομένες. Αναπτύσσονται πολύ πριν την εφηβεία, από τους πρώτους κιόλας χρόνους ζωής. Μεμονωμένες και πηγές αυτό-ικανοποίησης στην αρχή, δεν εντάσσονται παρά αργότερα, κατά την εφηβεία, σε ένα σύνολο συμπεριφορών με σεξουαλικό σκοπό.

Η παιδική σεξουαλικότητα παρέμεινε άγνωστη πολύ καιρό λόγω των προκαταλήψεων που έτειναν να διαφυλάξουν το μύθο της «παιδικής αθωότητας», αλλά και λόγω της άγνοιας των εκδηλώσεων αυτής της σεξουαλικότητας. «Η αμνησία που σβήνει σχεδόν όλες τις αναμνήσεις της πρώτης ηλικίας και ιδιαίτερα τις παιδικές εκδηλώσεις της σεξουαλικότητας, δημιουργεί ένα είδος προϊστορίας που σκεπάζει με πυκνό πέπλο την αρχή της σεξουαλικής ζωής». (Freud, S.)

Μιλώντας για παιδική σεξουαλικότητα δεν εννοούμε την ύπαρξη δραστηριοτήτων που θυμίζουν τη γεννητική σεξουαλικότητα του ενήλικα, αλλά συμπεριφορές που μοιάζουν με μερικές «διστραμμένες» πρακτικές του ενήλικα, καθότι εμπλέκουν σωματικές ζώνες, τις ετερογύνες ή ετερογενείς ζώνες, που δεν είναι μόνο γεννητικές ζώνες, και καθότι αναζητούν μια ευχαρίστηση (π.χ. πιπίλισμα του αντίχειρα, κατακράτηση των περιττωμάτων), ανεξάρτητα από την άσκηση μιας βιολογικής λειτουργίας (π.χ. διατροφή, εγκόπριση). Η έννοια της σεξουαλικότητας στην ψυχανάλυση δεν περιορίζεται ούτε στις λειτουργίες της τεκνοποίησης, ούτε στη γεννητική δραστηριότητα αυτή καθ' αυτή, αλλά συμπεριλαμβάνει μια

σειρά από συμπεριφορές που συνδέονται, λόγω του περαιτέρω πεπρωμένου τους με τη γεννητική ευχαρίστηση και την επιθυμία.

Η «σεξουαλικότητα» λοιπόν είναι μια έννοια πολύ ευρύτερη από αυτήν της «γεννητικότητας» αφού επεκτείνεται στα διάφορα είδη σεξουαλικής ικανοποίησης γενικά.

Υπό τον όρο «παιδική σεξουαλικότητα» ο Freud συμπεριέλαβε λοιπόν «οτιδήποτε αναφέρεται στις δραστηριότητες της πρώτης παιδικής ηλικίας και επιζητά τοπικές ευχαριστήσεις που το Α ή το Β όργανο μπορεί να προκαλέσει». Αυτή η ηδονή του οργάνου (orgaulust) προκαλείται από τη βρεφική ηλικία κιόλας με κάθε σωματική δραστηριότητα, όπου το αίσθημα της ευχαρίστησης συνδέεται με τις ζωτικές λειτουργίες.

Υπάρχει λοιπόν μια παιδική σεξουαλικότητα εν δράσει, από την αρχή της ζωής και της οποίας η έδρα είναι ολόκληρο το σώμα. Είναι γεγονός ότι στην αρχή αυτές οι σεξουαλικές εκδηλώσεις είναι αυτό-ερωτικές και δεν κατευθύνονται προς ένα εξωτερικό αντικείμενο. Πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν ερωτογενείς ζώνες (δέρμα, βλεννογόνο, στόμα, πρωκτός κλπ), ο ρυθμικός ερεθισμός των οποίων προκαλεί ευχαρίστηση στο παιδί κατά τη διάρκεια ορισμένων δραστηριοτήτων (πιπίλισμα, γαργάλισμα, χάδια).

Στη σεξουαλικότητα του ενήλικα οι διάφορες αυτές ζώνες παίζουν ρόλο συχνά σημαντικό στην αναζήτηση ευχαρίστησης, είτε ως «σεξουαλικά παιχνίδια», είτε υπό μορφή διαστροφών που θεωρούνται παθολογικές. Έτσι, η ευχαρίστηση που νιώθει το παιδί στις ερωτογενείς ζώνες προεικονίζει αυτό που αργότερα θα αποτελέσει μέρος κάθε σεξουαλικής συμπεριφοράς. Για να περιγράψει την παιδική σεξουαλικότητα ο Freud, τόνισε ότι υπάρχει στο παιδί μια «πολύμορφη διεστραμμένη διάθεση»

εννοώντας ότι οι σεξουαλικές επιθυμίες του παιδιού δεν προσανατολίζονται σταθερά προς μια μόνο κατεύθυνση.

Προγεννητικές σεξουαλικές ορμές, που προέρχονται από τις διάφορες ερωτογενείς ζώνες, συνυπάρχουν σε όλη τη ζωή του παιδιού. Έτσι, τα στοματικά ή τα πρωκτικά στοιχεία παίζουν σημαντικό ρόλο πέρα από τη στοματική ή πρωκτική φάση. Ας σημειώσουμε επίσης ότι παρ' όλη την υπεροχή των ερωτογενών ζωνών και της αυτό-ερωτικής ευχαρίστησης του παιδιού «περιλαμβάνει συνιστώσες που το σπρώχνουν να αναζητήσει, από την αρχή, άλλα άτομα ως σεξουαλικά αντικείμενα». Μεταξύ αυτών των συνιστωσών είναι και αυτές που σπρώχνουν είναι εκείνες που σπρώχνουν τα παιδιά να είναι ηδονοβλεψίες και επιδειξίες. Αυτές τις ορμές, που ονομάζονται μερικές ορμές, παρουσιάζονται ως ανεξάρτητες από τις ερωτογενείς ζώνες, και μπορούν εύκολα να παρατηρηθούν στα παιδιά.

Η παιδική σεξουαλικότητα είναι μεγάλης σπουδαιότητας για την ανάπτυξη της προσωπικότητας και της σεξουαλικότητας του ενήλικα. Η καλή ανάπτυξη της σεξουαλικότητας, τονίζει ο Freud, είναι ουσιαστική για την υπόλοιπη εξέλιξη. Αλλά εκείνο που ξεχωρίζει ουσιαστικά την παιδική σεξουαλικότητα από την ενήλικη σεξουαλικότητα είναι ότι η τελευταία είναι στερεά οργανωμένη γύρω από μια προτεραιότητα που δίνεται στα γεννητικά όργανα, ενώ η πρώτη είναι μη συναφής, «διεστραμμένη» και πολύμορφη. Η παιδική σεξουαλικότητα προσκολλάται στην αρχή σε μη γεννητικές ερωτογενείς ζώνες, κατά το προγεννητικό στοματικό και πρωκτικό στάδιο, για να προσκολληθεί τελικά στα γεννητικά όργανα, κατά το φαλλικό στάδιο. Κατά τη διάρκεια αυτών των τριών σταδίων, που στην πράξη επικαλύπτονται μερικά, το παιδί παραμένει ολόκληρο επικεντρωμένο στο ίδιο του το σώμα. Πρόκειται για αυτό-

ερωτικές ικανοποιήσεις μόνο. Η εξέλιξη αυτής της παιδικής σεξουαλικότητας κορυφώνεται με τη οιδιπόδεια σύγκρουση. Όταν η σύγκρουση αυτή λυθεί, το παιδί μπαίνει στη λανθάνουσα φάση όπου η σεξουαλικότητα περνάει σε δεύτερο πλάνο. Κατόπιν έρχεται η εφηβεία, περίοδος που χαρακτηρίζεται από την επαναδραστηριοποίηση και την εκκόλαψη του σεξουαλικού ενστίκτου.

2.2.1 Η σεξουαλικότητα των παιδιών και των εφήβων

Η σεξουαλική συμπεριφορά: νηπιακή και παιδική ηλικία.

Το βρέφος νιώθει ευχάριστα συναισθήματα όταν η μητέρα του αγγίζει τα γεννητικά όργανα για να τα πλύνει και να τα σκουπίσει. Στα αγόρια παρατηρούνται συχνά στύσεις του πέους, οι οποίες μπορεί να είναι είτε αποτέλεσμα της ευχαρίστησης είτε αντανακλαστικές. Κατά το δεύτερο έτος της ζωής του, το παιδί ενδιαφέρεται να γνωρίσει το σώμα του. Σε αυτή την ηλικία παρουσιάζεται το «στάδιο του καθρέφτη», δηλαδή το παιδί αναγνωρίζει στον καθρέφτη τα χαρακτηριστικά του προσώπου του, ενώ η εξερεύνηση του σώματός του οδηγεί αναπόφευκτα στα γεννητικά του όργανα. Το αγόρι μπορεί να έχει στύση όταν περιεργάζεται τα γεννητικά του όργανα ή την ώρα που βρίσκεται στο κρεβάτι του για να κοιμηθεί.

Με αυτόν τον τρόπο ανακαλύπτει τον αυνανισμό και την ευχαρίστηση που προκαλεί. Σε αυτή την ηλικία και μετά το “παιχνίδι” του παιδιού με τα γεννητικά του όργανα μπορεί να ενταθεί και να καταλήξει σε οργασμό. Οι γονείς συχνά ανησυχούν όταν έκπληκτοι διαπιστώνουν τη σεξουαλικότητα του παιδιού σε αυτή την πρώιμη ηλικία, επειδή οι ίδιοι έχουν συνήθως μεγαλώσει σε ένα περιβάλλον όπου οι συζητήσεις για το σεξ ήταν ταμπού και ο αυνανισμός θεωρούνταν πράξη ανάρμοστη και βλαβερή, η οποία, όπως πιστεύονταν, οδηγεί σε στειρότητα, ανικανότητα ή ψυχική διαταραχή. Οι ενοχές που συχνά έχουν οι γονείς για τις δικές τους σεξουαλικές επιθυμίες, τους οδηγούν στο να απορρίπτουν με αγανάκτηση τη σεξουαλικότητα των παιδιών τους.

Και όμως η σεξουαλικότητα σε αυτή την ηλικία ταυτίζεται με την ανακάλυψη του σώματος και του εαυτού και αποτελεί μια

πράξη αυτό-ικανοποίησης και εφησυχασμού. Όταν οι γονείς προσπαθούν να καταστείλουν αυτήν τη συμπεριφορά χρησιμοποιώντας είτε τιμωρίες είτε απειλές, ωθούν το παιδί στο να πιστέψει πως οτιδήποτε σχετικό με τα γεννητικά του όργανα είναι κακό. Εάν όμως αυτό το συναίσθημα επικρατήσει, ενδέχεται να επηρεαστεί αρνητικά σεξουαλικότητά του κατά την ενήλικη ζωή. Επομένως είναι σκόπιμο να επιτρέψουμε στο παιδί να εξερευνήσει το σώμα του, χωρίς να δίνουμε στον αυτοερωτισμό του περισσότερη προσοχή απ' όση χρειάζεται. (www.users.auth.gr/~avdie/freud2traus.htm)

Η σεξουαλικότητα του [παιδιού μέχρι τα δώδεκά του χρόνια αγνοείται από ένα μεγάλο ποσοστό γονιών που πιστεύει ότι η σεξουαλική συμπεριφορά του παιδιού τους ξεκινά στην εφηβεία. Και όμως τα μηνύματα της παιδικής σεξουαλικότητας αρχίζουν από τη γέννηση του παιδιού, και προσπαθεί μέσα από αυτά να επικοινωνήσει μαζί μας. Δεν είναι λίγες οι φορές που παρεξηγούμε τη στάση του παιδιού ως προκλητική ή μη φυσιολογική, ενώ αρκετά συχνά τρομάζουμε και αντιδρούμε με άσχημο τρόπο μέσα στον πανικό που μας κυριεύει, γιατί η άγνοια και η παρανόηση είναι εχθρός που απειλεί τη σχέση του μαζί μας. Το παιδί μέχρι την εφηβεία του ψάχνει και αναζητά με περιέργεια τη σεξουαλικότητά του, τη σχέση του με το φύλο του, αλλά και με το αντίθετο φύλο. Η σημασία της σεξουαλικής του εξέλιξης απαιτεί την κατανόηση, τόσο από την πλευρά της μητέρας, όσο και από την πλευρά του πατέρα, που μόνο η σωστή πληροφόρηση και η γνώση μπορούν να δώσουν, ώστε να γίνει ο πραγματικό οδηγός για τη συναισθηματική στήριξη του παιδιού τους. Τα λάθη που κάνουμε σήμερα στη συμπεριφορά μας ως σύντροφοι και γονείς αναφορικά με τη σπουδαιότητα της ανατροφής του παιδιού μας μπορεί αύριο να σημαδέψουν τον

ψυχικό τους κόσμο ως ενηλίκου και γονιού του δικού τους παιδιού.

Η έκφραση της σεξουαλικότητας στα διάφορα στάδια της εφηβείας

Στην πρώιμη εφηβεία, ο αυξημένος ερωτισμός δημιουργεί στον έφηβο συγκεχυμένα συναισθήματα ευχαρίστησης και φόβου. Οι έφηβοι των δύο φύλων, κουβεντιάζουν τα σεξουαλικά θέματα χωριστά, συγκρίνουν τα γεννητικά τους όργανα και εκδηλώνεται παροδική ομοφυλοφιλική δραστηριότητα και αυνανισμός.

Ο αυνανισμός αφορά πολλές ηλικιακές ομάδες. Στην προσχολική ηλικία συχνά είναι μια ανακάλυψη στα πλαίσια της φυσιολογικής εξερεύνησης του σώματός τους. Στη εφηβεία ο αυνανισμός είναι συχνότερος (59% των αγοριών και 43% των κοριτσιών), δεν αποτελεί όμως δείκτη σεξουαλικής διαφορετικότητας ούτε σχετίζεται με την έναρξη πρώιμης σεξουαλικής εμπειρίας. Όπως και για τις μικρότερες ηλικίες ο αυνανισμός αποτελεί πρόβλημα μόνο όταν δεν περιορίζεται σε χώρους κοινωνικά αποδεκτούς ή εάν δε γίνεται ως μία επαναληπτική και αναγκαστική δράση. Στην πρώιμη εφηβεία, επίσης παρατηρούμε φυσιολογικό ομοφυλοφιλικό ενδιαφέρον. Τα αγόρια και τα κορίτσια, αναπτύσσουν στενές σχέσεις με εφήβους του ίδιου φύλου και ηλικίας και αυτό συμβαίνει μέσα στα πλαίσια διαδικασίας από την οποία μαθαίνει τι σημαίνει φιλία και πριν οδηγηθούν στη σχέση με το άλλο φύλο. Στη μέση εφηβεία, το αγόρι συζητά ,με το κορίτσι και έρχονται σε σεξουαλική επαφή αρκετά αδέξια. Οι έρωτες ακόμη είναι προσωρινοί, γιατί οι έφηβοι δεν έχουν αναπτύξει ακόμη

ικανότητα για βαθιές σχέσεις. Στην όψιμη εφηβεία, το άτομο είναι ώριμο για σχέση αγάπης ενός ξεχωριστού ατόμου και ο έρωτας παίρνει χαρακτηριστικά αφοσίωσης και εκτίμησης. Ο έφηβος, βεβαίως, εκφράζει τη σεξουαλικότητά του και με άλλους τρόπους. Σήμερα γνωρίζουμε ότι η ενήβωση έρχεται ενωρίτερα και ο έφηβος έχει ώριμη αναπαραγωγική λειτουργία, όμως, οι μελέτες δείχνουν ότι η πρόωμη σεξουαλική πράξη δεν ικανοποιεί τον έφηβο όπως περίμενε, γιατί οι έφηβοι της πρώτης και της μέσης εφηβείας κάνουν ανώριμες και επιφανειακές σχέσεις, οι οποίες τους προσφέρουν μικρή ικανοποίηση. Όμως η πρόωμη σεξουαλική σχέση είναι πραγματικότητα και ένα θέμα το οποίο δημιουργεί πολλούς προβληματισμούς, αλλά και πολλά προβλήματα. Από το 1950 έως το 1970 υπήρξε αύξηση των εφήβων οι οποίοι έχουν πρόωμη σεξουαλική σχέση, ενώ τις τελευταίες τρεις δεκαετίες υπάρχει εξισορρόπηση. (Ε. Αγάθωνος, εκδόσεις Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού)

Γιατί οδηγούνται οι έφηβοι στην πρόωμη σεξουαλική πράξη;

Αρκετοί οδηγούνται σε αυτή από την πίεση των συνομηλίκων, αλλά και των αντιφατικών μηνυμάτων της κοινωνίας. Για άλλους, η σεξουαλική πράξη είναι αυθεντική έκφραση φροντίδας και οικειότητας, ενώ άλλοι αναζητούν με αυτή την αγάπη και την προσέγγιση που τους λείπει.

Ο ρόλος των συνομηλίκων

Για τους έφηβους, οι συνομήλικοι είναι η πιο μεγάλη πηγή πληροφόρησης και διαμόρφωσης συμπεριφοράς. Οι μικρές τους ιστορίες, οι απόψεις τους, συνδυασμένες με διάφορες πληροφορίες οι οποίες ανακαλύπτουν σε περιοδικά, στην τηλεόραση και σε βιβλία, διαμορφώνουν τη βάση των γνώσεών τους, πάνω στην οποία θα στηρίξουν στη συνέχεια την απόφασή

τους για τη σεξουαλική τους συμπεριφορά. Συμπυκνώνοντας όλα τα προηγούμενα, καταλήγουμε στο ότι είναι σαφές ότι η σεξουαλική πράξη πρέπει να συμβαίνει μέσα στα πλαίσια σχέσης μεταξύ δυο ατόμων και η έμφαση να δίνεται στη σχέση και όχι στο σεξ. Ο διαχωρισμός της ανθρώπινης σχέσης από τη σεξουαλική εικόνα οδηγεί σε σώμα χωρίς μνήμη και συναισθήματα και σε ψυχικό κόσμο χωρίς σωματικές εμπειρίες. Η ενημέρωση και διαπαιδαγώγηση του εφήβου και του περιβάλλοντός του είναι καθήκον και του παιδίατρου και πρέπει να γίνει έγκαιρα. Να ενημερώσουμε το γονιό που ανησυχεί νωρίς και να είμαστε σαφής ότι για την πρώτη σεξουαλική εμπειρία του παιδιού τους δε χρειάζεται υποβοήθηση. Για την όλα φροντίδα, η άγρυπνη αλλά και αφανής παρουσία των γονέων είναι καταλυτική.

Οι γονείς από πολύ νωρίς, πρέπει να βοηθιούνται για να εντοπίζουν τις εκπαιδευτικές στιγμές για να δώσουν στο παιδί τους τις απαραίτητες γνώσεις, να το βοηθήσουν να κρίνει όλα όσα του προτείνονται και να το μπολιάσουν με τις δικές τους αρχές και αξίες.

Μελέτες δείχνουν ότι έφηβοι οι οποίοι έχουν ζεστές περιεκτικές, ικανοποιητικές σχέσεις με τους γονείς τους είναι πιθανότερο να τα πηγαίνουν καλά με το σχολείο, να έχουν καλύτερες κοινωνικές δεξιότητες και μικρότερο κίνδυνο για πρόωμη σεξουαλική σχέση και γενικά επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά. Γονείς, οι οποίοι γνωρίζουν τις δραστηριότητες των παιδιών τους, τους φίλους τους και τις συμπεριφορές τους και τις καθοδηγούν σύμφωνα με την ηλικία τους, έχουν έφηβους με λιγότερο επικίνδυνες συμπεριφορές (Moore KA Child Trends 2002). Παρ' όλα ταύτα υπάρχουν κίνδυνοι. Πρώτα απ' όλα η εγκυμοσύνη στην εφηβεία, η οποία είναι πηγή βραχυπρόθεσμων

και μακροπρόθεσμων προβλημάτων. Η παροχή στους εφήβους γνώσεων, δεξιοτήτων και κινήτρων για προφύλαξη και ανεπιθύμητη κίνηση και σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, είναι πρόκληση στην οποία η κοινωνία και οι υπηρεσίες υγείας πρέπει να ανταποκριθούν. (Ε. Αγάθωνος, εκδόσεις Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού)

Σεξουαλική συμπεριφορά στην εφηβεία

Στην εφηβεία καθίσταται δυνατή η ολοκλήρωση της σεξουαλικής πράξης. Αυτό είναι απόρροια της βιολογικής ωρίμανσης και των ψυχικών αλλαγών που πραγματοποιούνται και αποτελεί ένα κεντρικό σημείο της ζωής του εφήβου. Η αποδοχή της σεξουαλικότητας στην εφηβεία αντανακλά την κοινωνική εξέλιξη, καθώς ορισμένες συμπεριφορές είναι επιτρεπτές ή μη σε διάφορες εποχές και σε διάφορους πολιτισμικούς χώρους.

Η πρώτη ερωτική σχέση του εφήβου μπορεί να γίνει πηγή συναισθημάτων άγχους και ανασφάλειας για τον ίδιο αλλά και για τους γονείς του, οι οποίοι ανησυχούν και κρατούν συνήθως συντηρητική στάση σε αυτά τα θέματα.

Οι πρώτες προσεγγίσεις με άτομα του άλλου φύλου είναι συνήθως αδέξιες. Τα αγόρια μπορεί να είναι επιθετικά ή υπερβολικά ιπποτικά. Να αναζητούν κατευθείαν τη σεξουαλική εμπειρία, ή αντίθετα, να κυριαρχούνται από ιδεαλιστικές προθέσεις. Τα κορίτσια ενώ δείχνουν αρχικά ενδιαφέρον για τα αγόρια της ηλικίας τους, στη συνέχεια στρέφονται σε μεγαλύτερα αγόρια, τα οποία φαίνονται πιο ώριμα και ενδιαφέροντα. Μάλιστα, τα κορίτσια αναζητούν λιγότερο την καθαρή σεξουαλική εμπειρία και πιστεύουν περισσότερο στον

έρωτα. Γενικά, η σημερινοί έφηβοι ξεκινούν τις σεξουαλικές δραστηριότητες σε μικρότερες ηλικίες σε σχέση με τις παλαιότερες γενιές. Αυτό δε σημαίνει ότι οι πρώτες σεξουαλικές εμπειρίες είναι πάντα επιτυχημένες. Συχνά φέρνουν ντροπή, φόβο και απογοήτευση, ενώ προκαλούν και έντονες ανησυχίες όσον αφορά στην αντισύλληψη και τη μετάδοση του AIDS.

Εκτός από την ετεροσεξουαλική σχέση, τη φυσιολογική έκφραση της σεξουαλικότητας στην εφηβεία συχνά παρατηρούνται και ομοφυλοφιλικές συμπεριφορές. Οι έφηβοι ξεκινούν με τον αυνανισμό, εξερευνούν το σώμα τους και χρησιμοποιούν διάφορες προσωπικές φαντασιώσεις. Σε ομάδες συνομηλίκων συμβαίνουν συχνά αμοιβαίοι αυνανισμοί. Με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατόν να ξεκινήσει μία ομοφυλοφιλική σχέση, καθώς ένα άλλο άτομο συμμετέχει στην ανακάλυψη του εαυτού του, προσφέροντας τη σιγουριά που απορρέει από το γεγονός ότι ανήκει στο ίδιο φύλο. Η επιλογή κάποιου που του μοιάζει πάρα πολύ κατευνάζει το άγχος που γεννά στο έφηβο η πρώτη επαφή με τη σεξουαλικότητα. Η συμπεριφορές αυτές παρουσιάζονται συνήθως στην αρχή της εφηβείας. Είναι συχνότερες στα αγόρια και συνήθως παροδικές ακολουθούμενες από ετεροσεξουαλικό προσανατολισμό. Πάντως έχουν χειρότερη πρόγνωση όταν υπάρχει ομοφυλοφιλική δραστηριότητα από τα παιδικά χρόνια ή όταν οι έφηβοι συνάπτουν σχέσεις με ενήλικους άνδρες. (www.e-paideia.net/news)

2.2.2 Οι παράγοντες που επιδρούν στη διαμόρφωση της σεξουαλικής συμπεριφοράς των εφήβων

Τα ερεθίσματα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καθώς και ο τρόπος ζωής της πόλης συντελούν ώστε οι έφηβοι να κατακλύζονται από σεξουαλικά μηνύματα και παραστάσεις. Ο

ρόλος των γονέων είναι να τους βοηθήσουν σε αυτή τη φάση της ζωής τους να τα αξιολογήσουν, προκειμένου να πάρουν τις σωστές αποφάσεις σχετικά με τη σεξουαλικότητα και το σώμα τους. Καθώς όμως η εφηβεία κατεξοχήν ηλικία της αμφισβήτησης των πάντων, και πολύ περισσότεροι της γονικής συμβουλής είναι δύσκολο για τους γονείς να αναλάβουν συμβουλευτικό ρόλο. Η προσπάθεια καταστολής της σεξουαλικότητας ή απαγόρευση της έκφρασής της συχνά έχει το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Η σωστή ενημέρωση των εφήβων γύρω από τα θέματα της σεξουαλικότητας θα τους βοηθήσει να νιώσουν ότι έχουν τα πράγματα υπό έλεγχο και να πάρουν σωστές αποφάσεις.

- Η οικογενειακή ζωή στα πρώτα χρόνια της ζωής του, ασκεί σημαντική επίδραση. Αν και στις περισσότερες οικογένειες δε γίνεται σεξουαλική διαπαιδαγώγηση, είναι προφανές ότι τα παιδιά δέχονται μη λεκτικά μηνύματα, αλλά και προσλαμβάνουσες παραστάσεις από την οικογένεια για ποικίλα αλλά και σχετικά θέματα όπως παραδείγματος χάρη το γυμνό, τα χάρδια, τη σχέση αγάπης κτλ. Οι νεαροί έφηβοι συνήθως δυσκολεύονται να κάνουν ερωτήσεις στους γονείς ή να προκαλέσουν συζητήσεις γύρω από τα σεξουαλικά θέματα που τους απασχολούν, λόγω της αμηχανίας που επικρατεί στην οικογένεια. Συχνά οι ίδιοι οι γονείς, εξαιτίας των δικών τους αναστολών, την έλλειψη κατανόησης, την άγνοια ή ακόμα και την έλλειψη διαθέσιμου χρόνου, δεν καταφέρνουν να βοηθήσουν τον έφηβο ως προς την εξοικείωση με την ανατομία και φυσιολογία των γεννητικών οργάνων και ως προς τη σωστή ενημέρωση.

- Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας που διαμορφώνει τη σεξουαλική συμπεριφορά των εφήβων είναι οι συνομήλικοί τους, και τα πρόσωπα που προβάλλονται δημιουργώντας το άγχος να ανταποκριθούν σε αυτά. Στη σημερινή κοινωνία βέβαια όλοι είμαστε εκτεθειμένοι στην επίδραση των ΜΜΕ πολύ περισσότερο όμως οι έφηβοι. Στις διαφημίσεις η σεξουαλικότητα εμφανίζεται ολοένα και συχνότερα με σκοπό την προώθηση των πωλήσεων προϊόντων πολλά από αυτά απευθύνονται στους εφήβους.

2.3 ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Η σεξουαλική αγωγή είναι μια ιδέα που κερδίζει σταθερά έδαφος. Η διαπαιδαγώγηση στο σχολείο που έχει εισαχθεί σε πολλές χώρες έχει ως στόχο να προστατέψει τα παιδιά στη διάρκεια της εφηβείας από τους αυξανόμενους κινδύνους που δημιουργεί η άγνοια, και ακριβώς γι' αυτό το λόγο η παραπάνω ιδέα έχει κερδίσει μεγάλη συμπάθεια και υποστήριξη. Ωστόσο η γνώση που αποκτήθηκε με την ψυχανάλυση καταδεικνύει την αναγκαιότητα αν όχι να «διαφωτίζουμε», τουλάχιστον να διαπαιδαγωγούμε τα παιδιά από την πιο τρυφερή ηλικία κιόλας κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καταστεί άχρηστη οποιαδήποτε ιδιαίτερη αγωγή η οποία θα συμβαδίζει με το ρυθμό της ανάπτυξής του. Τα συμπεράσματα που συνάγονται από την ψυχαναλυτική εμπειρία είναι ότι αναντίρρητα τα παιδιά θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να προστατεύονται από οποιαδήποτε περιττή απώθηση, και κατά συνέπεια από διαταραχές ή στρεβλώσεις στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Παράλληλα με την οπωσδήποτε καλή πρόθεση να προβάλλει πραγματικούς και ορατούς κινδύνους με την πληροφόρηση, η ψυχανάλυση έχει ως στόχο να αποφύγει κινδύνους που είναι εξίσου πραγματικοί, αν και όχι ορατοί (επειδή δεν αναγνωρίζονται ως τέτοιοι), αλλά πολύ πιο κοντινοί, βαθύτεροι και άρα απαιτούν πολύ πιο επιτακτικά την παρατήρηση. Τα πορίσματα της ψυχανάλυσης που σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση μας οδηγούν σε παλιές απωθήσεις παιδικών σεξουαλικών ορμών, οι οποίες είναι τα αίτια της μετέπειτα διαταραχής ή των λίγο πολύ νοσηρών στοιχείων και αναστολών που συναντώνται σε κάθε φυσιολογικό ψυχισμό,

μας δείχνουν ξεκάθαρα το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε. Μπορούμε να γλιτώσουμε το παιδί από περιττές απωθήσεις να απαλλάξουμε – πρώτα και κύρια μέσα μας – την ευρύτατη σφαίρα της σεξουαλικότητας από τα πυκνά πέπλα μυστικότητας, ψευτιάς και κινδύνου που έχει υφάνει ένας υποκριτικός πολιτισμός στηριζόμενος στη συγκινησιακή φόρτιση και στην έλλειψη πληροφόρησης. Θα πρέπει να επιτρέψουμε στο παιδί να πάρει τόσες πληροφορίες για την σεξουαλικότητα όσες απαιτεί το μέγεθος της επιθυμίας του για μάθηση, και έτσι θα απαλλάξουμε με μιας την σεξουαλικότητα και από το μυστήριο που την καλύπτει και από ένα μεγάλο μέρος του κινδύνου που ενέχει. Κάτι τέτοιο σημαίνει ότι οι επιθυμίες, οι σκέψεις και τα συναισθήματα δε θα πρέπει να απωθούνται και εν μέρει στο μέτρο που αδυνατούμε να το απωθήσουμε, να το ανεχόμαστε υπό το βάρος μιας ψευτοντροπής και ενός ψυχικού πόνου. Επιπλέον, αποφεύγοντας αυτήν την απώθηση, αυτό το πρόσθετο φορτίο πόνου, βάλουμε τα θεμέλια της ψυχικής υγείας, της ισορροπίας και της αρμονικής ανάπτυξης της προσωπικότητας. Ωστόσο, αυτές οι ανυπολόγιστης αξίας συνέπειες δεν είναι το μόνο όφελος που μπορεί να αποκομίσει το άτομο και οι ανθρωπότητα στην εξέλιξή της από μια διαπαιδαγώγηση βασισμένη στην απόλυτη ειλικρίνεια.

Υπάρχει άλλη μια ακόμα όχι λιγότερο σημαντική, συνέπεια μη αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη των πνευματικών δυνάμεων. (Μελανί Κλάιν, 1991)

2.3.1 Ερωτική Αγωγή του Παιδιού

Η ερωτική αγωγή και η διαφώτιση του μικρού παιδιού είναι ήδη αναγκαία, επειδή:

1. το πρόβλημα είναι υπαρκτό και απαιτεί λεπτότητα και δύσκολο οδηγητικό χειρισμό.
2. η έγκαιρη και σωστή αντιμετώπισή του, ήδη από τα νηπιακά χρόνια ακόμα σχεδόν καθορίζουν το μέλλον του ατόμου.
3. έχει άμεση σχέση με την κοινωνικοποίηση του παιδιού και τη δημιουργία της ταυτότητας του φύλου.

Όπως αποκαλύπτουν πολλοί ερευνητές, πάρα πολλές μητέρες έλεγαν πως τα παιδιά τους, είτε μόνα τους είτε παρέα με συνομήλικους του ίδιου ή του άλλου φύλου, είχαν δείξει ποικίλες συμπεριφορές ερωτικής μορφής. Ο Δρ. A. C. Kinsey και οι συνεργάτες του σε έρευνά του με 317 αγόρια βρέφη 2 έως 12 μηνών διαπίστωσαν πως το 1/3 παρουσιάζουν στύση πέους. Οι ίδιοι ερευνητές ερευνώντας τη σεξουαλική συμπεριφορά των Αμερικανών, διαπίστωσαν πως το 1/2 των ενηλίκων είχαν εμπειρίες ερωτικών παιχνιδιών κατά την παιδική ηλικία.

Ο Freud είναι εκείνος που πρώτος και κατεξοχήν μίλησε για παιδικό ερωτισμό. Η συμβολή του είναι μέγιστη όχι μόνο στην κατανόηση του ερωτικού φαινομένου στον άνθρωπο, αλλά και στην κατανόηση γενικότερα, της σπουδαιότητας των ασυνείδητων και φαντασματικών διεργασιών κατά την περίοδο των 5 χρόνων της παιδικής ζωής. Σύμφωνα με την φροϋδική θεωρία, τα χρόνια αυτά είναι καθοριστικά για τη μετέπειτα καθοριστική εξέλιξη του ανθρώπου.

Αρκετοί άλλοι, ψυχολόγοι και ψυχαναλυτές, δε δέχονται την ύπαρξη του παιδικού ερωτισμού (ή παίρνουν μικρές ή μεγάλες αποστάσεις από την φροϋδική θεωρία, π.χ. M. Klein, A. Adler, K. Yung, K. Horney, O. Rauk κ.ά.). Πολλοί δέχονται την ύπαρξη στο μικρό παιδί αισθησιακού ερεθισμού, που έχει εξερευνητικό χαρακτήρα, μειώνει την ψυχική ένταση αλλά δε συνδέεται με τη σεξουαλική ορμή. (π.χ. ο D. Aulsebrook).

Η ταυτότητα του φύλου γνωρίζουμε όλοι πως αποτελεί βασικότατο στοιχείο της καθολικής ψυχολογικής ταυτότητας. Τα εξωτερικά γεννητικά όργανα δεν αποτελούν σαφή απόδειξη του πραγματικού φύλου του παιδιού. Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάποιες ανωμαλίες, κυρίως ορμονικές, φανερώνουν ότι υπάρχει ανάγκη να γίνει εξέταση των χρωμοσωμάτων για να διαπιστωθεί το φύλο του παιδιού. Η ταυτότητα του φύλου είναι και αυτή ψυχολογική διαδικασία και οι παράγοντες που την επηρεάζουν είναι, ως γνωστόν πάρα πολλοί: γεννητικοί, ανατομικοί, ορμονικοί, περιβαλλοντικοί, και κοινωνικοί.

Όμως από την άποψη της οδηγητικής και της συμβουλευτικής έχει ιδιαίτερη σημασία η καθολική αυτοαντίληψη και η στοίχιση ψυχολογική στάση του υποκειμένου απέναντι στον εαυτό του, γενικά, και στο φύλο του ειδικότερα. Αυτές βέβαια είναι συνέπειες, κυρίως, της δυναμικής που αναπτύχθηκε ανάμεσα στη συμπεριφορά και τις στάσεις του «σημαντικού» περιβάλλοντος και στις αντίστοιχες αντιδράσεις του νεαρού υποκειμένου. Επίσης η διαμορφωμένη ταυτότητα επηρεάζεται από την εικόνα του σώματος και τη σχέση που το παιδί οδηγείται να έχει μαζί του από την ευδοβολή των γενεϊκών προτύπων και τη συμβολική σχέση του παιδιού με αυτά και επομένως, πρέπει να αποτελέσουν μέριμνα της ερωτικής αγωγής του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως μέσα από την ερωτική τους αγωγή τα νήπια και τα παιδιά της πρωτοπαιδικής και πρώτης παιδικής ηλικίας συνειδητοποιούν βαθύτερα την ταυτότητα του φύλου τους, αναπτύσσουν απέναντι στο δικό τους, και απέναντι στο αντίθετο, φύλο θετικές ή αρνητικές ή συγκεχυμένες ψυχολογικές στάσεις (attitudes) και αργότερα κάποιες συμπεριφορές. Η ενσωμάτωση στην προσωπική ταυτότητα των κοινωνικά και πολιτιστικά επιβεβλημένων ρόλων και στερεοτύπων των φύλων και της σεξουαλικότητας φαίνεται αναπότρεπτα εξαρτημένη από την οικογενειακή και κοινωνική αγωγή του παιδιού. Συγκριτικές μελέτες δείχνουν πως στις περισσότερες κοινωνίες οι γυναίκες έχουν λιγότερα σεξουαλικά δικαιώματα από τους άνδρες. Τα δικαιώματα της σεξουαλικής ικανοποίησης της εκλογής συντρόφου, της πρωτοβουλίας στην ερωτική επικοινωνία ή και της άρνησης, συχνότατα είναι προνόμιο των ανδρών παρά των γυναικών. Μέσα από τη ζωή μας στις δυτικές κοινωνίες ιδιαίτερα μαθαίνουμε τους ρόλους του αρσενικού και του θηλυκού: κατά την Leouere Tiefer για τι θηλυκό δίνεται συνήθως από την κοινωνία, βάρος στην ανάπτυξη ικανοτήτων για να προσελκύσει, να δελεάσει, να διατηρήσει το ενδιαφέρον, να προσφέρει απόλαυση, να εμφανίζεται ότι επενδύει και συναίσθημα, να φροντίζει για την αντισύλληψη, να ενδιαφέρεται για την μακροβιότητα της σχέσης. Για το αρσενικό δίνεται βάρος στο πως δοκιμάζει σεξουαλική διέγερση, να παίρνει πρωτοβουλία, να προτείνει τον πειραματισμό και να δίνει μεγαλύτερη σημασία στην τεχνική παρά στο συναίσθημα. Ο άνδρας μεγαλώνει με το άγχος της απόδειξης του ανδρισμού του κατά την ερωτική επικοινωνία ή της μείωσής του.

Πως όμως διαμορφώνεται η ψυχολογική ταυτότητα του φύλου; Τρεις κυρίως κατηγορίες σχολών δίνουν απαντήσεις σε αυτό το ερώτημα.

Η ψυχολογία της συμπεριφοράς κατ' αρχήν και ιδιαίτερα, η Ψ.Σ. της κοινωνικής μάθησης (Sears, Bandura, Mischel) βλέπουν στη μίμηση προτύπων και στην παρεχόμενη ενίσχυση τον κύριο μηχανισμό που διαμορφώνει τους όλους του φύλου στα παιδιά με τη μίμηση (πολλών ειδών και επιπέδων) του γονιού το παιδί επαναλαμβάνει τις πράξεις τους, προκειμένου να διαμορφώσει σιγά- σιγά τα δικά του πρότυπα συμπεριφοράς. Κατά τους συμπεριφοριστές, η μίμηση δεν περιορίζεται χρονικά και λειτουργεί μόνο για τις αμειβόμενες συμπεριφορές.

Η γεννητική- γνωστική ψυχολογία (π.χ. Kohlberg) υποστηρίζει πως η ταυτότητα του φύλου δεν έρχεται μόνη της, αλλά ακολουθεί τη γενική πορεία δημιουργίας των εννοιών στο παιδί. Μαθαίνει π.χ. τις λέξεις «αγόρι» - «κορίτσι» χωρίς να τις αντιλαμβάνεται με σαφήνεια. Αρχικά οι λέξεις αντιπροσωπεύουν προένοιες...στο τέλος της προσχολικής ηλικίας το παιδί μπορεί και διαπιστώνει ότι το φύλο, είναι σταθερό ανεξάρτητα από τις εξωτερικές φαινομενικές μεταβολές. Το παιδί, δηλαδή, μέσω ενός εγγενούς μηχανισμού αναλύει τις εμπειρίες της σχετικά με την τυπική συμπεριφορά του κάθε φύλου.

Τέλος η ψυχανάλυση υποστηρίζει πως γίνεται βασικά μέσα από τους μηχανισμούς της ταύτισης και της αντίθεσης (προς το γονιό του αντίθετου φύλου) του παιδιού προς τους γονείς, κυρίως κατά την προγεννητική φάση, τη φάση των ερωτογενών ζωνών και του αυτοερωτισμού, όσο και κατά την εφηβεία, περίοδο έναρξης της ενήλικης σεξουαλικής δραστηριότητας. Βέβαια και εδώ έχουμε πολλές διαφορές μεταξύ των διαφόρων ψυχαναλυτών, που αντανακλούν τις γενικότερες διαφορές που υπάρχουν και οι

οποίες δημιούργησαν τις ενδοψυχαναλυτικές σχολές. Συνοπτικά, λοιπό, θα λέγαμε πως έχουμε μια αναλυτική, κλινική (φροϋδική, μετα-φροϋδική) εξήγηση του φαινομένου (π.χ. Freud, Abraham, Horney, Reich, Winnicott, Lacan), μια κοινωνικο-ψυχαναλυτική (Alder, Erikson, Fromm, Horney) και μια ψυχοπνευματική, υπαρξιστική και ανθρωπιστική προσέγγιση του φαινομένου (Yung, Rank, Frankl, Sullivan, Rogers).

Το πρόβλημα, λοιπόν, της ερωτικής αγωγής του μικρού παιδιού είναι από τα πιο βασικά της οδηγικής. Όχι μόνο γιατί επηρεάζει σε μέγιστο ποσοστό η καλή (ή άσχημη) αντιμετώπισή του όλη την εξέλιξη του παιδιού, αλλά και γιατί ταραάζει ιδιαίτερα τους γονείς και παιδαγωγούς. Σήμερα τα παιδιά, όχι μόνο των αστικών κέντρων, αναπνέουν μια πανσεξουαλική ατμόσφαιρα που καλλιεργεί σκόπιμα το εμπορικό κύκλωμα του κινηματογράφου, της τηλεόρασης και του τύπου.

Επιπλέον οι μεγάλες κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές που συνέβησαν στον καιρό μας βρήκαν γονείς εν πολλοίς ανέτοιμους, αφού οι ίδιοι υπήρξαν θύματα μιας αγωγής, οικογενειακής ή κοινωνικής, τουλάχιστον ελλιπούς ή λανθασμένης, αν όχι καταπιεστικής. Η σύγχρονη, επομένως, κοινωνική πραγματικότητα εμποδίζει την ελεύθερη από ταμπού, δημιουργική και αντικειμενική αντιμετώπιση της σεξουαλικότητας των παιδιών από τους γονείς τους. Γιατί παραμένει όρος *sine qua* που η ορθή υπαρξιακή τοποθέτηση από τον κάθε παιδαγωγό στο θέμα του έρωτα και της δικής του σεξουαλικότητας. Εκείνο που ιδιαίτερα θα ασκήσει ευεργετική (ή όχι) επίδραση, έχει σχέση με το αν ο ίδιος θεωρεί την ερωτική επικοινωνία ως ευλογία ή ως κατάρα. Για να επιχειρήσεις μια τέτοια αγωγή των ανώριμων πρέπει οπωσδήποτε να βρίσκεται στην πρώτη κατηγορία, να καταφάσκεις, δηλαδή, στην

ανθρώπινη σεξουαλικότητα. Αλλά αν η προηγούμενη θέση αποτελεί το θεμέλιο της όλης μας παιδαγωγικής συμπεριφοράς πάνω στο θέμα αυτό, πρέπει ακόμη να διευκρινισθούν τα εξής:

1. δεν πρόκειται για μια στενή ανατομική, σεξουαλική ενημέρωση του παιδιού, αλλά για μια ερωτική αγωγή. Δεν πρόκειται να ενεργήσουμε σωστά, ούτε με πληρότητα, αν την αναγκαία πληροφόρηση του παιδιού- που αποτελεί το θέμα μας- τη δούμε ξεκομμένη από την όλη κοινωνική και ηθική αγωγή, των οποίων βασικότατο κεφάλαιο, αλλά και παράγοντας, είναι η ερωτική αγωγή. Δηλαδή εκείνο που τονίζεται ιδιαίτερα είναι:

- I. για να μην πούμε ότι αρχίζει με τη σχέση που έχουν οι γονείς μεταξύ τους, λέμε ότι αρχίζει με τη σχέση που αποκτά το βρέφος με το σώμα του και με τα σώματα του κοντινού και οικείου περιβάλλοντός του.

Το βρέφος, από πολύ νωρίς, αισθάνεται και εξερευνά το σώμα του, διαμορφώνει απέναντί του συγκινησιακές αντιδράσεις. Η στάση της μητέρας απέναντι στο σώμα του, στα στοιχεία και χαρακτηριστικά του, δε γίνεται μόνο βάση και της δικής του στάσης απέναντι στο σώμα του- πράγμα σημαντικό για τη θεμελίωση της σεξουαλικότητάς του- αλλά και γενικότερα, απέναντι στο 'άτομο' και αργότερα απέναντι στον 'εαυτό' του.

Αυτές οι θεμελιακές σχεσιακές έννοιες τις βιώνει το παιδί πολύ πριν τις εννοήσει. Δηλαδή, η αίσθηση από το βρέφος του «σωματικού σύμπαντος» θα οδηγήσει στη μετέπειτα κατάκτηση της προένοιας του «ατομικού» σύμπαντος και αργότερα, κατά το τέλος της νηπιακής

ηλικίας, στη βιωματικά πρωτολειακή αίσθηση πρώτα, και νοητική συγκρότηση, ύστερα, της έννοιας του προσώπου.

Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε πως η στάση της μητέρας απέναντι στο βρεφικό και νηπιακό σώμα, όπως γίνεται αισθητή από το παιδάκι, παρέχει σε αυτό τις πρώτες αισθήσεις- αντιλήψεις για να συγκροτήσει μέσα του την αξία και σημασία του σώματός του. Και αυτή η συγκρότηση, στη συνέχεια, θα γίνει η βάση για να στηριχτούν έννοιες που συνδέονται μαζί του, δηλαδή η έννοια του εαυτού και η έννοια της σεξουαλικότητας. Και προσοχή, όχι μόνο οι έννοιες αλλά και οι στάσεις, που όπως γνωρίζουμε, εμπεριέχουν ισχυρά στοιχεία συναισθηματικότητας. Δηλαδή το νήπιο είναι δυνατό να συμπαθεί ή να αντιπαθεί το σώμα του και, κατ' επέκταση, τον εαυτό και τη σεξουαλικότητά του, να διαμορφώνει απέναντί τους στάσεις θετικές ή στάσεις αρνητικές.

Είναι π.χ. για τη μητέρα το μωρό της όμορφο ή άσχημο, θελκτικό ή αποκρουστικό, έξυπνο ή κουτό, επιδέξιο, καθαρό ή βρώμικο, μυρίζει ευχάριστα ή δυσάρεστα; Πως επίσης το περιβάλλον του παιδιού αντιμετωπίζει τη φυσική γυμνότητά του; Με ποιες λέξεις και φράσεις με ποιους επιθετικούς προσδιορισμούς μαθαίνει το παιδάκι να προσδιορίζει τα μέρη του σώματός του και μάλιστα, τα γεννητικά όργανα;

II. Η ερωτική αγωγή αρχίζει πολύ πριν από την ώρα της σεξουαλικής διαφώτισης. Το παιδί βιώνει καθημερινά τις διαφορές των φύλων και κολυμπά κυριολεκτικά μέσα στην ερωτική ή και αντιερωτική στάση και συμπεριφορά των γονιών του και του στενού

περιβάλλοντος. Η συμπεριφορά του πατέρα και της μητέρας αν είναι θετική, φυσική και διακριτική, επιτρέπει στο παιδί να αισθανθεί, από τη νηπιακή ηλικία, την έλξη που ενώνει τα δυο φύλα, να τα διακρίνει και να δεχθεί το δικό του φύλο. Πάνω σε αυτό το βίωμα της έλξης θα χτίσουμε τη διαφώτιση που θα επιχειρήσουμε.

III. Η ερωτική αγωγή του νηπίου και του παιδιού, όχι μόνο αρχίζει πριν από τη διαφώτισή του, αλλά είναι πλατύτερη ως έννοια και ως πράξη. Είναι μέρος της σωστής και καθολικής αγωγής του παιδιού, η οποία και προϋπάρχει και τη συνοδεύει. Πρόκειται για το ωραιότερο και δυσκολότερο κεφάλαιο της κοινωνικής, αλλά και της ηθικής αγωγής. Δε μπορεί να ξεχωριστεί από τη συναισθηματική, ιδιαίτερα, αγωγή. Είναι η προετοιμασία για την αγάπη, για την επικοινωνία με τα όντα και ιδιαίτερα τους ανθρώπους. Θα το βοηθήσουμε να αισθάνεται άνετα μέσα στο φύλο του και να εκτιμά τα δώρα του, καθώς και εκείνα του αντίθετου φύλου. Δηλαδή η αγωγή αυτή απεργάζεται την ωρίμανση του παιδιού διευκολύνοντας, την έξοδο από τον εγωκεντρισμό του. Η συγκεκριμένη έξοδος χρειάζεται οπωσδήποτε στην περίπτωσή μας, τη βοήθεια της ερωτικής ορμής. Και γι' αυτό θα συντελέσει και αργότερα. Σημαντικά, στο σημείο αυτό, θα βοηθηθεί από το υπάρχον παράδειγμα της ετεροκεντρικής έλξης και σχέσης των γονιών του. Αισθάνεται έτσι το λειψό της μοναχικής ανθρώπινης συνθήκης και την αξία της συμπληρωματικότητας των φύλων και των ανθρώπων.

2. Πρόκειται για μια σταδιακή, ευκαιριακή διαφώτιση του παιδιού που αναπτύσσεται μέσα σε ένα όμορφο κλίμα ερωτικής αγωγής και ύστερα από δική του πρωτοβουλία. Ότι χρειαστεί να πούμε, θα το πούμε όταν και εφ' όσον το παιδί μας προκαλέσει άμεσα ή και έμμεσα. Τα λόγια μας θα είναι τα μόλις απαραίτητα, αλλά σαφή και αληθινά. Απαντούμε κατά το μέτρο της γενικότερης αντιληπτικής ικανότητας του παιδιού, συμπορευόμεστε στην καθολική, και ιδιαίτερα στη συναισθηματική, ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Ποτέ δεν πρέπει να λησμονούμε τις παράδοξες (για εμάς) συσχετίσεις που επιχειρεί η παιδική νοημοσύνη, το μαγικό και πανθειστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται τα πρώτα παιδικά χρόνια.

Δεν απαντάμε παρά σε ότι μας ρωτήσει και επειδή στηριζόμαστε στο βάθος της ερωτικής αγωγής, δεν είμαστε βιαστικοί. Ιδιαίτερα προσέχουμε την ηλικία των τριών έως πέντε περίπου χρόνων, κατά την οποία το παιδί μπλέκεται στο στρόβιλο του οιδιπόδειου συμπλέγματος. Αν είμαστε γι' αυτό σαφώς ενημερωμένοι, δε θα το τραυματίσουμε με παραμορφωμένες γονεϊκές εικόνες ούτε θα επεκτείνουμε το συναίσθημα ενοχής ή διχασμού, που τότε παρατηρούνται.

Μέσα από αυτές τις θεμελιώσεις, καιρός είναι να αντιμετωπίσουμε πιο συγκεκριμένα το πρόβλημα τη σεξουαλικής διαφώτισης του παιδιού.

Σήμερα κανείς ψυχολόγος ή παιδαγωγός δεν αμφισβητεί πως το μικρό παιδί διαθέτει μια ασυνείδητη, δυνητική γνώση της σεξουαλικότητας. Γι' αυτό λοιπόν ο παιδαγωγός που επιχειρεί τη διαφώτιση δεν κάνει τίποτε άλλο από τη συνειδητοποίηση και διευκρίνιση του ήδη γνωστού στο παιδί γεγονότος. Άλλωστε το

test των Biuet- Simon και οι έρευνες του Piaget για την παιδική νοημοσύνη τοποθετούν στην ηλικία των τριών χρόνων την ώρα που το παιδί ανακαλύπτει το φύλο του και συνειδητοποιεί τις διαφορές χωρίς, παρ' όλα αυτά, να γνωρίζει και τα αίτιά τους.

Η διαφώτιση λοιπόν είναι στην ακρίβεια υπεύθυνη διευκρίνιση. Αν λάβουμε μάλιστα υπ' όψη το οιδιπόδειο σύμπλεγμα, τα κλαϊνικά (Klein) «φαντάσματα» που γεννιούνται από μια συγκεχυμένη εικόνα της αναπαραγωγικής ενέργειας. Αν λάβουμε υπ' όψη αυτό που λέει ο Dr. Berge, δηλαδή, οι μετέπειτα σεξουαλικές ανωμαλίες των παιδιών και των εφήβων δεν οφείλονται σε έλλειψη καταναγκασμού και πειθαρχίας, αλλά σε εμπόδια που δεν επέτρεψαν την απρόσκοπτη φυσιολογική εξέλιξη της σεξουαλικότητας.

Στηριγμένοι λοιπόν, στη βεβαιότητα πως το παιδί ζει μια ερωτική οικογενειακή ατμόσφαιρα υγείας, δηλαδή χωρίς τις ακρότητες του εκχυδαϊσμού ή της δεισιδαιμονικής σεμνοτυφίας δίνουμε από την αρχή και διατηρούμε καθ' όλη την πορεία της σταδιακής διαφώτισης την εικόνα του άλλου. Από τις παραστάσεις της συναισθηματικής σχέσης των γονέων, το παιδί προχωρεί στη διαπίστωση των ανατομικών διαφορών των φύλων, στη διάκριση της ειδικής συμπεριφοράς κάθε φύλου, σε παραστάσεις εγκύων γυναικών κ.α. που ωριμάζουν μέσα του την ερώτηση εκείνη που θα του επιτρέψει, μέσα σε κάποιο χρόνο, μια ολική κατανόηση της σεξουαλικότητας, δηλ. διανοητικά, συναισθηματικά, ηθικά. (Ψυχολογία και Οδηγητική της Παιδικής και Νεανικής Ηλικίας)

2.3.2 Ερωτική Αγωγή του εφήβου

Δε μπορεί να αντιληφθεί κανείς την αναγκαιότητα της ερωτικής αγωγής των εφήβων όταν αγνοεί τη σημερινή κατάσταση των εφήβων στο ερωτικό θέμα. Με βάση τις στατιστικές πληροφορούμαστε πως στις Η.Π.Α.:

- Σε όλες τις δυτικές κοινωνίες έχουμε πρόβλημα από την πρόωγη σεξουαλικότητα. Κατεβαίνει συνεχώς ο χρονικός μέσος όρος της πρώτης σεξουαλικής επαφής.
- Στις Η.Π.Α. λιγότερο από το 1/3 των κοριτσιών, που έχουν σεξουαλικές σχέσεις χρησιμοποιούν το αντισυλληπτικό χάπι.
- Το 55% έως 75% των κοριτσιών δε χρησιμοποίησε οποιοδήποτε αντισυλληπτικό στην πρώτη του επαφή. Πολύ μικρό ποσοστό χρησιμοποιεί συστηματικά αντισυλληπτικά μέσα.
- Όμως οι προγαμιαίες σχέσεις των εφήβων συνέχεια επεκτείνονται. Στις Η.Π.Α. το 10% των νέων 15- 19 χρόνων συλλαμβάνουν κάθε χρόνο και οι δύο στις τρεις εγκυμονούσε αρχίζουν πριν το γάμο. Ως συνέπειες αυτής της κατάστασης αναφέρονται : για τις εγκυμοσύνες περισσότερες από το ¼ διακόπτονται με έκτρωση. 10% καταλήγουν σε γάμο και πάνω από 50% σε εξώγαμες γεννήσεις.

Ο J. Couger αναφέρει, πως σε πολλές χώρες υπάρχει σήμερα θεαματική αύξηση του αριθμού των νέων που έχουν πραγματικά σεξουαλικές σχέσεις. Αντιθέτως, η παρθενικότητα απαντάται περισσότερο στους νεότερους εφήβους, στις κοπέλες

και στους θρησκευόμενους εφήβους, στους πολιτικά συντηρητικούς και σε αυτούς που εκτιμούν τους γονείς τους και έχουν γι' αυτούς καλύτερη γνώμη, διατηρούν δε μαζί τους καλύτερη σχέση απ' ότι οι μη παρθένοι. Χρειάζεται πληροφόρηση οπωσδήποτε. Αλίμονο όμως αν νομίσουμε πως τα προβλήματα που υπάρχουν και συνδέονται με τη διαμόρφωση του ανθρώπου θεραπεύονται με την πληροφόρηση και μόνο. Μερικά από αυτά τα προβλήματα είναι τα ακόλουθα:

- Προβλήματα άγνοιας ή υποτίμησης βασικών στοιχείων ή προβλημάτων τόσο των ισότιμων και συμπληρωματικών σχέσεων των δυο φύλων όσο και της σεξουαλικότητας.\
- Προβλήματα που προκύπτουν από τις ανακατατάξεις αξιών και την αδυναμία των ανθρώπων να πάρουν σωστή στάση απέναντι στον έρωτα.
- Προβλήματα ελαττωματικής ή παρεκκλίνουσας συμπεριφοράς τα οποία συνδέονται (ή και οφείλονται) με κακή ή ανεπαρκή ή λαθεμένη αντιμετώπιση όλης της προσωπικότητας, αλλά ιδιαίτερα του ερωτισμού στο άτομο, κατά τα παιδικά και προεφηβικά του χρόνια.

Δηλαδή η ερωτική αγωγή για να είναι αποτελεσματική πρέπει ασφαλώς να προσφέρει τις αναγκαίες γνώσεις: προπάντων όμως το κύριο βάρος θα δώσει στη διαμόρφωση κατάλληλης νοοτροπίας, στάσεων και συμπεριφορών θετικών και διευκολυντικών προς το ερωτικό γεγονός και την αγάπη των ανθρώπων. Αυτά δε σημαίνουν καν ότι δεν είναι επιβεβλημένη ή έγκαιρη και σωστή

πληροφόρηση. Αντιθέτως, πιστεύουμε πως δε νοείται ορθο- παιδαγωγική ανάπτυξη χωρίς μια πλήρη, πολυδιάστατη και ριζική ερωτική αγωγή της παιδικής και εφηβικής προσωπικότητας. Εάν αυτή είχε γίνει, όχι μόνο ο κοινωνικός, ηθικός και επαγγελματικός προσανατολισμός πολλών ατόμων θα ήταν πιθανότατα διαφορετικός, αλλά οπωσδήποτε θα είχε όλη τους η ζωή αλλάξει και οικοδομηθεί πάνω σε νέες βάσεις με πολύ λιγότερο κόστος. Ο W.B. Pomeroy αναφέρει πως στις συνεντεύξεις που πήρε από 7.000 ενήλικους έμεινε κατάπληκτος από το μέγεθος της δυστυχίας που έφερνε η έλλειψή της. Πολλοί ανέφεραν: «αν μου είχαν δοθεί περισσότερες πληροφορίες γι' αυτά τα πράγματα όταν ήμουν νέος, και αν είχα πιο πλατιές αντιλήψεις γύρω από το σεξ, δε θα είχα κάνει τη ζωή μου τόσες φορές άνω κάτω. Δε θα είχα οδηγηθεί τόσες φορές σε αδιέξοδο».

Όμως εκείνο που τονίζουμε, είναι ότι και η ερωτική αγωγή δεν είναι πανάκεια και ότι δεν είναι ορθή και αποτελεσματική όταν περιορίζεται μόνο στη διαφώτιση και δεν ασκείται ως ερωτική αγωγή. Διότι μόνο μέσα από μια τέτοια έννοια και διάσταση του ευεργήματος μπορεί να αντιμετωπιστεί ενεργητικά για την ανθρωπότητα το ερωτικό γεγονός.

Τα πάμπολλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι στην ερωτική τους αίσθηση και έκφραση- και τα οποία προβλήματα

διαβρώνουν ολόκληρη την ψυχική υγεία- μόνο με την παιδεία αντιμετωπίζονται στη ρίζα τους.

Χρειάζεται λοιπόν, η ερωτική αγωγή για να μάθουν οι νέοι άνθρωποι από νωρίς να δέχονται, να δοξολογούν, να χαίρονται, να καμαρώνουν και όχι αντιθέτως να ντρέπονται, να ενοχοποιούνται, να υποφέρουν για το σεξουαλικό τους ζύπνημα. Χρειάζεται μια αγωγή εθνική, πλατιά πολυδιάστατη και συστηματική, μέσα από το έργο πολλών φορέων – και όχι αποκλειστικά του σχολείου- ώστε όχι μόνο να ζούμε τον έρωτα κατά τρόπο που δε διακυβεύεται η υγεία και η ζωή μας, αλλά και κατά τρόπο με τον οποίο ξηραίνονται οριστικά τα έλη, που μέχρι σήμερα αναπαράγουν τα ντροπιαστικά εγκλήματα «τιμής» ή τα ποικίλα σεξουαλικά εγκλήματα.

Χρειάζεται η κατάλληλη αγωγή, ώστε η ερωτική αγωγή των ανθρώπων να βρει τη διαταραγμένη ισορροπία της, να βρει τη χρυσή τομή ανάμεσα στη νεύρωση της εποχής και το ανέραστο ή αντιερωτικό μιας «ελεύθερης» σεξουαλικής ζωής των φύλων.

Τέλος χρειάζεται πολύχρονη πολιτιστική και σχολική αγωγή για να εκλείψει ο κοινωνικός ανταγωνισμός των δυο φύλων, για να φθάσουν οι άνθρωποι αβίαστοι στο σημείο να έχουν μεταξύ τους ισότιμες και συμπληρωματικές διανθρώπινες σχέσεις. Και, ακόμη, να κατανοήσουν και παραδεχθούν πως η ερωτική ανάπτυξη και

σφραγίζεται αν οι σύντροφοι κατορθώσουν να εκτιμηθούν και αγαπηθούν ως πρότυπα.

3.1 ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

3.1.1 ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Σύμφωνα με την ερωτική εγκυκλοπαίδεια ,(τόμος I,1975), λέγοντας αποπλάνηση ανηλίκων εννοούμε κάθε "ασελγή πράξη" με πρόσωπο κάτω από 16 ετών ή την "παραπλάνηση" του παιδιού, να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη. λέγοντας "ασελγή πράξη" εννοούμε όχι μόνο τη συνουσία, αλλά κάθε ασελγή πράξη που προσβάλλει την αγνότητα του μικρού παιδιού (π.χ. χαιδέματα στα γεννητικά όργανα του παιδιού ή εντός των σκελών αυτού κ.ά.)

Λέγοντας "παραπλάνηση" εννοούμε την επίδραση με λόγια ή συμπεριφορές που μπορεί να γίνει με υπόσχεση καταβολής χρημάτων, ή με διέγερση της περιέργειας ή με την υπόσχεση αγοράς γλυκισμάτων ή παιχνιδιών κτλ.

Θύτης αποπλάνησης ανηλίκων: Αυτός που ασελγή πάνω σε ένα παιδί ή το αποπλανεί μπορεί να είναι ο καθένας άσχετα από φύλο ή ηλικία. Μπορεί να είναι άγνωστος ή κάποιος ξένος, αδελφός ή κ.ά. αλλά να έχει συμπληρώσει το 12ο έτος της ηλικίας του.

3.1.2. ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ: Παιδική πορνογραφία είναι η παράσταση γυμνού σώματος ανηλίκου, και μάλιστα, της σεξουαλικής πράξης. Συνήθως είναι κανονισμένη φωτογράφιση, λήψη βίντεο και κινηματογραφική παραγωγή. (Α. Γκουα,1972)

Η παιδική πορνογραφία που είναι η συμμετοχή ανηλίκων στην πορνογραφία, μπορεί να συμπεριλαμβάνει εκτός από τα παιδιά και ενηλίκους, ακόμη και ζώα. Σημασία δεν έχει να δοθεί η συγκατάθεση του κηδεμόνα του παιδιού, και βέβαια η προβολή ή η δημοσίευση τέτοιου υλικού μπορεί να είναι με ή χωρίς κέρδος. (Ταχυδρόμος.1991)

Σύμφωνα με μια έρευνα που έγινε σε πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, αποδείχθηκε ότι: καταναλωτές τέτοιου πορνογραφικού υλικού είναι άνθρωποι ου δε μπόρεσαν να ικανοποιήσουν τις σεξουαλικές τους ορμές και περιέργειες στα νεανικά τους χρόνια και χρησιμοποιούν αυτό ο υλικό για την απόλαυση και το ξεθύμασμα της φαντασίας τους και των εσωτερικών σεξουαλικών τους εντάσεων. Είναι κυρίως άνδρες, άνω των 40 ετών με υποανάπτυκτη σεξουαλικότητα. (Α. Γκουα,1972)

Η ηλεκτρονική ρύπανση «σκοτώνει» τα μικρά παιδιά

Τον τελευταίο καιρό ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια τα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου και ηλεκτρονικών παιχνιδιών (internet café κα), τα οποία έχουν απλωθεί σε όλη τη χώρα.

Θεωρητικά τα καταστήματα αυτά παρέχουν τη δυνατότητα σε όποιους πολίτες δεν διαθέτουν ηλεκτρονικό υπολογιστή συνδεδεμένο με το internet να ‘σερφάρουν’ στο διαδίκτυο, να ενημερωθούν από τον παγκόσμιο ιστό σε θέματα της επιλογής τους, να δημιουργήσουν ή να συμμετέχουν σε ομάδες διαλόγου και να ψυχαγωγηθούν, πληρώνοντας φυσικά κάποιο αντίτιμο στο κατάστημα.

Το internet, ως γνωστό, είναι ένα εργαλείο εξαιρετικά χρήσιμο, αλλά και ιδιαίτερα επικίνδυνο για όποιον κάνει κακή χρήση. Τα παραδείγματα είναι αναρίθμητα (ηλεκτρονική πορνεία, αποπλάνηση ανηλίκων, ακατάλληλα παιχνίδια) και δεν χρειάζονται περισσότερα. Είναι αυτονόητο λοιπόν ότι οι θαμώνες των καταστημάτων internet πρέπει να είναι ενήλικες, ώστε να έχουν (αν έχουν) πλήρη επίγνωση των επιλογών τους και των αντίστοιχων επιπτώσεων.

Η δεύτερη κατηγορία υπηρεσιών είναι τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, και ιδίως τα ομαδικά, τα οποία είναι το προσφιλέστερο μέσο διασκέδασης ιδιαίτερα των ανηλίκων. Η πλειοψηφία των πελατών των εν λόγω καταστημάτων είναι ανήλικα παιδιά, μαθητές, ακόμη και του Δημοτικού, τα οποία ξημερωβραδιάζονται με τις ώρες, παραμελούν συχνά τα μαθήματά τους, φανατίζονται με παιχνίδια βίας ή γενικά αμφίβολης ποιότητας και αποκτούν έναν μονοδιάστατο τρόπο διασκέδασης.

Από την άλλη είμαστε υποχρεωμένοι να δώσουμε κάποιο δίκιο στα παιδιά που καταφεύγουν εκεί, δεδομένου ότι:

- Δεν υπάρχουν, ειδικά τη χειμερινή περίοδο, οργανωμένοι δημόσιοι χώροι ψυχαγωγίας,
- Το ηλεκτρονικό παιχνίδι είναι φοβερά συναρπαστικό με ποικίλα χρώματα, επιλογών και

χειρισμών και απαλλάσσει το χρήστη από το να αναζητήσει, να ‘παράγει’ άλλη διασκέδαση, αφού τα πάντα του σερβίρονται εύκολα και δεν έχει παρά να τα καταναλώσει,

- Όταν όλη η παρέα πηγαίνει εκεί ποιος μπορεί να αντισταθεί και να χρεωθεί οποιοδήποτε χαρακτηρισμό.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες οι γονείς γίνονται ολοένα και πιο ανίσχυροι να αποτρέψουν από τα καταστήματα αυτά τα παιδιά τους, τα οποία αποκτούν ισχυρά αντανακλαστικά αντίδρασης, αρνούμενα ουσιαστικά να συζητήσουν ή να επανεξετάσουν τη στάση τους. Το γεγονός αυτό δημιουργεί μια ατμόσφαιρα συνεχών αντεγκλήσεων, εντάσεων και παλινωδιών στο σπίτι, όπου οι παραινέσεις διαδέχονται τις απαγορεύσεις ή τις τιμωρίες χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. (οι τριβές βέβαια επεκτείνονται σε οτιδήποτε ‘φοράει’ οθόνη, όπως η τηλεόραση, το game boy, το play station, οι υπολογιστές, κλπ).

Το ερώτημα λοιπόν που προκύπτει είναι ποιο νομικό καθεστώς διέπει τη λειτουργία αυτών των καταστημάτων και κατά πόσο εφαρμόζεται.

- Πως είναι δυνατόν να απαγορεύεται η είσοδος των ανηλίκων σε μπιλιάρδα- ποδοσφαιράκια και να μην απαγορεύεται σε καταστήματα ηλεκτρονικών παιχνιδιών που μπορεί να είναι πολύ πιο επικίνδυνα και το ίδιο ανθυγιεινά (λόγω του ασύστολου καπνίσματος);
- Πως είναι δυνατόν να επιτρέπεται η είσοδος σε ανήλικους χωρίς τη συνοδεία των κηδεμόνων τους, (οι οποίοι φυσικά έχουν το δικαίωμα να εγκρίνουν μια ελεγχόμενη

πρόσβαση των παιδιών τους στον κόσμο των υπολογιστών μέσω τέτοιων διόδων, ειδικά όταν δεν υπάρχει διαθέσιμος υπολογιστής στο σπίτι);

- Πόσο ελέγχει η αστυνομία τη εφαρμογή της νομοθεσίας στα καταστήματα αυτού του είδους; Έχει αρμοδιότητα να επέμβει ή τελικά είναι υπεύθυνη μόνο για τα καταστήματα “υγειονομικού ενδιαφέροντος”, όπως η ίδια δηλώνει; Πώς είναι δυνατόν να αφήνεται ανεξέλεγκτη οι καταστηματάρχες να παίρνουν τα νούμερα από τα κινητά τηλέφωνα και να βομβαρδίζουν με μηνύματα δελεαστικών προσφορών παιδάκια 10 και 12 ετών ή να τους εγγράφουν «μέλη» ή να τους κάνουν ειδικές τιμές ανάλογα με την ...προϋπηρεσία τους;
- Ποιες είναι οι ενέργειες των σχολείων , των εκπαιδευτικών και των Συλλόγων για το εν λόγω θέμα;

Η εξέλιξη της τεχνολογίας και κυρίως τα δίκτυα της πληροφορικής, άνοιξαν νέους δρόμους στη διάδοση της παιδικής πορνογραφίας, που είναι μάλιστα δύσκολο να ελεγχθούν.

Στην εποχή μας η διάδοση και επιρροή της πορνογραφίας είναι μεγαλύτερη όσο ποτέ άλλοτε. Το διαδίκτυο και οι αναρίθμητοι πλέον τηλεοπτικοί σταθμοί που προσφέρουν είτε δωρεάν είτε με πληρωμή κάθε μορφής πορνογραφικό περιεχόμενο, βρίσκονται πολύ κοντά σε όλους μας.

Οι σύγχρονες τεχνολογίες επιτρέπουν τόσο σε ενήλικες αλλά και σε παιδιά ή εφήβους, μια εξαιρετικά εύκολη πρόσβαση σε πορνογραφικές φωτογραφίες, ταινίες ή κείμενα, οποιαδήποτε ώρα ή μέρα. Το πρόβλημα γίνεται ακόμα σοβαρότερο από το γεγονός ότι όλα αυτά μπορούν να γίνουν με μεγάλη ευκολία και συστηματικά από το σπίτι, χωρίς να γίνεται εύκολα αντιληπτό

από τους άλλους.

Παλαιότερα η πορνογραφία ήταν περιορισμένη. Εκτός από τα περιοδικά που δεν ήταν εύκολο να προμηθευτεί ο οποιοσδήποτε και ιδιαίτερα τα παιδιά, υπήρχαν στους κινηματογράφους οι σχετικές ταινίες. Στις περιπτώσεις αυτές τόσο η πρόσβαση όσο και το περιεχόμενο υπόκειντο σε έλεγχο.

Σήμερα το διαδίκτυο επιτρέπει πρακτικά σε όλους την πρόσβαση σε πληθώρα διαδικτυακών τόπων με πολύμορφο πορνογραφικό περιεχόμενο. Κανείς δε μπορεί πλέον σήμερα να ελέγξει τη βιομηχανία αυτή στην οποία προβάλλονται καταστάσεις που παλαιότερα ήταν αδύνατο κάποιος να φανταστεί.

Η ποιότητα του περιεχομένου που προβάλλεται από τους πορνογραφικού δικτυακούς τόπους είναι συχνά επικίνδυνη. Συχνά δεν προβάλλονται φυσιολογικές σεξουαλικές συμπεριφορές αλλά τροποποιημένες καταστάσεις με στόχο την εμπορική εκμετάλλευση. Οι διαστρεβλωμένες παθολογικές συμπεριφορές, οι ανεπίτρεπτες σεξουαλικές καταστάσεις όπως η παιδεραστία, η ζωοφιλία ή άλλες ασυνήθιστες ή μη κοινωνικά αποδεκτές φαντασιώσεις προβάλλονται με τον ίδιο τρόπο και παράλληλα με φυσιολογικές σεξουαλικές ή ερωτικές συμπεριφορές.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η νέα αυτή κατάσταση είναι ιδιαίτερα ανησυχητική. Επηρεάζει σήμερα τεράστιο αριθμό ανθρώπων, δίνει λανθασμένα μηνύματα στους νέους αλλά και στους ενήλικες. Όλο και περισσότεροι παράγοντες των σύγχρονων κοινωνιών αρχίζουν να αντιλαμβάνονται τα κοινωνικά και ψυχολογικά προβλήματα, που συνεχίζουν να δημιουργούνται και να συσσωρεύονται διαχρονικά, λόγω της πρόσφατης εκπληκτικής εξάπλωσης της πορνογραφίας. Είναι σημαντικό, όλοι οι σημαίνοντες κοινωνικοί και πολιτειακοί παράγοντες όπως

και το πλατύ κοινό, να συνειδητοποιήσουν ο μέγεθος του προβλήματος και τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει βραχυπρόθεσμα αλλά και μακροπρόθεσμα η κατάσταση αυτή. Δυστυχώς η πορνογραφία σήμερα μετατρέπει προς το χειρότερο τη σεξουαλικότητα και τις ανθρώπινες σχέσεις. Ακόμη χειρότερα, υπάρχει ο κίνδυνος παροχής κακής και διαστρεβλωμένης αγωγής για θέματα σεξ στα παιδιά και στους εφήβους, λόγω του ότι η πορνογραφία έχει καταστεί σημαντική πηγή πληροφόρησης για αυτούς.

Τα κυριότερα προβλήματα που έχουν επισημανθεί μέχρι σήμερα από πληθώρα ερευνών για το ζήτημα της πορνογραφίας στην εποχή του διαδικτύου και της τηλεοπτικής πληθώρας:

1.Στέβλωση στις αντιλήψεις για τις ανθρώπινες σχέσεις και τη σεξουαλικότητα.

Οι σκηνές που προβάλλονται σε πορνογραφικές ταινίες δημιουργούν εσφαλμένες εντυπώσεις για το τι συμβαίνει στην πραγματικότητα. Προβάλλονται συχνά άτομα που αρχίζουν σεξουαλικές πράξεις μετά από αμοιβαίες προκλήσεις, με τον ευκολότερο τρόπο, οπουδήποτε και με οποιονδήποτε, γνωστούς ή αγνώστους.

Οι ειδικοί τονίζουν ότι οι άνδρες που βλέπουν συχνά τέτοιες ταινίες είναι δυνατόν να αναπτύξουν τρόπους συμπεριφοράς και να περιμένουν πράγματα από γυναίκες τα οποία δεν είναι ρεαλιστικά. Έχουν δυσκολίες στο να δημιουργήσουν, να διατηρήσουν μακροχρόνιες σχέσεις και να νοιώθουν σεξουαλικά ικανοποιημένοι. Παράλληλα παρατηρείται ότι οι άνδρες αυτοί βλέπουν περισσότερο τις γυναίκες ως αντικείμενα. Επίσης χρειάζονται όλο και περισσότερο οπτικούς ερεθισμούς με φωτογραφίες ή ταινίες για να μπορέσουν να διεγερθούν.

2. Εθισμός στην πορνογραφία

Η πορνογραφία στο διαδίκτυο, εκτός από τη φοβερή εξάπλωση που έχει πάρει, χαρακτηρίζεται από την εύκολη πρόσβαση, την ανωνυμία και τη φθηνία. Η κατάσταση αυτή έχει οδηγήσει σε σεξουαλικές καταναγκαστικές συμπεριφορές. Σύμφωνα με τους ειδικούς, παρατηρείται εθισμός στην πορνογραφία στο διαδίκτυο. Από τα άτομα που παρουσιάζουν τον εθισμό αυτό, το 15% αναπτύσσουν σεξουαλικές συμπεριφορές που επηρεάζουν αρνητικά η ζωή τους. Πρέπει να τονίσουμε όμως ότι σύμφωνα με άλλες έρευνες, πλειοψηφία των επισκεπτών δικτυακών τόπων με πορνογραφικό περιεχόμενο το κάνουν από περιέργεια ή για διασκέδαση. Οι επισκέπτες αυτοί δηλώνουν ότι δεν επηρεάζεται η σεξουαλική τους ζωή.

Σύμφωνα με πηγές από τις Ηνωμένες Πολιτείες, 75% των επισκεπτών πορνογραφικών ιστοσελίδων αυνανίζονται ενώ τις βλέπουν.

3. Διατάραξη των σχέσεων στο ζευγάρι

Η πορνογραφία μπορεί να οδηγήσει στο χωρισμό. Μέσα στους λόγους που θεωρούνται υπεύθυνοι για διαζύγια κατά τα τελευταία χρόνια, αναφέρεται όλο και περισσότερο το αυξημένο ενδιαφέρον για πορνογραφικούς δικτυακούς τόπους από τους άνδρες.

Έχει παρατηρηθεί ότι άνδρες επισκέπτονται πορνογραφικές ιστοσελίδες, μόνοι τους ανώνυμα, χωρίς η σύζυγός τους να το ξέρει. Οι γυναίκες βιώνουν συνήθως τέτοιες καταστάσεις, όταν τις ανακαλύψουν, ως μια έκφραση απιστίας ή ακόμη και μοιχείας.

επιπρόσθετα περιγράφονται περιπτώσεις όπου άνδρες, με βάση

αυτά που βλέπουν ή τις φαντασιώσεις που προκύπτουν, έχουν απαιτήσεις διαφόρων ειδών οι οποίες δεν είναι αποδεκτές από τη σύντροφό τους.

4.Οι επιδράσεις της πορνογραφίας στα παιδιά και στους εφήβους

Σε μια πολύ ευαίσθητη περίοδο της ζωής , στην παιδική και εφηβική ηλικία, όπου σχηματίζονται οι βάσεις για σημαντικές αξίες στη ζωή, η πορνογραφία μπορεί να επηρεάσει πολύ σημαντικά τα παιδιά. Οι γονείς, το σχολείο, η πολιτεία, δε μπορούν πλέον να ελέγξουν όπως παλαιότερα τη μόρφωση των παιδιών σε θέματα σεξουαλικής ζωής. Έρευνες έδειξαν τα ακόλουθα σημαντικά και ανησυχητικά στοιχεία:

α. το 70% των εφήβων από 15 έως 17 ετών, επισκέφθηκαν τυχαία ιστοσελίδες με πορνό

β. η πλειοψηφία των νέων δηλώνει ότι η πορνογραφία στο διαδίκτυο παρακινεί μια πιο γρήγορη και πρόωρη έναρξη των σεξουαλικών δραστηριοτήτων προτού ακόμη οι έφηβοι να είναι έτοιμοι γι' αυτό.

γ. η πορνογραφία ενθαρρύνει το σεξ χωρίς τις απαραίτητες προφυλάξεις.

δ. η πορνογραφία επηρεάζει όλο και περισσότερο παιδιά μικρότερης ηλικίας και δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις αποτελεί τον κυριότερο παράγοντα μόρφωσής τους σε θέματα σεξουαλικής ζωής.

ε. τα πρότυπα των παιδιών για άνδρες και γυναίκες μπορούν να επηρεαστούν από το τι βλέπουν σε πορνογραφικές ιστοσελίδες, ταινίες ή φωτογραφίες. Υπάρχουν παιδιά που έχουν τάση να μιμούνται αυτά που βλέπουν σε πορνό. Περιγράφεται και περίπτωση παιδιού που κατασκεύασε και διατηρούσε προσωπική

πορνογραφική ιστοσελίδα.

στ. παιδιά που εκτίθενται στην πορνογραφία έχουν τάση για αυξημένη επιθετικότητα. Επίσης, τα παιδιά αυτά όταν γίνονται ενήλικες έχουν συχνότερα συμπεριφορά σεξουαλικής κακοποίησης προς το ταίρι τους.

(THE KINSEY INSTITUTE: Sexuality Information and Education Council of the United States Relationships Australia, www.medlook.net/article.asp?item_id=1212)

Η διακίνηση παιδικής πορνογραφίας μέσω του διαδικτύου δεν είναι κάτι το νέο. Υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει πάντα, αφού τα αρρωστημένα μυαλά και οι λάτρεις του εύκολου κέρδους δεν πρόκειται ποτέ να εκλείψουν. Θα είναι ανάμεσά μας και θα επιδιώκουν συνεχώς να ικανοποιήσουν τις ανήθικες και τις οικονομικές τους ανάγκες, αδιαφορώντας παντελώς για τις συνέπειες των πράξεων τους. Οι εξηγήσεις που δίνουν οι ειδικοί για τη ραγδαία εξάπλωση του φαινομένου είναι ψυχολογικές και κοινωνικές. Ωστόσο, η παιδική πορνογραφία έχει και μια διόλου ευκαταφρόνητη οικονομική διάσταση. Ο τζίρος για τους διεστραμμένους που εμπορεύονται παιδικά σώματα αγγίζει πολλές φορές και το 1 δισ. ευρώ ανά έτος. Και αυτό γιατί η παιδοφιλία έχει πολλούς φανατικούς λάτρεις, που αναζητούν συνεχώς κάτι νέο, το πρωτότυπο και ωραίο για να ικανοποιηθούν.

Η πορνογραφία και η παιδική πορνεία κάνουν χρυσές δουλειές στην Ν.Α. Ασία, τη Λατινική Αμερική αλλά και την Ανατ. Ευρώπη. Στην Ταϊλάνδη εκπορνεύονται 800.000 παιδιά, στην Ινδία 400.000 και 60.000 στις Φιλιππίνες. Συνολικά 1εκατ. παιδιά κάτω των 18 ετών καταλήγουν στην πορνεία σύμφωνα με τον Ο.Η.Ε. Η Ρωσία και η Ρουμανία διεκδικούν ην πρώτη θέση

στην παραγωγή πορνογραφικού υλικού με παιδιά, καθώς και στην παροχή παιδιών.

Τα κυκλώματα απλώνουν παντού πια τα πλοκάμια τους. Η οργάνωσή τους και η μυστικότητα τους θαυμαστή, όσο και τα μέσα που χρησιμοποιούν. Το πρώτο τους όπλο σήμερα είναι το internet με εκατομμύρια συνδρομητές παγκοσμίως. Άτομα με κάθε σεξουαλική διαστροφή έχουν το φόρουμ τους, όπου συζητούν δημόσια τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις και φροντίζουν να διευρύνεται ο κύκλος τους με "νέο αίμα", δίνοντας διευθύνσεις και ονόματα. Ενήλικοι και ανήλικοι "σερφερ" του internet μπορούν άνετα να λοξοδρομήσουν ή απλώς να εξερευνήσουν το βούρκο των συγκεκριμένων καναλιών. Το πανεπιστήμιο του Πιτσεμπεργκ στις Η.Π.Α. "άνοιξε" πέρσι πάνω από ένα εκατομμύριο πορνογραφικές εικόνες παιδιών, ενώ αντίστοιχο υλικό με πρωταγωνιστές παιδιά μέχρι 3 ετών ανακάλυψε και η βρετανική αστυνομία. Μόνο στις Η.Π.Α. χάθηκαν τα τελευταία 2 χρόνια με αυτόν τον τρόπο 30 παιδιά. Υπάρχει περίπτωση οι απαγωγείς να δρουν ατομικά, βάζουν και συχνότατα σκοτώνουν τα παιδιά. Αν πρόκειται για κυκλώματα προχωρούν και στην παραγωγή πορνογραφίας. Όσοι μετέχουν στα κυκλώματα ενδέχεται και αυτοί να σκοτώσουν τα παιδιά για να τα εξαφανίσουν ή να τα πουλήσουν στη μακάβρια αγορά των πληρωμένων οργάνων για μεταμοσχεύσεις.

Η δαιμονοποίηση του internet δεν είναι λύση. Το διαδίκτυο δεν παύει να προσφέρει πάρα πολλές άλλες υπηρεσίες. Στερείται ωστόσο στοιχειώδους δεοντολογίας. Πρώτες χειροπιαστές ενέργειες για την πάταξη της παιδικής πορνείας είναι η ψήφιση του νόμου που επιτρέπει την εκδίκαση υποθέσεων παιδεραστίας με ευρωπαίους κατηγορούμενους στη χώρα διάπραξης του αδικήματος. Η πρώτη καταδίκη έγινε στις Φιλιππίνες. Πρόκειται

για τον Βρετανό Στίβεν Ρόι Μίτσελ που καταδικάστηκε σε 17 χρόνια φυλάκιση. Ενθαρρυντικό γεγονός και η σύλληψη του επικεφαλής - επίσης βρετανό- διεθνούς κυκλώματος παιδοφιλίας "spartacus international" Τζον Σταμφορντ, που πέθανε από συγκοπή πριν τη δίκη του.

(www.e-online.gr)

Το κόστος της ηδονής

Ο αριθμός των ιστοσελίδων που φιλοξενούν φωτογραφίες παιδιών σε άσεμνες στάσεις, σπανίως πέφτει κάτω από τις 100.000. Δημιουργοί τους είναι τις περισσότερες φορές οι ίδιοι που εκμεταλλεύονται τα παιδιά και πολλές φορές τα σπρώχνουν και στην πορνεία. Ενδεικτικές, της κατάστασης που επικρατεί, είναι οι καταθέσεις τις οποίες δίνουν στην αστυνομία όσοι συλλαμβάνονται για διακίνηση παιδικής πορνογραφίας μέσω του διαδικτύου. Οι περισσότεροι ισχυρίζονται ότι το κάνουν από το πάθος τους για το γυμνό παιδικό κορμί, ενώ άλλοι παραδέχονται ωμά και κυνικά πως σκοπός τους ήταν η κερδοσκοπία, αφού για να δει κάποιος τις χιλιάδες φωτογραφίες και βίντεο που φιγουράρουν στις σελίδες θα πρέπει να πληρώσει με την πιστωτική του κάρτα ποσά που κυμαίνονται από 50-100\$ (δολάρια).

Site...Θησαυρός

Εάν κάποιος χρήστης ηλεκτρονικού υπολογιστή διενεργήσει επίσκεψη (σερφινγκ) σε διάφορες ιστοσελίδες του κυβερνοχώρου, σίγουρα θα ανακαλύψει έναν πραγματικό θησαυρό, που μπορεί να ικανοποιήσει ακόμα και τα πιο απαιτητικά γούστα. Η πλειονότητα των φωτογραφιών και των βίντεο δείχνουν παιδιά, ακόμη και βρέφη, από 8 μηνών μέχρι 17

ετών, σε άσεμνες στάσεις και ερωτικές περιπτώξεις, είτε μεταξύ τους, είτε με ενήλικα πρόσωπα και φυσικά υπάρχει υλικό για κάθε αρρωστημένο μυαλό.

μεταξύ όλων αυτών υπάρχουν όμως και αρκετές γυμνές φωτογραφίες οι οποίες φαίνεται να λήφθηκαν με τη συναίνεση των ανήλικων παιδιών, που πόζαραν σαν να ήταν πραγματικά φωτομοντέλα, ίσως γιατί δε γνώριζαν τί έμελλε να ακολουθήσει. Ότι τα γυμνά τους κορμάκια θα παρέλαυναν από τις πορνογραφικού περιεχομένου ιστοσελίδες του διαδικτύου.

Πως δουλεύει το σύστημα

Οι συνήθεις τακτικές που εφαρμόζουν οι επισκέπτες των ιστοσελίδων άσεμνου περιεχομένου είναι, κατά πως φαίνεται, δυο. Είτε κατεβάζοντας αρχεία στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή τους ή σε cd-rom και δισκέτες, είτε απλώς αρκούνται στην παρατήρηση του υλικού που υπάρχει. Υπάρχουν μάλιστα, αρκετοί που "κλέβουν" φωτογραφίες και βίντεο, τα οποία στη συνέχεια διακινούν, έναντι διάφορων χρηματικών ποσών σε δικές τους ή σε άλλες ιστοσελίδες παρόμοιου περιεχομένου.

Οι ιστοσελίδες με υλικό παιδικής πορνογραφίας γίνονται γνωστές στους ενδιαφερόμενους, είτε μέσω των λεγόμενων δωματίων επικοινωνίας που υπάρχουν στο διαδίκτυο (chat rooms) είτε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) είτε ακόμη και μέσω των ομάδων συζήτησης (newsgroup), ενώ σπάνια θα ανακαλύψει ο χρήστης του internet φωτογραφίες και βίντεο με παιδιά σε άσεμνες πράξεις ή πόζες σε μηχανές αναζήτησης (search machines).

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι οι ανά το παγκόσμιο επιτήδριοι του είδους χρησιμοποιούν πάντα παραπλανητικά κείμενα ή φωτογραφίες για να προσελκύουν τους χρήστες του

διαδικτύου στις ιστοσελίδες τους. Έχουν χαμογελαστά παιδιά να παίζουν ανέμελα, να επιδίδονται σε ερωτικές περιπτώξεις ή ακόμη και να ποζάρουν ναζιάρικα, όπου, με ένα απλό πάτημα στην εικόνα, σε μεταφέρουν στα "άδυτα" της ιστοσελίδας με το πορνογραφικό περιεχόμενο. Αρκετοί από τους δημιουργούς των υπό αναφορά ιστοσελίδων έχουν χωρισμένα κατά κατηγορία τα παιδιά. Ανάλογα με την ηλικία τους ή πόσο καυτές είναι οι πόζες τους και οι ερωτικές τους περιπτώξεις, οπότε και άλλη η τιμή της πρόσβασης.

Ta chat rooms

Τα chat rooms του διαδικτύου είναι δημόσιοι χώροι επικοινωνίας όπου επιτρέπεται η ανωνυμία. Κρύβουν όμως και αρκετές παγίδες, αφού πέρα από τους απλούς συνηθισμένους χρήστες, εύκολο πεδίο δράσης βρίσκουν και οι παιδεραστές. Αρχίζουν να συνομιλούν με τα υποψήφια θύματά τους, ώστε να δημιουργήσουν ένα κλίμα εμπιστοσύνης και πιο ελεύθερη επικοινωνία, όπου πάντα αποκαλύπτονται, ακόμη και οι σεξουαλικές προτιμήσεις και τις φαντασιώσεις του καθένα. Όσο για το "ψήσιμο" των ανυποψίαστων παιδιών, αυτό γίνεται με αργούς ρυθμούς, είτε μέσω της αποστολής φωτογραφιών παιδικής πορνογραφίας, είτε με φράσεις όπως "είναι κάτι το φυσιολογικό" κτλ. Και όταν λοιπόν ο ανήλικος αποδεχτεί την πρόσκληση-πρόκληση, τότε αρχίζουν και τα δύσκολα, που σε ορισμένες περιπτώσεις καταλήγουν ακόμη και σε εκβιασμούς, αφού λόγω της στενής σχέσης που δημιουργείται, το παιδί δε διστάζει να αποκαλύψει ακόμη και το πραγματικό του όνομα αλλά και τη διεύθυνση του.

Η πηγή του κακού (ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις όσων έχουν ταχθεί στον αγώνα καταπολέμησης του φαινομένου της παιδοφιλίας μέσω του διαδικτύου, τα δύο σημαντικότερα κέντρα διακίνησης πορνογραφικού υλικού είναι η Αμερική και η Ρωσία, ενώ τα τελευταία χρόνια άρχισε να παρατηρείται αύξηση στην Ευρώπη, τη Βρετανία και τη Λατινική Αμερική. πριν ένα χρόνο και σε διάστημα 6 βδομάδων, είχαν προωθηθεί στο internet στην Αμερική περίπου 140.000 φωτογραφίες γυμνών παιδιών ή παιδιών που επιδίδονται σε ερωτικές περιπτώξεις. Όσο για την ηλικία των ανήλικων "φωτομοντέλων", ήταν μεταξύ 6-12 ετών, ενώ υπήρχαν επίσης φωτογραφίες γυμνών βρεφών και κοριτσιών ηλικίας 2-4 ετών. Οι παγκόσμιες διαστάσεις της παιδικής πορνογραφίας μπορούν στο μεταξύ να διαπιστωθούν και από τις υποθέσεις που διερευνώνται κάθε χρόνο από τις διάφορες χώρες. το 40-50% των ηλεκτρονικών αδικημάτων αφορούν την παιδική πορνογραφία. Ενδεικτικά, στην Αγγλία και την Ουαλία το 2003, κάθισαν στο ειδώλιο του κατηγορουμένου για αδικήματα παιδικής πορνογραφίας 2.234 πρόσωπα, σε αντίθεση με 549 που καταγράφηκαν το 2004.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονισθεί πως το μεγαλύτερο πλήγμα που δέχθηκαν οι διακινητές πορνογραφικού υλικού μέσω του διαδικτύου, ήταν πριν από δυο χρόνια, όταν οι ιδιωτικές αρχές 12 συνολικά χωρών, κατόρθωσαν σε συνεργασία να φορέσουν χειροπέδες σε 500 πρόσωπα. Στην κατοχή των συλληφθέντων βρέθηκαν και κατασχέθηκαν ως τεκμήρια περισσότεροι από 20.000 ηλεκτρονικοί φάκελοι με πορνογραφικό υλικό, όπως: φωτογραφίες, βίντεο, ηχητικά ντοκουμέντα (mp3) και κάμερες. Οι συλλήψεις έγιναν ύστερα από έρευνες δυο μηνών, που διενεργήθηκαν σε Γαλλία, Ιταλία, Σουηδία, Ολλανδία, Μεξικό, Χιλή και Αργεντινή.

www.simerini.com.cy/nqcontent.cfm?a_id=209230

Συχνά μάλιστα, πίσω από την κακοποίηση των παιδιών προς τέρψιν των απανταχού παιδόφιλων κρύβονται συγγενής των ανήλικων θυμάτων. Τον Οκτώβριο του 2005, αστυνομικοί της υποδιεύθυνσης Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος συνέλαβαν 5 άτομα (ενώ προέκυψε συμμετοχή ακόμη 20 Ελλήνων χρηστών), τα οποία εμπλέκονται σε μία από τις σημαντικότερες υποθέσεις παιδικής πορνογραφίας. Αποδείχθηκε ότι τα μέλη του κυκλώματος είχαν τοποθετήσει τον server στη Βέροια και όχι σε κάποια πόλη του εξωτερικού, όπως συνηθιζόταν μέχρι πρότινος. Με αυτόν τον τρόπο διακινούσαν φωτογραφίες με ανατριχιαστικό περιεχόμενο που απεικόνιζαν παιδιά και βρέφη να ικανοποιούνται σεξουαλικά, ακόμα και από ζώα. Από το 2001 μέχρι σήμερα έχουν εξιχνιαστεί 50 υποθέσεις, έχουν κατηγορηθεί 119 άτομα και έχουν πραγματοποιηθεί 93 συλλήψεις.

www.kathimerini.gr

Το αρμόδιο τμήμα της Interpol που ασχολείται με τον εντοπισμό κυκλωμάτων που παράγουν και προωθούν υλικό παιδικής πορνογραφίας έχει κατατάξει την Ελλάδα στην ομάδα "επικίνδυνων" χωρών καθώς η εγχώρια παραγωγή παιδικής πορνογραφίας έχει αυξηθεί υπερβολικά την τελευταία δεκαετία. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τους 119 κατηγορούμενους για διακίνηση παιδικής πορνογραφίας που εντοπίστηκαν από την αστυνομία από το 2001 μέχρι σήμερα, οι 47 βρέθηκαν το 2005 στη διάρκεια δυο επιχειρήσεων του Τμήματος Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Ωστόσο, κανείς δεν είναι αυτή τη στιγμή στη φυλακή και καμία υπόθεση δεν έχει τελεσιδικήσει.

Συμπερασματικά θέλουμε να τονίσουμε ότι στην εποχή μας, στην κοινωνία της πληροφορίας, η πορνογραφία συνεχίζει να παίρνει τέτοιες διαστάσεις που απειλεί να διαταράξει τις ανθρώπινες σχέσεις, τα ζευγάρια, την ανάπτυξη των παιδιών και την κοινωνική ζωή. Είναι απαραίτητο να βρεθούν αποτελεσματικές λύσεις για την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού. Πιστεύουμε ότι ένας καλός τρόπος είναι η διαρκής μόρφωση και πληροφόρηση των παιδιών και των νέων για θέματα σεξουαλικής αγωγής από εξειδικευμένους επαγγελματίες, οι οποίοι θα δώσουν τις ορθές βάσεις στις οποίες στηρίζεται η υγιής σεξουαλική ζωή. Επίσης η διαπαιδαγώγηση αυτή πρέπει να απευθύνεται και στους ενήλικες διότι δεν είναι λίγοι εκείνοι οι οποίοι δεν είχαν την ευκαιρία μιας ορθής σεξουαλικής πληροφόρησης όταν ήταν παιδιά ή έφηβοι.

Η συνεχής εκπαίδευση και πληροφόρηση για τα ευαίσθητα θέματα της σεξουαλικής μπορούν να προσφέρουν μια αποτελεσματική προστασία από τους κινδύνους που δημιουργεί η ανεξέλεγκτη διάδοση και διείσδυση κάθε μορφής πορνογραφίας. (THE KINSEY INSTITUTE: Sexuality Information and Education Council of the United States Relationships Relationships Australia, www.medlook.net/article.asp?item_id=1212)

3.1.3 Σεξουαλικός Τουρισμός

Πρόκειται για νέο φαινόμενο, το οποίο οφείλεται εν μέρει τη θεαματική ανάπτυξη των εναέριων κυρίως μεταφορών και στη συνεπακόλουθη αύξηση του αριθμού των τουριστών.

Υπεύθυνοι για τη συνδεόμενη με τον τουρισμό σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών είναι παιδεραστές από την Ευρώπη, τις Η.Π.Α. και την Ιαπωνία, οι οποίοι αποτελούν το σκληρό πυρήνα των παιδεραστών. Σε αυτούς όμως προστίθενται και οι “περιστασιακοί δράστες”. Η τραγωδία αυτή εκτυλίσσεται κυρίως στις χώρες της Άπω Ανατολής, στη Λατινική Αμερική (κυρίως στη Βραζιλία), αλλά και στην κεντρική και Ανατολική Ευρώπη (Πολωνία, Ρουμανία, Ρωσία).

Υπάρχουν, λοιπόν, τουρίστες οι οποίοι ταξιδεύουν σε άλλες χώρες με σκοπό ερωτικές περιπτώξεις με παιδιά. Δεδομένης της ύπαρξης των «σεξοτουριστών» συνεχώς γεννιούνται τα «σεξ-γραφεία ταξιδιών» όπως λέγονται. Στη Γηραιά Ήπειρο τα σκήπτρα σε αυτά τα γραφεία κατέχει το Βέλγιο και έπειτα ακολουθούν Αυστρία, Γερμανία, Ιταλία. Οι χώρες αυτές συναγωνίζονται η μια την άλλη στην αποστολή περισσότερων ομάδων με «σεξοτουρίστες» σε μακρινές χώρες της Λατινικής, κυρίως, Αμερικής. Μάλιστα μετά την εξέλιξη της τεχνολογίας τα ραντεβού μεταξύ τουριστών και μικρών παιδιών κανονίζονται μέσω internet ή μέσω των «ροζ» τηλεφωνικών γραμμών.

(ταχυδρόμος, 1991)

Θύματα σεξοτουρισμού: είναι παιδιά, αγόρια και κορίτσια, 5-12 ετών και σύμφωνα με το Συνέδριο για την παιδική ηλικία που πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε. στη Γενεύη, το

Σεπτέμβριο του 1990, τα παιδιά αυτά έχουν εγκαταλειφθεί από τις οικογένειές τους ή έχουν πωληθεί – φαινόμενα που αφορούν κυρίως χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής. Το πιο φρικτό όμως απ' όλα είναι πως τα παιδιά αυτά δεν προλαβαίνουν να συμπληρώσουν το 25^ο έτος της ηλικίας τους, γιατί δε μπορούν να αντέξουν τη βία που υπόκεινται καθώς και τις αμφεταμίνες και τα άλλα διεγερτικά που τους χορηγούνται.

(ταχυδρόμος, 1991)

θύτες σεξοτουρισμού: οι σεξοτουρίστες ταξιδεύουν σε μακρινές χώρες, με μοναδικό στόχο την ικανοποίηση του κρυφού και διαστροφικού πόθου να ξαπλώσουν στο κρεβάτι με ένα ή περισσότερα παιδιά, αγόρια και κορίτσια, 5-12 ετών, χωρίς να αποκλείονται οι παρεκκλίσεις. Οι πλούσιοι «σεξοτουρίστες» χρησιμοποιούν το πορτοφόλι τους για όλα, ακόμη και για τη δολοφονία του ερωτικού τους αντικειμένου. (ταχυδρόμος, 1991)

Υπολογίζεται ότι 400.000 άνδρες Γερμανοί βρίσκονται κάθε χρόνο σε ταξίδια για τουρισμό σεξ και περίπου 10.000 άνδρες στο σεξ με ανήλικα παιδιά. Ήδη σε 12 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει νομοθεσία που τιμωρεί το σεξ με παιδιά, παιδεραστές. Όπως αναφέρει η ημερήσια εφημερίδα της Κολωνίας, Kolner Stady- Anzeiger, 21.11.1999, το σεξ και τα ναρκωτικά φροντίζουν όλο και περισσότερους Γερμανούς να εγκαταλείπουν την Ταϊλάνδη, χώρα των διακοπών, νωρίτερα με το φέρετρο. Μέχρι του τέλους Δεκεμβρίου του 1999 υπολογίζει η γερμανική πρεσβεία στο Μπανγκόκ με 120 νεκρούς, 25 περισσότερους από το 1998.

Ήδη 5 στους 10, κυρίως ηλικιωμένοι τουρίστες πεθαίνουν από

ανακοπή καρδιάς. Τα κυριότερα αίτια είναι, σύμφωνα με την εκτίμηση της πρεσβείας, είναι η υπερβολική κατανάλωση δυναμικού χαπιού viagra και άλλες ύλες, που μπορεί κανείς να προμηθευτεί εύκολα χωρίς συνταγή γιατρού.

(www.antibaro.gr/society/nalmphanths-paidia.htm)

Βλέπουμε ότι η ταξιδιωτική και η σεξουαλική βιομηχανία μοιράζονται πολλά κοινά συμφέροντα στην εξέλιξη του κόσμου σε γιγάντιο πάρκο αναψυχής. Με τις ρίζες του στο αρχαίο σύμπαν της πορνείας, ο σεξουαλικός τουρισμός επεκτείνεται ανάλογα με το ρυθμό αύξησης της τουριστικής παγκοσμιοποίησης.

Στις χώρες που η σταθερά μεταβλητή είναι η φτώχεια, έχει επιπτώσεις σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπινα πλάσματα, ένα μέρος των οποίων είναι παιδιά. Ολοένα και περισσότερο παρατηρούμε την άνθηση του σεξουαλικού τουρισμού, τάση η οποία, τελικά, ακολουθεί τη συστηματική προσαρμογή των ταξιδιωτικών υπηρεσιών στα μέτρα του πελάτη.

Ο σεξουαλικός τουρισμός επελαύνει σαν χιονοστιβάδα και τείνει να μαζικοποιηθεί. Στην Ταϊλάνδη οι νέοι πελάτες είναι νεαροί Δυτικοί σε αναζήτηση περιπετειών και έντονων εμπειριών. Αντικαθιστούν σιγά-σιγά τους ηλικιωμένους γερμανούς, ιάπωνες ή αμερικανούς τουρίστες, οι οποίοι είχαν κάποτε, με τη σειρά τους, διαδεχθεί τους στρατιωτικούς των βάσεων κατά τη διάρκεια του πολέμου το Βιετνάμ.

Σε αναζήτηση εύκολου και φθηνού σεξ οι σεξουαλικοί τουρίστες συρρέουν επιζητώντας δροσερή, διαθέσιμη, και υποτελή σάρκα. Αρκετοί από αυτούς, για να έχουν ήσυχη τη συνείδησή τους, βρίσκουν όλες τις δικαιολογίες του κόσμου για να πείσουν τον εαυτό τους ότι δεν κάνουν κατάχρηση της

απόγνωσης των νέων, αλλά τους βοηθούν, τους στηρίζουν, στην πραγματικότητα συνεισφέρουν στην ανάπτυξη της χώρας τους.

Αίτια- Παράγοντες που ενισχύουν τον σεξουαλικό τουρισμό

Με την άνθηση του μαζικού τουρισμού, ο ανεπίσημος τομέας της πορνείας αναπτύχθηκε χάρη στην αύξηση των αφίξεων μεμονωμένων τουριστών.

Μπορούμε πλέον να χαρτογραφήσουμε τον σεξουαλικό τουρισμό: οι γυναίκες πηγαίνουν στην Γκόα, στην Ινδία, στην Τζαμάικα, στην Γκάμπια, ενώ οι άνδρες προτιμούν τις νοτιοανατολικές ασιατικές χώρες, το Μαρόκο, την Τυνησία, τη Συνεγάλη, τη Δομινικανή Δημοκρατία, την Κούβα, τον Παναμά, το Σουρινάμ, το Μεξικό, χωρίς να ξεχνάμε και τη Βραζιλία, όπου εκτιμάται ότι τουλάχιστον 500.000 παιδιά έχουν καταφύγει στην πορνεία.

Ο μαζικός σεξουαλικός τουρισμός αναπτύσσεται, έτσι, στο σταυροδρόμι των τουριστικών ρευμάτων. Για πολλούς Δυτικούς αποτελεί μία μορφή νέου αποικισμού, προσαρμοσμένου στην εποχή μας. Κάποιοι επιμένουν ότι δεν πρέπει να συγχέουμε την παιδική πορνεία με την πορνεία ενηλίκων. Η προσπάθεια να υπογραμμιστεί αυτή η διαφοροποίηση την καθιστά ύποπτη. Και όσο περισσότερο εδραιώνεται η συναίνεση για να καταδικάσουμε της σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών, τόσο πιο εύκολα η εκμετάλλευση των ενηλίκων (γυναικών και ανδρών) μοιάζει να γίνεται αποδεκτή ως, υποτίθεται αναπόφευκτη στον κόσμο που ζούμε. Η παιδική πορνεία προκαλεί σε όλους τον αποτροπιασμό, ενώ καθένας, τελικά, καταλήγει να επωφελείται της «κλασικής» πορνείας.

Σε αυτό το πλαίσιο ο σεξουαλικός τουρισμός βρίσκεται, κατά

κάποιον τρόπο, χωρίς ευθύνες, απενοχοποιημένος. Σε βαθμό που οι πρακτικές βασίζονται κυρίως στην «κλασική» βιομηχανία του σεξ: πορνογραφία και πορνεία. Μια πορνεία που δεν είναι παρά εφαρμογή στην πράξη των όσων προτείνει η πορνογραφία. Οι δύο αυτοί κόσμοι εναρμονίζονται για να εργαλειοποιήσουν τα ανθρώπινα όντα και να βιομηχανοποιήσουν το σώμα. Ενώ, επιπλέον, οι μηχανισμοί των Μ.Μ.Ε. και της διαφήμισης έρχονται να προετοιμάσουν το έδαφος για την ενίσχυση της αναγνώρισης της βιομηχανίας τους σεξ.

Η σεξουαλική βία δοξάζεται από τη στιγμή που χρησιμοποιείται παντού στα Μ.Μ.Ε., ακόμη και στις περιπτώσεις όπου αυτό γίνεται για να της ακηθεί κριτική. Πρόκειται για παράδοξο, που αντικατοπτρίζει πλήρως την «καθώς πρέπει», «ανάλαφρη» πορνογραφική κουλτούρα μας, η οποία δοξάζει την υπεροχή του αρσενικού την ώρα που ο ανδρισμός του μοιάζει λιγότερο επιβεβαιωμένος.

Η ζήτηση σεξουαλικών υπηρεσιών ενθαρρύνεται και τονώνεται από μια προσφορά συνεχώς ελκυστικότερη. Η αγορά διευρύνεται και διαφοροποιείται: η διεθνοποίηση της προσφοράς, με κορίτσια όλο και πιο νέα, προερχόμενα από τις τέσσερις γωνιές του πλανήτη προσελκύει καινούργιους πελάτες. Με τη συρροή μεταναστών του σεξ, η οποία τροφοδοτείται από τη δίψα της κατανάλωσης, η εναλλαγή των κοριτσιών είναι βέβαιη. Αντικείμενα κάθε είδους παράνομου εμπορίου, τα σώματα είναι διαθέσιμα και μάλιστα σε τιμές που δεν παύουν να χαμηλώνουν, όπως προστάζει ο ανταγωνισμός.

Ήδη, η αυξανόμενη επιτυχία του γυναικείου σεξουαλικού τουρισμού δείχνει ότι σε αυτόν τον τομέα η γυναίκα προχωρά στα βήματα του άνδρα, αναπαράγοντας παραστάσεις εξουσίας, κυριαρχίας και εκμετάλλευσης. Από αυτήν την άποψη δεν είναι

άσκοπο να αντιπαραβάλουμε- ουσιαστικά σε συμβολικό επίπεδο- από τη μια πλευρά τον οργανωμένο τουρίστα που έχει εμπιστευτεί την προετοιμασία του ταξιδιού του σε κάποιο πρακτορείο, και από την άλλη, τον σεξουαλικό τουρίστα.

Ο οργανωμένος τουρίστας απεκδύεται, συχνά, κάθε ευθύνη από τη στιγμή που πατάει το πόδι του στο εξωτικό θέρετρο του προορισμού του.

Πράγματι, στην άκρη του κόσμου όλα ξαναγίνονται πιθανά, και, κυρίως το να αψηφά κανείς μια σειρά απαγορεύσεων. Ένα παράδειγμα: ένας τουρίστας χαμένος μέσα στο γκρουπ που θα εμπιστευτεί ενδεχομένως την τύχη του στον ταξιδιωτικό οδηγό ή στο πρακτορείο, αλλά παράλληλα, θα επιτρέψει στον εαυτό του πρακτικές τις οποίες συνήθως θεωρεί απαγορευμένες στη χώρα του. Όπως, το να κάνει γυμνισμό σε κάποια παραλία, περιτριγυρισμένος από ανθρώπους που θίγονται από την πράξη του ή, ακόμη, να φλερτάρει με μια πιτσιρίκα...

Συχνά κάπως έτσι ξεκινά για κάποιον τουρίστα- μακριά από το σπίτι του- κάτι που θα ήταν απολύτως αδιανόητο στην ίδια του τη χώρα. Αυτή η επιθυμία μεταμόρφωσης του εαυτού είναι τόσο βολική για τους τουρίστες- οργανωμένους ή όχι- που η ανεύθυνη συμπεριφορά κατά τη διάρκεια του ταξιδιού έχει εδραιωθεί στο πνεύμα τους.

Ο σεξουαλικός τουρίστας ξεφορτώνεται συχνά κάθε αίσθηση ανθρωπιάς και υπευθυνότητας, καθώς, με τη μεσολάβηση της οικονομικής συναλλαγής, αισθάνεται απελευθερωμένος από την ανάγκη να ασχοληθεί με το άτομο που του πρόσφερε ερωτική ευχαρίστηση. Δε νιώθει πλέον την υποχρέωση να σεβαστεί το άτομο αυτό ούτε να του προσφέρει ευχαρίστηση. Πληρώνοντας για μια υπηρεσία, σεξουαλική κατά περίπτωση, αγοράζει την ελευθερία ενός προσώπου πάνω στο

οποίο, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, έχει κάθε δικαίωμα. Συμπεριλαμβανομένου του υποβιβασμού αυτού του προσώπου σε κάθε «εμπορικό αγαθό».

Δεν έχει ανάγκη να καλομεταχειριστεί τη λεία του, γιατί αυτή είναι εξαναγκασμένη στην υποτέλεια, και μπορεί να τη χρησιμοποιεί κατά βούληση, χωρίς το φόβο ότι θα εκδιωχθεί ή θα τιμωρηθεί από κάποια αρχή. Ο πελάτης είναι άρχοντας.

Ο πελάτης- τουρίστας λοιπόν, κρατά αποκλειστικά τα ηνία, ενώ το άλλο άτομο βρίσκεται υποβιβασμένο στην κατάσταση του σεξουαλικού σκλάβου, που θα τον μεταχειριστεί όπως θέλει, καλά ή άσχημα, το εκάστοτε αφεντικό.

Όπως βλέπουμε, οι διαφορές μεταξύ οργανωμένου τουρίστα και σεξουαλικού τουρίστα είναι μεγάλες, όμως το πέρασμα από τη μία ιδιότητα στην άλλη είναι μερικές φορές εντυπωσιακά εύκολο. Σε γενικές γραμμές το πληρωμένο σεξ έχει μετατραπεί σε λιγότερο ή περισσότερο ευδιάκριτη συνισταμένη του μαζικού τουρισμού. Παρ' όλα αυτά, οι περισσότεροι σεξουαλικοί τουρίστες δρουν μεμονωμένα. Ουσιαστικά για δυο λόγους, πρώτο εξαιτίας του φόβου μήπως εντοπιστούν και έπειτα αποκαλυφθούν, καθώς και λόγω του προφανούς εγωκεντρισμού κάθε ατόμου που ασελγεί.

Ένας οργανωμένος τουρίστας μπορεί να μεταμορφωθεί σε σεξουαλικό τουρίστα, εάν ακολουθεί αβασάνιστα τη σημερινή τάση να είναι κανείς «μέσα στα πράγματα», κάπου μεταξύ της λατρείας του αίματος και της αποθέωσης της νεότητας, με φόντο τη σεξουαλική επιθυμία και την πολιτισμική κακοδαιμονία.

Στη δύση ο σεξουαλικός τουρισμός συνεχίζει να υφίσταται με δυο απλοϊκούς τρόπους και ατελείς τρόπους, από τη μία ως ροπή προς την εξαθλίωση και από την άλλη ως φιλανθρωπία.

Υπάρχουν τέσσερις βασικοί λόγοι για την ακμή του μαζικού

σεξουαλικού τουρισμού:

1. η αυξανόμενη φτώχεια
2. η απελευθέρωση της αγοράς του σεξ κατά τρόπο που ενθαρρύνεται σε μικρότερο ή σε μεγαλύτερο βαθμό το εμπόριο σάρκας
3. η διατήρηση των πατριαρχικών και σεξιστικών κοινωνιών
4. η σταδιακή υπονόμηση των γυναικών στο φόντο της γενικής και κοινότοπης σεξουαλικής βίας, και, τέλος η έκρηξη του διεθνούς τουρισμού και των ρευμάτων μεταναστών κάθε είδους.

Αυτή η άνθηση ενισχύεται από δύο χαρακτηριστικά των κοινωνιών μας:

1. καταρχάς, από την ολοένα και πιο ελεύθερη διακίνηση των ταξιδιωτών (μάζες τουριστών που κυκλοφορούν από και προς κάθε κατεύθυνση).
2. από την υπέρ- σεξουαλικότητα των νέων, που στηρίζεται από την εμμονή των Μ.Μ.Ε. στη σεξουαλική βία. Τροφοδοτείται, επίσης, από τη συνάντηση της αθλιότητας με την ομορφιά του κόσμου. Αθλιότητα και ομορφιά καταμαρτυρούν το ρήγμα που ευθύνεται για την ανισότητα στον πλανήτη.

Ύστερα από διακήρυξη του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού (ΠΟΤ) για την πρόληψη του οργανωμένου σεξουαλικού τουρισμού- η οποία υιοθετήθηκε στο Κάιρο τον Οκτώβρη του 1995 και ευαισθητοποίησε τους παράγοντες του κλάδου του τουρισμού, καθώς και το σύνολο των πελατών- ταξιδιωτών έναντι αυτού του παγκόσμιου ρεύματος (το οποίο δεν αφορά μονάχα τα παιδιά)- η ανέναντι του

«μαζικού σεξουαλικού τουρισμού» έχει αρχίσει να οργανώνεται.

Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 3-9-2006

(ή www.anthropos.gr/show-news.asp?id=7491)

3.1.4 Μετανάστες

Πίσω από λέξεις, όπως σωματεμπορία, σεξουαλική εκμετάλλευση, λαθρεμπόριο «λευκής σαρκός» κρύβεται ένα, τις περισσότερες φορές, ανομολόγητο δράμα με τραγικά θύματα εκατομμύρια γυναίκες και παιδιά, συνήθως από τις ανατολικές χώρες. Τις διαστάσεις αυτής της παγκόσμιας βιομηχανίας του σεξ, που υπολογίζεται ότι φέρει κέρδη της τάξης των 8 δις δολαρίων το χρόνο. Ειδικότερα για τη χώρα μας φωτίζει η έρευνα «Λαθρεμπόριο γυναικών παιδιών: Ελλάδα, μια χώρα προορισμού και διέλευσης» του μέλους Ακαδημίας Επιστημών της Νέας Υόρκης και αντιπροέδρου στην Ελληνική Εταιρεία Δημογραφικών Σπουδών Έφρας Εμκε- Πουλοπούλου.

Στα 100.000 θύματα τη δεκαετία φθάνει το λαθρεμπόριο γυναικών και παιδιών για σεξουαλική εκμετάλλευση, μόνο στην Ασία και τον Ειρηνικό (unicef). Ωστόσο στοιχεία για τη βίαιη ή μη μεταφορά τους σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεν είναι διαθέσιμα. Οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις εκτιμούν πως ένα με δύο εκατομμύρια γυναίκες και ανήλικες μετακινούνται παράνομα παγκοσμίως κάθε χρόνο, ενώ ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΔΟΜ) αντίστοιχα αναφέρεται σε 700.000 γυναίκες και παιδιά που ετησίως γίνονται αντικείμενο λαθρεμπορίου.

Μόνο το 2000, σύμφωνα με το ΔΟΜ, 300.000 γυναίκες από χώρες της κεντρικής Ευρώπης δούλευαν ως πόρνες στη Δυτική Ευρώπη.

www.anatolikos.com/somateporoi/diki293.htm

ΕΡΕΥΝΑ UNICEF:

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ: Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΓΙΝΕ

ΝΟΕΜΒΡΙΟ 2001

ΠΕΡΙΟΧΗ : ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ : ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, 18
ΕΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩ

ΔΕΙΓΜΑ : 1004 ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ: Η συλλογή στοιχείων έγινε με τη μέθοδο των τηλεφωνικών συνεντεύξεων βάση ηλεκτρονικού ερωτηματολογίου, με το ειδικό λογισμικό CTIS και για τη διεξαγωγή της έρευνας εργάστηκαν 36 ερευνητές επόπτες στο call center της εταιρίας στην Αθήνα.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ: Τυχαία δειγματοληψία με χρήση quota.

Η KΑΠA Research είναι μέλος της ESOMAR και του ΣΕΔΕΑ και τηρεί τους κώδικες δεοντολογίας για τη διεξαγωγή και δημοσιοποίηση ερευνών κοινής γνώμης.

Σύμφωνα με ους μετανάστες:

1. η πλειοψηφία των ερωτώμενων μεταναστών 65,5% συμφωνεί πως «τα παιδιά των μεταναστών πέφτουν συχνά θύματα εκμετάλλευσης».
2. η καταναγκαστική/ παράνομη εργασία εμφανίζεται ως η κυριότερη μορφή εκμετάλλευσης στην κοινότητα των μεταναστών, σε ποσοστό 67,8% έναντι της παιδικής πορνείας που εμφανίζεται ως δεύτερη μορφή παιδικής εκμετάλλευσης, σε ποσοστό 16,1%.
3. τα χρήματα που κερδίζουν τα εργαζόμενα παιδιά των

μεταναστών προορίζονται κυρίως για την οικονομική ενίσχυση της οικογένειάς τους. «βοηθούν την οικογένειά τους», απαντά το 38,5%.

4. οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων παιδιών των μεταναστών φαίνεται να είναι οι εξής: «πολλές ώρες για το 43% των ερωτηθέντων και επικίνδυνες»- τραυματισμοί και ατυχήματα για το 20,2%, «ανθυγιεινές μολύνσεις/ ασθένειες» για το 13,1%.
5. προκειμένου για την αντιμετώπιση του προβλήματος της εκμετάλλευσης των παιδιών τους, οι μετανάστες απαιτούν από το ελληνικό κράτος «να τους βοηθήσει οικονομικά ώστε να μη χρειάζεται να εργάζονται τα παιδιά τους», σε ποσοστό 32,2%. «να φροντίσει ώστε όλα τα παιδιά των μεταναστών να πηγαίνουν σχολείο», ζητά το 22,7% των ερωτηθέντων.
6. σύμφωνα με τις απαντήσεις των γονέων, περίπου 4 στα 10 (37,9%) εργαζόμενα παιδιά δεν πηγαίνουν καθόλου σχολείο
7. σε ότι αφορά τις συνθήκες εργασίας των παιδιών τους 5 στους 10 γονείς (51,7%) δηλώνουν ότι τα παιδιά τους εργάζονται «πολλές ώρες».

3.1.5 Γονείς εκπορνεύουν τα παιδιά τους

Η μακρά ιστορία της παιδική πορνείας έχει μια ζοφερή πορεία κακοποιήσεων που μέρος της είναι και η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών από γονείς τους. Οι κακοποιήσεις αυτές συνδέονται με την απόλυτη εξουσία των γονέων στα παιδιά τους. (www.auth.g/virtualschool/1.1/TheoryReasearch/CongresPapanikolaou.html)

Βλέπουμε λοιπόν πως η οικογένεια είναι εξαιρετικά επικίνδυνο πεδίο για σεξουαλική εκμετάλλευση του παιδιού. Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω της σχέσης εμπιστοσύνης που υπάρχει σε συνδυασμό με την ανηλικιότητα, την υποδιέστηρη δηλαδή θέση του παιδιού σε σχέση με το δράστη, διευκολύνει την απόκρυψη της σεξουαλικής εκμετάλλευσης (αλλά και της σεξουαλικής κακοποίησης). http://6gym-serron.ser.sch.gr/EFIMER_1/reportaz.htm

Η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών ειδικότερα μέσα στα πλαίσια της οικογένειας αποτελεί στις μέρες μας ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Στοιχεία που αποδεικνύουν το γεγονός αυτό ωστόσο, αποκαλύπτονται πολύ δύσκολα. (www.auth.g/virtualschool/1.1/TheoryReasearch/CongresPapanikolaou.html)

Χαρακτηριστικά παιδιού θύματος

Το παιδί- θύμα γίνεται αντιληπτό από τα χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς του.

Το θλιμμένο και απομονωμένο παιδί, το παιδί με παραβατική συμπεριφορά και επιθετικότητα, γενικότερα το παιδί με έντονα προβληματική συμπεριφορά ενδέχεται να έχει τραυματικές εμπειρίες σεξουαλικής εκμετάλλευσης και

κακοποίησης. Φυσικά αυτά τα χαρακτηριστικά δεν αξιολογούνται ως διαγνωστικά. Σίγουρα όμως δίνουν αφορμή για προβληματισμό και διερεύνηση των βιογραφικών στοιχείων του παιδιού, συλλογή πληροφοριών για το οικογενειακό περιβάλλον στο οποίο ζει και, γιατί όχι, με διάλογο και συνεργασία με τους γονείς.

Το παιδί-θύμα χαρακτηρίζεται επίσης από χαμηλή αυτοεκτίμηση, αισθήματα στιγματισμού, απομόνωση, δυσκολία ανάπτυξης στενών διαπροσωπικών σχέσεων και ομαλής σεξουαλικής ζωής.

Ως έφηβου/ ενήλικες τα θύματα παρουσιάζουν σε μεγαλύτερο ποσοστό πρόωρο ξεκίνημα σεξουαλικών επαφών, εγκυμοσύνες στην εφηβεία, σεξουαλική επαφή χωρίς προφύλαξη, πολλαπλούς σεξουαλικούς συντρόφους, φορείς ασθενειών που μεταδίδονται με τη σεξουαλική επαφή, όμως και αυτά είναι χαρακτηριστικά τα οποία πρέπει να εξετάζονται με ιδιαίτερη επιφύλαξη γιατί εύκολα προκαλούνται από ένα σωρό άλλα αίτια.

Χαρακτηριστικά εμπόρου- δράστη

Οι έμποροι- δράστες είναι συνήθως άτομα γνώριμα στο παιδί, στα οποία δείχνει εμπιστοσύνη. Περιγράφονται ως άτομα με κυριαρχική συμπεριφορά, στερημένα στην παιδική ηλικία ή φέρουν οι ίδιοι εμπειρίες διαφόρων μορφών σεξουαλικής εκμετάλλευσης ή βίας, σεξουαλικής ή ψυχολογικής κακοποίησης, παραμέλησης ή σωματικής κακοποίησης.

http://6gym-serron.ser.sch.gr/EFIMER_1/reportaz.htm

3.1.5.1 Κοινωνικοί και ατομικοί παράγοντες που καθιστούν την οικογένεια πυρήνα υψηλού κινδύνου.

Το παιδί, από πρόσωπο αγάπης στοργής και φροντίδας για την οικογένεια, γίνεται αντικείμενο σεξουαλικής εκμετάλλευσης και εμπορίας από κάποιους διεστραμμένους ανά τον κόσμο.

Τα χαρακτηριστικά των οικογενειών και των ατόμων που εμπλέκονται στη σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών ποικίλουν. Όμως τα θετά ή υιοθετημένα παιδιά, τα παιδιά που ζουν σε ανάδοχες οικογένειες ή σε οικογένειες που βρίσκονται σε δικαστικές διαμάχες, ή σε οικογένειες που ασκείται συχνά βία, αποτελούν πληθυσμό υψηλού κινδύνου. Σε αυτές τις περιπτώσεις οι οικογενειακοί δεσμοί δεν είναι ισχυροί, τα παιδιά δεν εποπτεύονται επαρκώς, και το ενδιαφέρον των γονέων είναι εστιασμένο στις δικές τους επιδιώξεις και όχι στο συμφέρον των παιδιών. Και φυσικά σε τέτοιες περιπτώσεις πιθανό να υπάρχει και σεξουαλική κακοποίηση.

Οι κυριότεροι όμως παράγοντες που καθιστούν τον οικογενειακό πυρήνα πεδίο υψηλού κινδύνου είναι:

1. αρχικά η παρουσία στην ενός πρώην θύματος σεξουαλικής εκμετάλλευσης
2. προβλήματα στις σχέσεις του ζευγαριού καθώς και οικονομικά προβλήματα της οικογένειας
3. προβλήματα υγείας στους γονείς και διάφορα άλλα σοβαρά οικογενειακά προβλήματα
4. η παρουσία πατριού ή συντρόφου της μητέρας και αντίστροφα
5. χαμηλό κοινωνικό- μορφωτικό επίπεδο των γονέων, χωρίς ωστόσο να είναι σπάνιο το φαινόμενο και σε ανώτερες κοινωνικές τάξεις

6. σύγχυση των οικογενειακών ρόλων και η απουσία ορίων
7. η παρουσία κάποιας ψυχοπαθητικής προσωπικότητας.

3.2 ΑΙΤΙΑ- ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

Ένα μεγάλο ποσοστό ευθύνης έχουν οι ενήλικες του περιβάλλοντος του κάθε παιδιού. Τα παιδιά αποτελούν τις προσωπικές μας μικρογραφίες. Τα παιδιά που αναθρέφονται χωρίς αγάπη, στοργή, πειθαρχία και κατανόηση νιώθουν ελλιπή και το κενό που δημιουργείται στις ψυχές τους έρχεται να καλύψει η κακή παρέα, συνήθως, που θα φροντίσει να πετρώσει τις καρδιές τους και να τους διδάξει τη μισαλλοδοξία και τον φθόνο. Όταν ένα παιδί δεν εισπράττει έναν έπαινο ή μια αγκαλιά, θα αναζητήσει καταφύγιο σε κάτι που ουτοπικά θα το κάνει να νοιώσει πως ανήκει κάπου- σε μια ομάδα- και θα μισήσει τον πλησίον του που εισπράττει απλόχερα την επιβράβευση από το κοινωνικό σύνολο. Ας μη μείνουμε, όμως, μόνο στο ρόλο της οικογένειας. Το δεύτερο βασικό ρόλο στη διαμόρφωση της προσωπικότητας ενός μικρού παιδιού παίζει ο παιδαγωγός. Ο άνθρωπος που ασκεί λειτούργημα και έχει διοριστεί από την Πολιτεία, όχι μόνο, για να διδάσκει το μάθημα, αλλά και να συμπαρίσταται σε εκείνα τα παιδιά που τον έχουν ανάγκη. Δυστυχώς, ελάχιστοι δάσκαλοι- λειτουργοί εντάσσονται στο εκπαιδευτικό μα σύστημα και η πλειοψηφία δασκάλων και καθηγητών, κάθε άλλο παρά συμβουλευτικό χαρακτήρα παρουσιάζει.

(<http://insatiable.blogs.gr/index.php?op=ViewArticle=1833>)

Τα αίτια της πορνείας ποικίλουν, ωστόσο η φτώχεια,

η κοινωνική ανισότητα και οι πατριαρχικές δομές αποτελούν αναμφισβήτητα τους πλέον καθοριστικούς παράγοντες. Στις αναπτυσσόμενες χώρες η μαζική αστυφιλία, η αυξανόμενη οικονομική ύφεση, η έλλειψη προστασίας από την πλευρά της οικογένειας και της κοινωνίας, οι διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των παιδιών, το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο πολλών γονέων, η ανάπτυξη του μαζικού τουρισμού και η επιδίωξη του εύκολου κέρδους αποτελούν μια εξήγηση για τις διαστάσεις που έχει λάβει η παιδική πορνεία.

Η παιδική πορνεία είναι εξαιρετικά επικερδής, και, παραδόξως, περικλείει πολύ λιγότερους κινδύνους για τους ανθρώπους που κινούν τα νήματα απ' ό,τι το εμπόριο ναρκωτικών. Πρόκειται για έναν (εγκληματικό) οικονομικό κλάδο σε άνθηση στον οποίο, από ο χωριό από το οποίο απάγεται ένα παιδί έως τον οίκο ανοχής όπου μεταφέρεται τελικώς, συμμετέχει μια ολόκληρη αλυσίδα από μεσάζοντες (εμπόρους, χρηματοδότες, έως και ειδικοί για την «έρευνα αγοράς») οι οποίοι εξαπατούν την αστυνομία και δωροδοκούν τους πολιτικούς.

Τα παιδιά τα οποία υποφέρουν κάτω από τη νέα μορφή δουλείας με μεγάλη δυσκολία κατορθώνουν να ξεφύγουν και, ακόμη και αν τελικά τα καταφέρουν, συνωθούνται συχνά στις φυλακές, όπου συμβαίνει για παράδειγμα στο Πακιστάν.

[\(www.karamanou.gr/gr/uploads/documents/\)](http://www.karamanou.gr/gr/uploads/documents/)

Η κύρια αιτία του εμπορίου είναι η ελλιπής νομοθεσία των χωρών και κυρίως η έλλειψη ενημέρωσης

και ασφαλώς απαιτούνται δραστικά μετρά για την καταπολέμηση της φτώχειας.

(www.istoselides.gr/news/print.php?sid=1502)

Η πλειονότητα των Ελλήνων θεωρεί πως η νομοθεσία που υπάρχει είναι ανεπαρκής, ενώ ως σημαντικότερη αιτία για το φαινόμενο της παιδικής πορνείας θεωρείται ο εξαναγκασμός από ους ίδιους τους γονείς. Επίσης, μια ακόμη από τις σημαντικές αιτίες αναφέρεται η ύπαρξη οργανωμένων παράνομων κυκλωμάτων.

(www.patris.gr/archive/2001/12/11/7th.html)

Η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών δεν αφορά μόνο την προαγωγή τους. Ωστόσο, η φτώχεια που υπάρχει, π.χ. στις ασιατικές χώρες, όπου ανθεί ο σεξουαλικός τουρισμός τον πόλεμο και το συνεπακόλουθό του την προσφυγιά, καθώς και οι οικονομικές ανακατατάξεις.

(<http://europa/bulletin/el/200012/p104014.htm>). Ένας ακόμη αιτιογενής παράγοντας στον οποίο φαίνεται να οφείλεται η παιδική πορνεία με πρωτοβουλία ανηλίκων, είναι ότι τα παιδιά αυτά, πολύ πιθανόν, μικρότερα να έχουν υποστεί σεξουαλική παραβίαση από κάποιον ενήλικα.(Welldon,1997).

Για να σπάσει ο κύκλος του διαβόλου της φτώχειας, της βίας και της αρρώστιας, πρέπει κανείς να επέμβει στα τρυφερότερα παιδικά χρόνια και μάλιστα τόσο γρήγορα, όσο είναι δυνατόν. Όλοι παραπονιούνται, ότι ένας αριθμός των υπεύθυνων, διαμέσου της ανικανότητας, άγνοιας, απάθειας ή και συνειδητής αμέλειας, αγνοούν τις ουσιώδες προϋποθέσεις της ανάπτυξης. Κυβερνήσεις καταχρώνται την εμπιστοσύνη του πληθυσμού, έβαλαν το μέλλον των παιδιών σε παιχνίδι και έχασαν το ανθρώπινο δυναμικό

των χωρών τους. Εκεί, όπου όλα τα σημερινά παιδιά τα παραμελούν και αφαιρούν από αυτά ό,τι χρειάζονται, δυναμώνουν οι πολιτικοί ηγέτες τη διαφθορά και τη φτώχεια, επισημαίνει χαρακτηριστικά η unicef. Όλα τα παιδιά έχουν το δικαίωμα σε μία δυνατή καλή αφετηρία για τη ζωή. Η unicef αναφέρει ότι οι επενδύσεις στην ανάπτυξη των μικρών παιδιών έχει ως αποτέλεσμα τη μετέπειτα εξοικονόμηση π.χ. τα στις υπηρεσίες υγείας, στο εκπαιδευτικό σύστημα και σε άλλους τομείς. Επίσης, οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των φύλων θα μπορούσαν να μειωθούν διαμέσου καλυτέρευσης του εφοδιασμού των μικρών παιδιών και τελικά να καλυτερεύσει η χώρα τη δική της ικανότητα ανταγωνιστικότητας στην παγκόσμια οικονομία. (Frankfurter Rundschau, Frankfurt, 13/12/2000)

Οι αιτίες πίσω από την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών συμπεριλαμβάνουν τη φτώχεια, τον πόλεμο, το οργανωμένο έγκλημα, την παγκοσμιοποίηση, την απληστία, τη δυσλειτουργία της οικογένειας και το εμπόριο ναρκωτικών.

Η unicef αντιμετωπίζει τις αιτίες της παιδικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης για να βελτιώσει την εκπαίδευσή τους και την ποιότητα αυτής, με εκστρατείες ενημέρωσης και την προώθηση των δικαιωμάτων των παιδιών. Η unicef υποστηρίζει προγράμματα που βοηθούν τις κοινότητες να γίνουν η πρώτη γραμμή προστασίας παιδιών και επίσης προωθεί την ενίσχυση της νομοθεσίας και την επιβολή νόμων ώστε να σταματήσει το απεχθές εμπόριο παιδιών για σεξουαλική εκμετάλλευση. Για παράδειγμα, στην Καμπότζη πρόγραμμα υποστήριξης της unicef έσωσε 148

παιδιά από οίκους ανοχής και παρείχε φροντίδα και βοήθεια επανένταξης στα παιδιά του δρόμου- παιδιά που διατρέχουν υψηλότερο κίνδυνο να πέσουν θύματα του εμπορίου αυτού. Η unicef και η ελληνική επιτροπή συνεργάζεται με τοπική μη κυβερνητική οργάνωση που βοηθά να επανενταχθούν τα παιδιά του δρόμου, το 80% των οποίων έχουν πέσει θύματα εκμετάλλευσης στην Ελλάδα ή στην Ιταλία.

(www.unicef.gr/oldpress/2001/dt4901.php)

3.3 ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ- ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ

Η βία κατά των παιδιών είναι ευρύτατα διαδεδομένο φαινόμενο σε όλες τις κοινωνίες. Η ενδοοικογενειακή βία είναι το πιο αποσιωπημένο έγκλημα στον κόσμο και αφορά γυναίκες και παιδιά ανεξαρτήτως ηλικίας περιβάλλοντος και κοινωνικής θέσης. Τα τελευταία χρόνια με την ενίσχυση των μεταναστευτικών ρευμάτων, η βία των παιδιών με σκοπό την σεξουαλική τους εκμετάλλευση έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις. Οι ροές από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αυξάνονται συνεχώς και προστίθενται σε εκείνες από την Ασία, την Αφρική και τη Λατινική Αμερική. Τα παιδιά πλήττονται περισσότερο από τη σύγχρονη αυτή μορφή δουλείας, που παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα και συνδέεται τόσο με τη φτώχεια όσο και με την κουλτούρα της βίας και της πατριαρχίας. Η Ελλάδα πλήττεται άμεσα από τη δράση των διεθνών οργανωμένων εγκληματικών δικτύων γιατί λόγω της γεωγραφικής της θέσης αποτελεί χώρα υποδοχής, αλλά πέραν της ισχύουσας ήδη νομοθεσίας, να αναληφθούν πρωτοβουλίες και να σχεδιασθούν συγκεκριμένα μέτρα καταπολέμησης της σεξουαλικής βίας και της διακίνησης παιδιών.

Ένα τέτοιο αποτελεσματικό μέτρο μπορεί να αποτελέσει η σύσταση και λειτουργία ενός κέντρου, που θα λειτουργεί στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τη μετανάστευση του οποίου η έδρα, σύμφωνα με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, έχει ορισθεί να είναι η Ελλάδα. Βασικός σκοπός του κέντρου θα είναι να ενισχύσει την αντιμετώπιση του προβλήματος της βίας εναντίον των παιδιών και των γυναικών, με ιδιαίτερη φροντίδα για τις πλέον ευάλωτες πληθυσμιακές ομάδες, όπως είναι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, τα θύματα

της αναγκαστικής πορνείας και της εμπορίας (trafficking).

Το κέντρο θα στοχεύει επίσης στην ενημέρωση του κοινού για το πρόβλημα της βίας και της εμπορίας ανθρώπων σε διευρυμένο ευρωπαϊκό επίπεδο και στη μεταβολή της επικρατούσας στερεοτυπικής άποψη για τα θύματα βίας και του trafficking που συχνά τείνει να είναι περισσότερο αρνητική για τα θύματα παρά για τους θύτες.

Το έργο του κέντρου θα συνεισφέρει, επομένως, στην περαιτέρω ανάπτυξη, ενίσχυση και συντονισμό των μελλοντικών ευρωπαϊκών πολιτικών στον τομέα της πρόληψης καταπολέμησης και της αρωγής θυμάτων. (Άννα Καραμάνου, Ευρωβουλευτής)

Για την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών απαραίτητη προϋπόθεση είναι η πρόκληση ενός κύματος ντροπής και αισθήματος εξορισμού της δημόσιας γνώμης, εναντίον των παρανομούντων, ώστε είναι γενική απαίτηση να εφαρμόζονται οι νόμοι και να λαμβάνονται όλα τα νομικά, τα προληπτικά, παιδαγωγικά και ψυχολογικά μέτρα.

Μαζί με την καταπολέμηση της φτώχειας, της ανέχειας και της κακομοιριάς, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο εκδημοκρατισμός των κοινωνιών, μαζί με τη δημιουργία ενός κώδικας ηθικής, διότι ο τουρισμός του σεξ είναι δημιουργία των πολιτών της ευημερίας και γι' αυτό το σχέδιο δράσης πρέπει να βρίσκεται κάτω από το διεθνή και πανεθνική καθοδήγηση και συνεργασία. Μόνον έτσι μπορεί να αναχαιτιστεί το κύμα της διαφθοράς σε όλες τις χώρες κυρίως όμως στις δυτικές χώρες.

Η παγκόσμια οργάνωση για τη διατροφή στη συγκέντρωση κορυφής στη Ρώμη ανακοίνωσε, ότι 800 εκατομμύρια άνθρωποι σε όλον τον κόσμο υποφέρουν από την πείνα. Στη Νότια Αφρική απειλούνται πάνω από 10 εκατομμύρια

ανθρώπων από την πείνα. Το λιγότερο ένα εκατομμύριο τόνοι είδη διατροφής είναι απαραίτητοι για να αντεπεξέλθουν την καταστροφή. Με το παγκόσμιο Κογκρέσσο προσπαθείτε να τοποθετηθούν πολιτικοί στόχοι για να μειωθεί ο αριθμός του απειλούμενου από την πείνα πληθυσμού σε όλον τον κόσμο ως το 2015 να μειωθεί στα 400 εκατομμύρια.

Ο πολιτικός είχε τεθεί αρχικά ως στόχος το 1996. Για να επιδιωχθεί αυτός ο στόχος όμως απαιτούνται προγράμματα εναντίον της πείνας στο ύψος των 24 δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο. Αν δε συμβεί αυτό, τους υπενθυμίζουν δε μπορούν οι κυβερνήσεις τους να περιμένουν αναπτυσσόμενη βοήθεια από τις βιομηχανικές χώρες. Στο παγκόσμιο Κογκρέσσο της Ρώμης έλαβαν μέρος 5000 αντιπρόσωποι από περισσότερες από 180 χώρες. Επίσης έλαβε χώρα και μεγάλη διαδήλωση από 40.000 διαδηλωτές από πολλές χώρες και αντιπάλους της παγκοσμιοποίησης που απαιτούν βοήθεια και δραστικά μέτρα, εναντίον της πείνας.

(<http://www.istoselides.gr/news/print.php?sid=1502>)

Όσον αφορά την πρόταση σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας, η επιτροπή αποσκοπεί να βελτιώσει τις διατάξεις της κοινής δράσης του 1997 ποινικοποιώντας το σύνολο των συμπεριφορών που συνδέονται με την παιδική πορνεία, συμπεριλαμβανομένης της διαφυγής στο internet. Το κείμενο εντάσσεται ως προς αυτό στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που διεξάγονται στο Συμβούλιο της Ευρώπης για την κατάρτιση μιας σύμβασης με θέμα την εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο. Με την επινόηση κοινών ορισμών, η πρόταση αποσκοπεί επίσης να διευκολύνει τη δικαστική συνεργασία σε αυτές τις υποθέσεις εξασφαλίζοντας ότι τα άτομα που είναι

ύποπτα για τη διάπραξη αδικήματος σε ξένη χώρα δε μπορούν να διαφύγουν τη δικαιοσύνη. Τέλος, προβλέπονται ειδικές διατάξεις υπέρ των θυμάτων.

(<http://europa.eu/bulletin/ell200012/p104014.htm>)

Για να είναι αποτελεσματικές οι στρατηγικές καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης σε όλο το φάσμα του αποκρουστικού φαινομένου, πρέπει να στοχεύουν τόσο ενάντια στην προσφορά δηλαδή ους διακινητές, όσο και στη ζήτηση δηλαδή τους «πελάτες». Όσον αφορά την προσφορά, οι συνθήκες που οδηγούν στην παράνομη διακίνηση των ανθρώπων πρέπει να αντιμετωπίζονται μέσα από προγράμματα τα οποία θέτουν τις κοινότητες σε επιφυλακή ως προς τους κινδύνους της παράνομης διακίνησης, βελτιώνουν και επεκτείνουν τις εκπαιδευτικές και οικονομικές ευκαιρίες για τις ευάλωτες ομάδες, προάγουν την ίση πρόσβαση στη μόρφωση, ενημερώνουν τους ανθρώπους ως προς τα νόμιμα δικαιώματά τους και δημιουργού ευκαιρίες και πληρέστερη κα καλύτερη ζωή.

Σχετικά με τους «πελάτες», οι διωκτικές αρχές πρέπει να τους καταδιώκουν σθεναρά καθώς και εκείνους που τους βοηθούν και τους υποθάλπουν. Πρέπει να καταπολεμούν τη διαφθορά στο δημόσιο τομέα, η οποία διευκολύνει το εμπόριο και επωφελείται από αυτό. Πρέπει ακόμα να εντοπιστούν και να αποκλειστούν οι δίοδοι της παράνομης διακίνησης μέσα από πληρέστερη συλλογή πληροφοριών και συντονισμό. Πρέπει να διασαφηνιστούν από νομική πλευρά οι ορισμοί της διακίνησης και να συντονιστούν οι αρμοδιότητες των διωκτικών αρχών. Τέλος, πρέπει να εκπαιδευτεί το προσωπικό για να είναι σε θέση να αναγνωρίζει και να κατευθύνει τα θύματα διακίνησης σε κέντρα παροχής κατάλληλης φροντίδας.

Ως προς τη ζήτηση, όσοι εκμεταλλεύονται διακινούμενα

άτομα πρέπει να εξακριβώνεται η ταυτότητά τους και να διώκονται νομικά. Εκμεταλλευτές διακινούμενων θυμάτων για σεξουαλική εκμετάλλευση πρέπει να κατανομάζονται και να τιμωρούνται. Σε σχέση με το σεξουαλικό δουλεμπόριο πρέπει να γίνονται εκστρατείες ενημέρωσης σε χώρες προορισμού, με σκοπό να γίνει πιο δύσκολη η απόκρυψη ή η άγνοια για την παράνομη διακίνηση.

Τα προγράμματα καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης ανθρώπων πρέπει να συντονίζονται σε τοπικό, πολιτειακό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Στρέφοντας την προσοχή του κόσμου στο συγκεκριμένο πρόβλημα, οι επιχειρήσεις μπορούν να εξασφαλίσουν δημόσια υποστήριξη στον αγώνα τους εναντίον της παράνομης διακίνησης και τα προγράμματα τα οποία εκπονούνται από ενδιαφερόμενους φορείς είναι τα πλέον αποτελεσματικά ικανά να επιτύχουν καθώς συντελούν σε μια εμπειριστατωμένη θεώρηση του προβλήματος. Ο συντονισμός και η συνεργασία σε εθνικό επίπεδο,- θα ενισχύσει την προσπάθεια του κράτους και θα βοηθήσει σε μια ορθολογική κατανομή των πόρων. Τα κράτη πρέπει να συνεργάζονται στενότερα αποβλέποντας στην άρνηση παροχής νομικού ασύλου, στους διακινητές και στη διευκόλυνση των διαδικασιών έκδοσή τους προκειμένου να διωχθούν νομικά.

Οι γνώσεις πάνω στο θέμα της παράνομης διακίνησης πρέπει συνεχώς να διευρύνονται και να ενισχύεται το δίκτυο οργανισμών και προσπαθειών που την καταπολεμά. Θρησκευτικοί φορείς, σχολεία, σύλλογοι και τα παραδοσιακά ηγετικά στελέχη πρέπει να κινητοποιηθούν και να συμπράξουν στον αγώνα. Τα θύματα και οι οικογένειές τους παίζουν βασικό ρόλο στη μάχη κατά της διακίνησης προκειμένου να εξασφαλίσουν την αποτελεσματικότητά τους μπροστά στις

καινούργιες μεθόδους και τακτικές των διακινητών. Τέλος, οι κρατικοί λειτουργοί πρέπει να εκπαιδεύονται σε τεχνικές και μεθόδους καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης των ανθρώπων. Η ροή της διακίνησης και οι τάσεις που τη διαμορφώνουν πρέπει να παρακολουθούνται στενά για την καλύτερη κατανόηση της φύσης και της έκτασης του προβλήματος προκειμένου να σχεδιαστούν οι κατάλληλες στρατηγικές για την αντιμετώπιση της διακίνησης.

Η αντιμετώπιση όμως της σημερινής πραγματικότητας των διεθνών κυκλωμάτων παιδικής πορνείας και πορνογραφίας, του διεθνούς παιδικού πορνοτουρισμού και της διεθνούς πορνικής αγοράς παιδιών- αγοριών και κοριτσιών, για να μη μιλήσουμε για δουλεμπόριο παιδιών για πορνική εκμετάλλευση, απαιτούν και προστασία θυμάτων, τη λήψη σοβαρών μέτρων και τη δημιουργία δομών και φορέων για την περίθαλψη, στήριξη και επανένταξή τους.

(<http://www.vassilisk.blogspot.com/20060501vassiliskarchive.html>)

Όσον αφορά την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, η Ευρώπη είναι ένα «πραγματικό νομοθετικό μωσαϊκό». Ορισμένες χώρες προσπαθούν να ελέγξουν την πορνεία με νομοθετικές ρυθμίσεις (Γερμανία, Αυστρία, Ολλανδία, Ελβετία, Ουγγαρία, Τουρκία και Ελλάδα) χωρίς να πετύχουν κάποια μείωση, ενώ άλλες δεν ποινικοποιούν την ίδια την πορνεία αλλά κα κάποιες μορφές της, όπως το «ψάρεμα πελατών». Η νομοθετική εναρμόνιση δεν αρκεί για την εξάλειψη του προβλήματος η τιμωρία του πελάτη, και άρα η πάταξη της ζήτησης, είναι αυτή που θα καταφέρει καίριο πλήγμα κατά της πορνείας. (Ελευθεροτυπία- 09/04/2005).

3.3.1 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ **ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

Οι προσπάθειες διάφορων οργανισμών και οργανώσεων, ιδίως στη χώρα μας, δεν αντιμετωπίζουν το σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών καθώς επίσης και δουλεμπόριο των παιδιών ως ένα πολιτικό πρόβλημα που απαιτεί κατάλληλους χειρισμούς μέσα από θεσμικούς προγραμματισμούς:

- με την καθιέρωση συμβουλευτικών κέντρων γονιών και παιδιών
- με προγράμματα προετοιμασίας για το γονικό ρόλο που να απευθύνονται σε διάφορες ηλικίες (παιδιά, εφήβους, ανήλικες, μελλοντικούς γονείς, ενήλικες γονείς)
- με την ίδρυση σχολιατρικών υπηρεσιών που θα διαθέτουν κοινωνικό λειτουργό και ψυχολόγο οι οποίοι μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην πρόληψη του προβλήματος
- με προγράμματα εκπαίδευσης εκπαιδευτικών που θα ειδικεύονται σε θέματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης
- με τις τηλεφωνικές γραμμές άμεσης βοήθειας για παιδιά.

Η πολιτεία περιορίζεται συνήθως σε σύντομα προγράμματα θεραπείας των θυμάτων και στην απονομή βαριών ποινών στο δράστη. Η θεσμοθέτηση προγραμμάτων όπως τα προηγούμενα απαιτούν χρόνιο προγραμματισμό και ένα σοβαρό μέρος του κρατικού προϋπολογισμού προκειμένου να πραγματοποιηθούν.

Συχνά μάλιστα ξεσπά ένας «ηθικός πανικός» γύρω από τέτοιου είδους προβλήματα ο οποίος συνίσταται βασικά σε συντηρητικές αντιδράσεις που στόχο έχουν να αποκαταστήσουν αμέσως την τάξη, την ομαλότητα και την κοινωνική ευταξία. Μας αρκεί η ισόβια καταδίκη και το λιντσάρισμα του δράστη για να εφησυχασθούν και να βάλουμε το θέμα στην άκρη μέχρι την επόμενη φορά που τα τηλεοπτικά κανάλια και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων θα παρουσιάζουν κάποιο άλλο παιδί θύμα σεξουαλικής κακοποίησης μέσα στην ίδια του την οικογένεια. Όλη αυτή η δημοσιότητα όμως κακοποιεί για δεύτερη φορά και στιγματίζει το θύμα. Στην ουσία επιτρέπουμε την αναγνώριση, την ερμηνεία και την προσπάθεια αντιμετώπισης μόνο των συμπτωμάτων και αγνοούμε τα αίτια. (Αγάθωνος Γεωργοπούλου Ελένη, οικογένεια- παιδική προστασία- κοινωνική πολιτική, Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού Αθήνα 1993).

Μερικά προγράμματα της unicef για την υποστήριξη των «χαμένων» παιδιών:

- Στο Μπενίν, το πρόγραμμα για παιδιά που χρειάζονται ειδική προστασία, έχει δημιουργήσει οκτώ εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις για εργαζόμενα κορίτσια και παρέχει στις γυναίκες δάνεια για τη χρηματοδότηση προσποριστικών δραστηριοτήτων.
- Στο Νεπάλ, η αστυνομία παροτρύνθηκε να δημιουργήσει ειδικά κελιά για γυναίκες και να εκπαιδεύσει ειδικό προσωπικό σε 14 περιοχές ώστε να παρεμποδίσει την εμπορία παιδιών και να συλλαμβάνει και να διώκει όσους είναι αναμειγμένοι σε αυτήν. Επίσης ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης για την παιδική εργασία φροντίζει ώστε να εντοπίζει τα παιδιά από 3 έως 15 ετών που

δείχνουν αυξημένο κίνδυνο να πέσουν θύματα εκμετάλλευσης. Επίσης δημιουργεί πρωτοβουλίες που περιλαμβάνουν προσχολικά προγράμματα, εκπαίδευση δασκάλων και ανάπτυξη διδακτικής ύλης, ώστε να εξασφαλίσει ότι αυτά που διατρέχουν κίνδυνο βρίσκονται στο σχολείο.

- Στη Νικαράγουα, γίνεται εκπαίδευση σε νομικά και ψυχολογικά θέματα, του προσωπικού που εργάζεται με παιδιά θύματα εκμετάλλευσης, το οποίο βοηθά στο να βελτιωθούν οι μέθοδοι των καταγγελιών για κακοποίηση και πραγματοποιεί ενημερωτικές εκστρατείες για τη σεξουαλική κακοποίηση μέσα στην οικογένεια.
- Στην Ταϊλάνδη, ένα κοινοτικής βάσης πρόγραμμα επαγρύπνησης, εντοπίζει και επανεντάσσει παιδιά που εργαζόντουσαν στη βιομηχανία σεξουαλικού τουρισμού, παρέχοντάς τους στέγη και εκπαίδευση σύμφωνα με την κλίση τους. Επίσης μέσω μιας συνεργασίας με το Pan Pacific Hotel group και άλλες ΜΚΟ, καθιερώθηκε ένα πρόγραμμα Επαγγελματικού Προσανατολισμού Νεολαίας που παρέχει εκπαίδευση και ευκαιρίες απασχόλησης σε κορίτσια και νεαρές γυναίκες που διατρέχουν υψηλό κίνδυνο σεξουαλικής εκμετάλλευσης.
- Στο Βιετνάμ, η unicef προτείνει μια τροπολογία στο Ποινικό Κώδικα για την αύξηση των κυρώσεων κατά των ενήλικων δραστών. (<http://www.unicef.gr/reports/pon2000.php>)

3.4 ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΡΝΕΙΑ

Οι διατάξεις για την καταστολή της παιδικής πορνείας δε συνιστούν αντικείμενο ιδιαίτερης ρύθμισης από τον ποινικό κώδικα αλλά περιλαμβάνονται μέσα στις γενικές διατάξεις περί μαστροπείας (άρθρο 349 π.κ.) και σωματεμπορίας (άρθρο 351) όπως τροποποιήθηκαν από το νόμο 3064/2002. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν απέδιδαν στα εγκλήματα αυτά κατά των παιδιών ιδιαίτερη βαρύτητα. Τα χαρακτήριζαν πλημμελήματα με φυλάκιση μέχρι τριών ετών και περιορισμένη χρηματική ποινή. Με την τροποποίηση όμως του 2002 τα εγκλήματα αυτά χαρακτηρίζονται κακουργήματα και επισύρουν ποινή κάθειρξης. Ειδικότερα η μαστροπεία, δηλαδή η εξώθηση ή προαγωγή των παιδιών στην πορνεία ή η υπόθαλψη η διευκόλυνση της πορνείας ανηλίκων, για την εξυπηρέτηση της ακολασίας άλλων, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών και με χρηματική ποινή 10.000 έως 50.000 ευρώ. Βαρύτερη ποινή προβλέπεται αν το έγκλημα τελείται εναντίον προσώπου νεώτερου των 15 ετών ή με απατηλά μέσα από συγγενείς, σύζυγο, επίτροπο και πρόσωπο που έχει την ανατροφή, διδασκαλία ή επίβλεψη του ανηλίκου ή από υπάλληλο. (κάθειρξη ή χρηματική ποινή από 10.000 έως 50.000 ευρώ).

Η σωματεμπορία που στρέφεται κατά ανηλίκου τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών και χρηματική ποινή 50.000 έως 100.000 ευρώ. Σωματεμπορία με τη νέα διατύπωση του νόμου τελεί όποιος με χρήση βίας, απειλής ή άλλου εξαναγκαστικού μέσου ή την επιβολή ή την κατάχρηση εξουσίας, προσλαμβάνει, μεταφέρει ή προωθεί εντός ή εκτός της επικράτειας, κατακρατεί, υποθάλλει, παραδίδει με ή χωρίς

αντάλλαγμα σε άλλον ή παραλαμβάνει από άλλα πρόσωπα με σκοπό να προβεί ο ίδιος ή ο άλλος σε γενετήσια εκμετάλλευση. Καθώς όποιος αποσπά για τον ίδιο σκοπό τη συναίνεση του προσώπου με απατηλά μέσα, υποσχέσεις κτλ. Η νέα αυτή διατύπωση καλύπτει τις σύγχρονες μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης, δηλαδή το trafficking και τη σεξουαλική δουλεία.

Η παράγραφος 6 του άρθρου 351 π.κ. ερμηνεύει την έννοια της σεξουαλικής εκμετάλλευσης ώστε να περιλάβει και την πορνογραφία, ορίζει δηλαδή ότι η γενετήσια εκμετάλλευση συνίσταται στην επιχείρηση από κερδοσκοπία οποιασδήποτε ασελγούς πράξης ή στη χρησιμοποίηση με κερδοσκοπία του σώματος, της φωνής ή της εικόνας προσώπου, για την πραγματική ή την προσποιητή επιχείρηση τέτοιας ή για την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που αποσκοπούν στη γενετήσια διέγερση. Ο νέος νόμος προβλέπει και ένα ακόμη έγκλημα κατά ανηλίκων, με την προσθήκη του άρθρου 351 στον π.κ., την ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής. Το έγκλημα συνίσταται σε ασελγή πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή άλλα ανταλλάγματα ή μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ανήλικο κατά τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενηλίκου. Η πράξη τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών και χρηματική ποινή 100.000 έως 500.000 ευρώ, αν ο παθών δε συμπλήρωσε τα 10 έτη, με κάθειρξη 10 ετών ή χρηματική ποινή 50.000 έως 100.000 ευρώ, αν συμπλήρωσε τα 10 όχι όμως και τα 15 έτη και με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με χρηματική ποινή 10.000 έως 50.000 ευρώ αν έχει συμπληρώσει τα 15 έτη.

Ειδική για τους ανηλίκους πρόβλεψη περιλαμβάνει και το άρθρο 337 π.κ., το οποίο τιμωρεί με βαρύτερη ποινή (φυλάκιση 3

μηνών μέχρι 2 ετών) το δράστη του εγκλήματος της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας, αν ο παθών είναι νεώτερος των 12 ετών. Το έγκλημα αυτό τελείται, όταν κάποιος με ασελγείς χειρονομίες και προτάσεις που αφορούν ασελγείς πράξεις, προσβάλλει βάνουσα την αξιοπρέπεια άλλου στο γενετήσιο πεδίο ζωής.

Η παιδική πορνογραφία- εκμετάλλευση ανηλίκων για την παραγωγή θεαμάτων ή πορνογραφικού υλικού- κατά την διατύπωση του άρθρου 34 της σύμβασης δεν αντιμετωπίζονται με ειδικές για τα παιδιά- θύματα διατάξεις από την ελληνική νομοθεσία. Πριν από την ισχύ του νόμου 3064/2002 για όλες τις περιπτώσεις παραγωγής, κατοχής, εισαγωγής και διακίνησης κάθε είδους υλικού που προσβάλλει τη δημόσια αιδώ, ίσχυε ο γενικός νόμος 5060/1931, ο οποίος επιβάλλει ποινικές κυρώσεις, εφ' όσον το υλικό αυτό προορίζεται για εμπορία, διανομή ή δημόσια έκθεση.

Ήδη η ερμηνεία της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, που όπως αναφέρθηκε παραπάνω προστέθηκε στο άρθρο 351 π.κ., μπορεί να μπορεί να παραγάγει περιπτώσεις παραγωγής πορνογραφίας υλικού στην έννοια της σωματεμπορίας. Ειδικά όμως για την πορνογραφία ανηλίκων, με το νόμο 3064/2002 προστέθηκε στον π.κ. νέο άρθρο, το 348β, το οποίο τιμωρεί με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 10.000 έως 100.000 ευρώ, όποιον από κερδοσκοπία παρασκευάζει, κατέχει, προμηθεύεται, αγοράζει, μεταφέρει διακινεί, διαθέτει, πωλεί ή θέτει με οποιοδήποτε τρόπο ε κυκλοφορία πορνογραφικό υλικό, που συνίσταται στην περιγραφή ή πραγματική ή εικονική αποτύπωση σε οποιοδήποτε υλικό φορέα, του σώματος ανηλίκου, που αποσκοπεί στη γενετήσια διέγερση καθώς και η καταγραφή ή αποτύπωση σε οποιοδήποτε υλικό φορέα,

πραγματικής, προσποιητής ή εικονικής ασελγούς πράξης από ενεργείται με τον ίδιο σκοπό από ή με ανήλικο.

Η πράξη τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή από 50.000 έως 100.000 ευρώ εάν το πορνογραφικό υλικό συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας, της κωφότητας ή της απειρίας ανηλίκου ή με την άσκηση σωματικής βίας κατ' αυτού. Εάν δε η πράξη είχε σαν αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών και χρηματική ποινή από 100.000 έως 500.000 ευρώ.

Ο νόμος 3064/2002 προσάρμοσε τις διαταγές του ποινικού κώδικα προς τις απαιτήσεις της σύμβασης, στο νομοθετικό πεδίο.

3.4.1 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ UNICEF

Δικαιώματα επιβίωσης:

Κάλυπταν το δικαίωμα του παιδιού για ζωή και τις ανάγκες που είναι πιο βασικές για την ύπαρξή του. Αυτά συμπεριλαμβάνουν ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης, στέγη, διατροφή και πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες.

Δικαιώματα προστασίας:

Απαιτούν παιδιά να προφυλάσσονται από κάθε είδους κακοποίηση, αμέλεια και εκμετάλλευση. Καλύπτουν θέματα όπως ειδική φροντίδα για προσφυγόπουλα, βασανιστήρια, κακοποίηση στο σωφρονιστικό σύστημα, ανάμειξη σε εμπόλεμες διαμάχες, χρήση ναρκωτικών και σεξουαλική εκμετάλλευση.

Πρέπει να διαμορφωθεί μια κοινωνία ελεύθερη από τη βία και τις διακρίσεις σε όλα τα επίπεδα που εκτιμά η ζωή και τη συνεισφορά των παιδιών και των γυναικών.

Η φροντίδα για τα μικρά παιδιά είναι πιο πολύ αναγκαία εκεί ακριβώς που είναι πιο δύσκολο να εξασφαλίσει – σε χώρες βυθισμένες σε ατέρμονη φτώχεια, στη βία και καταστροφικές επιθυμίες.

Έκκληση της unicef για την εξάλειψη της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών. Σε νέα της έκθεση αναφέρει ότι εκατομμύρια παιδιά πέφτουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Με την ευκαιρία του δεύτερου παγκοσμίου συνεδρίου κατά της εμπορικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών διεξάγεται στην Yokohama της Ιαπωνίας, η unicef απευθύνει έκκληση για μια συντονισμένη παγκόσμια προβολή για την εξάλειψη της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.

Η νέα έκθεση της unicef για τη σεξουαλική εκμετάλλευση

παιδιών κερδίζοντας από την κακοποίηση την έκταση και τις επιπτώσεις του προβλήματος και περιέχει μαρτυρίες από κακοποιημένα παιδιά. Η παρουσίασή της έγινε σε συνάντηση με το δεύτερο παγκόσμιο συνέδριο κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών που διεξήχθη στις 17-20 Δεκεμβρίου στη Yokohama της Ιαπωνίας η unicef ήταν η διοργανώτρια.

Η εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών είναι μια κρυφή πληγή, επομένως ακριβή στοιχεία είναι δύσκολο να βρεθούν. Επειδή τα παιδιά κυρίως διακινούνται μέσω ενός κρυφού δικτύου εμπόρων, το μεγαλύτερο μέρος της δραστηριότητας αυτής δε φτάνει ποτέ στο φως της δημοσιότητας. Σε πολλές χώρες δεν αναγνωρίζεται καν ως πρόβλημα. Η εμπορία του σεξ είναι μια αγορά δισεκατομμυρίων στην οποία υπολογίζεται ότι εισέρχονται κατά προσέγγιση ένα εκατομμύριο παιδιά το χρόνο, κυρίως κορίτσια.

Στη χώρα μας όπως έδειξε μια έρευνα που διεξήγαγε η ΚΑΠΑ RESEARCH φαίνεται ότι το 7% του γενικού κοινού δηλώνει ότι γνωρίζει κάποιο ή κάποια παιδιά που έχουν πέσει θύματα εκμετάλλευσης, ενώ από αυτούς το 33,8% αναφέρεται σε περιστατικά παιδικής πορνείας:

Οι αιτίες πίσω από την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών συμπεριλαμβάνουν τη φτώχεια, τον πόλεμο, το οργανωμένο έγκλημα, την παγκοσμιοποίηση, την απληστία, τη δυσλειτουργία της οικογένειας και το εμπόριο ναρκωτικών.

Η unicef αντιμετωπίζει τις αιτίες της παιδικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης, εργαζόμενη για να βελτιώσει τη ζωή τους στην εκπαίδευση και στην ποιότητά της, με εκστρατείες ενημέρωσης και την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού. Η unicef υποστηρίζει προγράμματα που βοηθούν τις κοινότητες να γίνουν

η πρώτη γραμμή προστασίας των παιδιών και επίσης προωθεί την ενίσχυση της νομοθεσίας και την επιβολή των νόμων ώστε να σταματήσει το απεχθές εμπόριο παιδιών για σεξουαλική εκμετάλλευση. Για παράδειγμα, στην Καμπότζη πρόγραμμα υποστήριξης από τη unicef έσωσε 148 παιδιά από οίκους ανοχής και παρείχε φροντίδα και βοήθεια επανένταξης παιδιών του δρόμου- παιδιά που διατρέχουν υψηλότερο κίνδυνο να πέσουν θύματα του εμπορίου αυτού. Η unicef και η ελληνική επιτροπή συνεργάζεται με τοπική μη κυβερνητική οργάνωση που βοηθά να επανενταχθούν παιδιά του δρόμου, το 80% των οποίων έχουν πέσει θύματα εκμετάλλευσης στην Ελλάδα και την Ιταλία.

Η εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και η εμπορία παιδιών είναι δύο στοιχεία του μεγάλου αφανούς προβλήματος της σεξουαλικής κακοποίησης. Τα παιδιά- θύματα διατρέχουν επίσης τον κίνδυνο ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης και τον κίνδυνο να προσβληθούν από το AIDS ή άλλα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Επίσης η μικρή μειοψηφία των παιδιών που τελικά καταφέρνουν να ξεφύγουν αντιμετωπίζουν τον κοινωνικό στιγματισμό, την απόρριψη από την οικογένειά τους, τη ντροπή, την απώλεια οποιασδήποτε μελλοντικής οικονομικής προοπτικής. (δελτίο τύπου 49/2001 Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2001).

Καταφέρνοντας ένα πλήγμα ενάντια στη βιομηχανία σεξουαλικού τουρισμού που παγιδεύει δεκάδες χιλιάδες παιδιών, η unicef συντάχθηκε μαζί με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τουρισμού (WTO) και το διεθνή συνασπισμό για τον τερματισμό της παιδικής πορνείας, παιδικής πορνογραφίας και εμπορίας παιδιών για σεξουαλικούς σκοπούς (ECPAT), στην παρουσίαση ενός «κώδικα δεοντολογίας» για τη Βόρεια- Αμερικανική τουριστική βιομηχανία. Ο κώδικας είναι σχεδιασμένος για να

προστατεύει τα παιδιά από την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση.

Σύμφωνα με την πρόσφατη έκθεση του ECPAT, περίπου το 25% των τουριστών του σεξ έξω από τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι Αμερικανοί. Το 1995, το περιοδικό Business week ανέφερε πως οι Ηνωμένες πολιτείες φιλοξενούν τουλάχιστον 25 εταιρίες σεξουαλικού τουρισμού.

Υπολογίζονται σε δυο εκατομμύρια τα παιδιά (κυρίως κορίτσια, αλλά και σημαντικός αριθμός αγοριών) που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης κάθε χρόνο από την πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων εμπορική σεξουαλική βιομηχανία και ειδικότερα την πορνεία και πορνογραφία. Για παράδειγμα, το ένα τρίτο των εμπλεκόμενων στην πορνεία στην Καμπότζη είναι παιδιά. Οι κοινωνικές υπηρεσίες του Μεξικό αναφέρουν πως πάνω από 16.000 παιδιά εμπλέκονται στην πορνεία με τον υψηλότερο αριθμό να εμφανίζεται σε τουριστικούς προορισμούς.

Για την καταπολέμηση του συνεχούς διογκωμένου προβλήματος, θεσπίστηκαν νόμοι σε πολλές χώρες που καθιστούν παράνομα ταξίδια στο εξωτερικό με σκοπό τις σεξουαλικές σχέσεις με ανηλίκους.

«Είναι ευθύνη όλων μας να προστατέψουμε τα παιδιά από την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση, ο κώδικας είναι ένα ιδανικό παράδειγμα για το πώς η τουριστική βιομηχανία μπορεί να συμβάλει από τη μεριά της ώστε να χτίσουμε ένα προστατευτικό περιβάλλον για τα παιδιά», δήλωσε η Κάρολ Σμολένσκι, Διευθύντρια της ECPAT στις Η.Π.Α.. Περισσότεροι από ενενήντα τουριστικοί πράκτορες και οι επαγγελματικοί τους συνεργάτες, ξενοδοχεία και τουριστικά γραφεία εφαρμόζουν ήδη κώδικα δεοντολογίας, απευθυνόμενοι σε σχεδόν 30.000.000 τουρίστες, παρέχοντας πληροφόρηση για την εμπορική

σεξουαλική εκμετάλλευση μέσω ταξιδιωτικών δελτίων, φυλλαδίων σε ξενοδοχεία, αποκομμάτων εισιτηρίων, ιστοσελίδων και καταλόγων. (<http://www.unicef.gr/index.htm>)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

“ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ”

Το προσωπικό και κοινωνικό κόστος της παράνομης διακίνησης ανθρώπων

Τα θύματα διακίνησης πληρώνουν ένα φρικτό κόστος. Το ψυχολογικό και το βιολογικό άλγος, που μπορεί να περιλαμβάνει ασθένειες και διακοπή της σωματικής ανάπτυξης, συχνά έχει μόνιμο χαρακτήρα. Σε πολλές περιπτώσεις η εκμετάλλευση θυμάτων παράνομης διακίνησης επιτελείται προοδευτικά: ένα παιδί που έχει διακινηθεί προς μία μορφή παράνομης εργασίας, είναι δυνατόν να κακοποιηθεί περαιτέρω με άλλο τρόπο. Μια άλλη βάνανυση πραγματικότητα αυτού του σύγχρονου σκλαβοπάζαρου είναι ότι τα θύματά του συχνά αγοράζονται και πωλούνται κατ' επανάληψη, μερικές φορές αρχικά από την ίδια την οικογένειά τους.

Συνέπειες

Οι συνέπειες της σεξουαλικής εκμετάλλευσης στα παιδιά είναι βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες. Βραχυπρόθεσμα το παιδί μπορεί να επιδείξει έντονη ερωτική ενασχόληση, όπως ο δημόσιος αυνανισμός ή το έντονο ενδιαφέρον για τα γεννητικά όργανα και τα ερωτικά παιχνίδια. Ένα άλλο αποτέλεσμα της σεξουαλικής εκμετάλλευσης είναι τα συχνά σωματικά παράπονα του παιδιού, οι εμετοί ή οι πονοκέφαλοι, τα οποία όμως δεν εξηγούνται από τις ιατρικές εξετάσεις. Η σεξουαλική εκμετάλλευση κατά την παιδική ηλικία μπορεί να οδηγήσει στην

κατάθλιψη, σε χαμηλή αυτοπεποίθηση, αλλά και σε ερωτικές δυσκολίες, όπως η αποφυγή της ερωτικής επαφής ή στην πορνεία.

Η παράνομη διακίνηση ως προσβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Η παράνομη διακίνηση ουσιαστικά επηρεάζει το πανανθρώπινο δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία, και την ελευθερία από κάθε είδος δουλείας. Η παράνομη διακίνηση παιδιών παραβιάζει το εγγενές δικαίωμα ενός παιδιού να μεγαλώσει σε προστατευμένο περιβάλλον και το δικαίωμά του να είναι ελεύθερο από κάθε μορφή κακοποίησης ή εκμετάλλευσης.

Η φθορά του κοινωνικού ιστού

Η έλλειψη δικτύου οικογενειακής και κοινωνικής υποστήριξης καθιστά τα θύματα της παράνομης διακίνησης ευάλωτα στις απαιτήσεις και τις απειλές των διακινητών και συντελεί με διάφορους τρόπους στη φθορά των κοινωνικών δομών. Η καθώς και η παράνομη διακίνηση αποκόπτει τα παιδιά από τους γονείς τους και την ευρύτερή τους οικογένεια. Τα κέρδη από την παράνομη διακίνηση συντελούν στο να ριζώσει αυτή η πρακτική σε μια συγκεκριμένη κοινότητα, και συχνά μετά αυτή η κοινότητα καθίσταται συστηματικά αντικείμενο εκμετάλλευσης, ως εύκολη πηγή θυμάτων. Ο κίνδυνος να γίνει κανείς θύμα παράνομης διακίνησης μπορεί να ωθήσει ευάλωτες ομάδες, όπως παιδιά και νέες γυναίκες, να κρύβονται, με ανεπιθύμητα αποτελέσματα όσον αφορά την εκπαίδευσή τους ή τη σχέση τους με την οικογένεια. Η ελλιπής εκπαίδευση με τη σειρά της, μειώνει τις ευκαιρίες των ατόμων αυτών για οικονομική πρόοδο και αυξάνει τις πιθανότητες να γίνουν αντικείμενα παράνομης

διακίνησης στο μέλλον. Θύματα που μπορούν να επιστρέψουν στις κοινότητές τους, ανακαλύπτουν συχνά ότι είναι πλέον στιγματισμένα ή εξοστρακισμένα. Το τραύμα που έχουν υποστεί μπορεί να πάρει μια ζωή να αποκατασταθεί, αν ποτέ αποκατασταθεί.

Απώλεια ανθρώπινου κεφαλαίου και ανακοπή της ανάπτυξης

Η παράνομη διακίνηση ανθρώπων επηρεάζει αρνητικά την αγορά εργασίας συντελώντας στην ανεπανόρθωτη απώλεια ανθρώπινου δυναμικού. Μερικά αποτελέσματα της παράνομης διακίνησης είναι οι χαμηλοί μισθοί, η αύξηση του ποσοστού των ηλικιωμένων στο συνολικό πληθυσμό και η πτώση του μορφωτικού επιπέδου των νέων. Αυτά τα στοιχεία οδηγούν σε απώλεια της παραγωγικότητας και της δυνατότητας εξασφαλίσεων προσόδων στο μέλλον.

Το κόστος στη δημόσια υγεία

Τα θύματα της παράνομης διακίνησης συχνά διαβιούν κάτω από δυσβάσταχτες συνθήκες, με αποτέλεσμα το φυσικό, σεξουαλικό και ψυχικό τους τραυματισμό. Σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις, φλεγμονές της πύελου και HIV/AIDS είναι συχνά το αποτέλεσμα της πορνείας. Νευρικότητα, αϋπνίες, κατάθλιψη και μετα-τραυματικό σύνδρομο είναι κοινά ψυχολογικά προβλήματα των θυμάτων. Η διαβίωση σε συνθήκες έλλειψης υγιεινής και με πολλά άτομα μαζί σε συνδυασμό με την κακή διατροφή, γίνονται πεδίο όπου αναπτύσσεται μια πληθώρα ασθενειών όπως η ψώρα, ηφυματίωση και άλλες μεταδοτικές ασθένειες. Τις πιο κατάφωρες κακοποιήσεις συχνά υφίστανται τα παιδιά, που ελέγχονται ευκολότερα και εξαναγκάζονται σε οικιακές

εργασίες, πολεμικές αντιπαραθέσεις ή άλλες, επικίνδυνες εργασίες.

Διάβρωση του κρατικού κύρους

Πολλές κυβερνήσεις δυσκολεύονται να επιβάλλουν το νόμο στη επικράτειά τους, ιδιαίτερα όπου επικρατεί διαφθορά. Εμπόλεμες αντιπαραθέσεις, φυσικές καταστροφές και πολιτικοί ή εθνικιστικοί αγώνες μπορεί να οδηγήσουν σε εκτόπιση μεγάλων πληθυσμών εντός της χώρας, καθιστώντας τους ευάλωτους στην παράνομη διακίνηση. Επιχειρήσεις παράνομης διακίνησης υποσκάπτουν προσπάθειες αυτών των κρατών να επιβάλλουν την τάξη και απειλούν την ασφάλεια των ευάλωτων πληθυσμών . Πολλές κυβερνήσεις δε μπορούν να προστατέψουν γυναίκες και παιδιά που έχουν επαχθεί από τα σπίτια, τα σχολεία τους ή από προσφυγικά στρατόπεδα. Επιπλέον, η πρακτική της δωροδοκίας των σωμάτων ασφαλείας, και των μεταναστευτικών και δικαστικών αρχών εμποδίζουν τη δυνατότητα μιας κυβέρνησης να πατάξει τη διαφθορά μέσα στις τάξεις της.

ΡΟΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

Ο κοινωνικός λειτουργός ασκεί την κοινωνική εργασία σε υποστηρικτικό- συμβουλευτικό- θεραπευτικό επίπεδο. Εργάζεται για την ανάγνωση και επίλυση των κοινωνικών παραγόντων (οικογενειακών, κοινοτικών, πολιτιστικών παραγόντων) που παρεμβαίνουν στην έναρξη, πορεία και αποδρομή των ανήλικων παιδιών.

Για παράδειγμα, συνεργάζεται με τις οικογένειες (άμεσα και έμμεσα) των παιδιών σε κάποιο σχολείο, με τις διάφορες υπηρεσίες κοινωνικής πολιτικής (ασφαλιστικοί φορείς, ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας και άλλους οργανισμούς).

Παρεμβαίνει μαζί με ψυχολόγο ή ψυχίατρο (όταν πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες χρειάζεται η παρέμβαση ψυχολόγου ή ψυχιάτρου) και επηρεάζει θετικά τα δυναμικά των οικογενειακών σχέσεων όταν αυτές είναι αρνητικές ως προς το ή τα ανήλικα παιδιά τους.

Ο κοινωνικός λειτουργός, λοιπόν, είναι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ σχολείου, οικογένειας και άλλων κοινωνικών φορέων και υπηρεσιών με επίκεντρο το παιδί.

Συνεργάζεται συστηματικά και προγραμματισμένα με τις οικογένειες των μαθητών του σχολείου, επιδιώκοντας τη θετική στάση της οικογένειας στο πρόβλημα του μαθητή και την ανάπτυξη υγιών οικογενειακών σχέσεων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο το κόσμο εξωθούνται στην πορνεία, αποτελούν αντικείμενο σεξουαλικού εμπορείου ή χρησιμοποιούνται για την παραγωγή πορνογραφικού υλικού. Η παιδική πορνεία αποφέρει τεράστια έσοδα, από την μια εγκυμονεί ελάχιστους κινδύνους γι' αυτούς που καπιλεύονται τα παιδιά-θύματα και από την άλλη εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για τα ίδια τα παιδιά. Επίσης υπάρχουν και έφηβοι οι οποίοι αποκόπηκαν από τις οικογένειές τους και εκδίδονται για να αγοράσουν τη δόση τους ή οποιοδήποτε κοινωνικό αγαθό κρίνουν <<απαραίτητο>>.

Επιπλέον η παιδική πορνογραφία έχει εξελιχθεί σε ανθηρό βιομηχανικό κλάδο. Το ζήτημα είναι πως η τεχνολογία για μια ακόμη φορά δοκιμάζει τα όρια των κατεστημένων αξιών της κοινωνίας, όπως αυτές εκφράζονται από τη νομοθεσία μας.

Τέλος τραγικές είναι και οι συνέπειες από την κατεστραμμένη παιδική ηλικία σοβαρά ψυχοσωματικά τραύματα, κατανάλωση αλκοόλ και ναρκωτικών, σοβαρά ή και θανατηφόρα νοσήματα και αυτοκτονική συμπεριφορά. Παρατηρείται, μάλιστα ότι τα παιδιά με μεγάλη δυσκολία καταφέρνουν να ξεφύγουν.

Υπάρχουν πολλά θέματα που χρειάζεται να αντιμετωπίσουν οι κυβερνητικοί φορείς και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις για την καλύτερη προστασία των παιδιών στη Ελλάδα. Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να ξεκινήσουν με την αλλαγή της αντίληψης του κοινού σχετικά με τα θύματα και τη δημόσια κατανόηση ότι σε ζητήματα επιβολής εξουσίας και δύναμης ψυχολογικής κακοποίησης συχνά συνοδεύουν τη σεξουαλική και σωματική κακοποίηση των παιδιών. Η καλύτερη

κατανόηση αυτών των παραγόντων θα βοηθήσει στην αφαίρεση του στίγματος που συχνά σημαδεύουν τα θύματα που καταγγέλλουν την κακοποίηση. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι οι περισσότεροι δράστες κακοποίησης προέρχονται από το οικογενειακό περιβάλλον του θύματος.

Η αλλαγή στάσης της κοινωνίας μπορεί να γίνει μόνο μέσω της εκπαίδευσης ενηλίκων και παιδιών. Η διδασκαλία στα παιδιά των δικαιωμάτων τους και του πώς να προστατέψουν τον εαυτό τους, πρέπει να γίνει μέρος των προγραμμάτων σπουδών και να ξεκινά σε μικρή ηλικία.

Εξίσου σημαντική προς αυτήν την κατεύθυνση είναι η εκπαίδευση και κατάρτιση των επαγγελματιών που έχουν άμεση επαφή με τα παιδιά. Ορισμένα επαγγέλματα όπως εκπαιδευτικοί, γιατροί, νοσηλευτές, αστυνομικοί, κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχολόγοι, εισαγγελείς, έχουν εκτεταμένη επαφή με τα παιδιά και πρέπει να είναι εκπαιδευμένοι να ανιχνεύουν την παιδική κακοποίηση και εκμετάλλευση. Επίσης θα πρέπει να υπάρξουν μεταρρυθμίσεις στους αντίστοιχους επαγγελματικούς κώδικες που να κάνουν την καταγγελία της παιδικής κακοποίησης στην αρχή υποχρεωτική. Ποινές επαγγελματικής πειθαρχίας μπορούν να επιβληθούν για να βεβαιωθεί συμμόρφωση. Τέλος, το ποινικό δίκαιο πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να ορίζει επακριβώς τι περιλαμβάνει η κακοποίηση. Οι νόμοι γύρω από την κακοποίηση θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους διεθνείς και κοινωνικούς νόμους και οι φορείς επιβολής του νόμου να πρέπει να είναι εκπαιδευμένοι να κρατούν δεδομένα και αρχεία των δραστών, των ποινών τους και τη θεραπεία τους.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Internet:

1. fotinizava@yahoo.gr
2. www.anthropos.gr/show_news.asp?Id=7491
3. www.europarl.europa.eu
4. www.iospress.gr
5. www.europa.eu/bulletin/el/200012/p104014.htm
6. www.politikokafeneio.com/gineka/pornia313.htm
7. www.asiatour.com/greek/implementing-sexual.htm
8. www.geocities.com/anarchist_assembly/gr/eis_traf.htm
9. www.poreiagynaikon.gr/idrytiko/idr_33.htm
10. www.parliament.gr/papakosta/prakrika/sxekmet.htm
11. www.asiatour.com/greek/implementing-sexual.htm
12. www.karamanou.gr
13. www.e-online.gr
14. <http://europa.eu/bulletin/el/200012/p104014.htm>
15. www.typow.com.cy/nqcontent.cfm?a-id=35822
16. www.evrytanika.gr/0081-0100/0085/koinonika.htm
17. www.greekhelsinki.gr/bhr/greek/articles_2003/pr_14_04_03.doc
18. www.gay.gr/index.php?svc=support&lang=el&inc=law_frame
19. http://athens.indymedia.org/froot.php3?lang=elfarticle_id=164643
20. www.askitis.gr
21. www.users.auth.gr/~avdie/freud2traus.htm
22. www.e-paideia.net/news
23. www.medlook.net/article.asp?item_id=1212
24. www.e-online.gr
25. www.kathimerini.gr
26. www.simerini.com.cy/nqcontent.cfm?a_id=209230
27. www.medlook.net/article.asp?item_id=1212
28. www.antibaro.gr/society/nalmphanths-paidia.htm
29. www.anthropos.gr/show-news.asp?id=7491
30. www.anatolikos.com/somatemporoi/diki293.htm
31. www.auth.g/virtualschool/1.1/TheoryReasearch/CongresPanikolaou.html
32. http://6gym-serron.ser.sch.gr/EFIMER_1/reportaz.htm
33. <http://insatiable.blogs.gr/index.php?op=ViewArticle=1833>
34. www.karamanou.gr/gr/uploads/documents/
35. www.istoselides.gr/news/print.php?sid=1502
36. www.patrīs.gr/archive/2001/12/11/7th.html
37. <http://europa/bulletin/el/200012/p104014.htm>

38. www.unicef.gr/oldpress/2001/dt4901.php
39. <http://www.vassilisk.blogspot.com/20060501vassiliskarchive.html>
40. <http://www.unicef.gr/reports/pon2000.php>
41. <http://www.unicef.gr/index.htm>

Περιοδικά – εφημερίδες- βιβλία:

1. ταχυδρόμος
2. Α. Ρουμελιώτου Ε. Κορνάρου, 1997
3. Αλ. Ζαφείρης, 1988
4. V.H.A. an overview of child sexual abuse, 1997
5. Ι. Μπεκιάρη, 1996
6. Ι. Μπεκιάρη, 1997
7. Δελτίο Ειδήσεων, Ant1, 19/11/98
8. Δυριώτης Γιάννης, “Γάμος και ηθική”
9. Γεωργοβασίλης Δημοσθένης Γ., “Γάμος, εταίρες και παιδεραστία στην αρχαία Ελλάδα”, Αθήνα, Παπαδήμα 1993
10. Δρακουλίδης Ν.Ν., Ιατρο-δερματολόγος, Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμος Κ', σσ. 564-565
11. εξελικτική ψυχολογία Παρασκευόπουλου
12. Ψυχολογία και Οδηγητική της Παιδικής και Νεανικής Ηλικίας
13. Ε. Αγάθωνος, εκδόσεις Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού
14. Moore KA Child Trends 2002
15. Μελανί Κλάιν, 1991
16. Α. Γκουα, 1972
17. Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 3-9-2006
18. Welldon, 1997
19. Frankfurter Rundschau, Frankfurt, 13/12/2000
20. Ελευθεροτυπία- 09/04/2005
21. Αγάθωνος Γεωργοπούλου Ελένη, οικογένεια- παιδική προστασία- κοινωνική πολιτική, Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού Αθήνα 1993
22. δελτίο τύπου 49/2001 Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2001

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Γονείς βίαζαν τις ανήλικες κόρες τους

Παραπέμπονται στο μικτό ορκωτό δικαστήριο ΕΚΤ.ακ 10:23

Σοκ στη Θεσσαλονίκη από περίπτωση αιμομιξίας. Οι γονείς ασελγούσαν σε βάρος των ανήλικων κοριτσιών τους, 3 και 6 ετών, και μάλιστα καλούσαν και φίλο τους να συμμετάσχει στις αποτρόπαιες πράξεις τους

Πατέρας και μητέρα στη Θεσσαλονίκη φέρονται ότι ασελγούσαν σε βάρος των δύο ανήλικων κοριτσιών τους και καλούσαν και φίλο τους να συμμετάσχει στις αποτρόπαιες πράξεις τους. Η υπόθεση αποκαλύφθηκε όταν τα δύο κοριτσάκια ηλικίας **6 και 3 χρόνων** τότε, εξομολογήθηκαν στον παππού και στη γιαγιά τους το δράμα που ζούσαν. Οι γονείς, όπως και ακόμη ένα άτομο, παραπέμπονται στο μικτό ορκωτό δικαστήριο κατηγορούμενοι για βιασμό κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση, για ασέλγεια σε βάρος ανηλίκων και αιμομιξία.

Επί τρεις μήνες

Όπως διαπιστώθηκε, οι γονείς αλλά και το τρίτο άτομο που παραπέμπεται, ασελγούσαν τουλάχιστον επί τρεις μήνες σε βάρος των παιδιών και συγκεκριμένα στο διάστημα από τον Απρίλιο του 2002 μέχρι τον Ιούλιο του 2002.

Τα κοριτσάκια τα οποία ήταν τρομοκρατημένα, είπαν επίσης στους κοινωνικούς λειτουργούς ότι και άλλα άτομα επιδίδονταν μπροστά στα μάτια τους σε σεξουαλικές πράξεις.

Πηγή: [Hñp://η6νν8.ραίΗΓηϊ6Γ.ξι/§Γθί:οε/η6νν5/151559.1ιίτη1](http://η6νν8.ραίΗΓηϊ6Γ.ξι/§Γθί:οε/η6νν5/151559.1ιίτη1)

Απολογητικό σχόλιο: Είναι επόμενο όταν το σεξ μετατρέπεται από τεκνογονία σε κυνήγι ηδονής, να πληρώνουν τα σπασμένα ακόμη παιδιά 3 και 6 ετών. Διότι αλήθεια, θα μπορούσαν ποτέ

αυτά τα κοριτσάκια να δώσουν απογόνους; Ασφαλώς όχι. Ούτε σκοπός των γονέων ήταν να δώσουν απογόνους. Είχαν 2 απογόνους εις βάρος των οποίων ασελγούσαν αντί για μεταξύ τους. Ο Θεός σχωρέστους.

Φρίκη στην Ιεράπετρα Κρήτης, Καταζητείται ο δράστης

ERT.GR

Πρωτοφανής κακοποίηση πεντάχρονου αγοριού από το **σύντροφο της μητέρας του**. Το παιδί νοσηλεύεται σε κωματώδη κατάσταση στο νοσοκομείο Ηρακλείου

Η λέξη φρίκη μοιάζει φτωχή για να περιγράψει τη βάνουση κακοποίηση που υπέστη ένα παιδάκι πέντε χρονών από το σύντροφο της μητέρας του. Το αγοράκι νοσηλεύεται στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Ηρακλείου σε κωματώδη κατάσταση, όπου οι γιατροί διαπίστωσαν εκτεταμένες κακώσεις σε όλο του το σώμα και ιδιαίτερα στην περιπρωκτική περιοχή και το έντερο. Ο καθηγητής Ιατροδικαστικής Γ. Στειακάκης που εξέτασε το παιδί, δήλωσε ότι είναι η πρώτη φορά στην καριέρα του που αντιμετωπίζει τέτοιο περιστατικό. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, ο δράστης, που αναζητείται, κακοποίησε το αγοράκι, επειδή ούρησε έξω από τη λεκάνη της τουαλέτας.

Σε κωματώδη κατάσταση

Το περαστικό συνέβη το απόγευμα της Παρασκευής.

Η 39χρονη μητέρα του, το άφησε για λίγες ώρες στο σπίτι, επειδή ήθελε να επισκεφθεί για λόγους υγείας το νοσοκομείο της Ιεράπετρας.

Το μικρό θα κρατούσε ο σύντροφος της.

Επιστρέφοντας στο σπίτι, βρήκε το

παιδί της σε άσχημη κατάσταση και χτυπημένο.

Μαζί με τον δράστη, μετέφεραν το αγοράκι στο νοσοκομείο της Ιεράπετρας

Ο τελευταίος εξαφανίστηκε μόλις οι γιατροί αντιλήφθηκαν τι ακριβώς είχε συμβεί .

Ο μικρός διασωληνώθηκε και μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στην εντατική Παίδων στο νοσοκομείο Ηρακλείου .

Στο κορμάκι του εντοπίστηκαν περισσότερες από 20 κακώσεις και υπέστη σεξουαλική κακοποίηση με αντικείμενα .

Η μητέρα του υπέβαλε μήνυση στο αστυνομικό τμήμα Ιεράπετρας.

Ο δράστης καταζητείται από τη ασφάλεια Λασιθίου.

Πηγή:

ι\ϊ\r■//η^\^5.ρ3.ι\ίηά^\.§Γ/§^\^^

^\η^\'\\$/232463 .Hίττιϋ

Απολογητικό σχόλιο: Πάθη και ανοησίες στο όλο τους το μεγαλείο. Ο «σύντροφος» (καταπληκτική λέξη), μιας γυναίκας, και ο οποίος αδιαφορούσε για τους απογόνους της, μιας και το κυνήγι της ηδονής (βλ. σύντροφος) δεν προϋποθέτει αγάπη ή τεκνογονία, αν και είχε σεξουαλικές επαφές μαζί της, αποφάσισε μια ημέρα που κάτι από το «πάθος» του «κουδούνισε» μέσα του, να «τεκνογονήσει» το αρσενικό (!) παιδί της με διάφορα αντικείμενα (!). Πράγματι η σεξουαλικότητα ενέχει πληθώρα «ορθολογικών» και «διαφωτιστικών» στοιχείων «ελεύθερης παρόρμησης» εντός «σκεπτόμενου ανθρώπου». Ο Θεός σχωρέστον.

20.000 παιδιά από την Αιθιοπία αγοράζονται κάθε χρόνο έναντι 1, ή 2 ευρώ από τα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων
ERT3.GR

Περίπου 20.000 παιδιά από την Αιθιοπία πωλούνται σε ετήσια βάση έναντι εξευτελιστικών τιμών ενός, ή δύο ευρώ, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν σε κυκλώματα πορνείας, οικιακών βοηθών, ή εργατών σε κλωστοϋφαντουργεία, ανακοίνωσε σήμερα ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (ΟΙΜ) από την Αντίς Αμπέμπα.

«Περίπου 20.000 παιδιά στην Αιθιοπία πέφτουν κάθε χρόνο θύματα για την παγκόσμιο αγορά», τόνισε σήμερα στον Τύπο η ειδικός του ΟΙΜ Έιλεμ Μπρουκ.

«Τα παιδιά αγοράζονται από αγροτικές περιοχές έναντι 10, ή 20 μπιρ (1, ή 2 ευρώ) από τους γονείς τους, συχνά με την υπόσχεση ότι θα λάβουν μία σωστή εκπαίδευση, κι εν συνεχεία πωλούνται στις μεγάλες πόλεις», τόνισε η ίδια, προσθέτοντας πως τα παιδιά αυτά είναι συνήθως ηλικίας «από 10 έως 18 ετών».

Τα κορίτσια πωλούνται για να γίνουν οικιακές βοηθοί, ή πόρνες, ενώ τα αγόρια για να εργασθούν στις επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας, για έναν πενιχρό μισθό ενός έως 10 ευρώ μηνιαίως.

Οι αγοραπωλησίες για τα δύο τρίτα από αυτά τα παιδιά εκτελούνται από επαγγελματικά γραφεία. Στη φτωχή τούτη χώρα του Κέρατος της Αφρικής περίπου το 45% των 70 εκατ. κατοίκων της ζει με λιγότερο ένα δολάριο ημερησίως.

Σύμφωνα με τον ΟΙΜ το εμπόριο παιδιών είναι ιδιαίτερα σημαντικό στο εσωτερικό της Αιθιοπίας, ενώ η αντίστοιχη

προώθηση παιδιών στο εξωτερικό έχει αρχίσει να γιγαντώνεται τα τελευταία χρόνια, με όλο που οι ποινές που προβλέπονται στη χώρα για το εμπόριο ανθρώπων φθάνουν έως και κάθειρξη 20 ετών.

«Μολαταύτα, οι καταδίκες είναι εξαιρετικά σπάνιες. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων η δραστηριότητα του εμπορίου παιδιών συγκαλύπτεται από μία πρόφαση υιοθεσίας και συνεπώς είναι δύσκολο να αποδειχθεί το έγκλημα». τόνισε η Μπρουκ.

A/A: 998397

Εντυπο: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ημ/νία: 11/12/2002

Σελίδα: 47

Κατηγορία: Ελλάδα

15.000 παιδιά «πουλήθηκαν» στην Ελλάδα

Της ΜΑΙΡΗΣ ΠΙΝΗ

Δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά, ηλικίας μέχρι 15 χρόνων (κυρίως κορίτσια), από χώρες των Βαλκανίων, ανατολικές και της Απω Ανατολής (Φιλιππίνες, Αγιο Δομίνικο, Ταϊλάνδη) έγιναν την τελευταία δεκαετία αντικείμενο εκμετάλλευσης στα χέρια στυγνών σωματεμπόρων, για να προσφέρουν, με χιλιάδες γυναίκες, σεξουαλική ικανοποίηση σε ένα εκατομμύριο «αξιοπρεπείς» κατά τα άλλα Έλληνες.

«Ευυπόληπτοι» πατέρες, σύζυγοι και γιοι ελληνικών οικογενειών, δηλαδή το ένα τρίτο του σεξουαλικά ενεργού ανδρικού πληθυσμού, αποτελούν την αγορά της σωματεμπορίας στην Ελλάδα. Αρκετοί από αυτούς δεν αρκούνται στα «εισαγόμενα προϊόντα», αλλά απευθύνονται σε ειδικά γραφεία

που διοργανώνουν «ονειρικά ταξίδια, με σεξουαλικές απολαύσεις παιδιών» σε εξωτικές χώρες.

Την κατάσταση αυτή στηλίτευσαν χθες στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εκπρόσωποι της ΜΚΟ «Κέντρο Μέριμνας Οικογένειας & Παιδιού», του Διεθνούς Οργανισμού Τουρισμού και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Σε συνέντευξη Τύπου κάλεσαν την κοινή γνώμη να «προστατέψει τα παιδιά από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και το σεξουαλικό τουρισμό».

Οι κ. Βιβή Παπαδημητρίου, Αντωνία Τόρρενς και ο εκπρόσωπος Τύπου της αντιπροσωπείας της Κομισιόν στην Ελλάδα Ιερόθεος Παπαδόπουλος αναφέρθηκαν στην υλοποίηση προγράμματος που είναι σε εξέλιξη στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Κύπρο.

Γνωστοποίησαν ότι επίσημα έχουν καταγραφεί 850.000 παιδιά στις χώρες του Τρίτου Κόσμου «που εξυπηρετούν ευυπόληπτους κυρίους που ταξιδεύουν από τις χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής για τον σκοπό αυτό στις χώρες τους». Θύμισαν ότι η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών «στο πλαίσιο τουριστικών προσφορών» αποτελεί βασική παραβίαση των δικαιωμάτων των παιδιών. Οι αιτίες της εκμετάλλευσης αυτής είναι πολυδιάστατες και ο αντίκτυπός τους ευρύς.

Επισήμαναν πως από το τέλος του 2000 ο Διεθνής Οργανισμός Τουρισμού σε συνεργασία με την Ε.Ε. δαπάνησε περισσότερα από 2 εκατ. ευρώ για την υποστήριξη προγραμμάτων και για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών.

Ανακοίνωσαν ότι παράλληλα με την έρευνα που άρχισαν στις εισόδους της χώρας (αεροδρόμια και λιμάνια) θα διανέμεται

ανάλογο έντυπο υλικό, για την ευαισθητοποίηση των ταξιδιωτών.

Λεζάντες: Περισσότερο από 1 εκατ. παιδιά προωθούνται κάθε χρόνο στην πορνεία

Αρθρογράφος: Πίνη Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Θέμα: ΕΛΕΥΘΕΡΟ

A/A: 1385936

Έντυπο: ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ημ/νία: 23/07/2006

Σελίδα: 049

Κατηγορία: ρεπορτάζ

Εμπόριο ανηλίκων στην Ελλάδα

Του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΠΙΚΑΤΖΙΚ

Έντονη δράση των κυκλωμάτων που εκμεταλλεύονται σεξουαλικά ανηλίκους, ακόμα και παιδιά πέντε ετών, με την ανοχή και συμμετοχή αστυνομικών, διαπιστώνεται σε έκθεση του ΟΗΕ για την παιδική πορνεία, την πορνογραφία και την πώληση παιδιών στη χώρα μας.

Στο 24σέλιδο πόρισμα το οποίο έχει στη διάθεση της η «Κ.Ε.», ο συντάκτης του Ζαν Μιγκέλ Πετί σκιαγραφεί με τα πιο μελανά χρώματα τη δράση σωματεμπόρων στην Ελλάδα.

- Περιγράφει την κατάσταση που επικρατεί στις κοινότητες των Ρομ αλλά και στη μουσουλμανική μειονότητα της Δυτικής Θράκης, όπου οι γονείς ουσιαστικά, όπως αναφέρει, «πωλούν» τις παρθένες ανήλικες κόρες τους σε ομόθρησκούς τους για 4.000 ευρώ!

- Ο Πετί αφιερώνει επίσης ξεχωριστά κεφάλαια για τη βία στα ελληνικά σχολεία, αλλά και στην «απρεπή» παρουσίαση περιπτώσεων σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων από τα media.

Ο ειδικός συνεργάτης του Κόφι Ανάν επισκέφθηκε τη χώρα μας το Νοέμβριο του 2005, συναντήθηκε με τουλάχιστον πέντε υπουργούς, 100 αρμόδιους παράγοντες, συνομίλησε με ανηλίκους — θύματα και παρέδωσε την έκθεση του στις αρχές του Απριλίου.

Αναφέρει ότι στην Ελλάδα έχουν γίνει κάποια θετικά βήματα τα τελευταία χρόνια, όπως είναι ο περιορισμός του αριθμού των παιδιών των φαναριών, αλλά εκλείπει η «πολιτική βούληση» ώστε να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για να περιοριστεί η παράνομη διακίνηση ανηλίκων.

Συγκεκριμένα, διαπιστώνει:

1 Οι σωματέμποροι εκμεταλλεύονται περίπου 5.800 ανηλίκους. Οι περισσότεροι είναι αλβανικής καταγωγής σε «μικρά ή καλά οργανωμένα δίκτυα», αρκετά εκ των οποίων λειτουργούν με την υποστήριξη και τη συμμετοχή της ελληνικής αστυνομίας!

Τα παιδιά αυτά δουλεύουν στους δρόμους περίπου 12 ώρες την ημέρα, κάτω από το φόβο, τις απειλές και την επιτήρηση των διακινητών τους, ενώ κάποια «βοηθούν» σε κλοπές αλλά και στη διακίνηση ναρκωτικών.

2 Περίπου 1.600 παιδιά ωθούνται στην **πορνεία** και περίπου 200, κυρίως αλβανικής καταγωγής, καταλήγουν στην «παιδοφιλική αγορά».

Τον τελευταίο καιρό, όμως, όλο και περισσότερες κοπέλες από την Αφρική εισέρχονται στη χώρα μας και εξαναγκάζονται στην **πορνεία**.

3 Δύσκολη έως ανέφικτη είναι, σύμφωνα με την έκθεση, η απεμπλοκή, η απομάκρυνση και η επανένταξη των θυμάτων. Οι υποδομές στην Ελλάδα χαρακτηρίζονται υποτυπώδεις, ενώ ουσιαστικά δεν γίνεται κανένας διαχωρισμός μεταξύ των ανηλίκων και των ενηλίκων θυμάτων, κάτι το οποίο διαπίστωσε ιδίως όμμασι ο κ. Πετί.

Εξαφανίσεις παιδιών

Όταν επισκέφθηκε το καινούριο κέντρο κράτησης παράνομων μεταναστών στην Πέτρου Ράλλη, διαπίστωσε ότι δεν είναι εύκολη η πρόσβαση των κρατουμένων στις τουαλέτες, οι μεταφραστές δούλευαν μόνο τις εργάσιμες ημέρες, οι νεαροί άνδρες ήταν εξαντλημένοι, ενώ οι γυναίκες και τα παιδιά δεν γνώριζαν τι ακριβώς συνέβαινε. Συνάντησε και μία κοπέλα από τη Ρουμανία, που είχε κρατηθεί σε αστυνομικό τμήμα 34 ολόκληρες ημέρες!

-της νομικής έρευνας

-της επαφής με τις αρχές και τις διάφορες τοπικές/μεταναστευτικές αρχές μη

κυβερνητικές οργανώσεις για την προστασία των παιδιών και των εφήβων

-της επέκτασης των αναλύσεων για τον αντίκτυπο της σεξουαλικής βίας στα παιδιά

-της ευαισθητοποίησης του κοινού, μέσω μιας πλατιάς ενημερωτικής καμπάνιας

Η συνεργασία εταίρων από τέσσερις διαφορετικές ευρωπαϊκές χώρες, και δύο χώρες καταγωγής της πλειοψηφίας των θυμάτων διασφαλίζει ευρωπαϊκές αξίες, ενώ με τις ενημερωτικές καμπάνιες και τη διάδοση τους, επωφελούνται οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες από την εμπειρία του προγράμματος

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Κυριακή, 10 Απριλίου 2005

Πολυπλόκαμη η παιδική πορνογραφία

Κατά 150% αυξάνονται κάθε χρόνο οι παράνομες ιστοσελίδες στην Ελλάδα

Της Δώρας Αντωνίου

Ένας δικηγόρος στη Λάρισα, ένας φοιτητής στην Κρήτη, ένας μπάρμαν στη Μύκονο, ένας πανεπιστημιακός στη Θεσσαλονίκη, αλλά και ο επιστάτης του Τμήματος στο οποίο εργαζόταν, ένας συνταξιούχος στα βόρεια προάστια της Αθήνας, ένας επισμηνίας του υπουργείου Εθνικής Αμυνας, ένας καθηγητής ξένων γλωσσών στα Γιαννιτσά, ένας φωτογράφος στην Αθήνα, ένας ιδιωτικός υπάλληλος στη Ρόδο, ένας μαθητής και πάλι στην Αθήνα και άλλοι πολλοί. Κοινό χαρακτηριστικό όλων τους και άλλων πολλών που συνελήφθησαν τα τελευταία χρόνια, η διακίνηση υλικού παιδικής πορνογραφίας μέσω του Διαδικτύου.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του Τμήματος Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Ασφάλειας Αττικής, από τις αρχές του 2004 μέχρι τώρα έχουν εξιχνιασθεί 48 υποθέσεις διακίνησης υλικού παιδικής πορνογραφίας, έχουν συλληφθεί 68 άτομα, ενώ έχουν κατηγορηθεί συνολικά 90. Και, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο διευθυντής του Τμήματος Μανώλης Σφακιανάκης, **«η συγκεκριμένη μορφή εγκληματικότητας συνεχώς φουντώνει, παρουσιάζονται συνεχώς νέες υποθέσεις, ιστοσελίδες ξεφυτρώνουν από παντού. Πριν από δύο χρόνια θα θεωρούσαμε πολύ σημαντικό να βγάλουμε δύο - τρεις τέτοιες υποθέσεις μέσα σε μια χρονιά και τώρα απαριθμούμε δεκάδες»**. Επιχειρώντας μια προσέγγιση σε επίπεδο στατιστικής, ο κ. Σφακιανάκης αναφέρει ότι σύμφωνα με μια καταγραφή που έχει γίνει, οι ιστοσελίδες με ανάλογο περιεχόμενο αυξάνονται από ΤΟ 2001 και έπειτα κατά 150% ετησίως.

Βεβαίως, το φαινόμενο δεν είναι ελληνικό. Η διακίνηση παιδικής πορνογραφίας γίνεται μέσω εκατομμυρίων ιστοσελίδων διεθνώς. Το χρήμα που διακινείται μέσω αυτών των ιστοσελίδων ανέρχεται σε δισεκατομμύρια ευρώ. σε έναν τζίρο που διεθνώς πλέον θεωρείται αντίστοιχος με τον τζίρο που γίνεται από τη διακίνηση ναρκωτικών. Μάλιστα, σε πολλές χώρες και κυρίως στις ΗΠΑ

φαινομένου απαιτούνται λύσεις που μπορεί να δοθούν από το οικογενειακό περιβάλλον, αλλαγή νομοθεσίας για την καταδίκη των παραγωγών πορνογραφικού υλικού και

συνεργασία της Αστυνομίας για καλύτερα, πρακτικά αποτελέσματα.

Επίσης ανακοινώθηκε ότι μετά από ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επικυρώθηκε η δημιουργία ενός κοινού τριψήφιου τηλεφωνικού αριθμού, που θα αποτελεί «Γραμμή Υποστήριξης Παιδιών» σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αρθρογράφος: Δάμα Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
Θέμα: ΕΛΕΥΘΕΡΟ

A/A: 1326621

Έντυπο:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥ

ΠΙΑ Ημ/νία:

10/12/2005

Σελίδα: 62,63

Κατηγορία:

Έρευνα

ΠΑΙΔΙΑ:

Τα εύκολα θύματα

Γράφουν ΕΛΙΖΑΜΠΕΤΤΑ ΚΑΖΑΛΟΤΤΙ, ΙΩΑΝΝΑ ΣΩΤΗΡΧΟΥ, ΝΑΥΣΙΚΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

Τα παιδιά, ανήμπορα να αμυνθούν, αποτελούσαν πάντοτε εύκολα θύματα. Η παιδεραστία, η σεξουαλική και σωματική κακοποίηση, η παιδική πορνεία, το εμπόριο παιδιών, είναι μερικά από όσα υφίστανται καθημερινά.

Σύμφωνα με στοιχεία της UNICEF, 1 εκατ. παιδιά παγκοσμίως ωθούνται στην πορνεία κάθε χρόνο,

τουλάχιστον 60 εκατ. εργάζονται υπό απάνθρωπες συνθήκες εργασίας, 300.000 στρατολογούνται ή απάγονται για να υπηρετήσουν σε ένοπλες ομάδες και στρατούς, από το '90 μέχρι σήμερα 1.800.000 φτάνουν τα παιδιά θύματα πολέμου, ενώ 100 εκατ. ζουν στους δρόμους των μεγαλουπόλεων. Σύμφωνα με τον Παγκόσμια Οργανισμό Υγείας, μόνο το 2000, 57.000 παιδιά κάτω των 15 ετών σε όλο τον κόσμο δολοφονήθηκαν.

Ιδιαίτερα σοκαριστικό είναι όταν τα παιδιά κακοποιούνται από την ίδια τους την οικογένεια, αλλά ακόμα πιο ανατριχιαστικό είναι όταν τα θύματα κακοποίησης είναι κυρίως από νεογέννητα έως και 5 ετών! Αυτό τουλάχιστον υποστηρίζει ο Γιώργος Νικολαΐδης, ψυχίατρος και διευθυντής της διεύθυνσης οικογενειακών σχέσεων του ΙΥΠ (Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού), το οποίο υπάγεται και εποπτεύεται από το υπουργείο Παιδείας. Όπως μας λει, «2 στα 3 παιδιά που πέφτουν θύματα σωματικής κακοποίησης στη χώρα μας αλλά και παγκοσμίως είναι ηλικίας έως 5 ετών.

Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Θέμα: ΕΛΕΥΘΕΡΟ

Σχόλια: Νύχτα... η Ημέρα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

A/A: 998250

Έντυπο:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥ

ΠΙΑ Ημ/νία:

11/12/ 2002) Σελίδα: 01

